

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

jeudi
11-12-2003
Soir

donderdag
11-12-2003
Avond

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders en Spirit</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>	<i>PLEN</i>	<i>Plenum (witte kaft)</i>
<i>COM</i>	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>	<i>COM</i>	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Excusés	1
Agenda	1
<i>Orateurs:</i> Rik Daems , président du groupe VLD, Karine Lalieux , Yvan Mayeur	
PROJETS ET PROPOSITIONS	2
Projet de loi instaurant une déclaration libératoire unique (353/1-7)	2
<i>Reprise de la discussion générale</i>	2
<i>Orateurs:</i> Hendrik Bogaert , Dirk Van der Maelen , président du groupe sp.a-spirit, Greta D'hondt , Jos Ansoms , Carl Devlies , Yves Leterme , Paul Tant , Gerolf Annemans , Luc Goutry , Pieter De Crem , président du groupe CD&V, Bart Tommelein , Hagen Goyvaerts , Marleen Govaerts , Didier Reynders , ministre des Finances, Melchior Wathelet	
Projet de loi modifiant la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux, la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et la loi du 6 avril 1995 relative au statut des entreprises d'investissement et à leur contrôle, aux intermédiaires financiers et conseillers en placements (383/1-4)	35
<i>Reprise de la discussion générale</i>	35
<i>Orateurs:</i> Eric Massin , rapporteur, Yves Leterme , Didier Reynders , ministre des Finances	
<i>Discussion des articles</i>	37
Projet de loi-programme (473/1-37)	38
- Proposition de loi modifiant la loi du 22 juillet 1993 instaurant une cotisation sur l'énergie en vue de sauvegarder la compétitivité et l'emploi, introduisant un taux réduit de cotisation sur l'énergie pour le gasoil de chauffage extra (284/1)	38
- Proposition de loi modifiant l'article 835 du Code judiciaire relatif à la récusation des magistrats (456/1)	38
- Projet de loi portant des dispositions diverses (474/1-5)	38
- Proposition de loi modifiant, en ce qui concerne les magistrats de complément, l'article 216bis du Code judiciaire (441/1)	38
- Proposition de loi modifiant le Code judiciaire afin de permettre aux juges consulaires et sociaux de siéger au-delà de l'âge de soixante-sept ans (497/1)	38
<i>Reprise de la discussion générale</i>	38
<i>Orateurs:</i> Yves Leterme , Greta D'hondt , Annemie Roppe , rapporteur, Catherine Doyen-Fonck , Colette Burgeon , Jean-Jacques Viseur , Marie-Christine Marghem , Jacques Chabot , Muriel Gerkens , Alain	

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Agenda	1
<i>Sprekers:</i> Rik Daems , voorzitter van de VLD-fractie, Karine Lalieux , Yvan Mayeur	
ONTWERPEN EN VOORSTELLEN	2
Wetsontwerp houdende invoering van een éénmalige bevrijdende aangifte (353/1-7)	2
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	2
<i>Sprekers:</i> Hendrik Bogaert , Dirk Van der Maelen , voorzitter van de sp.a-spirit-fractie, Greta D'hondt , Jos Ansoms , Carl Devlies , Yves Leterme , Paul Tant , Gerolf Annemans , Luc Goutry , Pieter De Crem , voorzitter van de CD&V-fractie, Bart Tommelein , Hagen Goyvaerts , Marleen Govaerts , Didier Reynders , minister van Financiën, Melchior Wathelet	
Wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs (383/1-4)	35
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	35
<i>Sprekers:</i> Eric Massin , rapporteur, Yves Leterme , Didier Reynders , minister van Financiën	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	37
Ontwerp van programmawet (473/1-37)	38
- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 22 juli 1993 tot instelling van een bijdrage op de energie ter vrijwaring van het concurrentievermogen en de werkgelegenheid, tot invoeging van een verlaagd tarief inzake bijdrage op de energie voor gasolie voor verwarming extra (284/1)	38
- Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 835 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de wraking van magistraten (456/1)	38
- Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen (474/1-5)	38
- Wetsvoorstel houdende wijziging van artikel 216bis van het Gerechtelijk Wetboek, wat de toegevoegde magistraten betreft (441/1)	38
- Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde de rechters in sociale zaken en in handelszaken de mogelijkheid te bieden zitting te hebben tot na de leeftijd van zevenenzestig jaar (497/1)	38
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	38
<i>Sprekers:</i> Yves Leterme , Greta D'hondt , Annemie Roppe , rapporteur, Catherine Doyen-Fonck , Colette Burgeon , Jean-Jacques Viseur , Marie-Christine Marghem , Jacques Chabot , Muriel Gerkens , Alain	

Mathot, Didier Reynders, ministre des Finances, **Jos Ansoms**, rapporteur, **Francis Van den Eynde**, **Marie Nagy**, **Daan Schalck**, **Camille Dieu**, **Bert Anciaux**, ministre de la Mobilité et de l'Economie sociale, **Alfons Borginon**, **Inge Vervotte**, **François Bellot**, **Gerolf Annemans**, **Hans Bonte**, **Trees Pieters**, **Sophie Pécriaux**, **Sabine Laruelle**, ministre des Classes moyennes et de l'Agriculture

Mathot, Didier Reynders, minister van Financiën, **Jos Ansoms**, rapporteur, **Francis Van den Eynde**, **Marie Nagy**, **Daan Schalck**, **Camille Dieu**, **Bert Anciaux**, minister van Mobiliteit en Sociale Economie, **Alfons Borginon**, **Inge Vervotte**, **François Bellot**, **Gerolf Annemans**, **Hans Bonte**, **Trees Pieters**, **Sophie Pécriaux**, **Sabine Laruelle**, minister van Middenstand en Landbouw

SEANCE PLENIERE

du

JEUDI 11 DECEMBRE 2003

Soir

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 11 DECEMBER 2003

Avond

La séance est ouverte à 18.12 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 18.12 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Didier Reynders.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Excusés**Berichten van verhindering**

Willy Cortois, Patrick Moriau, Martine Payfa, en mission à l'étranger / met zending buitenlands.

01 Agenda**01 Agenda**

01.01 Rik Daems (VLD): Mijnheer de voorzitter, even over de orde van de werkzaamheden. Ik ben u daarstraks even komen vinden. Ik heb de andere fractieleiders even aangesproken. Ik meen een consensus te ontwaren dat wij morgen om 13 uur over de overblijvende ontwerpen van wet en programmawet zouden stemmen. Natuurlijk stemmen we niet over de EBA, want de bespreking ervan wordt volgende week hernomen. Indien dat ieders goedkeuring kan wegdragen, weten de collega's waar zij aan toe zijn vanavond en morgen.

01.01 Rik Daems (VLD): Nous sommes parvenus à un consensus avec les autres présidents de groupe pour voter les projets restants demain à 13.00 heures. Mais à 14 heures irait également.

De **voorzitter**: Ik verheug mij daarover. Ik begroet dat met genoeg namens de Kamer, maar u moet ermee rekening houden dat er nog een aantal hoofdstukken in de programmawet te behandelen zijn. Ik zal vanavond zo laat mogelijk vergaderen. Als ik, bijvoorbeeld, de hoofdstukken over Sociale Zaken en Volksgezondheid op de agenda van morgen zou plaatsen, vraagt het een zekere zelfdiscipline van de Kamer, zelfs als we om 10.00 uur beginnen, om dan om 13.00 uur, inbegrepen de behandeling van de artikelen en de amendementen, tot het begin van de stemming over te gaan. Ik moet weten wat.

01.02 Rik Daems (VLD): Om 14.00 uur is ook goed.

De **voorzitter**: Ja, met een korte onderbreking tijdens de middag.

01.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, vote-t-on à 14 heures?

Le **président**: Madame Lalieux, je trouve que c'est bien de croire aux miracles.

La Chambre me dit de manière unanime qu'aux environs de 14 heures, nous commencerons les opérations de vote.

01.04 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, pour les secteurs qui relèvent des commissions Affaires sociales et Santé publique, nous pourrions terminer la séance publique en deux heures. Si nous commençons à 10 heures, nous pourrions même voter à midi.

Le **président**: Monsieur Mayeur, la lecture des 510 articles par votre serviteur, en citant les amendements, malgré la vitesse supersonique que l'on me reproche parfois, prendra une demi-heure ou trois quarts d'heure. Il s'agit de la Constitution, il faut voter article par article.

01.04 Yvan Mayeur (PS): In de commissies voor de Sociale Zaken en de Volksgezondheid werd het werk afgehandeld in twee uur tijd. Als we in de plenaire vergadering om 10 uur beginnen, kunnen we om 12 uur stemmen.

De **voorzitter**: Ik heb al ten minste 30 à 40 minuten nodig om alle artikelen voor te lezen. Rekening houdend met alle debatten rond deze aangelegenheid en het feit dat de Grondwet een artikelsgewijze stemming voorschrijft, zullen wij daar veel meer tijd voor moeten uittrekken.

Als wij akkoord kunnen gaan om rond 14 uur te stemmen is dat een goed akkoord. Ik begin dan echter ook om 10 uur morgenochtend en ik ga vandaag door tot rond middernacht.

Nous continuerons jusqu'à minuit aujourd'hui, et demain, nous aurons des réunions à 10 heures et à 14 heures.

Laat u nu niet opjagen als er iets gebeurt.

Ontwerpen en voorstellen

Projets et propositions

02 **Projet de loi instaurant une déclaration libératoire unique (353/1-7)**

02 **Wetsontwerp houdende invoering van een éénmalige bevrijdende aangifte (353/1-7)**

Reprise de la discussion générale

Hervatting van de algemene bespreking

La discussion générale est reprise.

De algemene bespreking is hervat.

De **voorzitter**: We zetten de algemene bespreking voort en luisteren achtereenvolgens naar de heren Arens, Bogaert, Van der Maelen en Tommelein, mevrouw Govaerts en de heer Devlies.

02.01 Josy Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, à l'heure où nous sommes appelés au vote sur le projet de loi instaurant une déclaration libératoire unique, de nombreuses questions restent encore en suspens.

02.01 Joseph Arens (cdH): Nu het uur van de stemmingen is aangebroken, blijft één vraag onbeantwoord.

D'aucuns se sont déjà inquiétés de l'insécurité juridique que génèrent les dispositions en projet. Je partage largement cette inquiétude que vos explications et justifications, monsieur le ministre, sont loin d'avoir levé. Ce projet est né dans la précipitation et a été conçu dans l'urgence, l'urgence qu'il y avait pour le gouvernement de combler un déséquilibre budgétaire avéré qui ne pouvait être révélé au grand jour. Mais l'urgence est mauvaise conseillère, elle vous a conduit à vouloir faire croire aux citoyens que vous pouviez porter au crédit de votre budget 850 millions d'euros alors que rien n'indique que souffle déjà le vent favorable qui remplira votre escarcelle de ces quelques monnaies.

Pourtant, les négociations menées au niveau européen avaient connu une première issue favorable concrétisée par l'adoption de la directive 2003/48CE du Conseil du 3 juin 2003. Pourquoi donc se précipiter et

Dit wetsontwerp houdt een zekere mate van rechtsonzekerheid in. Het gaat om haastwerk, met de bedoeling een begrotingstekort dat het daglicht niet mag zien, weg te werken. Maar haast en spoed is zelden goed. Was het nu echt nodig om dit zo af te raffelen en zo een veelheid van beroeps-procedures over zich af te roepen? Al het profijt dat u ervan verwacht dreigt er bij in te schieten.

Een deel van de bevolking.

créer une telle insécurité juridique, si ce n'est pour des raisons purement budgétaires? Pourquoi prendre ce risque de voir les recours se multiplier et vouer au néant les dispositions qui auront été adoptées? Pourquoi ne pas poursuivre dans la voie de la négociation au niveau européen et y associer les secteurs concernés, en ce compris les secteurs bancaires étrangers?

Ce que vous escomptez avec un optimisme engrangé qui dépasse tout entendement aujourd'hui, n'avez-vous pas songé un instant que vous risquez de le perdre ensuite? Avez-vous un instant songé aux effets sur nos propres citoyens que pourraient avoir les mesures prises sans concertation aucune avec les secteurs étrangers concernés? Avez-vous un instant pensé qu'une partie importante de nos populations qui vit dans les régions frontalières puise ses ressources et sa subsistance dans le travail offert par le secteur des banques et des assurances au Luxembourg, pour ne citer que cette région? Près de six mille personnes sont concernées par ce secteur. Avez-vous imaginé quelles pourraient être les retombées financières sur cette région du sud du pays, tant pour ses habitants que pour le budget de l'Etat si des emplois venaient à être supprimés au Luxembourg?

Mais il est vrai que les régions périphériques n'ont pas la cote et que votre gouvernement marque fort peu d'intérêt pour la défense des intérêts de ces citoyens. Il n'empêche qu'à force de prendre des mesures dans l'urgence et en escomptant des effets à court terme, votre gouvernement ne cesse de nous promettre des lendemains qui déchantent.

02.02 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister van Financiën, de schaduwminister van Financiën – de heer Jamar – is niet aanwezig. Gelukkig hebben we de schaduw van de schaduwminister van Financiën, de heer Van der Maelen, in ons midden.

Beste vrienden en vijanden van CD&V, het is u gisteren niet ontgaan in de Vlaamse pers. Dirk Van der Maelen, de flexibele sp.a-fractieleider en schaduw van de schaduwminister van Financiën, bindt de strijd aan tegen de zwembaden. We hebben dat allemaal gehoord.

Mijnheer Van der Maelen, waarom strijdt u in godsnaam tegen de zwembaden? Werd u als kleine jongen buiten gepest in de openbare zwembaden? Dat denk ik niet. Wil u dan misschien het monopolie van VLD in Kortrijk doorbreken door een actie op te zetten tegen geluidsoverlast rond de openbare zwembaden? Dat denk ik niet. Misschien wil u VLD-lid Smagghe counteren door te zeggen dat, als de migranten niet binnen mogen in de openbare zwembaden, niemand binnen mag? Ik weet niet of dat het is. Ik denk het eigenlijk niet.

Hij had het eigenlijk over de fiscaliteit inzake de zwembaden. De eenpersoonsvennootschappen worden namelijk massaal misbruikt door ongelooflijk luxueuze zwembaden te bouwen op kosten van de belastingbetaler. Stel u voor. Ik bedoel geen ploeterbadje of een jaccuzzi, maar whirlpools en echt grote zwembaden, en dit op kosten van de belastingbetaler.

Mijnheer Van der Maelen, dat is toch een ongelooflijke schande. U had de volledige paarse regeerperiode van vijf jaar nodig om te ontdekken dat dit ongelooflijke euvel en misbruik bestond. U hebt er nooit over gerept. We hebben er nooit iets over gehoord. Deze week echter was u daar met dat grote probleem.

inzonderheid in de minder centraal gelegen gebieden, leeft van het Luxemburgse bankwezen. Heeft u wel oog gehad voor de financiële consequenties voor deze mensen? Maar uw regering laat zich niet veel aan hen gelegen liggen. U wil enkel resultaat op korte termijn.

02.02 Hendrik Bogaert (CD&V): M. Van der Maelen a déclaré la guerre aux piscines. A ses yeux, le système des sociétés unipersonnelles fait l'objet d'abus pour construire de luxueuses piscines aux frais du contribuable. L'objectif est bien évidemment de faire diversion pour dissimuler le fait que les socialistes doivent approuver la plus grande opération de blanchiment d'argent jamais organisée en Belgique.

Ils ont tout d'abord justifié cette opération en arguant que l'argent serait injecté dans l'économie belge. Il est rapidement apparu qu'il n'était pas obligatoire d'investir. Ensuite, l'obligation de rapatriement en Belgique a été supprimée. Puis, la mesure a également concerné l'argent noir en Belgique, y compris les bons de caisse. Il est dès lors fort possible que d'aucuns blanchiront leur argent noir belge pour l'investir ensuite à l'étranger.

Le montant des amendes est ridiculement bas. Une personne qui ne déclare pas 1 million d'euros à l'impôt des personnes physiques économise 460.000 euros car le

Beste vrienden, het weze duidelijk dat dit natuurlijk een groot afleidingsmanoeuvre is. Van Der Maelen moet de grootste witwasoperatie uit de Belgische geschiedenis goedkeuren maar hij roept nu al schande over de zwembaden van de BVBA's. Vrienden slagers, bakkers, elektriciens en loodgieters, de socialisten zoeken uw zwembad. U zou het dan ook beter dicht doen voor ze het ontdekken. Dit zijn allemaal afleidingsmanoeuvres.

Wat hebben de socialisten te verbergen? Dat is van belang deze week. Sommigen zeggen dat het netjes is om van worsten en wetten te weten hoe ze precies gemaakt worden. Ik denk dat het heel belangrijk is om van deze wet te weten hoe hij precies gemaakt werd. Mijnheer Pinxten, u zit al te lachen maar ik denk niet dat er een reden is om daarmee te lachen. Dit is werkelijk de essentie van de zaak.

In een eerste fase zeiden de socialisten: het is een ambetante wet maar we hebben hem nodig om buitenlands geld naar België te brengen en te investeren in onze economie. Het zou, dixit Stevaert, onethisch zijn om dit niet te doen. In een tweede fase was het opeens helemaal niet meer nodig om dat geld te investeren in onze Belgische economie. In een derde fase, mijnheer Van Der Maelen, vanaf 14 oktober was het opeens niet meer nodig om het naar België te brengen. In een vierde fase, vanaf 29 november, op de laatste dag van de commissiebesprekingen was het opeens niet meer nodig dat het om buitenlands geld ging. Het mocht ook gaan over kasbons die in Belgische kluizen zitten.

Met andere woorden, dankzij de socialisten in dit land is het met deze wet perfect mogelijk om binnenlands geld wit te wassen en dan te investeren in de buitenlandse economie. Wat een geluk dat we niet tot fase 8 zijn geraakt. Ik neem aan, mijnheer Van Der Maelen, dat het de bedoeling was van fase 8 om de Chinezen in Hong Kong hun zwart geld te laten witwassen op voorwaarde dat er een Belgische driekleur rond de bankbiljetten hing en tegen een tarief van 2%. Spijtig dat we dat niet hebben meegemaakt.

Minister Reynders komt trouwens van Hong Kong. Hij zal getuigen dat dit een van de mogelijke plannen was.

Mijnheer Van Der Maelen, en andere vrienden, specialisten van zwembaden, laat ons eens samen berekenen hoe groot het zwembad kan zijn dat men kan bouwen door binnenlands zwart geld naar het buitenland te brengen na deze witwasoperatie.

Wie 1 miljoen euro heeft ontdoken van de personenbelasting aan het tarief van 46%, heeft 460.000 euro ontdoken. Volgens uw socialistenwet moet daarvan 90.000 euro aan belastingen af. De winst bedraagt dan 370.000 euro per miljoen euro.

U bent zelf de zelfge kroonde specialist van de zwembaden. Ik wil u niet naar de kroon steken, maar volgens wat ik ben nagegaan kost een heel mooi zwembad ongeveer 250 euro per vierkante meter. Op kosten van de belastingbetaler kunt u met dat geld in het buitenland dus een zwembad aanleggen van 20 meter breed en 74 meter lang. Dat laat uw wet toe! Dat is een zwembad van meer dan olympische afmetingen.

Mijnheer Van der Maelen, heel de sp.a-fractie kan in dat zwembad. De sp.a, de socialisten pour l'amnestie, kunnen daar allemaal in. Niet alleen u, maar ook de PS-fractie, die niet wilt meemaken wat hier vanavond besproken wordt. Ik neem aan dat de PS een groot feest houdt om de overwinning van het socialistisch proletariaat op het kapitalisme vanavond te vieren. Zij zijn vanavond niet waar zij moeten

taux s'élève à 46% environ. Il devra maintenant payer 90.000 euros. Grâce au solde restant, il vous est loisible de construire une piscine olympique de taille suffisamment grande pour accueillir les deux groupes socialistes ainsi que Spirit.

L'objectif de la loi, sa justification morale, ont disparu. Pourquoi alors continuer à défendre ce mauvais moyen? Il est incroyable que les socialistes continuent de soutenir ce projet de loi. M. Stevaert n'ose en tout cas plus l'évoquer. En Allemagne, l'amende s'élevait à 25%. Même le produit le plus noir, à savoir le charbon, est encore soumis à un taux de TVA de 12%.

Le dernier argument auquel se raccrochaient encore les socialistes, à savoir que l'opération allait permettre de réduire la dette publique, ne tient pas. L'opération de blanchiment décourage l'honnêteté et stimule la fraude, ce qui a également une influence sur les recettes fiscales.

zijn, te weten in het Parlement. Ook spirit kan in dat heel grote zwembad van Dirk Van der Maelen. Ze kunnen er allemaal bij.

02.03 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): (...)

02.04 Hendrik Bogaert (CD&V): U wilt nog meer. De boete van 6% was wellicht te hoog in uw ogen. Ik heb in de commissie gemerkt dat u af en toe bijna stagedivede van enthousiasme over die wet. Ik begrijp nu dat 6% te veel was.

Als u dan toch de heilige oorlog wilt verklaren tegen de zwembaden, dan moet u niet wachten tot morgen. U hebt de kans, zodra over die wet gestemd wordt, om op het rode knopje te duwen. Dan haalt u uw slag thuis.

Alle gekheid op een stokje, iedereen weet dat het goede doel van die wet is weggefallen. De morele verantwoording is ondertussen weggefallen. De hamvraag is waarom deze wet dan nog moet worden goedgekeurd. Waarom moeten wij dat slechte middel nog goedkeuren als het goede doel helemaal weggefallen is?

Het is zeer verbazingwekkend dat de socialistische partij die wet blijft steunen en dat middel blijft verdedigen. Dat is ongelooflijk. U zult misschien kwaad worden als wij u conservatief noemen, maar u hebt die wet zien evolueren en naarmate de paniek over de overheidsfinanciën toenam, werd de wet lakser. U hebt echter helemaal niet gereageerd, integendeel: u bleef die wet steunen.

Steve Stevaert horen we ondertussen niet meer. Steve Stevaert is een beetje zoals de weerman. Hij komt alleen in het nieuws als hij kan aankondigen dat het mooi weer is 's anderendaags.

Dan ziet men Stevaert. Als het morgen slecht weer wordt zijn er andere weermannen en andere weervrouwen. De ratten verlaten het schip. Ook de heer Van der Maelen trapt het hier af. Er zijn weinig socialisten die het nog kunnen aanhoren. U bent ondertussen aan het bellen. Ik begrijp dat het heel pijnlijk is voor de socialisten om dit te moeten meemaken, nietwaar? U kunt het gewoon niet aanzien. In Duitsland is het immers 25% en in België 6%. Nochtans is het op alle normale gebruiksgoederen, op stoelen, tafels en kasten 21%. Op zwart geld is het 6%. Zelfs op het zwartste aller zwarte, mijnheer Van der Maelen, op steenkool, is het 12% BTW. Dat is nog altijd hoger dan wat u aanrekent voor zwart geld.

De enige strohalm die u hebt is te zeggen dat dit een budgettaire operatie is, een goede zaak om de overheidsschuld naar beneden te halen. Zelfs dat klopt echter niet. U denkt nu heel snel 850 miljoen euro binnen te halen. U doet dan een goede dienst want anders moet men de belastingen verhogen of harde besparingen doorvoeren. Wat is het alternatief voor die 850 miljoen euro? Dat is de laatste strohalm die u hebt om dat te veranderen. Ook collega Pinxten gebruikte die strohalm. Vergis u echter niet. U kunt die 850 miljoen euro misschien ophalen. Wie zal zeggen hoeveel het precies zal zijn? U hebt echter één zaak niet ingerekend in de begroting, namelijk het veranderend gedrag van mensen. U stimuleert fraudegedrag. U ontmoedigt mensen de correcte belastingaangifte invullen. Dit zal een impact hebben op de toekomstige ontvangsten van de overheid. Wie zal zeggen of die impact groter of kleiner zal zijn dan de 850 miljoen euro die u vandaag inschrijft? Dat is de achillespees van die ganse wet. De laatste strohalm die u had spoelt daarmee eigenlijk ook weg.

02.04 Hendrik Bogaert (CD&V): En outre, les 850 millions de recettes sont inscrits comme des revenus au budget 2004, alors qu'il s'agit de revenus qui n'ont pas été perçus au cours des années précédentes.

Nous voterons contre car un élément essentiel fait défaut dans ce projet: l'équité.

Pour terminer, je voudrais encore évoquer certains aspects techniques. Selon le Conseil d'Etat, la DLU ne peut être appliquée sans l'accord des Régions. Un accord de coopération doit également être conclu avec les Régions à propos de la répartition des recettes. La majorité ne tient toutefois pas compte de ces avis. Des questions se posent également au sujet de l'applicabilité de la mesure, notamment en ce qui concerne les droits de succession. Sur le plan organisationnel également, ce sera le chaos. Grâce aux socialistes, l'on pourra blanchir de l'argent issu de la criminalité et construire des piscines à l'étranger avec de l'argent noir. Voici ma conclusion: Sire, il n'y a plus de socialistes.

Trouwens, kunt u zomaar 850 miljoen euro inschrijven in de begroting? Het gaat hoe dan ook om belastinginkomsten die gedeerd zijn door de overheid over een periode van drie jaar geleden. Als u eerlijk bent zou u sowieso die 850 miljoen euro moeten opsplitsen in drie en de cijfers corrigeren van de voorbije jaren. Ik denk dat dit in elk geval veel eerlijker zou zijn dan wat u nu van plan bent. Wij zullen dus tegen stemmen. Wij denken dat het sleutelement voor deze wet ontbreekt, namelijk de rechtvaardigheid. Het goede doel is weg. Ook het budgettaire doel is weg als men er goed over redeneert. Dat argument houdt helemaal geen steek. Ik roep dus ook de socialisten, die in overmatige aantallen willen aanschouwen wat ze hier vandaag aanrichten, op om tegen te stemmen.

Er is ook nog een technisch aspect. Er is in gans het wetsontwerp geen spoor meer te vinden van de fiscale amnestie voor gewestbelastingen. Dit behoort uiteraard tot de bevoegdheid van de deelstaten. De Raad van State oordeelde dat u niet eens van start kunt gaan met deze fiscale amnestie zonder het akkoord van de deelstaten. Mijnheer de minister, toch gaat u door en gaat u dat advies gewoon naast u neerleggen. Het feit dat de Raad van State tevens oordeelde dat het noodzakelijk is de verdeling van de opbrengst met de deelstaten vast te leggen in een samenwerkingsakkoord veegt u ook gewoon onder de mat. Voor mensen die interesse betonen voor de fiscale amnestie is de impact op de gewestbelastingen nochtans belangrijk. Het is nu 11 december 2003 en er is nog altijd geen sprake van regionale decreten.

De wet zou dus in werking treden op 1 januari 2004. Over een aantal essentiële zaken als de toepasbaarheid in successierechten, is er nog altijd absoluut geen duidelijkheid. Ook op organisatorisch vlak gaan we de chaos tegemoet.

Ik besluit. De fiscale amnestie van de socialisten zorgt ervoor dat een zeer kleine minderheid – misschien 5.000 mensen – 6% betalen op hun belastingen, terwijl de gewone mensen 46% zullen blijven betalen. De fiscale amnestie van de socialisten zorgt ervoor dat misdaadgeld gemakkelijker kan worden witgewassen. Giorgio from Moscow, mijnheer Van der Maelen, stuurt u zijn groeten hiervoor. De fiscale amnestie van de socialisten zorgt ervoor dat men binnenlands geld kan witwassen om er zwembaden mee te gaan bouwen in het buitenland. Het zou in bijzonder veel gevallen een goeie zaak zijn voor het land, maar in het geval van de fiscale amnestie is het dat, eerlijk gezegd, niet. Ik besluit dan ook met te zeggen: Sire, il n'y plus de socialistes.

02.05 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb nooit verborgen dat wij liever nooit het soort ontwerp waarover later zal worden gestemd, zouden goedkeuren mocht dat niet werkelijk nodig zijn. Wij zullen het wetsontwerp goedkeuren omdat wij ervan overtuigd zijn dat dit ook voor de gewone mensen goed is.

De kern van het debat en van de verwijten die wij krijgen is dat degenen die altijd correct en eerlijk hun belastingen hebben betaald; bedrogen zullen worden door deze wet. Welnu, regeren betekent: kiezen. Voor ons, socialisten, is al jaren onze belangrijkste opdracht het terugdringen van de overheidsschuld. Eerst hebben wij geprobeerd hieraan te werken samen met de christen-democraten; nu doen wij dat met de liberalen. In 1993, tien jaar geleden, bedroeg de overheidsschuld 137%. Als wij de doelstellingen van de begroting voor 2004 halen, komen wij uit onder de 100%.

(...): (...)

02.05 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Nous n'avons jamais caché que nous aurions préféré ne pas prendre cette mesure si elle ne s'était pas avérée nécessaire. Cela fait des années que nous considérons que le démantèlement de la dette de l'Etat est notre plus importante mission. En 1993, elle se montait encore à 137% du PNB. Si nous atteignons l'objectif que nous nous sommes assigné, en 2004 la dette sera pour la première fois en dessous de la barre des 100%.

02.06 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Collega's, ik heb ook niemand onderbroken. Wees gerust, ik zal niet weglopen. Als ik mijn verhaal af is mag u mij zoveel vragen stellen als u wenst.

Wij zitten in een economisch moeilijke situatie en toch slagen wij erin onder de 100% uit te komen. Het doel van alle ernstige zogenoemde staatspartijen moet erin bestaan de schuld zo snel als mogelijk omlaag te krijgen. Een voorwaarde om dat te bereiken, is dat ook op momenten dat het economisch heel slecht gaat, men geen tekorten aanvaardt.

Bij de opmaak van de planning tijdens de regeringsonderhandelingen en later bij de opmaak van de begroting stonden wij eigenlijk voor de keuze. Wij konden ervoor kiezen – zoals men in Duitsland en in Frankrijk heeft gedaan – het tekort te aanvaarden. Voor u staat een socialist die van oordeel is dat, willen wij in de toekomst ook sociaal zijn en de kosten die de vergrijzing met zich brengt willen kunnen dragen op een sociaal aanvaardbare manier, wij het ons niet kunnen veroorloven om, zoals in Duitsland en Frankrijk, een tekort toe te laten. Wij gaan onder de 100%, wij moeten snel naar het door Europa gewenste cijfer van 60% gaan. Dat was dus de eerste keuzemogelijkheid. Die landen kunnen het zich misschien veroorloven een tekort te hebben, maar dat is een ander debat.

De tweede mogelijkheid was ofwel het niet hebben van een aantal sociale maatregelen die nu voorzien zijn in de begroting, zoals de stijging met 4,5% van het budget voor gezondheidszorgen of, slechter nog, zoals in Nederland de botte bijl hanteren – met of zonder het akkoord van de vakbonden – in de sociale uitgaven. Wij wensten dat niet en dus bestond die tweede keuzemogelijkheid ook niet.

Een derde keuzemogelijkheid. De cijfers zijn daarstraks gevallen: de regering schat een opbrengst van 850 miljoen euro. Wij hebben er vertrouwen in dat dit zal gehaald worden. De derde mogelijkheid zou zijn in bijkomende belastingverhogingen te voorzien ten bedrage van 850 miljoen euro. Dat was dus de derde mogelijkheid.

Ik zie dus maar drie mogelijkheden: niets doen, in de sociale sector hakken of belastingen verhogen. Collega Letermé, ik heb bijna klaar met mijn verhaal. Wie treffen we als wij dat zouden doen? Wij zouden de mensen treffen die sociaal, correct en eerlijk hun belastingen betalen.

(...): (...)

02.07 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Collega Letermé, u luistert niet. Ik zal niet ontkennen dat er lastenverhogingen in die begroting zitten. Ik heb gezegd dat, indien we dat niet zouden doen, er nog 850 miljoen euro belastingverhogingen bovenop zouden moeten komen en wij de mensen die correct en eerlijk hun belastingen betalen, zouden treffen. Wij hebben dat dus niet gedaan. Wij hebben wel gezegd dat we eenmalig een belangrijk bedrag - 850 miljoen euro, 34 miljard Belgische frank is niet min - halen bij diegenen die tot nu toe nog nooit een bijdrage hebben geleverd in het terugdringen van die schuld. Ze hebben ten minste wat betreft de middelen en de opbrengsten op die middelen die zij onttrekken aan de fiscus en waarop zij in het verleden nooit belastingen hebben betaald, nog nooit een bijdrage geleverd tot het terugdringen van het tekort.

Mijn conclusie is dat, ofwel de sociale toekomst hypothekeren, ofwel sociaal hakken in sociale beertinden. ofwel belastingen verhogen voor

02.06 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Et si nous voulons continuer à la réduire, nous ne pouvons pas non plus laisser filer le déficit par temps de mauvaise conjoncture économique. Nous devons choisir entre deux solutions: soit nous résoudre à enregistrer un déficit, ce qui n'était pas envisageable si nous voulons mener aussi à l'avenir une politique sociale; soit nous abstenir d'appliquer une série de mesures sociales ou même faire des coupes sombres dans les dépenses sociales, ce que nous nous refusons à faire; soit prévoir des augmentations d'impôt supplémentaires à hauteur de 850 millions d'euros qui auraient frappé de plein fouet, et au premier chef, les contribuables qui paient correctement leurs impôts.

02.07 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Au lieu de cela, nous avons décidé d'aller puiser ces 850 millions dans la poche de ceux qui n'ont pas contribué au démantèlement de la dette, en tout cas pour ce qui concerne les sommes qu'ils ont soustraites à la vigilance du fisc. Voilà ce qui nous a paru être le moindre mal.

mensen die sociaal, correct en eerlijk hun belastingen betalen, drie keuzes zijn die ik veel slechter vind dan de keuze die we nu maken. Ik heb nu het eerste deel van mijn verhaal verteld, ik heb gezegd wat ik te zeggen had en luister nu graag zoals beloofd naar de vragen van de collega's van CD&V.

02.08 Greta D'hondt (CD&V): Collega Van der Maelen, ik heb meer dan een vraag.

Ik moet eerlijk zeggen – men verwijt me dat soms – dat mijn beetje socialistenbloed zich omkeert. Inderdaad, ook ik heb een sterk rechtvaardigheidsgevoel ten aanzien van de kleine man en de correcte burger.

Mijnheer Van der Maelen, in uw argumentatie keert u de zaken om. U beweert dat u de EBA invoert om te vermijden dat de gezondheidszorg niet de nodige middelen zou krijgen, die men anders bij de kleine man zou moeten halen. Mijnheer Van der Maelen, hadden degenen voor wie nu de fiscale amnestie geldt, correct betaald zoals hopelijk u en ik en vele honderdduizenden mensen, dan hadden wij nu geld gehad en dan was onze begroting misschien vlugger dan nu in evenwicht.

(...)

U moet uw discours aanpassen. U bent nu bijna zes jaar aan de macht. Het wordt tijd dat u een ander verhaal vertelt. Uw plaat is grijsgedraaid.

Zoals ik reeds zei, wellicht was het dan gemakkelijker geweest om onze overheidsfinanciën in evenwicht te krijgen. Dan had evenmin het verhaal eendeloos hoeven herhaald te worden dat voor een aantal nochtans noodzakelijke sociale verbeteringen het geld er niet is. Mijnheer Van der Maelen, had de regering nog de moed gehad om te zeggen dat men het geld nodig had voor de redenen die u aanhaalt, en had men minstens een veel correcter boete of sanctie – noemt het zoals u wil – gevraagd, dan was ik misschien nog een eindje met uw redenering meegegaan. Nu spuwt zij echter de correcte burger in zijn gezicht.

Terzelfder tijd zegt men aan de bruggepensioneerden dat ze moeten inleveren. Men vraagt een bedrijfsvoorheffing om de staatskas twee jaar op voorhand te financieren, ook aan personen die uiteindelijk geen belastingen op hun sociale vergoedingen zullen hoeven te betalen. Mijnheer Van der Maelen, of men nu in de oppositie of in de meerderheid zit, mijn gewoon kleinemensenhart breekt daarbij.

02.09 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de heer Van der Maelen is niet ingegaan op de stelling die eveneens door een aantal vooraanstaande fiscalisten wordt naar voren gebracht. Zij stellen dat deze wet fraudegedrag aanmoedigt en correct gedrag ontmoedigt. Deze wet zal een impact hebben op de toekomstige ontvangsten van de overheid. Uw model houdt daar op geen enkel ogenblik rekening mee. U zegt niet anders te kunnen om besparingen of belastingverhogingen te voorkomen. U houdt echter geen rekening met de toekomst en de te verwachten minderontvangsten van de overheid. U kiest expliciet voor resultaten “nu” en kijkt helemaal niet naar de toekomstige ontvangsten van de overheid en de impact van een dergelijke wet.

We hebben reeds massa's verklaringen aanhoord van vooraanstaande politici die beweren dat het allemaal zo erg niet is en dat er categorieën van fraude bestaan. In alle objectiviteit. deraelike uitspraken hebben

02.08 Greta D'hondt (CD&V): M. Van der Maelen inverse le raisonnement. Si les fraudeurs avaient payé leurs impôts correctement, nous aurions pu réduire la dette plus rapidement et nous aurions pu réaliser davantage de progrès social. Le moins que nous puissions alors demander est de payer une amende équitable. Au lieu de cela, le gouvernement inflige un camouflet à l'honnête citoyen. Au même moment, il demande aux prépensionnés de faire des efforts et réclame, pour financer deux ans à l'avance les caisses de l'Etat, un précompte professionnel aux travailleurs, y compris à ceux qui, par la suite, ne devront pas payer d'impôts sur leurs allocations sociales. Cette injustice me fend le cœur.

02.09 Hendrik Bogaert (CD&V): Selon plusieurs experts fiscaux, cette mesure encourage la fraude. Son influence potentielle sur les recettes futures de l'Etat n'a pas été prise en considération.

een enorme impact op de mensen die hun aangifte moeten invullen. Dit element is niet terug te vinden in het wetsontwerp en wordt door u evenmin aangeraakt in uw discours. Wat is uw antwoord daarop?

De **voorzitter**: Ik stel voor dat eerst alle vragen worden gesteld en de heer Van der Maelen daarna antwoordt.

(...)

02.10 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Sommigen proberen als jonge voorzitter kartels op te zetten, anderen proberen aan politieke vernieuwing te doen. Dat lukt niet. In politiek lukt niet alles wat men onderneemt. Dat is nu eenmaal zo!

02.11 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, graag kreeg ik over een derde punt verduidelijking van de heer Van der Maelen. Mijnheer Van der Maelen, u laat uitschijnen dat de 850 miljoen euro die de regering te kort komt en met deze wet denkt goed te maken ervoor zorgt dat er geen nieuwe lasten moeten worden opgelegd aan de kleine man. Dat is uw redenering. Wat is de oorzaak van de 850 miljoen tekort?

Bijna vijf jaar geleden is paars-groen gestart met een riante kas, dankzij het moedige beleid gevoerd door ons, daarin gesteund door uw partij. Een wanbeleid van vier jaar heeft ervoor gezorgd dat er financiële problemen zijn. Die 850 miljoen euro zijn niet uit de lucht komen vallen! Dat is uw verantwoordelijkheid. U moet dit tekort niet als argument gebruiken om deze wet goed te keuren!

02.12 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer Van der Maelen, u hebt een vergelijking gemaakt met andere Europese landen en de maatregelen die daar worden genomen. U hebt gesproken over keuzes, maar is het probleem niet dat u in feite niet in staat bent om echte keuzes te maken, dat dit al verschillende jaren het geval is, dat wij in een situatie terecht komen waarin geen structurele overschotten meer mogelijk zijn zoals dat voorzien was, waardoor wij het budgettaire evenwicht op termijn in gevaar brengen en waardoor u nu verplicht bent om een beroep te doen op dergelijke hulpmiddelen? Ik denk dat de oorzaak het gebrek aan daadkracht van deze regering is.

02.13 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik begin met de twee laatste uiteenzettingen van de collega's Ansoms en Devlies. Ik sta toch wel te kijken van een zekere blindheid die jullie hebben. Ik herinner er u even aan dat er in de periode 1995-1999 een veel grotere economische groei was dan in de periode 1999-2003. Desalniettemin zijn wij erin geslaagd om met deze twee regeringen, Verhofstadt I en II, een minister van Begroting te hebben die hier elke keer opnieuw een begroting in evenwicht heeft gepresenteerd.

Daarenboven hebben wij in die regering maatregelen genomen zoals de belastingverlagingen. Wij kennen allemaal de cijfers van de hoge belastingdruk in België en wij hebben aan onze inwoners gevraagd om die grote schuld van 137 in de richting van de 100 te brengen. Ik heb altijd gezegd dat ik het maar normaal vind dat wij, na de vele inspanningen die wij gevraagd hebben, aan die mensen iets teruggeven. Deze maand nog is er een rapport verschenen van de Universiteit Antwerpen dat duidelijk gemaakt heeft dat de laatste belastingverlaging sociaal zeer gelijkmatig is. Zij die het meest verdienen om geholpen te worden door de overheid, worden ook het meest geholpen door de overheid.

02.11 Jos Ansoms (CD&V): L'on tente de nous faire croire que cette mesure permettra la résorption d'un déficit de 850 millions. Quelle est l'origine de ce déficit? La coalition violette disposait initialement d'une réserve confortable. C'est la politique déplorable mise en œuvre par le gouvernement qui constitue la cause des problèmes financiers.

02.12 Carl Devlies (CD&V): M. Van der Maelen a parlé de choix. C'est justement là que le bât blesse: vous êtes incapable de trancher et, à terme, une telle attitude risque de menacer l'équilibre financier.

02.13 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Je m'étonne de l'ignorance dont font preuve MM. Ansoms et Devlies. Entre 1995 et 1999, la croissance économique était bien plus importante qu'au cours de ces quatre dernières années. Toutefois, tant l'équipe Verhofstadt I que l'équipe Verhofstadt II sont parvenues à présenter un budget en équilibre.

Par le passé, nous avons exigé des efforts considérables de la part des citoyens. Il est dès lors normal que nous souhaitions les dédommager à présent. Une étude de l'université d'Anvers a par ailleurs indiqué que la dernière réduction d'impôts réalisée dans le domaine social était très équitable.

02.14 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zou de heer Van der Maelen, vooraleer hij hier zulke zaken verkondigt, willen aanraden om het verslag van het Centrum voor Sociaal Beleid van Bea Cantillon te lezen.

02.15 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Ik zal u dat verslag bezorgen, mijnheer Leterme. Ik heb dat gelezen.

02.16 Yves Leterme (CD&V): Ik heb dat ook gelezen. U zult het met mij eens moeten zijn. Het staat zwart op wit in de studie van mevrouw Cantillon dat het herverdelend effect van deze belastinghervorming minder is, dat er dus geen vooruitgang inzake de herverdeling is geboekt, integendeel. U kunt neen knikken, maar het staat zwart op wit gedrukt in het rapport van het CSB dat inzake de herverdeling geen stappen vooruit zijn gezet. U zegt dat er met deze belastinghervorming wel stappen vooruit worden gezet inzake de herverdeling.

02.17 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Ze is voor een socialist verdedigbaar, want ze schroeft de herverdeling niet terug, in tegenstelling tot wat ik hier heb horen zeggen door verschillende vertegenwoordigers van CD&V toen wij die belastinghervorming hebben besproken. Ik kan de teksten bovenhalen. Mevrouw Cantillon bevestigt nu wat wij altijd hebben gezegd, namelijk dat de belastinghervorming sociaal herverdelend is en dus aanvaardbaar. Wij zullen die studie eens bovenhalen.

02.18 Paul Tant (CD&V): Mijnheer Van der Maelen, u probeert te pronken met sommige resultaten van de eerste jaren van paars-groen. Als daar op sommige vlakken enige resultaten waren, hebt u dat louter en alleen te danken aan de overschotten die werden geregenereerd door de maatregelen die voordien werden genomen.

02.19 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Dat liedje kennen wij.

02.20 Paul Tant (CD&V): Ik hoop dat u het kent, want het is ook de waarheid. Noem mij eens één maatregel, mijnheer Van der Maelen, waartoe u zelf hebt bijgedragen om deze tekorten bij te sturen.

02.21 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): In 1999 is Marc Van Peel hier op deze tribune komen zeggen dat de begroting die de regering voorstelde van geen kanten klopte en dat wij bezig waren tekorten te maken. De jaren nadien is Yves Leterme dat hier komen zeggen. Vijf jaar na elkaar leggen wij echter een begroting in evenwicht op tafel. Elke keer bewijst deze regering, cijfers in de hand, dat zij gelijk heeft en dat jullie voorspellingen niet uitkomen. Keer op keer.

De **voorzitter**: Mag ik vragen dat één lid van de fractie spreekt?

02.22 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): ... om ze in evenwicht te houden in 2003!

02.23 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): België behoort op het vlak van begrotingsdiscipline tot de best presterende van de 15 landen van de Europese Unie.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Maelen, u kan aan het tweede deel beginnen na de vraag van de heer

02.14 Yves Leterme (CD&V): M. Van der Maelen devrait relire le rapport du "Centrum voor Sociaal Beleid".

02.16 Yves Leterme (CD&V): Il remarquera que, selon le professeur Cantillon, cette réforme fiscale n'accentue pas la redistribution.

02.17 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Aux yeux des socialistes, elle est défendable dans la mesure où, à l'inverse des affirmations du CD&V pendant la discussion, elle ne ramène pas la redistribution à un niveau inférieur.

02.18 Paul Tant (CD&V): M. Van der Maelen tente de faire étalage des résultats obtenus au cours des premières années de pouvoir de la coalition arc-en-ciel. Or, le gouvernement ne les doit qu'aux mesures prises avant l'accession au pouvoir de la coalition arc-en-ciel.

02.21 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Année après année, les démocrates chrétiens ont affirmé que nous accumulons les déficits. Or, nous sommes parvenus à présenter un budget en équilibre cinq années d'affilée.

Leterme.

Mijnheer De Crem, het is een van de twee. Op de achterste banken vragen ook een drietal leden het woord. U moet weten wat u wil. Straks mag de heer Devlies van uw fractie ook nog zijn uiteenzetting geven.

Eerst mag de heer Leterme een korte vraag stellen. Ik moet nog een beetje de orde houden in dit huis.

02.24 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de heer Van der Maelen zal het uiteraard niet erkennen, omdat dit punt het failliet is van het begrotingsbeleid van de regering. De begroting die dit jaar voor 2004 ter goedkeuring wordt voorgelegd en die we volgende week zullen bespreken, sluit af met een tekort van ongeveer 100 miljard Belgische frank.

02.24 Yves Leterme (CD&V): Le budget pour 2004 se clôture par un déficit de 100 milliards de francs belges.

02.25 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Dat hebt u de vier voorgaande jaren ook gezegd. Wacht de resultaten even af. De vier voorgaande jaren hebt u dat ook voorspeld en u zat er elke keer glad naast. Het zou kunnen dat u het nu eens juist hebt, maar eerlijk gezegd betwijfel ik dat. Ik denk dat de begroting sluitend zal zijn. Ik heb de argumenten naar voren gebracht.

02.25 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): C'est ce que vous affirmez depuis des années déjà, et vous vous êtes trompé à chaque fois.

De **voorzitter**: Daar gaat het tweede deel over.

02.26 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer Van der Maelen, uit de cijfers van de begroting blijken er 100 miljard Belgische frank inkomsten te zijn voorzien die, ten eerste, moeten komen van de strijd tegen de fiscale fraude. Er is op dat vlak echter nog geen stap gezet. Ten tweede moeten deze inkomsten komen van de fiscale amnestie en van het pensioenfonds van Belgacom. Ik daag u uit om hier te verklaren dat deze maatregelen conform de Europese regelgeving kunnen worden ingeschreven als inkomsten voor 2004. Hebt u deze garantie of niet? Het is nu aan u. Hebt u ze of niet?

02.26 Yves Leterme (CD&V): Ces 100 milliards devraient provenir de la lutte contre la fraude fiscale, de l'amnistie fiscale et du transfert du fonds de pension de Belgacom. Il n'existe pas la moindre garantie quant à ces trois éléments.

02.27 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Voor zover ik weet, had de regering op het moment dat zij dat bedrag inschreef de zekerheid dat de cijfers zouden kloppen. U weet net zo goed als ik dat we in de eerste weken van januari 2004 uitsluitel over de kwestie zullen krijgen.

02.27 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Lorsque les revenus du fonds de pension de Belgacom ont été inscrits, le gouvernement était certain que les chiffres seraient exacts. En janvier 2004, nous saurons à quoi nous en tenir à ce sujet.

De **voorzitter**: Collega's, ik wil het debat laten voeren, maar ik heb een vijftal vragen van de CD&V-fractie. Ik respecteer hen allemaal. De heer Van der Maelen kan echter toch geen discours houden over gehakt stro.

Mijnheer Goutry, u hebt nog niets gezegd. Ik zal u kort het woord geven.

02.28 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Van der Maelen, weet u wat er onder meer is gebeurd om de begroting, die we volgende week hier zullen bespreken, op te smukken? Een bedrag van 50 miljard Belgische frank, dat uit de begroting via de sectie Volksgezondheid moet worden betaald voor de ziekenhuizen, heeft de regering getransfereerd naar entiteit 2, zijnde de sociale zekerheid. Zo verdwijnt dat bedrag uit de staatsbegroting. Diezelfde 50 miljard Belgische frank moet worden betaald, weliswaar nu met de alternatieve financiering, met name de BTW. Men haalt dat bedrag niettemin uit de begroting, laat 50 miljard Belgische frank met een truc verdwijnen, om zo een begroting in evenwicht te kunnen presenteren. Wat betekent dat evenwicht dan nog?

02.28 Luc Goutry (CD&V): Pour enjoliver le budget, cinquante milliards de francs belges du budget ont été transférés de la section santé publique vers l'entité sécurité sociale. Ainsi, ce montant disparaît du budget de l'Etat. Ces 50 milliards doivent être financés par le biais de la TVA. Par un tour de passe-passe, un budget en équilibre est donc présenté. Mais que signifie encore cet équilibre dans de telles conditions?

De **voorzitter**: Volgende week komt de begroting aan bod. Maar natuurlijk, "le tout est dans le tout". Dat weet ik ook wel.

02.29 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal de heer Van der Maelen ontgoochelen: de bewondering is eerder perplexiteit, wat mij betreft.

Mijnheer Van der Maelen, over het evenwicht in de begroting zal ik dadelijk nog iets zeggen. U vergeet er in uw betoog evenwel aan toe te voegen dat onze overheidsschuld gigantisch groot blijft en dat wij daarvoor om de haverklap door allerlei internationale instanties op de vingers worden getikt. Laat dit gezegd zijn door iemand die misschien eerder elders dan in Financiën deskundig is. Hoe dan ook, dit is een feit.

Voorts, mijnheer Van der Maelen, hoor ik u met veel aplomb opscheppen over een begroting in evenwicht, goed wetende dat ondertussen de gemeenten als het ware worden uitgehongerd. Het begrotingsevenwicht wordt gerealiseerd door meer persoonlijke bijdragen in de gezondheidszorgen, door de gemeenten de vergoeding voor de loopbaanonderbreking te laten betalen, de bruggepensioneerden te laten betalen of door de arbeidsongevallen niet te indexeren. Eerlijk gezegd, ik zou over andere zaken fier zijn.

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, u heeft zeker al een tiental keren onderbroken. Ik wens dat dit debat ordelijk verloopt. Ik geef het woord aan de heer Bogaert voor een onderbreking en daarna kan de heer Van der Maelen zijn betoog voortzetten.

02.30 Hendrik Bogaert (CD&V): Ik zou graag aan de schaduwminister van Financiën en aan zelfverklaarde "minister van Zwembaden" het volgende willen zeggen. In verband met Belgacom beweert u dat de regering op het ogenblik waarop dit voor het eerst werd ingeschreven, absolute zekerheid had. Welnu, ik heb die namiddag zelf telefonisch contact opgenomen met Eurostat en daar werd mij gezegd dat er zelfs nog geen dossier was ingediend. Als u zegt dat de regering op dat ogenblik zekerheid had over het inschrijven van Belgacom, is dat klinkklare onzin. Er was niet eens een dossier en tot op heden bestaat daarover nog absolute onzekerheid. Ik raad u aan de pers daarover te raadplegen.

De **voorzitter**: Laat de heer Van Der Maelen nu voortspreken.

02.31 Pieter De Crem (CD&V): Collega Van Der Maelen heeft ons nu een bloemlezing gegeven van halve waarheden, verdraaiingen en leugens. Ik zou willen voorstellen dat zijn tweede deel zou gaan over een onderwerp waarin hij zeer goed is als het erop aankomt anderen de les te spellen, met name de waarheid met een grote W.

Mijnheer Van Der Maelen, ik zou u willen vragen of u gelooft wat u in uw tweede gedeelte gaat zeggen, want het kan onmogelijk zo zijn dat u van alles wat u heeft verteld ook maar een snars gelooft. U brengt een totaal ongeloofwaardig verhaal.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Der Maelen, nu gaat u voortdoen. We hebben een goed debat gehad.

02.32 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik wil nog kort iets zeggen tegen collega D'hondt. Collega D'hondt, ik heb bij het begin van mijn uiteenzetting gezegd dat dit een maatregel was die, indien het niet nodig was, ik liever niet had genomen. Regeren is kiezen. Wie in het comfort van de oppositie zit, kan er maar op los oraten maar wie redeert moet zijn verantwoordelijkheid opnemen. Onze

02.29 Greta D'hondt (CD&V): M. Van der Maelen oublie de dire que la dette publique demeure gigantesque. Il se targue de l'équilibre budgétaire. Dans l'intervalle, les communes sont dépouillées, les cotisations personnelles en matière de soins de santé augmentent, les indemnités en cas d'accident du travail ne sont pas indexées, etc. etc.

02.30 Hendrik Bogaert (CD&V): M. Van der Maelen se trompe en affirmant que le gouvernement avait déjà la certitude, à l'époque, de pouvoir inscrire le fonds de pension de Belgacom au budget. J'ai en effet appris d'Eurostat qu'un dossier n'avait même pas encore été introduit à l'époque.

02.31 Pieter De Crem (CD&V): La première partie de l'intervention de M. Van der Maelen était un tissu de mensonges et de demi-vérités. J'espère que dans la seconde partie, il ne nous parlera pas de choses auxquelles il ne croit pas lui-même.

02.32 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Si j'avais pu faire autrement, j'aurais préféré ne pas prendre cette mesure. Il est de notre responsabilité de déposer un budget en équilibre. Seule

verantwoordelijkheid is een begroting in evenwicht en de schuldafbouw. Verder heeft mevrouw D'hondt terecht gewezen op het feit dat wij een reeks van die onpopulaire maatregelen, die wij ook hebben genomen met de collega's van CD&V toen we samen met hen in de regering zaten, niet hadden moeten nemen indien wij een meer performante prestatie zouden kunnen leveren op het vlak van het binnenhalen van inkomsten die verborgen blijven voor de overheid. Dat is juist een van de uitdagingen waar we met zijn allen voor staan.

Collega Bogaert heeft gezegd dat wij geen rekening houden met de toekomst. Ik heb geprobeerd om wel degelijk rekening te houden met de toekomst. Dit debat over de Eenmalige Bevrijdende Aangifte hebben wij willen aangrijpen om, naast de hoofdbron van inkomsten die de overheid heeft, namelijk lasten op arbeid – de groep waarvan wij de meeste inspanningen hebben gevraagd om de schuld terug te brengen – in de toekomst wat meer geld binnen te krijgen uit andere bronnen. Wat is het eerste dat wij gedaan hebben? Wij hebben een verhoging gevraagd van de sanctie met minimum 100% indien er in de toekomst nog iemand wordt betrappt met het bezit van producten die in aanmerking komen voor de EBA. Wij – onze partij – hebben daaraan toegevoegd dat wij veel meer aandacht willen voor fraudebestrijding. Wij gaan daar werk van maken.

Het is op onze vraag dat er in de teksten staat dat effecten, die men in de EBA-procedure wil betrekken, drie jaar moeten worden aangehouden op een rekening.

Als men dus met zwarte effecten, waarvan wij in het verleden nooit iets zagen, in de EBA-procedure stapte, zal dat minstens voor de jaren 2005, 2006 en 2007 nog een bijkomende opbrengst garanderen.

Wij hebben daarmee nog geen genoeg genomen. Daarnet werd al gezegd dat de commissie op zaterdagochtend nog niet klaar was. Dankzij het vele vragen en klagen van de CD&V-fractie hebben wij nog wat meer tijd gehad. Op dat moment hebben wij verkregen, dankzij een geconcentreerde en gezamenlijke inspanning van de twee socialistische partijen, dat er een aankondiging kwam, een engagement voor het einde aan titels aan toonder.

U hebt de verklaring van de minister in het verslag kunnen lezen. Het allerbelangrijkste wat daarin staat, is het volgende. Op het moment dat wij de begroting-2005 maken, dus in oktober 2004, zal de beslissing worden genomen dat er een einde komt aan titels aan toonder. Opnieuw betekent dat een meeropbrengst dankzij inkomsten uit andere bronnen dan lasten gelegd op arbeid.

02.33 Greta D'hondt (CD&V): (...)

02.34 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Verwar de sp.a en de PS niet met Agalev! Noteer dat maar!

02.35 Yves Leterme (CD&V): (...)

02.36 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mag ik mijn verhaal beëindigen? Ik wil nog twee zinnen zeggen.

Mijnheer Leterme, het was de afspraak dat iedereen zou kunnen uitspreken. Ik rond af.

l'opposition peut se permettre d'épiloguer sans fin, la majorité doit aussi agir. Si aucun mouvement financier occulte n'échappait au contrôle de l'Etat, certaines mesures impopulaires ne seraient pas nécessaires. Nous nous sommes lancés le défi de rendre ces mouvements financiers à nouveau visibles dans notre économie.

Un objectif important est de trouver, outre les recettes principales de l'Etat qui proviennent de l'impôt sur le travail, d'autres sources de revenus pour l'Etat. Nous en avons maintenant trouvé une.

Le sp.a a pu imprimer certaines orientations. La sanction augmente d'au moins cent pour cent si une personne n'a pas accompli la DLU. Cette disposition s'inscrit dans le cadre de l'intensification de la lutte contre la fraude. Par ailleurs, les titres qui ont fait l'objet de la procédure de la DLU devront, à notre demande, rester bloqués trois ans sur un compte. Plus tard, le système des titres au porteur sera abandonné. Cette mesure générera également des recettes supplémentaires provenant d'une autre source.

02.34 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Ne confondez tout de même pas le sp.a avec Agalev!

02.36 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Cette mesure est-elle inéquitable pour les citoyens qui ont toujours correctement payé leurs impôts? Elle générera des recettes supplémentaires qui

Het tweede stuk van mijn verhaal is een boodschap die wij geven aan de mensen die tot nu toe altijd correct en eerlijk hun belastingen hebben betaald. Als wij slagen in onze operatie om meer inkomsten te genereren uit andere bronnen dan uit lasten gelegd op arbeid, dan vinden wij, Vlaamse socialisten, dat die meeropbrengst, als de sociale noden vervuld zijn, ook gebruikt kunnen worden voor verdere lastenverlaging op arbeid.

Collega's van CD&V en van ACW-strekking, van het debat over de EBA hebben wij dus gebruikgemaakt om een eis te realiseren die het ACV en ACW al tientallen jaren stellen. Wij hebben die ook gesteld in de periode dat wij met jullie gingen regeren. De rechtervleugel van de CVP wilde daarvan echter nooit weten. Nu hebben wij dat gerealiseerd in een regering met liberalen. Daarop ben ik trots!

Collega's van CD&V, ik begrijp wel dat het pijn doet dat wij dat realiseren zonder jullie. Maar wij hebben het wel gerealiseerd. Wij leggen de basis voor een meer correcte verhouding tussen de inkomsten uit lasten op arbeid en lasten op kapitaal. Dat hebben wij gerealiseerd.

Ik heb mijn verhaal kunnen doen. Nu wil ik graag luisteren naar uw vragen en opmerkingen.

De **voorzitter**: De heer Letermé wenst u enkele vragen te stellen.

02.37 Yves Letermé (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van der Maelen, wat het ACW betreft – voor zover dat hier ter sprake moet komen – hoeft u zich geen zorgen te maken. Ik heb u vanmorgen lezing gegeven van het standpunt van het ACW, ook ten aanzien van uw persoonlijke actie in deze aangelegenheid. Ik denk dat dit boekdelen spreekt.

02.38 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer Van der Maelen, u schrijft over nieuwe belastingen en nieuwe lasten die u zult opleggen en doorgeven. In uw partijprogramma staat dat de sp.a voor een vermogensbelasting is. Bent u van plan om tijdens deze legislatuur een vermogensbelasting in te voeren of zweert u dat punt uit uw partijprogramma af?

02.39 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Collega Bogaert, ik zou hebben gedacht dat u als actief observator van de Belgische politiek en sinds kort als actieve speler, weet dat de sp.a een partij is die zich houdt aan akkoorden en afspraken. In het regeerakkoord hebben we daarover geen akkoord bereikt met onze partners, dus kan ik hier, vanop deze tribune, niet tegen u zeggen dat we dit gaan realiseren. Als u mij vraagt of dat voor mijzelf en mijn partij een doelstelling blijft op middellange termijn, is dat zo, zoals het afschaffen van titels van toonder ook altijd een doelstelling van mijn partij was. Wij hebben dit naar aanleiding van dit wetsontwerp gerealiseerd.

(...): (...)

02.40 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Ik heb al geantwoord.

02.41 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de heer Van der Maelen probeert hier een mooi verhaaltje te vertellen. Het ligt in het genre van het sprookje "Er was eens Dirk Van der Maelen en de sp.a". Zijn verhaal is echter gewoon een gruwelverhaal. Het is een horrorstory. Ik denk dat veel mensen na het aanhoren van zijn interventie moeilijk de slaap gaan kunnen vatten vannacht.

permettront de réduire encore les charges sur le travail, ce qui profitera également à ces citoyens. Quoi qu'il en soit, les socialistes et les libéraux ont concrétisé une ancienne exigence de l'ACW, ce que le CD&V encaisse évidemment très mal.

02.38 Hendrik Bogaert (CD&V): Le sp.a est favorable à un impôt sur la fortune. Y renonce-t-il sous la pression des libéraux?

02.39 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Notre parti reste fidèle à ses engagements. Nous n'avons pas obtenu d'accord concernant l'impôt sur la fortune lors des négociations gouvernementales. Nous ne pouvons dès lors inscrire ce point à l'ordre du jour pour l'instant mais il reste un de nos objectifs à moyen terme.

De **voorzitter**: Het zal voor mij niet het geval zijn.

02.42 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik wilde nog even het woord nemen van op mijn bank. Ik zal dat maar meteen doen. De dag dat de vermogensbelasting moet worden ingevoerd, kan de heer Van der Maelen misschien een beroep doen op de nieuwe socialisten die aan deze kant van de zaal zitten. Het zal alleszins niet met ons gebeuren.

Mijnheer de voorzitter, collega's, voor ons is deze operatie zeer belangrijk. Ik hoef u dat niet uit te leggen. Ik ga niet opnieuw ingaan op de technische details die collega Pinxten naar voren heeft gebracht. Het is toch wel eens belangrijk om hier naar voren te brengen dat deze strijd tegen de fiscale fraude een start kent. Het is een van de onderdelen. De oppositie zegt vaak dat die er haaks op staat. Voor mij is het een van de onderdelen van de fiscale fraude. Het is niet onbelangrijk om vast te stellen dat fiscale fraude in de praktijk geregeld voortkomt uit sociale fraude. Mijnheer de Crem, niet op de man spelen. Ik lach ook niet met het feit dat u uit Aalter komt.

Fiscale fraude komt nogal vaak voort uit sociale fraude. Men kan daarvoor een heel pak kleine voorbeelden aanhalen. Het gaat over die personen die wegens een te hoge fiscale druk naast hun normale job zwartwerk uitvoeren. Ze ontvangen bedragen in het zwart. Op een bepaald moment plaatsen ze dat. Ze laten er misschien generaties overgaan. Op een bepaald moment kunnen ze niet meer naar buiten komen met die bedragen. Dit is dus niet alleen een strijd tegen fiscale fraude. Als partij is het voor ons even belangrijk dat het ook een strijd is tegen sociale fraude.

Het is een zeer belangrijke stap. Het maakt immers onderdeel uit van heel belangrijke hervormingen, namelijk de vereenvoudiging van het belastingstelsel. Dit gaat over verdere belastingverlagingen, die voor ons zeer belangrijk zijn. Wij willen aan de burgers ook rechtszekerheid geven. We kunnen de vraag stellen hoe het komt dat in het verleden zo veel mensen dit deden. Mijn ervaring leert mij dat dit heus niet gaat over de grote fraudeurs. Ik hoor grote verhalen van de oppositie over de ethische verantwoording. Het gaat hier niet over de grote fraudeurs. Het gaat hier over kleine beleggers. Met de uitbreiding die we hebben gedaan naar de roerende waarden, gaat het zeker over kleine beleggers en kleine spaarders die op een bepaald moment een bedrag bij mekaar hebben. Ze deden dit omwille van de hoge fiscale druk die in het verleden in ons land bestond en omwille van de roerende voorheffing die een paar jaar geleden niet 15% bedroeg, maar 25%. We vergeten dat laatste te vaak. Van het zuur verdiende spaargeld moest men dus een kwart afgeven aan de Staat. De oorzaken van deze kleine fraude moeten toch ook eens bekeken worden. We moeten deze mensen niet allemaal gaan bestempelen als grote en supergrote fraudeurs.

De interesse die op dit moment aanwezig is op het terrein bewijst dat het gaat over kleine beleggers. U hoorde het van de belangrijkste bank, de marktleider in obligaties. Dexia is immers de marktleider in obligaties. Er zijn op dit moment 14.000 geïnteresseerden. Zijn dat allemaal grote fraudeurs? Zijn het allemaal grote ondernemers, miljardairs, miljonairs die naar deze informatiesessies gaan? Neen, het zijn de gewone mensen die geïnformeerd willen worden op welke manier ze die kasbons of obligaties, die op dit moment of in de kluis of in Luxemburg zitten, kunnen regulariseren.

De **voorzitter**: Mijnheer Goyvaerts, veranderde u van plaats?

02.42 Bart Tommelein (VLD): En tout état de cause, l'impôt sur les grandes fortunes ne pourra être instauré avec notre appui.

L'amnistie fiscale fait partie d'une lutte intensifiée contre la fraude fiscale, qui résulte souvent de la fraude sociale. La population opte pour le travail au noir en raison de la pression fiscale élevée. En conséquence, la lutte contre la fraude fiscale constitue simultanément une lutte contre la fraude sociale. Nous devons simplifier le régime fiscal, réduire encore davantage les impôts et garantir la sécurité juridique à la population.

Ce sont principalement les petits investisseurs qui bénéficieront de l'amnistie fiscale. Songez par exemple à l'extension aux valeurs mobilières. Il s'agit surtout de personnes qui ont voulu échapper, par le passé, au précompte mobilier élevé de 25% et qui souhaitent régulariser, aujourd'hui, leurs bons de caisse ou leurs obligations. Je renvoie aux 14.000 personnes intéressées par les sessions d'information à la banque Dexia.

02.43 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, er zijn toch zoveel lege banken dat we bijna kunnen zitten waar we willen.

Ik wou collega Tommelein onderbreken en zeggen dat er inderdaad veel belangstelling bestaat voor die informatieavonden. Nochtans zijn er ook informatieavonden van diezelfde bank, waar een aantal onafhankelijke fiscale adviseurs de mensen adviseren niet in de EBA te stappen voor bepaalde redenen. Ook dat advies kan dus wel eens genuanceerd zijn. Er zijn blijkbaar een aantal adviseurs die het tegenovergestelde adviseren van hetgeen dit ontwerp beoogt.

02.44 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer Goyvaerts, ik wil duidelijk zijn. Als die adviseurs dat adviseren, gaan zij in tegen de wet. Dat is ongeoorloofd, los van het feit of dit nu adviseurs zijn van een bank. Ik ben daarin heel duidelijk.

Ik betwijfel dat die 14.000 mensen allemaal het advies krijgen niet in de EBA te stappen. U kent allen het voorbeeld van een vader of een moeder die van de voorgaande generatie geld ontving en zijn of haar kinderen wil helpen met de bouw of de aankoop van een woning, of die op een bepaald moment iets willen doen met het geld dat zij hebben gespaard en er niet mee kunnen of durven naar buiten komen. Mijnheer Goyvaerts, ik wil duidelijk maken dat de mensen die dat geld bezitten niet noodzakelijk de oorzaak zijn van het feit dat zij op dat moment niet met dat geld naar buiten kunnen komen.

Ik vind het meer dan geoorloofd dat wij deze eenmalige operatie opzetten. Voor het welslagen van deze operatie moeten wij kunnen spreken van de eenmaligheid. Het gaat immers niet op die deur open te zetten. De operatie zal een jaar duren. Wij steunen de door collega Van der Maelen opgesomde voorwaarden. De kans wordt geboden om een situatie te regulariseren. Wie ervoor kiest dat niet te doen en dan tegen de lamp loopt, moet beseffen dat het zijn eigen keuze is geweest. Wie op een bepaald moment de kans krijgt zich te regulariseren, maar zich ondanks dat toch niet aan de spelregels houdt door de termijn van drie jaar te negeren of door de wet te overtreden, moet uiteraard zelf voor de gevolgen instaan.

Ten tweede, er moet een substantiële aansporing zijn om op dit voorstel in te gaan. Ik denk dat dit op dit moment het geval is. Wij wachten alleen op het koninklijk besluit van de minister, dat heel duidelijk zal moeten aantonen waarin moet worden geïnvesteerd. Mijnheer de minister, wij hopen dat dit zo breed mogelijk is. Wij moeten rechtszekerheid bieden. Volgens mij is die rechtszekerheid met dit ontwerp verzekerd. Dit blijkt zeker uit de vragen die we op het terrein krijgen. Dexia is zeker niet de enige. Ik krijg zelf ook heel wat telefoons van geïnteresseerden, van agenten of kantoordirecteurs die zo snel mogelijk om informatie vragen om hun klanten op een correcte manier te kunnen inlichten.

Het moet duidelijk gezegd worden dat deze eenmalige operatie inderdaad een goede zaak zal zijn voor de begroting. Wat is er verkeerd aan als we daardoor geen lastenverhoging moeten doorvoeren en niet moeten snoeien in de sociale zekerheid? Volgens mij hebben wij daarmee een heel goede beslissing genomen.

Ik kom nog even terug op de vraag met betrekking tot de vermogensbelasting. Namens mijn partij neemt ik terzake een duidelijk standpunt in. Wij zijn dat niet overeengekomen in het regeerakkoord en het zal dus een verrassing zijn dat wij onze goedkeuring hieraan niet

02.43 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Bien que les simples épargnants soient fort intéressés par la DLU, il apparaît que bon nombre de conseillers déconseillent le recours à cette procédure.

02.44 Bart Tommelein (VLD): Dans ce cas, c'est illégal. Le besoin de régulariser est considérable et il l'emportera probablement. De nombreuses personnes âgées possèdent de l'argent qu'elles ne peuvent dépenser.

Le caractère unique de la déclaration constitue le fondement de la réussite de l'opération. Une lourde amende sera infligée par la suite aux citoyens qui n'y ont pas recours. La déclaration doit également constituer un stimulant de poids et elle doit apporter une certaine sécurité juridique.

L'opération unique influencera favorablement le budget de l'année 2004. Il n'y aura pas d'économies ni de coupes claires dans le domaine de la sécurité sociale.

L'impôt sur la fortune ne figure pas dans l'accord de gouvernement. Le VLD y est opposé. Un tel impôt toucherait principalement la classe moyenne qui a investi dans des biens immobiliers. Jusqu'à la mise en place d'un cadastre de la fortune, le risque de fraude sera réel. Un impôt sur la fortune porterait atteinte à la compétitivité des entreprises et minerait la confiance des consommateurs. En dépit des récentes réformes fiscales, la Belgique figure en effet toujours dans le peloton de tête en matière d'impôts.

verlenen. Het is immers zonder meer duidelijk dat omwille van de grote kapitaalmobiliteit, een vermogensbelasting hoofdzakelijk zou worden gedragen door de maatschappelijke middenklasse – vooral bestaande uit tweeverdieners – en dan nog uitsluitend door degenen die hebben geïnvesteerd in onroerend goed. Ik herinner er u even aan dat onroerend goed in België op dit moment reeds zwaar wordt belast.

Dat het gevaar van massale kapitaalvlucht en fraude tussen het moment van aankondiging en het moment van toepasbaarheid van het vermogenskadaster reëel is, behoeft geen commentaar. Het zal dan ook flagrant in strijd zijn met het voorliggend wetsontwerp.

Niettegenstaande dat de vorige regering een belangrijke hervorming van de vennootschapsbelasting en de personenbelasting heeft doorgezet, zou door de invoering van een vermogensbelasting het bedrijfsleven ontredderd worden door een aantasting van de concurrentiekracht en zou het consumentenvertrouwen en de daaraan gekoppelde particuliere consumptie, die een belangrijke motor vormen voor onze economische groei, aanzienlijk worden aangetast. Bovendien worden er in ons land reeds heel wat vormen van vermogensbelasting geheven, waardoor wij nog steeds koploper zijn in de Europese Unie inzake de hoogte van vermogensbelastingen, ondanks de belangrijke fiscale hervormingen die tijdens deze legislatuur werden doorgevoerd en die ook in de komende jaren nog uitwerking zullen krijgen.

02.45 Marleen Govaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, de vorige sprekers zijn al diep ingegaan op alle voor- en nadelen van de eenmalige bevrijdende aangifte. Ik zal het wat anders doen en wat korter houden.

Na zoveel weken besprekingen in de commissie voor de Financiën en na een hoorzitting is mij één welbepaalde zin van de minister van Financiën bijgebleven. Met die zin wil ik mijn uiteenzetting beginnen. Minister Reynders vroeg iedereen en vooral de oppositie, die al duidelijk getoond heeft dat ze niet erg enthousiast is over de maatregel, een alternatief voor de maatregel. Eigenlijk denk ik dat de minister deze oratorische vraag aan iedereen in de commissie stelde, omdat hij natuurlijk goed weet dat deze maatregel redelijk eenvoudig is en de Staat geen geld kost. De minister heeft een punt wanneer hij stelt dat deze maatregel veel geld kan opbrengen zonder dat die de Staat geld kost. Alle andere maatregelen die bedoeld zijn om de economie aan te zwengelen – dat is toch de bedoeling van de fiscale amnestie –, hebben wel een terugverdieneffect, maar kosten eerst wat geld uit de begroting. Elke euro die op welke wijze ook in de schatkist terechtkomt, is welkom om onze economie vooruit te helpen.

Er zijn echter een drietal bedenkingen bij deze maatregel, waardoor wij toch niet akkoord kunnen gaan met het wetsontwerp. In de eerste plaats is er de rechtsonzekerheid. Het is hier al uitvoering aangehaald, maar toch herhaal ik het even. Zowel de belastingplichtigen als de banken kunnen niet echt voor honderd procent zeker zijn. Het is niet denkbeeldig dat er klachten zullen toekomen bij het Arbitragehof, omdat er sprake kan zijn van discriminatie, nu alleen natuurlijke personen gebruik kunnen maken van deze maatregel in tegenstelling tot bijvoorbeeld vennootschappen en mensen met cash geld. Ook bestaat er nog onzekerheid over de anonimiteit. Zolang de belastingplichtigen en de banken niet voor honderd procent zeker kunnen zijn, is het geen goede maatregel. Ze zijn nog altijd bang dat ze vervolgd zullen worden.

Een tweede zeer belangrijke reden waarom wij de eenmalige

02.45 Marleen Govaerts (VLAAMS BLOK): Le ministre Reynders a demandé en commission si l'opposition disposait d'une solution de rechange pour cette mesure qui permettrait de récolter beaucoup d'argent sans engendrer aucune dépense. En effet, toutes les autres mesures qui doivent stimuler l'économie sont coûteuses.

Permettez-moi tout de même de formuler quelques observations. Un problème de sécurité juridique se pose avant tout. Etant donné que l'amnistie ne concerne que les personnes physiques, il se pourrait que la Cour d'arbitrage relève une discrimination dans le projet. La confusion règne toujours également en ce qui concerne l'anonymat. On ne s'attaque pas à la cause plus profonde de la fuite de capitaux.

Il subsiste également une zone d'ombre en ce qui concerne l'argent gris. Nous ignorons encore si seuls les intérêts éludés ou la totalité du capital, doivent être déclarés.

Le risque de voir les détenteurs de capitaux importants, qui ont les moyens de recourir à des spécialistes en fiscalité, maintenir leur argent à l'étranger, est réel. et

bevrijdende aangifte niet genegen zijn, is dat de regering met deze maatregel niet de oorzaak aanpakt van de geweldige kapitaalvlucht, namelijk de te hoge belastingen, zoals mijn collega Hagen Goyvaerts al heeft gezegd, die volgens de cijfers van de OESO de hoogste belastingen van Europa zijn.

Zolang die maatregel niet gekoppeld wordt aan drastische belastingvermindering en een vermindering van de belasting op arbeid en zelfs de afschaffing van de successierechten, zoals in andere Europese landen gebeurd is, zal de fiscale amnestie geen succes kennen.

Een derde reden om het wetsontwerp af te keuren is de vaagheid die erover blijft bestaan. Ondanks de vele vragen in het debat blijft er onzekerheid bestaan of er inzake grijs geld alleen de ontdoken intrest moet worden aangegeven of ook het kapitaal. Uit de tekst van het ontwerp en ook uit de memorie van toelichting begrijpt men dat alleen de opbrengsten van het kapitaal moeten worden aangegeven als het kapitaal zelf geen zwarte oorsprong heeft en als alleen de roerende voorheffing op de intresten ontdoken is. Hoewel ook de medewerkers van de ministers dat gegeven bevestigen heeft de minister zelf ondanks herhaald aandringen – ook door mijzelf – dat niet willen doen in de Kamercommissie. De minister heeft alleen herhaald dat het aan de belastingplichtige zelf is om uit te maken welk bedrag hij precies moet aangeven. Dat maakt de mensen precies zo onzeker.

De minister zei er ook nog bij: “liefst zo vlug mogelijk natuurlijk”. Vermoedelijk hoopt de minister erop dat sommige belastingplichtigen het zekere voor het onzekere zullen nemen en toch maar het hele kapitaal aangeven en er de bijdrage op betalen zodat de opbrengst voor de Staatskas gemaximaliseerd wordt.

Daar schuilt volgens ons het grote gevaar dat de kleine spaarders alleen gebruik zullen maken van die wet en dat de grote kapitalen toch in het buitenland zullen blijven. Onze conclusie is dus dat dit geen echt rechtlijnige en rechtvaardige wet is en dat de gewone, gemiddelde, hardwerkende belastingbetalers – meestal nog de ouderen, de gepensioneerden die hun leven lang gespaard hebben om een appeltje voor de dorst te hebben – als enigen over de brug zullen komen. De grote belastingontduikers zullen door de mazen van het net glippen. Door allerlei andere fiscale constructies ontsnappen zij aan de belastingen. Onze bejaarde medeburgers daarentegen schrikken en beven nu al voor de 100% boete die is aangekondigd voor wanneer zij in 2004 niet hun in Luxemburg of Zwitserland geparkeerde geld aangegeven hebben. Daarom vind ik het ook een onrechtvaardige maatregel. De kleine man beschikt maar over beperkte middelen terwijl de grote kapitaalbezitters een beroep kunnen doen op fiscale experts en specialisten. Wij blijven herhalen dat eerst de oorzaak van de kapitaalvlucht moet worden aangepakt door de regering.

Om af te sluiten, herhaal ik mijn eerste zin, die veel indruk op mij gemaakt heeft, de vraag van minister Reynders aan de commissie naar een alternatief voor die maatregel. Wel, wij hebben als Vlaams-nationalisten al decennialang een alternatieve oplossing voor het vierkant draaien van dit land, zowel op economisch als op fiscaal en sociaal vlak. Wij vragen de volledige onafhankelijkheid van de deelstaten: Vlaams geld in Vlaamse handen. Meer en meer wordt duidelijk dat Vlamingen en Walen andere prioriteiten hebben en hun economie anders benaderen. In feite leven wij in een land met twee snelheden. Laten wij dus scheiden en elk onze weg gaan. Dit is nooit een goed huwelijk geweest, zelfs geen verstandshuwelijk. Wij zullen er allemaal beter van worden.

ce, alors que les détenteurs de capitaux modestes – principalement des personnes âgées – feront probablement usage de la réglementation DLU par crainte de poursuites. Dès lors, nous estimons que cette réglementation n'est ni linéaire, ni équitable. Ce projet de loi ne s'attaque pas aux causes de la fuite de capitaux: la pression fiscale élevée, les impôts prélevés sur le travail et les droits de succession. Notre solution de rechange est claire: une indépendance totale des entités fédérées.

Dank u voor uw aandacht. Ik vind het wel spijtig dat er zo weinig volk is.

De **voorzitter**: Dit was de maidenspeech van mevrouw Govaerts. Ik wens u geluk, mevrouw. Ceci était le maiden speech de Mme Govaerts.

(Applaus)

(Applaudissements)

Mijnheer Devlies, u bent de laatste spreker in de rij, de vijftiende of de zestiende. Daarna zal de minister repliceren en sluit ik de algemene bespreking om te beginnen met de behandeling van de witwaswet.

02.46 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, als lid van de commissie voor de Financiën heb ik ruimschoots de gelegenheid gekregen om tal van bemerkingen te maken bij dit wetsontwerp. Ik zal die dus niet herhalen.

Wat betreft de procedure heb ik twee opmerkingen. Ik vind het, ten eerste, spijtig dat de meerderheid niet is ingegaan op ons voorstel om ook de top van de administratie van het ministerie van Financiën te horen bij gelegenheid van de hoorzitting. Ten tweede, werd het herwerkte ontwerp van EBA ons pas in extremis 35 minuten voor de laatste vergadering ter beschikking gesteld. Een en ander zal niet bijdragen aan de kwaliteit van de definitieve teksten. Ik denk dat men een loopje neemt met de rechtszekerheid. Ook het gelijkheidsbeginsel wordt niet gerespecteerd. Ik heb vandaag vastgesteld hoe bevreesd de meerderheid is voor de adviesprocedure bij de Raad van State. Als men daar al bevreesd voor is, moet men toch ook rekening houden met de risico's van procedures voor het Arbitragehof en eventueel voor Europese instanties.

Ik wens mij voor de plenaire vergadering te beperken tot enkele algemene opmerkingen. Ik zie dat de heer Pinxten hier niet meer is. Hij heeft mij daarstraks geciteerd, maar wel buiten verband. Ik ben inderdaad geen principiële tegenstander van een fiscale regularisatie, maar dit moet gebeuren binnen een totaal kader van economisch, financieel, sociaal en fiscaal beleid en mits strikte voorwaarden. Dit is niet het geval in het huidige ontwerp dat louter uit budgettaire overwegingen tot stand is gekomen. Er is geen algemeen kader, er zijn geen begeleidende maatregelen, er zijn geen maatregelen om te vermijden dat na deze operatie een nieuwe vlucht van kapitaal zou ontstaan. Er zijn ook geen maatregelen voor de trouwe, correcte spaarder. Voor de collega's van de VLD die helaas afwezig zijn, had ik hier een citaat van de gewezen minister van Financiën. Blijkbaar sta ik niet alleen met mijn kritiek, maar waarschijnlijk zal men dit citaat niet graag horen. Ik citeer nu de heer Willy Declercq. Hij zegt: "Fiscale amnestie is een goed medicijn om zowel de staatsfinanciën als de economie weer gezond te maken, maar dat medicijn moet gepaard gaan met een goed omlijnde therapie, zo niet is het effect van korte duur". Die therapie is er, zoals het dossier vandaag op tafel ligt, niet.

Wat ligt aan de basis van deze wet? Niet het globale beleid, maar wel de problemen met de begroting van 2003 en met de voorbereiding van de begroting van 2004. Vermits de Belgacom-operatie niet volstaat om de gaten te dichten, wordt een beroep gedaan op de fiscale amnestie: 850 miljoen om de begroting van 2004 in evenwicht te brengen.

Over de begroting 2004, waarover we volgende week verder zullen discussiëren, moet u weten dat de Belgacomoperatie 0,5% van het BNP vertegenwoordigt. Zelfs met deze 0,5% vertoont de begroting voor 2004 een deficit van 0,4%. als men een rekening houdt met de EBA-

02.46 Carl Devlies (CD&V): Je regrette avant tout deux éléments: le gouvernement n'a pas accédé à la proposition visant à inviter en commission la direction de l'administration fiscale et la deuxième version de la loi relative à la DLU a été communiquée particulièrement tard à la commission.

Les interventions ont déjà révélé que la majorité craint l'avis du Conseil d'Etat, étant donné que le projet est peu respectueux de la sécurité juridique et du principe d'égalité.

Sur le fond, je ne suis pas un adversaire de la régularisation fiscale, pour peu qu'elle s'inscrive dans un cadre général et qu'elle respecte des conditions strictes. Le présent projet ne prévoit ni des mesures d'accompagnement, ni des mesures visant à empêcher une nouvelle fuite de capitaux, ni des mesures en faveur des épargnants honnêtes. L'ancien ministre des Finances De Clercq estime que l'amnistie fiscale est un remède efficace pour assainir l'économie et les finances publiques, mais elle est indissociable d'une thérapie. Or, aujourd'hui, pas question de thérapie. Le seul souci est le budget 2004. L'opération Belgacom, qui équivaut à 0,5% du PNB, ne pourra empêcher que le budget plonge vers un déficit de 0,4% si le système de la DLU ne peut être porté en compte.

L'argument qui consiste à dire que cette opération de blanchiment réduira la dette de l'Etat est fallacieux. Les recettes qu'elle génèrera serviront tout au plus à

operatie.

Over de schuldafbouw hebben ook PS en sp.a gesproken, maar zij zijn nu grotendeels afwezig. Over dat punt zou ik willen signaleren dat zij het als een ethisch argument gebruiken, wat totaal onjuist is. De 850 miljoen euro wordt immers enkel gebruikt om de nieuwe tekorten die ontstaan in de begroting 2004, te financieren. Men gebruikt ze dus enkel om te vermijden dat er bijkomende schulden worden aangegaan.

Uit de nota van de minister van Financiën blijkt niettemin dat de totale, nominale overheidsschuld voor de jaren 2003 en 2004 nog verder stijgt.

Il wil nog de volgende bezwaren formuleren.

Ten eerste, de eerste bedoeling van het wetsontwerp was een impuls te geven aan de Belgische economie. Thans blijkt echter dat de kapitalen in het buitenland kunnen blijven en dat men er zelfs investeringen mee kan doen in het buitenland. Ik zie dan ook het effect op de Belgische economie niet. Trouwens, de Nationale Bank heeft een berekening gemaakt, waaruit blijkt dat het economische effect van de EBA zich beperkt tot 0,05% van het bruto nationaal product.

Ten tweede, de tarieven van 6% en 9% gelden voor alle categorieën fraudeurs, zowel voor degenen die hun eerlijk verdiend spaargeld hebben belegd zonder betaling van de roerende voorheffing als voor degenen die zich schuldig hebben gemaakt aan zware fiscale fraude. Voor mij zijn dat twee totaal verschillende categorieën. Voor de laatste categorie zijn de tarieven onaanvaardbaar laag. Het verwondert mij dat de socialisten, van wie toch nog één vertegenwoordiger aanwezig is, dat kunnen aanvaarden. Ik heb deze ochtend met aandacht geluisterd naar de toelichting van de heer Viseur, die gesproken heeft over de maatregelen die in Frankrijk worden genomen. De linkse partijen in Frankrijk nemen toch een totaal andere positie aan. In de bijlage van het verslag van de Nationale Bank hebben wij ook kunnen lezen welke tarieven door de socialistisch-groene regering in Duitsland worden toegepast. Welnu, deze tarieven belopen er 25% tot zelfs 35%. Wij hebben het gevoel dat de Belgische regering eerder de piste-Berlusconi volgt. Men kan toch moeilijk van de heer Berlusconi en zijn regering zeggen dat zij socialistisch geïnspireerd zijn. Daarom verwondert het mij dat onze Belgische, socialistische partijen zich scharen achter deze operatie.

Het derde punt is de controleopdracht van de banken. Dat is absoluut niet realistisch. Uit de hoorzitting is ook gebleken dat de banken weigeren om dit te doen. Ik heb vanmorgen in de voorlezing van het verslag duidelijk gewezen op de positie van de Vereniging van Belgische Banken. Wat gaan de banken in concreto doen? Ik citeer de fiscalist van de Vereniging van Belgische Banken: "Ten eerste, een foto maken van de situatie van de klant op 31 mei 2003. Ten tweede, het document afstempelen. Ten derde, de identiteit controleren. Ten vierde, een materiële controle doen van de berekeningen". Is dit de bedoeling van de regering? Is dit de bedoeling van de socialistische partijen?

Begeleidende maatregelen inzake belastingscontrole ontbreken. Mijnheer de minister, wij hebben in de commissie voor de Financiën enkele malen de gelegenheid gehad om van gedachten te wisselen over de controle op de vennootschappen. Ik denk dat het ondertussen algemeen bekend is dat er in onze grote steden – Brussel, Charleroi, Antwerpen, Luik – nog nauwelijks een controle gebeurt op de vennootschappen; maximaal 1 tot 2%.

Een goede maand geleden heeft men zelfs in Antwerpen vastgesteld

empêcher la constitution de dettes supplémentaires.

Etant donné que les capitaux peuvent rester à l'étranger, l'économie belge ne bénéficiera d'aucune impulsion. Si l'on en croit la Banque Nationale, l'incidence économique restera limitée à 0,05%.

Il est proprement inadmissible que les amendes de 6 et 9% soient applicables à tous les fraudeurs – en commençant par les gens qui n'ont pas payé de précompte mobilier sur leur épargne jusqu'à ceux qui ont commis des délits fiscaux graves. Pour cette dernière catégorie de contrevenants, elles sont d'une modicité inacceptable. C'est d'ailleurs ce qui a amené les socialistes français à adopter une attitude totalement différente à l'égard de ces questions.

La conception qu'a le gouvernement de la mission de contrôle des banques manque totalement de réalisme. Lors d'une audition, il est apparu que le secteur ne souhaitait pas remplir cette mission. On peut donc prévoir que le contrôle prévu sera très superficiel.

Dans les grandes villes du pays, il n'y a plus guère de contrôle social et fiscal des sociétés. L'administration fiscale ne dispose même plus de statistiques sur les contrôles effectués en 2000 et 2001. Les socialistes craignent à juste titre que la lutte contre la fraude fiscale connaîtra le même sort que sous la législature précédente. L'informatisation des services est un désastre, en dépit des mesures cosmétiques du ministre Reynders.

A la base de cette opération de blanchiment se trouvent des considérations d'ordre budgétaire, alors que la résistance des Belges vis-à-vis du fisc a déjà fait l'objet d'une étude scientifique, comme cela a été rappelé il y a un instant. L'étude concluait que cette résistance est due au peu de confiance dont bénéficient les pouvoirs publics au sein de la

dat een bepaald bedrijf met 10 tot 15 vrachtwagens al jaren opereerde zonder dat het gekend was en zonder dat er enige bijdrage ging naar het ministerie van Financiën of de sociale zekerheid. Gedurende jaren heeft dat bedrijf zonder meer kunnen opereren. Dat is dus de situatie vandaag. Bij dat bedrijf heeft men bij een toevallige controle langs de baan die vaststellingen kunnen doen. De systematische controles van het ministerie van Financiën die onmiddellijk dergelijke zaken zouden moeten detecteren, ontbreken echter.

In dit protest staan wij niet alleen. Zelfs het Rekenhof heeft bij het laatste jaarverslag van de administratie van Financiën bemerkingen gemaakt en gezegd dat men met een dergelijk verslag geen evaluatie kan maken van de werking of de doeltreffendheid van dat ministerie ten aanzien van de controlemechanismen. Het toppunt is dat bij de laatste cijfers die door de federale administratie van de belastingen zijn verspreid, gebleken is dat er geen cijfers meer beschikbaar zijn voor de controle van de inkomstenbelasting voor de vennootschappen. Met betrekking tot de jaren 2001 en 2002 zijn er geen cijfers meer bekend.

Het verwondert mij enigszins dat wij de sp.a hier in deze Kamer over dit onderwerp heel weinig horen, maar dat wij wel wat verklaringen in de pers vinden. Ik zou graag een verklaring citeren van de sp.a die ik vandaag in de pers heb gevonden. "De partij van Steve Stevaert vreest een herhaling van de manier waarop Reynders de fraude aanpakte tijdens de vorige regeerperiode.

In de ogen van de sp.a pakte Reynders die niet aan. Meer, hij belette zijn regeringscommissaris Alain Zenner (MR) dat wel te doen. De Vlaamse socialisten twijfelen eraan dat Hervé Jamar van dezelfde partij, "de staatssecretaris van Fraudebestrijding" hetzelfde lot beschoren zal zijn. De ergernis groeit." Einde citaat.

Ik weet niet of de vertegenwoordiger van de sp.a daarop wil reageren, maar voor de oppositie in dit Parlement wordt het wel erg onduidelijk wat nu het standpunt is van de regeringspartijen.

De informatisering van het departement, mijnheer de minister, is toch een beetje een lachertje, hoewel u spreekt over een toename van het budget met 40 miljoen euro. Iedereen weet dat dit budget in de eerste plaats wordt gebruikt voor de elektronische aangifte. Dat is een zaak van imago van het departement. Imago is natuurlijk belangrijk, maar men zou in de eerste plaats toch aan een goede organisatie en goede back office voor de informatica moeten denken, wat momenteel absoluut niet het geval is. Het gaat in die mate slecht dat men met de incoheringen dit jaar zelfs nog meer achterstand heeft dan in andere jaren.

Ten slotte zou ik erop willen wijzen dat de fiscale behandeling van het spaargeld voor niet-ingezetenen ten vroegste op 1 januari 2005 in werking zal treden. Pas in juni 2004 zullen we weten of de daartoe vereiste voorwaarden al dan niet zijn vervuld. De door de regering gevraagde spoedbehandeling van dit ontwerp kan dan ook enkel en alleen worden verklaard door louter budgettaire overwegingen.

Mevrouw Roppe heeft daarstraks in haar uiteenzetting verwezen naar de bijzonder interessante studie van meester Sylvie De Raedt over belastingweerstand in België. Ik heb deze studie op de commissie voor de Financiën voorgesteld. Ik dacht dat op een bepaald ogenblik enige reflectie welkom was. Mevrouw Roppe heeft wel de conclusies goed begrepen. Zij heeft daarnet in het debat ook aangehaald dat de belangrijkste reden voor de fiscale weerstand het lage vertrouwen van de burger in de overheid is. Dat is dus het probleem met de laae

population. Les gouvernements fédéral et flamand font tout pour miner encore davantage la confiance des citoyens.

L'effet de la DLU sera exactement l'inverse de ce qu'affirme le gouvernement. Les recettes fiscales diminueront. Le ministre Reynders est très habilement parvenu à atteindre son objectif. J'aimerais qu'il me communique sa recette.

belastingmoraal. Ik stel tot mijn spijt vast dat zowel de federale als de Vlaamse regering er alles voor doen om het vertrouwen in de overheid bij de bevolking verder te ondermijnen. Deze fiscale amnestie is een gemiste kans voor het beleid en zal op termijn wellicht het tegenovergestelde effect hebben en leiden tot een daling van de belastinginkomsten.

Toch moet ik toegeven dat minister Reynders er handig in is geslaagd om zijn doelstellingen te halen. Mijnheer de minister, in een krantenartikel zegt u het volgende. Ik citeer: "Dag na dag heb ik de geesten van de tegenstanders gemasseerd tot een akkoord uit de bus is gekomen".

In een latere reactie stelt de heer Van der Maelen dat deze wet een historische overwinning is van de linkerzijde.

Mijnheer de minister, ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u niet alleen een krachtige massage hebt gegeven, maar dat u er eveneens in geslaagd bent een zeker vorm van hypnose uit te voeren. Wat is uw recept?

02.47 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, afin qu'il n'y ait aucun doute concernant ce projet de loi, je voudrais vous dire, en première remarque, que je suis en train d'exécuter au parlement l'accord de gouvernement. J'ai entendu quelques questions sur la position des différentes formations politiques qui soutiennent le gouvernement. A ce propos, je précise que l'accord de gouvernement conclu entre les différentes formations politiques prévoit une déclaration libératoire unique; elle est, dès lors, sur la table du parlement. C'est comme cela que je travaille.

En guise de deuxième remarque, je voudrais remercier les rapporteurs car le travail n'était pas simple. Des discussions de qualité ont eu lieu en commission des Finances; les rapporteurs les ont très bien synthétisées, y compris à cette tribune, ce qui n'est pas facile.

Ma troisième remarque concerne le cadre budgétaire dans lequel nous travaillons et dont il sera question, monsieur le président, dans d'autres débats. Depuis 2000 - et c'est un fait qui n'avait plus été rencontré depuis une cinquantaine d'années - le budget est en équilibre et la dette diminue; elle va passer en dessous des 100% du produit intérieur brut, ce qui est évidemment un moment également important dans l'évolution de nos finances publiques. En effet, il faut rappeler que nous venons de connaître trois années de croissance faible - moins d'1% de croissance économique - et que tous les pays voisins dérapent sur le plan budgétaire; alors que l'on a déjà beaucoup parlé de la France et de l'Allemagne, les Pays-Bas annoncent maintenant un déficit de plus de 3%.

Je le dis parce que cela se produit dans un contexte où les recettes évoluent plutôt favorablement. Je l'ai déjà rappelé quelques fois mais au moment où pourtant nous menons des opérations de réduction fiscale importante - c'est la réforme fiscale à l'impôt des personnes physiques - nous constatons que les recettes fiscales rentrent bien parce que nous avons mis en place des mesures de récupération de l'arriéré et des mesures de lutte contre la fraude. Je constate que, y compris dans les chiffres communiqués par la Banque Nationale, ce type de dispositions apparaît. Si des financements sont possibles en matière de sécurité sociale ou si des réinvestissements sont possibles, par exemple, en matière de police ou de justice, c'est parce qu'en Belgique, les recettes fiscales rentrent de mieux en mieux à travers la

02.47 Minister Didier Reynders: Sommigen drukten hun twijfel uit bij dit wetsontwerp. Ik wijs er graag op dat dit ontwerp in het verlengde van het regeerakkoord ligt, dat immers al voorzag in de EBA.

Ik dank ook de rapporteurs. De bespreking was hoogstaand. Wat de begroting betreft, kennen we sinds 2000 een evenwicht. De schuld is lager dan 100% van het BBP, dit ondanks de opeenvolgende jaren met een zwakke groei en op een ogenblik dat de begroting in een aantal buurlanden ontspoorde.

De ontvangsten evolueren gunstig, dankzij de maatregelen om de achterstallen in te vorderen en dankzij de strijd tegen de fraude. Zo konden we investeren in politie en justitie. Daartoe doe ik liever een beroep op de inkomsten uit de strijd tegen de fraude dan op die uit belastingverhogingen.

Ik kom tot de ethische en morele aspecten. Men mag ethiek niet verwarren met hypocrisie. We werken via een wet en een debat, zodat iedereen op de hoogte is. Amnestie betekent voor mij geen amnesie: er volgt wel degelijk een sanctie. Het gaat dus niet om een regularisatie die de belastingbetaler geen frank kost.

Het Parlement heeft hoe dan ook

lutte contre l'arriéré et la fraude fiscale. Je préfère m'intéresser à la récupération de l'argent de la fraude plutôt que de faire ce qui s'est fait dans les années nonante, à savoir augmenter sans cesse le poids des impôts sur les revenus du travail.

Cela étant dit, monsieur le président, je voudrais m'en tenir aux éléments concernant le projet. Certains orateurs voudront bien m'excuser mais je ne vais pas intervenir dans des débats qui s'éloignent de plus en plus du thème soumis à l'assemblée. Je m'en tiendrai au projet.

Tout d'abord, en ce qui concerne les aspects éthiques ou moraux de ce projet, je voudrais rappeler qu'il ne faudrait pas confondre "éthique" et "hypocrisie". Je préfère de loin un texte de loi soumis, en toute clarté, au débat démocratique dans l'assemblée parlementaire plutôt que de poursuivre ce qui s'est fait pendant des années au département des Finances, y compris sous mes prédécesseurs, c'est-à-dire appliquer un commentaire administratif d'un article du Code des impôts sur les revenus. Selon moi, il est beaucoup plus sain de travailler à travers une loi et un débat qui a lieu au su et au vu de tous.

Je rappelle qu'en matière d'éthique, je ne joue pas sur les mots, je ne mélange pas "amnistie" et "amnésie"; je dis simplement qu'il y a une amnistie pénale dans ce texte mais que, sur le plan fiscal, nous parlons de déclaration libératoire unique parce qu'il existe une sanction: 6 ou 9% à payer. Ce n'est donc pas une régularisation sans coût pour le contribuable.

Je le répète, et c'est peut-être là l'élément majeur, nous le faisons enfin à travers une loi. Le parlement doit se prononcer dans ces matières. De plus, nous le faisons grâce à un bon travail parlementaire. Cela a peut-être un peu dérapé dans le courant de cet après-midi, mais jusqu'ici, le travail était de qualité. Nous avons convenu d'un délai en commission, nous l'avons respecté, mais nous avons surtout souhaité voir évoluer le texte en fonction d'un avis du Conseil d'Etat et d'auditions d'experts en commission. Tout cela a eu lieu. Nous avons même demandé une note à la Banque Nationale sur l'évaluation économique. La note a été soumise et débattue.

Nous avons effectivement modifié le texte en fonction de l'ensemble de ces éléments. Comme je l'ai déjà dit, tout ce qui se trouve dans le texte provenant de la commission y a été débattu. Les amendements examinés le fameux samedi 29 novembre ne font que traduire la conclusion finale après un certain nombre de débats avec les experts. Je l'ai dit, mais chacun peut les critiquer: ces textes ont été proposés aux membres de la majorité, après avoir été rédigés en collaboration avec les experts entendus par la commission. Nous continuerons dans cette voie, avec une concertation de plus en plus grande avec le secteur des banques, des assurances, des sociétés de bourse, mais aussi avec la Commission bancaire et financière ou la CETIF.

Nous essayons de faire un excellent travail dans ce domaine. J'ai toujours dit que je continuerais en termes de communication et j'en parlerai plus tard, lorsque le texte sera définitif. Mon souci est d'avoir un texte juridiquement le plus présentable possible pour l'ensemble des personnes et des institutions concernées.

Venons-en au champ d'application. Il est vrai que tous les impôts sont aujourd'hui concernés, comme cela a été clairement expliqué en commission.

het laatste woord.

Tot nu toe hebben wij ons aan de in de commissie vastgestelde termijn gehouden. De tekst is bijgestuurd zoals wij wensten, op grond van een advies van de Raad van State en na door de commissie gevraagde hoorzittingen met experts, en de nota die we aan de Nationale Bank hadden gevraagd over de economische toetsing werd besproken.

De tekst werd dienovereenkomstig gewijzigd. Sommige van de debatten met deskundigen hebben zeker nut afgeworpen, zo blijkt alvast uit de amendementen die besproken werden. Wij zullen in die richting voortwerken, en het overleg opvoeren met de bank- en de verzekeringssector, met de beursvennootschappen, maar ook met de Commissie voor het Bank- en Financieuzen of de CFI.

Zoals ik al zei zal ik nog terugkomen op het aspect communicatie als we over een definitieve tekst zullen beschikken. Ik wil in de eerste plaats een tekst waar juridisch geen speld tussen te krijgen is.

Het is de bedoeling om de maatregel toe te passen op alle belastingen

La DLU s'applique à l'ensemble

op federaal vlak, dus niet alleen op de personenbelastingen, maar ook op andere belastingen. Dat zal ook het geval zijn voor de belastingen in de Gewesten na de goedkeuring van het decreet in de verschillende Gewesten. Ik denk dat het zeer belangrijk is om dat te zeggen. Kortom, het gaat om een algemene regularisatie voor alle belastingen.

Ten tweede, er is toch sprake van enige evolutie. In verband met de repatriëring konden wij onmogelijk iets opleggen als gevolg van het Europees recht. U weet dat er een vrij verkeer van kapitaal bestaat. Het is dus normaal dat de belastingplichtigen een keuze maken. Zij kiezen voor repatriëring of voor een andere procedure waarbij het geld in het buitenland blijft.

Voorts is er ook een wijziging aangebracht in verband met de operatoren. Niet alleen de bank, niet alleen de beursvennootschappen, maar ook de verzekeringsinstellingen kunnen die functie uitoefenen. Ik denk dat het zeer belangrijk is om dat te zeggen. Daarmee zijn we overigens tegemoetgekomen aan opmerkingen van de verschillende experts, alsook van de verzekeringsinstellingen zelf. Ik denk dat het zeer nuttig was om dat te regelen.

Er was ook een voorstel van de voorzitter van de commissie voor het Bank- en Financiewezen. Het is normaal om na zo'n hoorzitting veranderingen in het ontwerp aan te brengen. Wij zullen geen a priori toezicht meer houden vanuit de CBF, maar er zal sprake zijn van een algemeen toezicht, zoals de voorzitter ervan zelf voorstelde.

De la même manière, nous avons étendu le champ d'application aux valeurs mobilières. Nous avons finalement dit qu'il était sans importance qu'elles se trouvent en dehors de comptes et qu'on pouvait retenir cette démarche. Je crois que c'est une bonne conclusion d'avancer que le champ d'application est devenu tellement large que les discriminations évoquées par le Conseil d'État ont à peu près disparu et que le rendement de la mesure peut être plus important. La Banque Nationale l'a démontré. Nous couvrons maintenant les 160 milliards d'euros qui étaient définis comme assiette possible dans la note de la Banque Nationale. On peut donc estimer qu'il y aura à la fois un effet sur l'économie et sur les recettes de l'État.

Par ailleurs, je confirme ce que j'ai dit en commission: je n'ai toujours pas entendu une autre proposition ayant le même effet, à savoir à la fois des recettes pour l'État sans solliciter les contribuables qui déclarent leurs revenus et un effet positif sur l'économie.

Wat het toepassingsgebied betreft, mijnheer de voorzitter. Een EBA kan worden ingediend door alle personen die fiscaal in België wonen en ook door buitenlanders die met Belgische belastingen in aanraking komen. Alle sommen of beleggingen, met slechts weinig uitzonderingen, die deze personen aanhouden en waarvoor niet voldaan werd aan alle fiscale en sociale verplichtingen, komen in aanmerking voor de EBA.

De fiscale en sociale verplichtingen waaraan de betrokkene niet voldaan zou hebben, kunnen van zeer diverse aard zijn. Zij kunnen betrekking hebben op het niet aangeven van beroepsinkomsten - zoals de persoon die bijvoorbeeld buitenlandse bonussen niet heeft aangegeven; op het niet aangeven van interesten en dividenden die men in het buitenland verkregen heeft of in het buitenland is gaan incasseren zonder dat de Belgische roerende voorheffing werd betaald - voor zover de regionale parlementen hun luik van de EBA zullen invullen; op het niet aangeven van roerende waarden of buitenlandse rekeningen die men als erfgenaam in een successie verkrijgt of die men per testament

des impôts fédéraux et s'appliquera également aux impôts régionaux une fois que le décret aura été approuvé par les conseils régionaux. Il s'agit donc d'une régularisation très générale valable pour l'ensemble des impôts.

En ce qui concerne le rapatriement, nous n'avons rien pu décider en raison du droit européen. Etant donné la libre-circulation des capitaux, le contribuable doit choisir lui-même entre le rapatriement ou une autre procédure. La mesure ne touche pas uniquement les banques et les sociétés de bourse, mais également les compagnies d'assurances. Nous suivrons la proposition du président de la Commission bancaire et n'exercerons plus de contrôle a priori par l'entremise de la CBF, mais uniquement un contrôle général.

Evenzo hebben we het toepassingsgebied uitgebreid tot de effecten. Het toepassingsgebied is zo breed geworden dat de discriminaties waarover de Raad van State het had bijna volledig zijn verdwenen. We bestrijken nu de geschatte 160 miljard euro die in de nota van de Nationale Bank als mogelijke grondslag naar voor werd geschoven. Ik herhaal wat ik reeds in de commissie zei: volgens mij is dat de enige oplossing die zowel de inkomsten van de Staat als de economie en de eerlijke belastingbetalers ten goede komt.

La DLU peut être introduite par toutes les personnes qui, d'un point de vue fiscal, résident en Belgique, ainsi que par les étrangers qui sont en contact avec des impôts belges. Toutes les sommes et tous les investissements pour lesquels l'ensemble des obligations sociales ou fiscales n'ont pas été remplies entrent en ligne de compte. Les obligations en question peuvent être de nature très diverse: la non-déclaration de revenus du travail, d'intérêts et de dividendes perçus ou encaissés à l'étranger pour éluder le précompte mobilier, la non-déclaration d'héritages, l'omission de mentionner des

toegewezen krijgt; op het niet vermeld hebben onderaan de belastingaangifte van het feit dat men een buitenlandse rekening bezit en dergelijke meer. Wij gaan naar een zeer groot toepassingsgebied.

Men kan een EBA indienen voor geld en effecten die vóór 1 juni 2003 op een buitenlandse bankrekening werden geplaatst. Dit kan een zichtrekening zijn, een termijnrekening, een effectenrekening en dergelijke. Er bestaan nog andere voorbeelden. Geld dat enkel op een Belgische rekening werd geplaatst, komt niet in aanmerking omdat daarvoor een fiscaal regime – de bank houdt de roerende voorheffing af – en een controle mogelijkheid bestaan die zo verschillen van wat er geldt voor een buitenlandse rekening, dat een EBA daarvoor logischerwijze niet in aanmerking komt. Geld dat niet vóór 1 juni 2003 op enige rekening werd geplaatst – het zogenaamd liggende geld, bijvoorbeeld in een koffer – komt evenmin in aanmerking omdat hier geen enkele controleregule werd toegepast inzake de zogenaamde witwaswetgeving die van groot belang is in de strijd tegen crimineel geld en ook omdat men voor liggend geld nooit kan bewijzen dat men dit bezat vóór 1 juni 2003.

Voor gelden of effecten die op een buitenlandse rekening staan, kan de EBA gebeuren door de zogenaamd tijdelijk gerechtigde van de rekening. Dit betekent dat als de rekening formeel op naam staat van een persoon of tussenpersoon, doch men toont aan dat deze persoon volledig en uitsluitend optreedt voor rekening van een werkelijke gerechtigde, het deze laatste is die de EBA kan indienen ook al staat de rekening formeel gezien niet op zijn naam.

Alle soorten effecten of roerende waarden die men bezit vóór 1 juni 2003 kunnen in aanmerking komen.

Dit kunnen aandelen zijn, maar ook obligaties, kasbons, certificaten van beleggingsfondsen en zelfs converteerbare obligaties, opties en warrants. Het heeft geen belang welke vorm deze effecten aannemen of op welke manier ze worden aangehouden. Ze kunnen zowel aan toonder als op naam zijn of gedematerialiseerd. Ze kunnen gewoon in een koffer worden gehouden voor titels aan toonder of via een inschrijving in een register voor effecten op naam. Voor de effecten of roerende waarden die niet op een rekening staan, moet men kunnen bewijzen dat men deze heeft verworven voor 1 juli 2003, bijvoorbeeld door de aankoopborderels voor te leggen.

Welke bedragen dient men aan te geven? Het is de individuele belastingplichtige die beslist, ik heb dit reeds in de commissie gezegd, voor welke bedragen en in welke mate hij van de EBA kan gebruikmaken. Door een EBA bevrijdt men zich evenwel van een fiscaal, een sociaal en in ruime mate ook van een strafrechtelijk risico. De belastingplichtige die een kapitaal heeft dat fiscaal en sociaalrechtelijk niet tot problemen aanleiding geeft, maar die de roerende inkomsten of dat kapitaal niet heeft aangegeven, heeft de mogelijkheid een EBA te verrichten, alleen voor de niet aangegeven roerende inkomsten.

02.48 Hendrik Bogaert (CD&V): De minister zegt dat men strafrechtelijk in ruime mate buiten vervolging komt. Wat bedoelt u met in ruime mate? Dat woord is immers in tegenstrijd met de bedoeling om volledige rechtszekerheid te geven.

02.49 Minister Didier Reynders: Er zijn veel mogelijkheden om naar

comptes à l'étranger sur la déclaration fiscale, etc.

Les fonds et les titres placés sur un compte à l'étranger avant le 1er juin 2003 peuvent faire l'objet d'une DLU. Les fonds figurant sur un compte belge n'entrent pas en ligne de compte dans la mesure où la banque déduit automatiquement le précompte. L'argent comptant est également exclu car il n'a été soumis à aucune règle de contrôle dans le cadre de la législation relative au blanchiment. Il est par ailleurs impossible de prouver que l'on possédait cet argent avant le 1er juin 2003. Pour les fonds et les titres placés sur un compte à l'étranger, la DLU peut être introduite par des personnes qui sont bénéficiaires temporaires du compte.

Tous les types de titres ou de valeurs mobilières que l'on détenait avant le 1er juin 2003 sont concernés: les actions, les obligations, les bons de caisse, les certificats de fonds de placement et même les obligations convertibles, les stock-options et les warrants. La forme qu'ils adoptent, la manière dont ils sont détenus, qu'ils soient au porteur ou nominatifs, tout cela n'a pas la moindre espèce d'importance. Pour les titres qui ne sont pas liés à un compte, on doit pouvoir prouver qu'on les a acquis avant le 1er juin 2003. Le contribuable décide lui-même quels montants il déclare. Par l'effet d'une DLU, on se libère d'une prise de risques fiscaux, sociaux et, dans une mesure importante aussi, pénaux.

02.48 Hendrik Bogaert (CD&V): Qu'est-ce que le ministre entend par "dans une mesure importante"? Cela semble en contradiction avec la volonté d'offrir une sécurité juridique totale.

02.49 Didier Reynders, ministre:

strafrechtelijke beslissing te gaan. Het zal in zeer ruime mate mogelijk zijn om geen strafrechtelijke sanctie te krijgen. Ik verwijs hiervoor naar het verslag van de commissie waar ik dat reeds heb toegelicht. Het is zeer belangrijk voor de belastingplichtige te weten dat er ook strafrechtelijke risico's. Met een eenmalige bevrijdende aangifte is het mogelijk om geen strafrechtelijke sanctie te krijgen.

02.50 Hendrik Bogaert (CD&V): Betekent dat dat er voor 100% geen strafrechtelijke vervolging zal zijn? U hebt het over in ruime mate. Ik veronderstel dan dat er gevallen zijn die niet worden ingedekt voor strafrechtelijke vervolging na de fiscale amnestie. Kunt u dat bevestigen? Dat lijkt mij heel belangrijk.

02.51 Minister Didier Reynders: Ik heb gezegd in ruime mate, ook voor strafrechtelijke risico's.

02.52 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le président, je souhaite intervenir sur ce que vient de dire M. le ministre concernant la charge de la preuve dans le chef du contribuable: il doit donc démontrer que son titre au porteur matérialisé date d'avant juin 2003, pour prouver qu'il le possédait effectivement avant cette date.

Que se passe-t-il si le contribuable ne parvient pas à démontrer l'antériorité de la possession de son titre par rapport à juin 2003? La déclaration DLU peut-elle alors être refusée par la banque ou par l'administration fiscale? C'est en quelque sorte un don unilatéral fait par le contribuable de dire: dans ma DLU, je considère que je déclare désormais autant. Quel est le rapport entre la charge de la preuve qui lui est demandée et l'initiative personnelle qui doit venir du contribuable belge pour dire qu'il n'a pas déclaré tel ou tel montant?

02.53 Didier Reynders, ministre: Monsieur Wathelet, ce débat a eu lieu de façon très approfondie en commission. Je vous renvoie dès lors au rapport pour le détail des commentaires. Je vous dirai simplement que nous avons ouvert de très larges possibilités pour les modes de preuve.

Par exemple, M. Viseur a demandé si un début de preuve par écrit pouvait servir. Bien entendu. D'ailleurs, il a lui-même expliqué que cela couvre des situations tellement larges qu'il est peu probable qu'un contribuable n'arrive pas à prouver cette possession.

Nous avons choisi des moyens de preuve très ouverts. Comme je l'ai dit en commençant, c'est la responsabilité du contribuable de savoir quelles sont, à son avis, les sommes pour lesquelles il introduit une déclaration. En effet, nous ne demandons pas l'origine des revenus en la matière. Donc la charge de la preuve appartient au contribuable avec, comme prévu par le texte, des moyens de preuve très larges, très ouverts.

02.54 Melchior Wathelet (cdH): Et s'il ne peut fournir de moyen de preuve?

02.55 Didier Reynders, ministre: Il n'entrera pas en ligne de compte, monsieur Wathelet! C'est la base même du svstème. Pour pouvoir

Je me réfère au rapport de la commission où j'ai déjà exposé ces éléments.

02.50 Hendrik Bogaert (CD&V): Il n'y a donc pas de "couverture" complète?

02.52 Melchior Wathelet (cdH): Ik wil het hebben over de bewijslast in hoofde van de belastingplichtige. Deze dient dus te bewijzen dat zijn effect aan toonder van vóór juni 2003 dateert. Wat als hij dat niet kan? Kan de bevrijdende aangifte door de bank of de belasting-administratie worden geweigerd? De belastingbetaler die dergelijk bedrag in zijn EBA aangeeft, doet als het ware een eenzijdige schenking. Welk verband bestaat er tussen de bewijslast die bij de belastingbetaler wordt gelegd en het initiatief dat deze neemt om een bepaald bedrag aan te geven?

02.53 Minister Didier Reynders: Deze bespreking werd in de commissie gehouden. Ik verwijs dus naar het verslag. Ik kan in het kort stellen dat wij voor de wijze van bewijsvoering in een hele reeks mogelijkheden hebben voorzien. Zo zal een begin van bewijs worden aanvaard. Het toepassingsgebied is zodanig ruim dat de kans klein is dat een belastingplichtige er niet in slaagt deze bezitting te bewijzen.

Zoals ik al zei, is het de verantwoordelijkheid van de belastingbetaler om te beslissen welke bedragen hij zal aangeven. Wij vragen niet naar de oorsprong van de inkomsten. De bewijslast ligt dus bij de belastingbetaler.

02.54 Melchior Wathelet (cdH): En wat als hij geen bewijs kan leveren?

02.55 Minister Didier Reynders: Dan komt hii niet in aanmerking.

bénéficier de la DLU, il faut entrer dans le champ d'application, mais, comme je l'ai dit, le champ d'application est particulièrement étendu.

Il est important de constater que nous optons pour cette capacité du contribuable de faire le choix lui-même et de décider ce qu'il souhaite présenter comme montant à régulariser. Je crois que c'est une bonne formule.

Wat betreft de bedragen die men aangeeft, heeft de belastingplichtige die een kapitaal aangeeft dat op zich fiscaal en sociaalrechtelijk niet tot problemen aanleiding geeft maar die in het verleden de roerende inkomsten op dat kapitaal niet heeft aangegeven, de mogelijkheid een eenmalige bevrijdende aangifte te doen alleen voor de niet-aangegeven roerende inkomsten. De belastingplichtige beslist hierover in alle vrijheid. Indien diezelfde belastingplichtige echter volledige zekerheid wenst, zal hij overwegen om eveneens een eenmalige bevrijdende aangifte te doen van het volledige kapitaal. Op die manier vrijwaart hij zich tegen de gevolgen verbonden aan het niet vermeld hebben van een buitenlandse rekening. De belastingplichtige kiest eveneens vrij of hij het gehele bedrag dat hij overschrijft naar een Belgische rekening aan een eenmalige bevrijdende aangifte onderwerpt of slechts een gedeelte ervan. Voor het gedeelte waar geen EBA-aangifte wordt gedaan van de buitenlandse rekeningen loopt hij echter diverse risico's. Het toepassingsgebied is zeer ruim. De belastingplichtigen beschikken echter over keuzemogelijkheden.

Dès lors, j'estime, monsieur le président, qu'on se trouve dans un contexte où les contribuables ont intérêt à tenter de couvrir le champ le plus large à travers leur déclaration.

Il y a eu beaucoup de questions sur les différents taux. Je vais tenter d'y répondre. Nous allons tenter de faire en sorte que ces déclarations entraînent le prélèvement, dans la plupart des cas, d'un taux de 6%. Pourquoi? Parce que nous souhaitons que l'arrêté royal que je proposerai en projet au Conseil des ministres du 19 décembre prochain – nous souhaitons aller vite sur ce texte, il a déjà été débattu avec les secteurs concernés et fait l'objet de discussions pour l'instant – soit le plus large possible et qu'il couvre le plus d'investissements possible. J'ai dit en commission que je communiquerai le texte au parlement avant sa publication, je le fais souvent en matière fiscale sans aucun problème

Pour ne prendre qu'un seul exemple, examinons la matière immobilière. Il est évident que la rénovation, la construction d'immeubles ou l'achat de terrains sont des opérations remarquables. Il s'agit d'un réel investissement dans notre pays. Cet investissement pourra se faire ailleurs dans l'Union européenne mais, la plupart du temps, cela se passera dans notre pays. Nous essaierons d'ailleurs d'appliquer un critère de traçabilité. Beaucoup ont insisté sur la nécessité de lutter contre le blanchiment. Un certain nombre d'investissements laissent des traces et tous doivent pouvoir être pris en considération. Nous tenterons de définir des règles qui déterminent non seulement la responsabilité du contribuable vis-à-vis de sa déclaration mais peut-être aussi le contrôle de celle-ci, c'est-à-dire le respect des règles d'investissement imposées.

Om van de EBA gebruik te kunnen maken, moet men tot het toepassingsgebied behoren dat, zoals ik al zei, erg ruim is.

Ik wil benadrukken dat wij hebben besloten dat de belastingplichtige zelf zal beslissen welk bedrag hij wenst te regulariseren. Ik meen dat dit een goede formule is.

Le contribuable qui déclare un capital qui ne pose aucun problème en matière de droit fiscal ou social mais qui n'a pas déclaré les revenus mobiliers perçus sur ce capital, peut choisir de ne faire une DLU que pour les revenus non déclarés ou pour la totalité du capital, s'il veut toutes les assurances. Il décide également de déclarer la totalité ou une partie seulement du montant versé sur un compte belge. Il court cependant certains risques en ce qui concerne la partie pour laquelle il n'introduit pas de DLU. Le champ d'application est donc très large mais les contribuables disposent également d'un éventail de possibilités.

In deze context heeft de belastingplichtige er alle belang bij zijn aangifte zo ruim mogelijk in te vullen.

Er zijn vragen gesteld over de onderscheiden tarieven. In de meeste gevallen zal er een heffing van 6% worden aangerekend. Het koninklijk besluit dat ik de Ministerraad op 19 december zal voorleggen, zal zo ruim mogelijk worden opgevat en zo veel mogelijk sectoren omvatten.

Wat het onroerend goed betreft, zal er bijvoorbeeld rekening gehouden worden met renovatie, bouwwerkzaamheden of aankopen. Wij zullen trachten dat te doen uitgaande van de traceerbaarheid van de investeringen. Er moeten regels zijn, waarbij de belastingplichtige de verantwoordelijkheid draagt voor en de controle heeft over zijn aangifte.

Wat de evolutie van de effecten aan toonder betreft, zal de mogelijkheid van een regularisatie worden

Il y a eu beaucoup de remarques concernant l'évolution des titres au porteur. Il est important de rappeler deux choses. La première, c'est que le texte qui vous est soumis permet effectivement la régularisation en cette matière, comme pour toute une série d'autres valeurs mobilières. On a par exemple posé des questions sur les produits d'assurance. Je répète ce que j'ai dit en commission. Pour les produits d'assurance, la doctrine et la jurisprudence évoluent très clairement: lorsqu'il s'agit de produits d'épargne, il est normal que l'on puisse les assimiler aux produits repris dans le texte lui-même. Mais il y a là des règles qui doivent être suivies du côté des assureurs. Je sais que cela a des avantages et des inconvénients mais on ne peut pas demander exclusivement les avantages d'une assimilation.

Pour ce qui concerne les titres au porteur, puisqu'on y a fait beaucoup référence dans le débat, le rapport reprend dans un paragraphe une déclaration du ministre des Finances. Autant que je vous dise – je suis quand même le mieux placé pour le faire – quel est le contenu exact de cette déclaration. Cela me paraît plus simple que de l'interpréter. J'ai débattu depuis longtemps, au niveau européen comme au niveau belge, de l'évolution de la fiscalité de l'épargne. Nous irons – et la Belgique participera à la décision – vers une mise en vigueur de la nouvelle directive sur l'épargne au 1er janvier 2005. Peu importe en effet le débat avec les pays tiers. Je l'ai souvent dit dans cette assemblée. Maintenant, je ne peux évidemment pas garantir ce que vont faire les autres Etats européens, mais nous n'allons pas nous laisser bloquer par des discussions avec la Suisse ou d'autres Etats tiers. La position de la Belgique est très claire: nous voterons la mise en vigueur de cette nouvelle directive pour le 1er janvier 2005.

Mijnheer Leterme, ik zal geen antwoord geven voor Luxemburg of voor Oostenrijk. Het is altijd zo. Ik ben wel heel duidelijk over het standpunt van België.

Het is niet mogelijk om verder te gaan.

02.56 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de minister, dat punt is essentieel en belangt heel wat mensen aan. U bent het toch met mij eens dat u voor de implementatie van de spaarrichtlijn ook afhankelijk bent, gelet op de gekozen formule van informatie-uitwisseling en afhouding aan de bron, van de medewerking van andere lidstaten van de Europese Unie, onder meer Luxemburg. Luxemburg hecht wel veel belang aan het al dan niet meewerken aan de implementatie van de spaarrichtlijn door derde landen.

Hebt u daarop zicht? U zegt dat de richtlijn vanaf 1 januari 2005 uitgevoerd zal worden wat ons land betreft. Dat zou natuurlijk een slag in het water kunnen zijn als u de medewerking niet hebt van de andere lidstaten van de Europese Unie.

02.57 Minister Didier Reynders: Mijnheer Leterme, er is een zeer duidelijk standpunt vanuit de vijftien landen. Die richtlijn wordt ingevoerd vanaf 1 januari 2005. Wat België betreft is het zeer duidelijk dat wij de inwerkingtreding daarvan willen vanaf 1 januari 2005.

Ik denk dat er een erg belangrijke druk is voor de verschillende landen om daaraan mee te werken. Wij zullen wel zien. Het is echter altijd een politieke beslissing met unanimité. De afgelopen vijftien jaar konden wij die beslissing onmogelijk nemen. Nu hebben wij echter een akkoord met de vijftien landen over een tekst voor een richtlijn. Wij zullen een eindbeslissing kunnen nemen in juni 2004. Ik denk dat ons standpunt dus zeer duidelijk is.

ingebouwd. Voor de verzekeringsproducten zal men zich aan bepaalde regels moeten houden, met alle voordelen en nadelen van dien.

Ik heb uitvoerig gediscussieerd over de evolutie van de spaarfiscaliteit, zowel op Europees als op Belgisch niveau. De Europese spaarrichtlijn zal wellicht per 1 januari 2005 van kracht worden. België zal die richtlijn goedkeuren, ongeacht het debat met de derde landen.

Il est clair que je ne peux traduire que la position de la Belgique, et non celle du Luxembourg ou de l'Autriche.

02.56 Yves Leterme (CD&V): En ce qui concerne la mise en œuvre de la directive sur l'épargne, la Belgique ne dépend-elle pas de la position des autres Etats membres, dont notamment le Luxembourg? La Belgique compte appliquer cette directive dès le 1er janvier 2005. Qu'en sera-t-il si les autres Etats membres ne suivent pas?

02.57 Didier Reynders, ministre: L'ensemble des quinze Etats membres étaient favorables à une entrée en vigueur au 1er janvier 2005. La pression exercée sur différents pays pour entrer dans ce schéma est forte. Le texte de la directive fait l'objet d'un accord et notre point de vue est très clair.

Monsieur le président, pour ce qui concerne les évolutions relatives à l'épargne, il y a ce premier point, à savoir la directive.

02.58 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de minister, ik dacht dat de omzetting van de Europese richtlijn in principe diende te gebeuren vóór het einde van dit jaar. Dat is praktisch niet meer mogelijk. Wanneer voorziet u de omzetting in Belgisch recht?

02.59 Minister Didier Reynders: Wat de richtlijn betreft, moeten we eerst en vooral op Europees vlak tot een akkoord komen. We moeten komen tot een eindbeslissing in juni 2004 en daarna kom ik naar het Parlement met een wetsontwerp. Dat is de normale gang van zaken en dat stelt geen problemen.

Monsieur le président, au-delà de cette évolution concernant la directive sur l'épargne, depuis plusieurs années, des questions se posent sur un certain nombre d'instruments en matière d'épargne. Et c'est notamment vrai pour des instruments qui accordent un anonymat à leurs détenteurs. Que ce soit au sein de la Commission européenne ou de l'OCDE, des remarques sont régulièrement faites à ce sujet.

Je voudrais préciser à nouveau ce que j'ai dit en commission. Lors de la préparation du budget 2005, en septembre, octobre ou peut-être plus tôt, si le parlement rentre plus tôt...

Le **président:** Ce serait merveilleux si c'était déposé à temps, tout cela.

02.60 Didier Reynders, ministre: Nous verrons bien. Il faudra d'abord que le Sénat suive la volonté de la Chambre de travailler plus et plus tôt. Mais je ne pense pas que cela soit sujet à polémique. Au mois de septembre, de quoi allons-nous débattre? A l'occasion du budget 2005, nous discuterons du moment à partir duquel nous mettrons fin à de nouvelles émissions de titres au porteur. Cela veut dire en 2007-2008.

Pourquoi cette période? Pour deux raisons: d'abord, parce que nous sommes en train de travailler sur un texte qui impose un certain nombre de délais et il faudra donc en tenir compte dans la décision. Et ensuite, parce qu'il y a aussi un choix budgétaire. Je l'ai annoncé, la loi-programme - d'ailleurs - le prévoit, il y a des augmentations de prélèvements sur ce type de titres; le jour où l'on arrête d'en émettre, il y a une recette fiscale qui disparaît. Je pense qu'il faut être attentif à ces deux éléments.

En septembre 2004, le gouvernement sera saisi de propositions visant l'arrêt de nouvelles émissions en 2007-2008. Nous devons savoir, par exemple, si cela vise l'ensemble des titres. Qu'advient-il des bons d'Etat et d'un certain nombre de bons de caisses? Comme M. Viseur le disait tout à l'heure, tiendra-t-on compte du fait que certains effets se trouvent sur des comptes-titres? Y aura-t-il des différences en la matière? Je crois que l'on confond souvent "dématérialisation" et "anonymat".

Se posera alors, après 2007-2008, la question des titres existant aujourd'hui. J'ai lu plusieurs déclarations selon lesquelles il faudrait

02.58 Carl Devlies (CD&V): Je croyais que la transposition de la directive devait, en principe, être achevée d'ici la fin de l'année. C'est là une échéance irréaliste. Quand ces dispositions seront-elles transposées en droit national belge?

02.59 Didier Reynders, ministre: La décision finale sera prise en juin 2004. Je déposerai ensuite un projet de loi.

Naast die evolutie met betrekking tot de spaarrichtlijn rijzen er vragen over de spaar-instrumenten, meer bepaald de anonieme beleggingsinstrumenten.

Als het Parlement daartoe besluit, bespreken wij in september of oktober van volgend jaar de begroting 2005 ...

De **voorzitter:** Het zou prachtig zijn mochten alle teksten tijdig ingediend worden.

02.60 Minister Didier Reynders: Als de Senaat de Kamer daarin volgt, kunnen wij over het einde van de uitgifte van effecten aan toonder tegen 2007-2008 debatteren.

Daar moet inderdaad de nodige tijd overheen gaan, en er moeten budgettaire keuzes gemaakt worden, want als er niet langer effecten geëmitteerd worden, droogt er ook een bron van fiscale ontvangsten op.

We moeten uitmaken of alle effecten geïndiceerd worden, en of er mogelijk rekening wordt gehouden met verschillende soorten van effecten. We mogen dematerialisatie niet verwarren met anonimiteit!

Voorts rijst ook de vraag wat er na 2007-2008 moet gebeuren met de reeds uitgegeven effecten. Moeten ze worden ingetrokken? We zullen wel zien. Daarover zullen we de

peut-être attendre cinq ans avant de mettre fin à cette situation. Nous verrons. Des décisions devront être prises dans les années à venir à ce propos.

Cela veut donc dire que nous avons devant nous - avec la directive sur l'épargne et avec ce débat - une dizaine d'années pendant lesquelles il faudra examiner ces différentes étapes et cette situation. J'entends que l'on évoque souvent l'inquiétude de personnes qui disposent aujourd'hui de titres. Si ces titres couvrent pour une partie de la fraude - ce qui n'est pas toujours le cas, loin de là - ils vont pouvoir régulariser leur situation. Et puis, je le répète, nous verrons, dans les prochaines années, comment arrêter les nouvelles émissions et comment passer à une autre étape pour les titres existants. Donc, il n'y a pas d'inquiétude particulière à développer pendant les prochains mois et les toutes prochaines années.

Je voudrais dire deux choses à ce sujet. Je suis parfois inquiet des propositions faites quelque peu à l'emporte-pièce. J'ai lu - car je tiens toujours à relire les textes - les déclarations faites à la radio par la présidente du cdH.

Quand j'entends la présidente du cdH dire: "Nous sommes pour la suppression des titres - mais de manière rapide", précisant même que c'est pratiquement immédiatement comme le dit parfois M. Viseur, je crois que c'est beaucoup trop dangereux, non seulement pour les titulaires de ce titre mais pour l'économie. Que se passe-t-il dans ce cas-là dans certaines PME? J'avais remarqué qu'un certain nombre de mouvements n'étaient plus représentés dans notre assemblée; c'est le cas dans beaucoup d'assemblées en Belgique. Je pense notamment au mouvement communiste. J'espère cependant qu'en modifiant son sigle, le cdH n'est pas passé à l'idée de "communisme démocrate humaniste". Imaginer qu'on pourrait mettre fin immédiatement à l'existence de ce type de titres, c'est une mesure suicidaire. Je tiens à le préciser vis-à-vis des épargnants et d'un certain nombre de responsables de sociétés. Par contre, je le répète, nous devons nous demander dans quelle mesure ces instruments ne sont pas utilisés pour éluder notamment un type d'impôt en particulier, les droits de succession.

Il n'y a pas de doute en la matière. Des dossiers qui ont défrayé la chronique ces dernières années sont liés, non pas au précompte mobilier - d'ailleurs M. Viseur a lui-même parfaitement rappelé que la situation en Belgique n'est pas dramatique en la matière - mais aux droits de succession. Je rappelle que c'est un impôt sur le capital qui existe et qui est particulièrement élevé en Belgique et qui tue l'impôt, je le dis souvent. Nous aurons aussi à débattre de l'évolution en la matière, fût-ce avec les Régions, comme on le fait souvent. Il est possible d'élargir la base des droits de succession, mais peut-être en revoyant les taux. Je constate d'ailleurs que l'évolution va dans ce sens dans chacune des Régions. Lorsque les nouveaux gouvernements régionaux se mettront en place - puisqu'il y aura un débat démocratique dans les Régions avant le mois de juin -, il sera peut-être utile de débattre avec eux de la manière de faire évoluer les droits de succession.

Je reviens sur trois derniers éléments, monsieur le président. Une question est revenue à plusieurs reprises: "Que se passe-t-il pour ceux qui déclarent leurs revenus et qui paient leurs impôts en Belgique?" J'ai l'impression qu'on a la mémoire courte. On a évidemment commencé par s'occuper de ceux-là. On me reproche régulièrement d'en parler trop souvent mais je dois tout de même vous rappeler qu'en 2001, le parlement a voté, sur ma proposition, une réforme de l'impôt des

komende jaren een beslissing nemen.

We hebben immers nog een tiental jaren de tijd. Men hoeft zich echt geen zorgen te maken: men krijgt al de tijd om zijn situatie te regulariseren. We zullen daarna bekijken hoe we de uitgifte van nieuwe effecten kunnen stopzetten, en een nieuwe fase kunnen inluiden.

Ik hoor hier onrustwekkende verklaringen, in het bijzonder van de cdH, over de onmiddellijke afschaffing van de effecten. Maar dat houdt toch een gevaar in voor de economie: als men deze effecten onmiddellijk afschaft pleegt men zelfmoord! Ik blijf daar op hameren.

We moeten weten of via dit instrumentarium de successierechten niet zullen ontweken worden. Ze zijn een belasting op het kapitaal die in België te zwaar is. We zullen dat bespreken met de Gewesten om te zien hoe die rechten moeten evolueren.

Vaak werd de vraag gesteld: "Wat met de personen die een aangifte hebben gedaan en hun belastingen in België hebben betaald". Wij hebben dat natuurlijk niet over het hoofd gezien: toen in 2001 de hervorming van de personenbelasting werd goedgekeurd, kwamen zij als eersten aan bod.

Onze allereerste doelstelling was precies een lastenverlaging voor wie hier werkt en hier belasting betaalt.

personnes physiques. Nous avons commencé par réduire l'impôt de ceux qui travaillent, déclarent leurs revenus et paient leurs impôts en Belgique.

De heer Van der Maelen heeft dat terecht gezegd. Het is normaal dat heel wat inspanningen leiden tot een evenwichtige begroting en tot een vermindering van de schuldratio. Het was toch normaal om tot een dergelijke belastingvermindering te komen. Dat is al het geval sinds 2001.

Wij starten met de vierde fase in 2004, door de afschaffing van veel discriminaties tussen gehuwden, samenwonenden en alleenstaanden. Het is heel belangrijk dat te vermelden. Onze eerste doelstelling was tot een belastingvermindering te komen voor degenen die werken en hun belastingen betalen in België.

02.61 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de minister, u laat uitschijnen alsof de belastingdruk de voorbije vier tot vijf jaar gedaald is. Dat is helemaal niet het geval. De belastingdruk is de laatste vier jaar gestegen. Ondanks het feit dat de liberalen op federaal en regionaal niveau de leiding hebben genomen van dit land is er, in tegenstelling tot onze buurlanden, helemaal geen sprake van daling van de belastingdruk. In Groot-Brittannië is de belastingdruk gedaald met 4%, in Nederland met 3%, in Duitsland met 2% en in Frankrijk met 1%. In België is de belastingdruk – uitgedrukt in percentage van het bruto binnenlands product, met andere woorden wat we allemaal per jaar verdienen – gestegen.

Het verhaaltje dat u opdist alsof de belastingdruk gedaald is, is helemaal niet waar. U isoleert één deel, met name de personenbelasting. Er zijn heel wat andere soorten belastingen. De optelsom van dit alles is dat de belastingdruk gestegen is in plaats van gedaald. Er werden op een bepaald ogenblik een aantal radiospotjes uitgezonden om belastingverlagingen aan te kondigen. De realiteit is dat de belastingdruk gestegen is voor de gezinnen. Het zou goed zijn mocht de minister van Consumentenzaken tussenkomen en zeggen dat dit moet worden rechtgezet.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, we zijn een beetje afgeweken van het onderwerp.

02.62 Minister Didier Reynders: Ik heb de laatste maanden vaak op dergelijke vragen geantwoord. Er zijn cijfers van de OESO voor 2002. Met de fiscale hervorming van juli 2001 is het toch normaal dat we met een dergelijke toestand worden geconfronteerd.

Eerst en vooral evolueren wij naar een belastingverlaging. Voor de bevolking is het duidelijk dat met een hoogste tarief van 50% in plaats van 55%, met de afschaffing van een aanvullende kredietbijdrage en met een herindexering van de fiscale barema's, er een vermindering van de fiscale druk is. Dat is misschien niet duidelijk voor u, mijnheer Bogaert, maar wel voor de bevolking. Dit wordt al enkele maanden besproken en ik heb altijd gezegd dat er een zeer duidelijke belastingvermindering zal worden doorgevoerd. Dat is het belangrijkste.

Ten tweede, wat de ontvangsten van de Staat betreft. Een betere bestrijding van de fiscale fraude zal meer ontvangsten genereren.

Pour prendre un exemple, je vous dis déjà que dans le budget de l'année prochaine, je demanderai, bien entendu, que l'on isole les chiffres concernant la déclaration libératoire unique. Imaginez que ce soit un succès. Dans ce cas, on me dira que la pression fiscale

02.61 Hendrik Bogaert (CD&V): Le ministre veut faire accroire que les impôts ont baissé en Belgique alors que c'est tout le contraire. Il isole l'impôt des personnes physiques mais il faut tenir compte de toutes les contributions.

02.62 Didier Reynders, ministre: Il s'agit de chiffres de l'OCDE de 2002. Après la réforme, la situation est devenue normale. La baisse des impôts est perceptible pour les citoyens. Grâce à la lutte contre la fraude fiscale, le Trésor engrange davantage de recettes.

Ik zal uiteraard vragen dat in de begroting van volgend jaar de cijfers met betrekking tot de eenmalige bevrijdende aandifte afzonderlijk

augmente parce que nous aurons obtenu que des gens qui n'ont pas payé leurs impôts pendant des années les paient enfin.

Ce débat a eu lieu au moins 25 fois en commission. C'est toujours le même argument, il ne tient pas la route simplement parce que, pour les citoyens, la situation est très claire. La rencontre avec les gens en atteste: la pression fiscale sur le revenu du travail diminue. Savez-vous que l'année prochaine, à partir du 1er janvier, on va enfin appliquer le décumul aux pensionnés? Vous n'allez quand même pas me dire que cette mesure va faire augmenter la pression fiscale sur les revenus des pensionnés!

Voor de mensen is dat de belangrijke zaak. Macro-economische cijfers hebben geen zin voor de mensen. Wij gaan verder met de verlaging van de belastingen. Ik denk dat het zeer belangrijk is om dat te zeggen voor de mensen die in België werken en belastingen betalen en die misschien een zekere vrees kunnen hebben voor zo'n eenmalige bevrijdende aangifte. Onze eerste doelstelling was om tot een verlaging van de belastingen te komen.

En conclusion, il sera utile d'expliquer en long et en large ce qu'est cette déclaration libératoire unique. J'aurai encore l'occasion d'y revenir lors de la discussion des articles. Mais comment faire en sorte que chacun se rende compte de l'intérêt qu'il y a à utiliser cette opération, d'autant que c'est une opportunité offerte aux contribuables pendant un an? Le contribuable qui ne la saisira pas ne devra évidemment pas se plaindre de se voir appliquer des sanctions plus importantes par la suite.

Mevrouw Roppe heeft gewezen op het belang van informatie aan de belastingplichtige. Dat is zeer belangrijk. We zullen evolueren naar steeds meer informatieverstrekking niet alleen vanuit Financiën maar ook in samenwerking met de operatoren, de beursvennootschappen, de banken en de verzekeringsinstellingen.

Monsieur le président, dès qu'une réforme ou qu'une mesure importante est adoptée par le parlement, j'essaie toujours de l'expliquer, de la défendre puisque la volonté du parlement est de la mettre en œuvre, mais aussi de l'expliquer à toutes les personnes concernées.

Depuis plusieurs années déjà, tant en commission de la Chambre qu'en commission du Sénat, on me pose la même question, on l'a encore fait tout à l'heure en séance plénière.

Het is altijd hetzelfde verhaal: "Kunt u meer inlichtingen naar de belastingplichtigen sturen?" Ik zal dat doen. Ik ben ervan overtuigd dat het erg belangrijk is om dat te doen. Wij moeten gaan naar steeds meer communicatie over de eenmalige bevrijdende aangifte.

Mais avec une condition qui aura pour conséquence qu'il faudra attendre encore un peu. Comme je le dis depuis le début des travaux, je souhaite que le texte s'améliore sans cesse. Mais lorsque nous aurons un texte définitif, ma volonté est de le communiquer, je puis vous l'assurer.

De **voorzitter**: De algemene bespreking, die wij vanochtend om 11 uur hebben aangevat en die we onderbroken hebben voor stemmingen, is gesloten.

La discussion générale est close.

Je ne commence pas la discussion des articles car il y a une demande

worden vermeld. Als het meevalt, zal men mij zeggen dat de belastingdruk toeneemt!

Voor de mensen is de toestand duidelijk: de belastingdruk neemt af.

Men dient ervoor te zorgen dat iedereen beseft dat men er belang bij heeft van deze unieke gelegenheid gebruik te maken.

L'observation de Mme Roppe est importante. Il faut en effet informer clairement le contribuable.

Ik zal ervoor zorgen dat terzake een communicatie wordt opgezet zodra de tekst definitief is.

Le **président**: La discussion générale est ainsi terminée.

Ik kan de artikelsgewijze bespreking pas aanvangen wanneer we over het advies van de Raad van

d'avis du Conseil d'Etat. Par conséquent, l'état du projet est très simple. Je commencerai la discussion article par article en utilisant l'article 85, 4 du Règlement au jour opportun, lorsque je serai en mesure de le faire.

State beschikken.

03 **Projet de loi modifiant la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux, la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et la loi du 6 avril 1995 relative au statut des entreprises d'investissement et à leur contrôle, aux intermédiaires financiers et conseillers en placements (383/1-4)**

03 **Wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs (383/1-4)**

Reprise de la discussion générale
Hervatting van de algemene bespreking

La discussion générale est reprise.
De algemene bespreking is hervat.

03.01 **Eric Massin**, rapporteur: Monsieur le président, je serai très bref. Il s'agit du projet de loi, modifiant la loi du 11 janvier 1993, appelée "loi blanchiment", transposant en droit belge la directive européenne du 4 décembre 2001 modifiant la directive 91/308/CEE relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux. Les débats ont été particulièrement courts en commission des Finances et du Budget. La plupart des articles n'ont appelé aucun commentaire et ont été adoptés à l'unanimité.

Différents amendements techniques ont été proposés par le gouvernement. Un seul amendement a posé problème quant à la transmission de renseignements. Pour répondre au souhait exprimé par le Collège des procureurs généraux, ces renseignements ne pourront être communiqués à la CETIF par un juge d'instruction, sans l'autorisation expresse du procureur général ou du procureur fédéral. Le ministre des Finances a apporté les réponses souhaitées.

Un amendement a été déposé et rejeté par 6 voix contre 2 et 3 abstentions. Je tiens à signaler que l'ensemble du projet de loi, tel qu'amendé, en ce compris les corrections d'ordre "légistique", a été adopté à l'unanimité.

03.01 **Eric Massin**, rapporteur: Deze tekst strekt ertoe een richtlijn waarop de wet van 11 januari 1993 stoelt, en een aantal aanbevelingen in Belgisch recht om te zetten. Er werd hierover niet lang gedebatteerd in de commissie, en de meeste artikelen werden eenparig aangenomen. De regering heeft (overwegend technische) amendementen ingediend. Er is een probleem gerezen doordat het college van procureurs-generaal geen inlichtingen wenste te verstrekken zonder de toestemming van de procureur-generaal of de federale procureur. Er werd een amendement ingediend; het werd verworpen met 6 tegen 2 stemmen en 3 onthoudingen. Het ontwerp in zijn geheel werd eenparig aangenomen.

03.02 **Yves Leterme** (CD&V): Voorzitter, ik was aanwezig bij de bespreking in de commissie. Ik richt mij niet tot de regering, maar tot de socialistische familie. Het is mij opgevallen dat er op een bepaald moment bij een bepaalde tekst onthoudingen zijn geweest vanuit de sp.a – volgens mij zeer terecht – terwijl de vertegenwoordigers van de PS voor waren. De onthouding van de sp.a is toen niet geduid, maar ik denk dat de sp.a gelijk had om zich minstens te onthouden. Ik had graag gevraagd aan collega Van der Maelen – hij heeft hier uiteraard niet op in te gaan – om nog eens de motieven te duiden voor de onthouding van de sp.a-spirit-fractie. Het was in verband met de problematiek van de transmissie van gegevens via de procureur-generaal.

03.02 **Yves Leterme** (CD&V): J'observe que le sp.a s'est abstenu - à juste titre à mon estime - lors du vote sur la transmission de données à la cellule par l'entremise du procureur général. J'aurais aimé que M. Van der Maelen nous expose les raisons de l'abstention de son groupe.

De **voorzitter**: U stelt een vraag?

03.03 **Yves Leterme** (CD&V): Ja, aan de heer Van der Maelen of

anderen.

03.04 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, het was een amendement van mijn collega, de minister van Justitie, mevrouw Onkelinx, en van mijzelf, na onderhandelingen met de vertegenwoordigers van de CFI en de procureurs-generaal. Wat moet er gebeuren? Wij moeten komen tot de uitwisseling van inlichtingen tussen de verschillende administraties, maar ook vanuit de gerechtelijke overheden naar de CFI. Het is altijd zeer moeilijk dat te doen wat de rechters betreft. Dus eerst en vooral moet dat gebeuren door de onderzoeksrechter. Er was de vraag van de procureurs-generaal dat men tot een akkoord zou komen met een procureur-generaal vooraleer er een uitwisseling van inlichtingen plaatsvindt tussen de onderzoeksrechter en de leden van de Cel die belast is met de antiwitwasmaatregelen. Ik heb gezegd dat er een akkoord was tussen de Cel en de procureurs-generaal om tot zo'n amendement te komen. Maar ik heb ook gezegd dat daardoor geen vertraging mag optreden. Het moet zeer snel gaan, misschien met een zeer formele beslissing van de procureurs-generaal, maar het moet snel gaan voor de goede werking van de Cel.

Ik denk dat dit een zeer correct akkoord was tussen de procureurs-generaal en de CFI. De heer Spreutels was aanwezig in de commissie toen het over de andere ontwerpen ging, maar ik heb met hem ook veel contact gehad in verband met het amendement. Het is misschien spijtig dat die procedure gebruikt moet worden maar als het mogelijk is zeer snel die procedure te volgen, moet het voor de Cel mogelijk zijn zeer correct te werken. Met die commentaar was het mogelijk voor de commissie, en voor alle fracties van de meerderheid, het amendement goed te keuren.

De **voorzitter**: Wenst nog iemand het woord te nemen in de algemene bespreking?

03.05 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik begrijp uiteraard de uitleg van de minister van Financiën, die dezelfde uitleg gegeven heeft in de commissie. Mijnheer de minister, ik heb de indruk dat u aan de tekst zoals die blijkbaar door mevrouw Onkelinx – of de Parti socialiste – is voorgesteld, vrij vlot uw goedkeuring hebt gegeven...

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, wilt u de micro die aanstaat gebruiken, want ik heb moeite u te beluisteren, wat mij spijt.

03.06 **Yves Leterme** (CD&V): Ik begrijp dat de minister van Financiën vrij snel en vrij vlot is ingegaan op de suggestie van de minister van Justitie. Maar lees ik het juist, mijnheer de minister van Financiën, – en ik verwijs naar het uitstekende verslag, bladzijden 9 en 10, van collega Massin, die ik daarmee feliciteer – dat door de formulering van het amendement van mevrouw Onkelinx de controle op de circulatie van inlichtingen wat verstrakt wordt?

03.07 Minister **Didier Reynders**: Ik heb al een antwoord gegeven. Het is waar, er is een aanvullende procedure. Zoiets werkt altijd remmend, maar ik heb gezegd dat het zo snel mogelijk moet gaan. Ik denk dat het altijd beter is een akkoord te bereiken tussen de verschillende instellingen inzake de strijd tegen het witwassen dan dat er een conflict zou zijn tussen de gerechtelijke overheden en de CFI. Dat zou ook zeer slecht zijn. Dus kom ik liever tot een akkoord tussen die verschillende partners. Maar ik herhaal dat die procedure zeer snel moet gaan.

Le **président**: Quelqu'un demande-t-il encore la parole? (Non)
Vraag nog iemand het woord? (Nee)

03.04 **Didier Reynders**, ministre: Il s'agit d'un amendement de Mme Onkelinx et de moi-même. Nous l'avons présenté après concertation avec le Procureur général et la Cellule. Il concerne la transmission d'informations à la Cellule, ce qui constitue un problème au niveau des juges d'instruction. La Cellule et le Procureur général avaient conclu un accord sur la procédure à suivre. J'ai instamment demandé que cette procédure supplémentaire ne génère pas de retards. La Cellule doit travailler avec le maximum d'efficacité et je n'étais pas demandeur d'une nouvelle procédure. Mais puisque les deux parties sont tombées d'accord et que la procédure est rapide, la Cellule ne pourra que fonctionner mieux.

03.05 **Yves Leterme** (CD&V): Je comprends les explications du ministre et j'observe qu'il a approuvé sans réticence l'amendement de Mme Onkelinx.

03.06 **Yves Leterme** (CD&V): Est-il vrai que le contrôle de la circulation des informations va en fait être rendu plus strict?

03.07 **Didier Reynders**, ministre: Oui, il y aura en définitive une procédure supplémentaire. Un accord entre des organes est toujours préférable à un conflit entre ces mêmes organes qui sont appelés à coopérer.

La discussion générale est close.
De algemene bespreking is gesloten.

Discussion des articles
Bespreking van de artikelen

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion.
(Rgt 85, 4) **(383/4)**
Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 85, 4) **(383/4)**

Le projet de loi compte 42 articles.
Het wetsontwerp telt 42 artikelen.

Aucun amendement n'a été déposé.
Er werden geen amendementen ingediend.

Les articles 1 à 42 sont adoptés article par article.
De artikelen 1 tot 42 worden artikel per artikel aangenomen.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.
De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

04 **Projet de loi-programme (473/1-37)**

- Proposition de loi modifiant la loi du 22 juillet 1993 instaurant une cotisation sur l'énergie en vue de sauvegarder la compétitivité et l'emploi, introduisant un taux réduit de cotisation sur l'énergie pour le gasoil de chauffage extra (284/1)
- Proposition de loi modifiant l'article 835 du Code judiciaire relatif à la récusation des magistrats (456/1)
- Projet de loi portant des dispositions diverses (474/1-5)
- Proposition de loi modifiant, en ce qui concerne les magistrats de complément, l'article 216bis du Code judiciaire (441/1)
- Proposition de loi modifiant le Code judiciaire afin de permettre aux juges consulaires et sociaux de siéger au-delà de l'âge de soixante-sept ans (497/1)

04 **Ontwerp van programmawet (473/1-37)**

- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 22 juli 1993 tot instelling van een bijdrage op de energie ter vrijwaring van het concurrentievermogen en de werkgelegenheid, tot invoeging van een verlaagd tarief inzake bijdrage op de energie voor gasolie voor verwarming extra (284/1)
- Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 835 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de wraking van magistraten (456/1)
- Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen (474/1-5)
- Wetsvoorstel houdende wijziging van artikel 216bis van het Gerechtelijk Wetboek, wat de toegevoegde magistraten betreft (441/1)
- Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde de rechters in sociale zaken en in handelszaken de mogelijkheid te bieden zitting te hebben tot na de leeftijd van zevenenzestig jaar (497/1)

Reprise de la discussion générale
Hervatting van de algemene bespreking

La discussion générale est reprise.
De algemene bespreking is hervat.

De **voorzitter**: Collega's, gisteren hebben wij de hoofdstukken Landsverdediging, Justitie en Binnenlandse Zaken behandeld. Wij zullen nu doorgaan met het luik Financiën.

04.01 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb geaarzeld om mijn uiteenzetting te geven, die trouwens slechts zal handelen over één aspect van het luik Financiën van de programmawet.

04.01 **Yves Leterme** (CD&V): Je vais m'en tenir aux écoboni. Le nouveau régime a été inséré à la loi-programme par la voie d'un

Mijnheer de minister, sinds vier à vijf jaar kruisen wij de degens over de ecotaksregeling, waarbij u erin slaagde om er een ecoboniregeling van te maken. Ik wens de misschien laatste episode van onze tweestrijd rond de ecotaksen niet te laten voorbijgaan zonder het woord te nemen, zeker nu gewezen collega Jef Tavernier om politieke redenen hier niet meer aanwezig is. Hij heeft het beste van zichzelf gegeven – dat is niet weinig – om uiteindelijk in België een ecotaksregeling ingevoerd te krijgen. Jammer genoeg is hij er zelfs postuum niet in geslaagd.

Collega's, de nieuwe regeling die voorligt, is via een amendement op de programmawet ingevoerd. Dat is trouwens een slechte gewoonte. Bladzijden amendementen worden na een moeizaam bereikt akkoord in extremis voorgelegd aan de Ministerraad en moeten dan op een drafje worden besproken en goedgekeurd onder de verveelde blik van de collega's. Het is van belang dat toch eens aan te stippen en te onderlijnen dat onze fractie deze manier van werken betreurt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat bij zo een manier van werken de teksten uiteindelijk juridisch niet blijken te kloppen.

De sage van de ecotaksen is algemeen bekend geworden en heeft in de loop der jaren alsmaar groteskere proporties aangenomen. Ik fris uw geheugen even op.

De vorige regering en de wetgevende macht in de vorige legislatuur hebben heel wat pogingen gedaan om te komen tot een fiscale heffing op drankverpakkingen. Eerst werd middels een bericht in het Belgisch Staatsblad op 30 december 2000 – de limietdatum – de overgangperiode bedoeld in artikel 373 van de wet van 16 juli 1993, verlengd tot 31 december 2001.

Mijnheer de minister, dat was van enorm groot belang, omdat deze gewone mededeling in het Belgisch Staatsblad, dat een bepaalde wet niet meer van toepassing was, in het kader van de scheiding der machten en de bevoegdheidsverdeling in België een novum was op wetgevend en juridisch gebied. Een minister publiceert dus in het Belgisch Staatsblad zonder meer dat een wet niet meer van toepassing is. Dat is gebeurd op 30 december 2000. U, mijnheer de minister van Financiën, vindt dat doodnormaal. Ik ken u ondertussen en weet dat zulks in uw geest ook doodnormaal is. In elk geval waren wij wat verbaasd toen dat gebeurde. De regering wilde echter vermijden dat vanaf 1 januari 2001 – twee dagen later – enkel nog de vrijstelling van de milieutaks kon worden verkregen op basis van artikel 373, §§ 1 en 2. Dat zou immers betekenen dat, naast recyclagepercentages, ook oplopende hergebruikpercentages voor drankverpakkingen dienden te worden bereikt om van de vrijstelling van ecotaks te kunnen genieten. Indien de mededeling in het Belgisch Staatsblad niet zou zijn gepubliceerd, zou dat effectief hebben geleid tot de invoering van een belasting van ongeveer 15 Belgische frank per verpakking – bijvoorbeeld een blikje bier – ongeacht inhoudsmaat en materiaal.

Het bericht van de minister van Financiën in het Belgisch Staatsblad ging nog verder. Het stelde immers dat drankverpakkingen niet aan milieutaksen onderworpen zouden worden zolang er geen nieuwe wettekst was goedgekeurd of inwerking was getreden. Dat betekende dat de voorwaarden die opgenomen waren in de gewone wet van 1993 niet langer vervuld moesten worden. De publicatie van dit bericht in het Belgisch Staatsblad gaf aanleiding tot juridische acties van heel de milieubeweging, de BBL, Bral en andere milieufederaties die procedures inleidden voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Gedurende het hele jaar 2001 werd de wet buiten werking gesteld. Er kwam geen nieuw regeringsinitiatief, zelfs niet nadat de verlengde overgangperiode tot 31 december 2001 afliep. Op die manier werd een

amendement. Pour notre groupe, il s'agit-là d'une mauvaise manière de travailler. Les textes sont juridiquement incorrects. L'instauration des écotaxes, devenues les écoboni, en devient de plus en plus grotesque.

La période transitoire prévue par la loi du 16 juillet 1993 a été prolongée jusqu'au 31 décembre 2001, comme on a pu le lire dans le Moniteur belge du 30 décembre 2000. Le ministre a donc indiqué que la loi n'est plus d'application. L'on a voulu éviter le prélèvement d'une taxe de 15 francs par emballage à partir du 1er juillet 2001. On est même allé jusqu'à prévoir qu'aucune taxe environnementale ne serait prélevée sur les emballages de boissons tant qu'un nouveau texte de loi n'aurait pas été approuvé. En outre, cela voulait dire qu'il ne fallait plus satisfaire aux conditions définies dans la loi de 1993. Les associations environnementales ont saisi le tribunal de première instance de Bruxelles. Les effets de la loi ont été suspendus en 2001.

Le gouvernement n'a pas pris de nouvelle initiative à l'expiration du prolongement de la période transitoire, le 31 décembre 2001. Il en est résulté une insécurité juridique sans précédent. Une initiative parlementaire a débouché sur la loi du 26 juin 2002 qui a complété la loi du 16 juillet 1993 en la prolongeant avec effet rétroactif au 1er janvier 2001. Entre temps, le gouvernement avait exprimé la volonté d'instaurer une nouvelle réglementation à partir du 1er mars 2002. Cet avant-projet a été soumis à l'avis du Conseil d'Etat. Le gouvernement s'est efforcé de tenir compte des objections formulées par la Commission européenne.

Le 8 juillet 2002, le gouvernement a déposé le projet de loi relatif aux écoboni. Ce projet tendait à promouvoir l'utilisation des emballages réutilisables en augmentant suffisamment l'écart de prix entre les différents types d'emballage.

nooit geziene rechtsonzekerheid gecreëerd.

In het voorjaar 2002 heeft het Parlement bij gebrek aan initiatief van de regering een wetgevend initiatief genomen om de rechtsonzekerheid weg te nemen. Dit resulteerde in de wet van 26 juni 2002 die de wet van 16 juli 1993 vervolledigde met een verlenging met terugwerkende kracht tot 1 januari 2001, de zogenaamde overgangperiode. Ondertussen had de regering de intentie uitgedrukt vanaf 1 maart 2002 een nieuwe regeling te willen invoeren. Dit voorontwerp werd eind januari 2002 voor advies aan de Raad van State overgezonden. Het advies volgde. In het licht van de mededeling terzake aan de Europese Commissie oordeelde deze laatste dat er bemerkingen moesten worden gemaakt bij wijze van een uitvoerig gemotiveerd standpunt, terminologie die in richtlijn 98/34 is vermeld.

De regering probeerde te antwoorden op de bezwaren van de Europese Commissie. De federale regering besliste uiteindelijk om het ontwerp aan te passen aan de bemerkingen van de Europese Commissie. Er werd beslist voor alle dranken dezelfde verpakkingshoefting aan te rekenen. Dit was goed voor 450 frank of 11,62 euro per hectoliter. De Koning zou een vrijstelling verlenen voor verpakkingen die een bepaald percentage gerecycleerde stoffen bevat.

Op 8 juli 2002 dient de regering het wetsontwerp houdende diverse fiscale bepalingen in waarin de ecoboni waren opgenomen. Opzet was om via een samenspel van, enerzijds, ecoboni en, anderzijds, accijnsverlagingen op alle aan de accijnzen onderworpen dranken én een verlaging van het BTW-tarief tot 6% op alle niet-alcoholhoudende dranken, te komen tot een voldoende groot prijsverschil tussen de soorten verpakkingen zodat het gebruik van herbruikbare verpakkingen gestimuleerd zou worden. Het ontwerp week, na lange bespreking, af van het voorontwerp.

Ik ben er zeker van dat een aantal collega's die ook in de vorige legislatuur in het Parlement zaten, zich die passage herinneren. Het was op 11 december 2002, mijnheer de minister, dat wij na een episch woordengevecht hier in de Kamer de goedkeuring kregen van iets meer dan 50 collega's om het advies van de Raad van State in te winnen over de tekst die toen voorlag. Geef toe, mijnheer de minister, dat u toen alle mogelijke middelen hebt gebruikt om te vermijden dat wij het advies van de Raad van State konden inwinnen. Het advies omtrent het toenmalig artikel 31 werd bij urgentie gevraagd. Ik herinner mij dat collega Van Parys toen een zeer belangrijke rol heeft gespeeld in het episch gevecht met de regering om het advies te mogen inwinnen. Er werd daarstraks ook naar verwezen in het kader van de EBA-regeling. Er was toen ook sprake van een inperking van de bevoegdheden van de wetgever met betrekking tot de vrijstelling van verpakkingshoefting.

Zoals ook volgende week wellicht het geval zal zijn, bleek toen de week nadien, collega's, in december 2002, dat de adviesvragers eigenlijk gelijk hadden. De week nadien, collega's, bevestigde de Raad van State de bevindingen van onze fractie en van de oppositie en stelde alternatieve formuleringen voor, maar – wat wellicht ook volgende week zal gebeuren – de meerderheidsfracties, onder de karwats van Reynders en co, besloten om deze nieuwe formuleringen naast zich neer te leggen. Er werd 's avonds laat, bijna in de nacht, over gestemd en de zaak werd gepubliceerd. De regering verkondigde dat de wet op 10 januari in het Staatsblad zou worden gepubliceerd en vanaf 20 januari van toepassing zou zijn. We spreken dan over begin dit jaar, 20 januari 2003.

Ondertussen werden de verschillende uitvoeringsbesluiten die door de

Le 11 décembre 2002, j'ai obtenu, avec plus de 50 collègues, l'autorisation de recueillir l'avis urgent du Conseil d'Etat. Une semaine plus tard, le Conseil d'Etat a proposé des formulations alternatives, mais le gouvernement n'en a pas tenu compte et le projet a été approuvé et est entré en vigueur le 20 janvier 2003. Les arrêtés d'exécution relatifs à la directive européenne ont été notifiés le 20 décembre 2002.

La Commission européenne a émis des réserves à l'égard d'un arrêté royal et d'un arrêté ministériel relatifs au signe distinctif et au numéro d'enregistrement apposés sur l'emballage. Ces objections ont eu pour effet de reporter l'entrée en vigueur de la réglementation au 20 mars 2003. La Commission européenne a émis début mars deux avis circonstanciés qui ont donné lieu à une prolongation du délai d'attente jusqu'au 20 juin 2003.

Au cas où il ne serait pas tenu compte de ses observations, la Commission saisirait la Cour de Justice. La législation a dès lors fait l'objet d'une modification dans la loi-programme du 8 avril 2003.

Au premier semestre de 2003, les élucubrations politiques se sont succédées. Alors que les entreprises tentaient de se préparer à la nouvelle réglementation, le contenu et la date d'entrée en vigueur de la loi ont été modifiés à plusieurs reprises. Le comble a été atteint lorsque M. Vanhoutte, encore membre de la majorité parlementaire à l'époque, a littéralement été expulsé manu militari de la salle de commission par M. Wauters. Il avait osé donner raison au CD&V qui avait alors plaidé pour un report de l'entrée en vigueur de la loi. L'administration ne disposait en effet plus de suffisamment de temps pour préparer l'application de la loi.

A l'issue des élections, il a par ailleurs encore été décidé, au cours des négociations en vue de la formation du gouvernement, de reporter l'entrée en vigueur au ^{1^{er}}

Koning moesten worden genomen, zoals bepaald in de richtlijn 98/34 aan de Europese Commissie meegedeeld. Ze werden op 20 december 2002 genotificeerd in het kader van de notificatieprocedure van de betrokken richtlijn met het oog op de technische normen.

Er kwamen bezwaren op twee besluiten. Het koninklijk besluit dat in de verplichting voorziet om een duidelijk kenteken op de verpakking aan te brengen en het ministerieel besluit over de toepassingsvoorwaarden voor de verplichting om het registratienummer aan te brengen op de verpakking, kregen van de Europese Commissie een bemerking. De Europese Commissie oordeelde dat de twee besluiten technische regels bevatten die deel uitmaken van het concept van de wachttijd, de moratoriumtijd van drie maanden die in de richtlijn is voorzien, die in acht moest worden genomen om de Europese Commissie toe te laten de betrokken reglementaire teksten te onderzoeken.

Daarnaast oordeelde de Europese Commissie dat de verplichte vermelding van het registratienummer op elke verpakking, ook op de flesjes bier van de Mexicaanse brouwer Corona die dreigde met een geding, volgens de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie strijdig was met de artikelen 28 en 30 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Wij hadden als oppositie gelijk het advies van de Raad van State te vragen. De Raad van State gaf ons gelijk. De regering nam een koninklijk besluit en een ministerieel besluit dat door de Europese Commissie fout werd bevonden.

De notificatie aan de Europese Commissie had plaats op 20 december 2002. Daarom mochten de twee besluiten waarvan sprake en het genotificeerde ontwerp niet vroeger dan 20 maart 2003 van toepassing zijn. Daarom werd de vooropgestelde inwerkingtreding van 20 januari 2003 – u herinnert zich de publicatie op 10 januari 2003 – uitgesteld tot 20 maart 2003. Het is belangrijk om te weten dat de groenen nog steeds deel uitmaakten van de regering. De heer Tavernier was mevrouw Aelvoet opgevolgd.

(...)

Er zitten nog wat groenen in het Parlement. De groep van de heer Tavernier is ons echter ondertussen ontvallen. Dat geldt ook voor de heer Tavernier zelf.

In elk geval, de inwerkingtreding werd effectief uitgesteld tot 20 maart 2003.

Mijnheer de minister, ondertussen gaf u einde januari 2003 een antwoord op de opmerkingen van de Europese Commissie. In dat antwoord werd aangevoerd dat het fiscale maatregelen betrof waarvoor geen wachttijd in acht diende te worden genomen. Wij hebben die stelling aangevochten in de commissie voor de Financiën door middel van mondelinge vragen. Toen bleek dat de Europese Commissie effectief ons standpunt volgde en dat het antwoord van de regering niet afdoende was.

De Europese Commissie heeft, zoals we hadden voorspeld, begin maart twee zogenaamd uitvoerig gemotiveerde meningen uitgebracht op grond van artikel 9 lid 2 van richtlijn 98/34. Die gaven aanleiding tot een nieuwe wachttijd. Ze verlengden de wachttijd tot 20 juni 2003. De Europese Commissie stelde dat, indien er geen rekening werd gehouden met haar opmerkingen, zij conform artikel 226 van het Verdrag tot Oprichting van de Europese Gemeenschap de zaak

janvier 2004. Les verts avaient été balayés de la scène politique, mais le ministre Tavernier était encore en fonction et a osé attaquer la décision de son collègue Reynders devant le Conseil d'Etat. Le report de l'entrée en vigueur par le ministre Reynders par voie d'une communication dans le Moniteur belge était d'ailleurs fort douteux du point de vue juridique.

L'épisode suivant de cette saga s'est déroulé fin septembre 2003, lorsque M. Demotte a indiqué, en réponse à une question que j'avais posée, que son représentant au sein du groupe de travail technique avait émis des objections à propos de la réglementation proposée qui comportait à ses yeux des risques pour la santé publique.

La quantité de matières recyclées dans certains emballages constitue le critère retenu pour leur réserver un traitement de faveur. Or que constate-t-on? L'industrie ne peut garantir que des substances chimiques contenues dans l'emballage recyclé ne migreront pas vers les produits alimentaires emballés. On a donc discuté pendant des années d'une réglementation qui était inapplicable dans la pratique. Entre-temps, de nombreuses entreprises avaient consenti de substantiels investissements pour se conformer aux nouvelles exigences.

Entre-temps, les accises prévues ont à nouveau été modifiées, même si le système repose toujours sur la quantité de substances recyclées contenues dans l'emballage. Pourquoi la Commission européenne renoncerait-elle soudain à émettre des objections? Le calvaire législatif est loin d'être terminé. Il en résulte une situation d'insécurité juridique et d'inutiles investissements consentis par les entreprises. La loi-programme ne renforce en rien la sécurité juridique. Le seul point positif est qu'il ne reste que des écoboni.

Enfin, un aveu pour conclure: le ministre Reynders et moi-même

aanhangig zou maken bij het Hof van Justitie.

De regering zag zich dan ook genooddaakt om via een programmawet op 8 april 2003 de wetswijzigingen aan te brengen die zich opdrongen. Het ging om de afschaffing van de verplichte vermelding van het registratienummer en het kenteken op de verpakking die niet onderworpen is aan de verpakkingshoeffing.

avons régulièrement été des alliés dans notre lutte contre le ministre Tavernier et les Verts.

U moet weten dat voorjaar 2003 een hele sector zich aan het voorbereiden was op de inwerkingtreding van de wet. Een soort homologatie-instantie, ID Vinçotte, was ondertussen reeds aan het werk. Collega's, wij waarschuwden in de Kamer, in de commissie voor de Financiën dat men zou terechtkomen in een chaos. Mijnheer Reynders, u verzekerde met het aplomb dat u kenmerkt, telkens de commissie voor de Financiën dat er geen reden tot ongerustheid was, dat alles correct zou verlopen en dat alles op het juiste en vooropgestelde moment in werking zou treden.

In elk geval, de wet van 30 december 2002 die in werking trad op 1 april, werd beperkt tot de artikelen 10 en 11. Artikel 10 gaat over de registratieverplichting voor drankverpakkingen die niet onderworpen zijn aan de verpakkingshoeffing. Artikel 11 voert de verpakkingshoeffing in met vrijstelling voor de hergebruikbare verpakkingen en verpakkingen met een recycled content. Mijnheer de minister, u kondigde in een bijna crisissituatie met de heer Tavernier, onze onvolprezen gewezen collega de heer Tavernier - hij zit hier niet meer - aan dat de andere artikelen in elk geval in werking zouden treden op 1 juli 2003, dus na de verkiezingen. Daardoor bleef de heer Tavernier in de regering zitten. Dat was voor hem inderdaad geruststellend, waardoor hij in de regering kon blijven zitten.

Men stelde de inwerkingtreding vanaf 1 juli 2003 voorop, hoewel de regering in de verantwoording bij artikel 122 van de programmawet van 8 april 2003, stelde dat de administratie zes maanden nodig voor de homologatie van de bedrijven die vrijgesteld zouden worden van de verpakkingshoeffing. Toch zei de regering, om de heer Tavernier te paaien dat die wet vanaf 1 juli 2003 in werking zou treden.

Bij de bespreking van de programmawet in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, tijdens de tweede helft van maart 2003, pleitte onze fractie voor een inwerkingtreding op 1 oktober 2003 of 1 januari 2004. Mijnheer de minister, u zult zich dat wel herinneren. Voor de collega's die toen de politiek al volgden, maar nu nieuw zijn in de Kamer, moet ik uitleggen dat wij toen iets meegemaakt hebben dat nooit gezien was in de geschiedenis van de Kamer. Inderdaad, de heer Vanhoutte, die politiek aflijvig is in deze assemblee, speelde toen een markante rol. Hij werd manu militari – mijnheer de minister, ik aarzel niet om die woorden te gebruiken en u zult mij zeker niet tegenspreken – fysiek verwijderd uit de zaal van de commissie voor de Financiën, 's avonds tussen 21.00 en 22.00 uur, door de heer Joos Wauters. De heer Vanhoutte werd uit de zaal verwijderd omdat hij zei dat de heer Letermé en de andere CD&V-leden het eigenlijk bij het rechte eind hadden en dat die wet niet in werking kon treden. Daardoor werd hij fysiek verwijderd uit de zaal. Er werd een mededeling gedaan over zijn vervanging als vast lid van de commissie voor de Financiën door de heer Wauters zelf. Uiteindelijk deelde de heer Wauters mee dat niet zou worden ingegaan op de suggestie van de oppositie en dat de inwerkingtreding zou ingaan op 1 juli 2003.

Op 22 juni 2003, na de verkiezingen en nadat de groenen verdwenen waren, gerecycleerd waren, nam het, ter gelegenheid van het formatiebeeraad, vijf minuten tijd in beslag voor de nieuw te vormen

regering om te beslissen om de inwerkingtreding van die wet uit te stellen, ditmaal tot 1 januari 2004. Dat was de datum die wij hadden voorgesteld en die, behalve door collega Vanhoutte, door heel wat collega's van de meerderheid werd goed bevonden. Omwille van de molestatie van de heer Vanhoutte door de heer Wauters, kwam die datum uiteindelijk niet in de wet terecht. Toen bleek dat er nog minstens drie maanden nodig zouden zijn om klaar te zijn met de noodzakelijke controles en erkenningen, werd de datum 1 januari 2004. Uitstel was toen de enige optie geworden om niet te komen tot concurrentievervalsingen tussen bedrijven die wel of niet de erkenning zouden hebben. Het uitstel, omwille van het feit dat het Parlement niet bijeen was en omdat men niet kon wachten, gebeurde ook weer – juridisch novum – via een mededeling in het Belgisch Staatsblad.

Mijnheer de voorzitter, u hebt het vaak over de herwaardering van het Parlement. Een inwerkingtreding van een wet die voorzien was voor 1 juli 2003, werd expressis verbis, als resultaat van de fysieke molestatie van de heer Vanhoutte door de heer Wauters, uiteindelijk goedgekeurd en ingevoerd in de wet. De inwerkingtreding die in de wet was opgenomen werd, via een mededeling in het Belgisch Staatsblad, vernietigd.

Gezegd werd dat de wettelijke bepalingen niet telden. De minister van Financiën stelde dat die wet maar op 1 januari 2004 in werking zou treden. Belangrijk in de mededeling van de minister van Financiën is dat men ondertussen een werkgroep belastte met de opdracht voorstellen uit te dokteren ten einde, ik citeer, “de toepasbaarheid van de wet te verzekeren”. Deze wijzigingen zouden dan opgenomen worden in een wetsontwerp, in te dienen bij de wetgevende Kamers.

De laatste daad van minister Tavernier, mijnheer de minister van Financiën, was de volgende. U zal zich herinneren dat minister Tavernier - hij haalde er de eerste bladzijde mee van wat toen nog de Financieel-Economische Tijd was - als uittreidend minister van Volksgezondheid een vordering indiende tot schorsing van het uitstel van de inwerkingtreding bij de Raad van State. Dat was om verschillende redenen niet echt verstandig, want er was eigenlijk geen reglementaire akte. Er was geen wetgevende akte, wat had gemoeten, maar er was ook geen reglementaire akte. In de onvolprezen wijsheid die wij hem toebedelen, aflijvig zijnde hier in deze Kamer, diende de minister van Volksgezondheid tegen een mededeling van de minister van Financiën bij de Raad van State een voorstel in tot schorsing van het uitstel van de inwerkingtreding. Mijnheer de minister, u zal hiermee misschien wel akkoord gaan, maar ik vind dit wel het hoogtepunt van wat na vier jaar de saga geworden was van de ecotaksen en de ecoboni. Hoewel, we hadden het laatste nog niet gezien: er was nog meer mogelijk. Dat “meer” situeert zich in de tweede helft van de maand oktober.

Ik moet u een bekentenis doen. Ik had in de maand oktober het plan opgevat om de regering te bevragen over de ecotakswet. Ik kon toen twee ministers ondervragen. Ik had toen gezegd de nieuwe minister van Consumentenzaken te interpellieren over de ecotakswet en ook de minder nieuwe en zeer beslagen minister van Volksgezondheid te ondervragen. Ik dacht dat, als ik twee keer de vraag zou stellen, misschien een van de twee een stommitieit zou vertellen of iets zou zeggen dat bruikbaar was in mijn politieke strijd tegen dit slechte ontwerp. Ik moet eerlijk zijn, ik had gedacht dat mevrouw Van den Bossche de fout zou maken. Ik dacht dat zij iets zou zeggen dat bruikbaar was om die ecotaks- of ecoboniwet te bestrijden. Maar nee, mevrouw Van den Bossche antwoordde politiek feilloos en eigenlijk meesterlijk op mijn vraag van 20 oktober van dit jaar. Op 21 oktober

jongstleden, zeventig dagen voor de inwerkingtreding van de wet op 1 januari 2004 was het minister van Volksgezondheid Rudy Demotte die zorgde voor de verrassing. Hij antwoordde op een mondelinge vraag dat in de technische werkgroep die daarmee bezig was – herinner u de mededeling van de minister – zijn vertegenwoordiger bezwaren had geformuleerd die verband hielden met de volksgezondheid. Ik moest even tien seconden nadenken wat dit nu in godsnaam kon zijn. Toen bleek inderdaad dat in de technische werkgroep de vertegenwoordiger van de minister van Volksgezondheid – nota bene: er was geen vertegenwoordiger van de minister van Leefmilieu; mevrouw Van den Bossche had dat toegegeven en dat was de dag daarvoor haar redding geweest – had opgemerkt dat er in de ecotaks- en in de ecoboniwetgeving een risico was voor de volksgezondheid. Mijnheer de minister van Mobiliteit of Verkeer, ik zie u de wenkbrauwen fronsen, maar minister Demotte zei dat er een potentieel gezondheidsrisico zou zijn.

Dit was toch eigenlijk zeer belangrijk. Immers, de vorige ministers van Volksgezondheid, de groene ministers Aelvoet en Tavernier hadden nooit een opmerking gemaakt in de technische werkgroep of in enig ander stadium van de bespreking van die ecotakswetgeving. Uiteraard kon dit niet anders dan leiden tot de conclusie dat toen bewezen werd, op 21 oktober, dat voor de groenen als puntje bij paaltje komt het binnenhalen van de politieke trofee zwaarder weegt dan de volksgezondheid. In elk geval, zij maakten nooit enig bezwaar met betrekking tot de volksgezondheid. Vreemd, maar aan het eind van de rit bleek dan via de vertegenwoordiger van de minister van Volksgezondheid dat er een risico was voor de volksgezondheid.

Op 24 september was dit door zijn vertegenwoordigers gemeld.

Waaruit bestaat dat probleem? De vrijstelling voor verpakkingen op basis van de recycled content, een hersenspinsel van de vorige regering dat de vroeger ingeburgerde vrijstelling op basis van recyclagepercentages verving, bleek risico's in te houden. Bij de recyclage van kunststof, PET en andere stoffen bleken immers in de wetgeving, waarschijnlijk terecht, strenge normen te zijn vastgelegd ter bescherming van de volksgezondheid.

Ten eerste dient bij de gebruikte recyclageprocedure een volledige decontaminatie te gebeuren. Dat wil zeggen dat alles moet worden gereinigd en alle etensresten en ander vuil moet worden verwijderd. Indien de fabrikant het bewijs kan leveren dat dit een onderdeel van zijn procedure is, krijgt hij een toelating voor zijn recyclageprocedure van de FOD Volksgezondheid. Er zijn slechts zes bedrijven die een dergelijke vrijstelling kunnen tonen.

Ten tweede dient de fabrikant van verpakkingsmaterialen te kunnen verzekeren dat het verpakkingsmateriaal voldoet aan de migratienorm, vastgelegd in de Europese en nationale regelgeving. Dit betekent dat, wanneer u uit dat potje eet en u er dus met uw lepel inzit, er niet te veel stoffen van die kunststof en die PET-materie met de lepel mogen meekomen en u die dus inslikt. Tot op heden blijkt dat de gebruikers van gerecycleerde verpakkingsmaterialen, met name de voedingsindustrie, geen garantie kunnen krijgen van de verpakkingsindustrie dat de gerecycleerde kunststof in contact mag komen met voedingsmiddelen of dat het gerecycleerd verpakkingsmateriaal voldoet aan de wettelijke normen.

Er werd hieraan drie jaar gewerkt. De teksten werden een aantal keren door dit Parlement goedgekeurd. Men sleutelde vijf jaar aan een svstroom dat onwerkbaar bleek te zijn. Er liepen ondertussen

erkenningprocedures bij AIB Vincotte. 27 bedrijven doorliepen die erkenningprocedures met alle kosten en administratieve beslommeringen van dien. Dat was allemaal voor niets, tevergeefs, zonder enig gevolg.

De programmawet heeft nog een aantal andere zaken in petto voor de bedrijven, nota bene drie weken voor de inwerkingtreding van de vorige versie van de wet. Zo wordt de eerder voorziene accijnsverlaging voor alcoholische dranken waaronder bier en wijn niet langer gehandhaafd en worden de accijnzen op frisdranken met een derde meer verlaagd dan oorspronkelijk was voorzien. Bedankt voor de grenshandel. Dit is een heel goede zaak. De accijnzen op water worden herleid tot nul. Bedankt voor de koopvlucht in mijn grensstreek. De verpakkingshoeffing wordt verlaagd van 11,62 euro per hectoliter tot 9,85 euro per hectoliter. De nieuwe inwerkingtreding wordt op 1 april 2004 verwacht. Het is de zesde keer dat wij de datum van de inwerkingtreding van de wet gaan bepalen. U kunt daarmee lachen, mijnheer de minister. Tegen alle logica in blijft men echter vasthouden aan een systeem van vrijstelling op basis van recycled content. De vraag is echter of de Europese Commissie nu plots niet langer zal oordelen dat de vrijstellingsregeling concurrentievervalsend en staatssteun is. De Europese Commissie vraagt overigens nog steeds naar de ecologische basis achter de voorziene vrijstelling. Kortom, heel wat vragen zijn nog altijd onbeantwoord.

Ik ben er vlug overheen gegaan collega's, maar samengevat kan ik het volgende zeggen. Na het juridische vacuüm van 2001 en een deel van 2002 met de mededelingen van de minister in het Belgisch Staatsblad werd de sector geconfronteerd met een wet waarvan de inwerkingtreding sindsdien al zes keer werd uitgesteld. Intussen werd de wet ook ingrijpend gewijzigd. Daarnaast worden nu opnieuw fundamenteel inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd via amendementen op een programmawet zonder dat er een debat over werd gevoerd. Dit heeft geleid tot grote rechtsonzekerheid en het heeft heel wat drankenproducenten opgezaaid met nodeloze investeringen teneinde in aanmerking te kunnen komen voor een vrijstelling van verpakkingshoeffing. De rechtsonzekerheid wordt met deze programmawet voor heel de sector niet weggenomen, wel integendeel.

Ik geef toe dat er een positief punt is: er is alleen nog sprake van ecoboni. Voor de winkelier in mijn streek is dit een belangrijk positief punt waarvoor ik jaren heb gestreden, mijnheer de minister. Ik mag onder vier ogen zeggen dat we soms, over de grenzen van oppositie en meerderheid heen, bondgenoten zijn geweest en dan zeker toen het ging om het bekampen van de heer Tavernier. Uw wangen worden nu rood, maar ik denk dat ik dit nu niet onvermeld kan laten. Waarvoor mijn beste dank.

Le **président**: Je rappelle que nous discutons des articles 281 à 349, 350 à 372, 396, 397 et 474. J'ai malheureusement oublié de donner la parole à Mme Roppe, pour un rapport en la matière.

De heer Letermé was zo vlug; hij had als het ware mijn oog gevangen genomen.

Mevrouw Roppe wilt u misschien heel kort uw verslag uitbrengen?

04.02 **Greta D'hondt** (CD&V):(...)

De **voorzitter**: Ik heb dat al uitgelegd, maar u was misschien niet aanwezig op dat ogenblik.

Wij bespreken nu de sectoren Financiën, Infrastructuur, Bedrijfsleven, Handelsrecht en morgen komen de sectoren Sociale Zaken en Volksgezondheid aan bod. Ik heb dat reeds meegedeeld. mevrouw D'Hondt. maar

u was misschien iets interessanter aan het doen dan ik. Morgen om 10.00 uur beginnen wij met de sector Sociale Zaken of Volksgezondheid.

Bent u voldaan, mevrouw D'Hondt?

04.03 Greta D'hondt (CD&V): Neen, maar dat is ook niet de bedoeling.

De **voorzitter**: Ik zal het nooit halen van u.

04.04 Annemie Roppe, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, na deze enthousiaste toespraak van collega Leterme is het niet aangenaam hier een saai verslag te brengen van de commissiewerkzaamheden met betrekking tot de programmawet.

De commissie heeft drie lange vergaderingen, in het totaal 17 uren, besteed aan de bespreking van de artikelen 255 tot 317, 340, 341 en 408 van het ontwerp van programmawet.

De minister van Financiën had het reeds aangekondigd in zijn inleiding: deze programmawet bevat heel wat bepalingen met zeer uiteenlopende impact. De bepalingen gingen van de versnelling van de voorlegging van koninklijke besluiten, de vrijstelling van de PWA-vergoeding, de afschaffing van bepaalde artikelen van de programmawet van 5 augustus 2003, een verhoging van de taksen op de materiële levering van de effecten, - ik zeg het hier heel graag - een afschaffing van de voorziene verdrievoudiging van de jaarlijkse taks op ICB's, over een belastingvoordeel ten gevolge van nacht- en ploegenpremies tot een omvorming van de regeling inzake ecotaksen en ecoboni waarover de heer Leterme zo enthousiast heeft gesproken.

Tijdens de algemene bespreking werd gediscussieerd over de volgens sommigen stijging en volgens anderen daling van de belastingdruk. Bij de artikelsgewijze bespreking kwamen bijna telkens dezelfde tegenstellingen aan het licht. Verschillende artikelen werden met eenparigheid van stemmen aangenomen, onder meer de artikelen 271 en 272. Andere kregen een ruime meerderheid.

Naast boeiende en geanimeerde besprekingen mocht de commissie ook getuige zijn van enkele lees oefeningen uit de memorie van toelichting en uit het advies van de Raad van State dat in extenso werd voorgelezen.

Ook waren er scherpe bevragingen over termen zoals "in beginsel", over de achterstand bij de invordering van belastingen en over de aftrekbaarheid van restaurantkosten. Er werden op verschillende aspecten amendementen ingediend. Sommige werden aanvaard. Andere zoals bijvoorbeeld over de uitbreiding van de tax shelter werden ingetrokken omdat ze nog nader onderzoek vergden. Nog andere werden verworpen.

Veel aandacht werd gelukkig ook besteed aan de noodzakelijke wetgevingstechnische correcties.

Voor het overige verwijs ik graag naar het ruim goedgekeurde verslag dat dankzij de goede samenwerking met de diensten van de Kamer werd opgesteld en aan u allen werd overgezonden. Het geheel werd aangenomen met 9 stemmen voor en 4 stemmen tegen.

04.04 Annemie Roppe, rapporteur: Au cours de trois réunions qui ont duré au total 17 heures, nous avons examiné les articles 255 à 317, 341 et 408 du projet de loi-programme.

Ainsi que le ministre des Finances l'a déjà dit, les dispositions de la loi-programme portent sur des matières très diverses qui vont de l'accélération de la procédure de présentation des arrêtés royaux à la révision des règles relatives aux écoboni et aux écotaxes en passant par l'exonération de l'indemnité dans le cadre des ALE. Je ne veux pas oublier de citer aussi la suppression du triplement de la taxe annuelle sur les OPC.

Dans le cadre de la discussion générale, nous nous sommes demandé si la pression fiscale a baissé ou augmenté. Les mêmes contradictions sont invariablement apparues lors de l'examen des articles. Plusieurs articles - les articles 271 et 272 - ont été adoptés à l'unanimité, d'autres à une large majorité.

Nous avons été gratifiés d'un exercice de lecture concernant l'exposé des motifs et l'avis du Conseil d'Etat. Il a été intégralement donné lecture de ce dernier. Des questions pointues ont été posées à propos de termes comme "en principe", des retards enregistrés dans les services de taxation et de la déductibilité des frais de restaurant.

Des amendements ont été approuvés, d'autres ont été retirés ou rejetés.

Une large attention a été accordée aux corrections techniques de la législation.

04.05 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, en 1990, 18% des pensions alimentaires dues aux enfants n'étaient pas payées, 20% étaient payées en retard. Actuellement, le phénomène ne s'est guère amélioré, bien au contraire.

Face à cette situation, on ne pouvait que se réjouir du large consensus qui avait présidé à l'adoption de la loi du 21 février 2003, créant un service des créances alimentaires au sein du SPF Finances.

Ce consensus consacrait le principe d'un droit universel en ce qui concerne l'octroi d'une avance sur pension alimentaire, tant à l'égard des enfants que des ex-conjoints, et quel que soit le revenu de la personne concernée. Ce consensus fut une première fois ébranlé, lors de la loi-programme de juillet 2003, par la décision de reporter l'entrée en vigueur de ce service au 1er septembre 2004.

Si la création du service des créances avait suscité beaucoup d'espoir auprès de nombreuses familles, ce report a, quant à lui, mis un sacré bémol à cet enthousiasme. Mais cette fois, ce n'est plus un bémol: c'est carrément une désillusion!

En effet, il est loin le temps où M. le ministre des Finances estimait que tant le recouvrement – ce qui sera bien le cas, je vous le concède – que l'octroi d'avances constituaient un service universel qui devait bénéficier à tous les créanciers d'aliments disposant d'un jugement.

Monsieur le ministre, si on ne peut nier la volonté qui vous a animé sous la législature précédente à mettre sur pied un véritable service des créances alimentaires, il n'en reste pas moins que je dois bien constater qu'elle a été écornée par le fait que vous ayez dû céder aux exigences du ministre du Budget.

Car, si vous considérez que les modifications contenues dans la loi-programme constituent une avancée par rapport au système d'octroi d'avances des CPAS qui date de 1989, je considère – comme "Vie féminine", "La Ligue des familles" et encore d'autres associations et organisations – qu'il s'agit d'un fameux recul par rapport à l'esprit qui avait présidé à la création du service des créances alimentaires. Et carrément d'une terrible gifle à tous les ex-conjoints qui avaient eu la faiblesse de croire à la mise sur pied du Fonds des créances.

Il est loin le temps où mes collègues Mayeur, Burgeon et Eerdeken estimaient, dans une proposition de résolution de septembre 2003, que "le service des créances alimentaires doit fonctionner au plus tôt, car il apporte une réponse globale à la question du recouvrement des pensions alimentaires impayées qui mettent les bénéficiaires de ces créances dans une grande instabilité financière". Oui, madame Burgeon, c'est votre texte.

Il est très loin le temps où ces mêmes collègues écrivaient: "Nous attendons donc du gouvernement que, lors de la confection du budget 2004, il prévoie l'entrée en vigueur du service dès que possible, et au plus tard en septembre 2004" – ici, cela devient très intéressant –, "et ce, dans le respect de la volonté du législateur" – ie peux vous faire une

Pour le surplus, je renvoie au rapport. L'ensemble a été approuvé par neuf voix contre quatre.

04.05 Catherine Doyen-Fonck (cdH): In 1990 werd 18 percent van het onderhoudsgeld verschuldigd aan kinderen niet uitbetaald en in 20% van de gevallen gebeurde dat met vertraging. Sindsdien is er niets veranderd. In februari 2003 groeide tot algehele tevredenheid een consensus omtrent de oprichting van de Dienst voor alimentatievorderingen.

Op onze vreugde werd een eerste keer een domper gezet toen, naar aanleiding van de programmawet van juli 2003, werd beslist de oprichting van de dienst uit te stellen. Vandaag kunnen we niet meer van een domper spreken, maar eerder van een koude douche. We staan erg ver van de visie van de minister van Financiën, die destijds oordeelde dat zowel de inning (en dat aspect wordt – toegegeven – gerealiseerd) als de toekenning van voorschotten deel uitmaken van de universele dienstverlening die aan iedereen die krachtens een vonnis recht heeft op onderhoudsgeld, toekomt.

Uw bedoelingen, mijnheer de minister, waren lovenswaardig, maar door de eisen van de minister van Begroting moest u ze aanzienlijk temperen.

Zoals "Vie Féminine", de "Ligue des Familles" en andere organisaties, ben ik van oordeel dat de wijzigingen vervat in deze programmawet een stap achteruit betekenen ten aanzien van de opzet die aan de basis van de oprichting van de Dienst voor alimentatievorderingen lag. Waar is de tijd dat onze collega's Mayeur, Burgeon en Eerdeken oordeelden dat "de Dienst alimentatievorderingen zo vlug mogelijk in werking moet treden" en ze schreven: "Wij willen niet dat de wet van 21 februari 2003 ter discussie wordt gesteld"?

Dat is nochtans wat in deze

copie si vous voulez -. "Nous ne voulons en effet pas que la loi du 21 février 2003 soit remise en cause".

Et bien, chers collègues du PS, votre intuition était prémonitoire! La loi-programme qui nous est présentée remet bel et bien en cause la loi du 21 février 2003 pour en revenir à la logique que le ministre du Budget a toujours défendue: l'octroi d'avances relève, selon lui, de l'aide sociale!

Les raisons budgétaires invoquées par le gouvernement masquent ainsi difficilement l'affrontement idéologique existant au sein du gouvernement sur le rôle de l'Etat et celui des CPAS dans l'octroi d'avances. A cet égard, le fait de faire coexister pendant un certain temps l'activité des CPAS et du SPF Finances démontre à suffisance l'ambiguïté existant dans le chef de certains. En effet, pourquoi avoir de nouveau fait appel aux CPAS si le service des créances alimentaires est fin prêt? N'est-ce pas le signe que le gouvernement envisage l'octroi d'avances sous l'angle de l'aide sociale.

Dans tous les cas, quelles sont les raisons qui justifient que les CPAS doivent supporter à nouveau une partie du coût du paiement des avances alors que ceux-ci agissent pour le compte de l'Etat, que les institutions bénéficient, quant à elles, d'un remboursement de 100% des allocations qu'elles octroient et que le SPF Finances accordera 15% sur les montants à récupérer pour frais de fonctionnement?

Si le remboursement à 95% au lieu de 90% constitue à cet égard une amélioration, elle n'en reste pas moins insuffisante! En effet, même si nous sommes persuadés que les avances doivent être octroyées par le service des créances alimentaires, il semble qu'en toute hypothèse, il convient que l'Etat procède à un remboursement à 100% des avances octroyées à partir du 1er janvier 2004.

Je voudrais également insister sur le fait que les remboursements à 95% des avances octroyées par les CPAS avant le 1er juin 2004, doit à tout le moins concerner toutes les avances octroyées avant le 1er juin 2004, et donc également celles octroyées avant la date d'entrée en vigueur de la loi-programme mais non encore remboursées à ce jour.

Sachant l'intérêt de certains membres de notre assemblée face à l'inquiétude des CPAS – et je vous comprends - pour cette problématique, nous redéposerons donc un amendement - déposé par M. Mayeur sous la précédente législature - et que, pourquoi pas, nous proposerons à la co-signature du PS. Je crois savoir que M. Eerdeken, qui n'est pas présent sur nos bancs actuellement, s'est énormément battu en ce sens lors de la précédente législature. Cet amendement vise à faire supporter 100% des avances par l'Etat fédéral. En outre, et afin de garantir le remboursement, j'envisage également d'appliquer un intérêt de retard en cas de paiement tardif par l'Etat fédéral.

De plus, je souhaiterais que le texte précise sans équivoque que toutes les avances octroyées par les CPAS avant le 1er janvier, ainsi que les sommes non encore versées avant cette date seront bel et bien remboursées à 95% par l'Etat fédéral. Monsieur le ministre, vous ne m'aviez d'ailleurs pas contredit formellement en commission et les amendements ont été votés.

Plus fondamentalement, je ne comprends toujours pas pourquoi les conséquences budgétaires n'ont pas été soulevées par le ministre des Finances et le ministre du Budget au moment de l'adoption de la loi.

"Brillantissimes" comme ils le sont. Je ne peux pas croire que

programmawet gebeurt. De logica van de begrotingsminister, die er steeds van uitging dat de toekenning van voorschotten kadert in de sociale bijstand, krijgt weer de bovenhand. Binnen de regering heerst een ideologische tegenstelling rond de rol van Staat en OCMW's bij de toekenning van voorschotten. Waarom doet men opnieuw een beroep op de OCMW's, wanneer de Dienst voor alimentatievorderingen er klaar voor is?

Wijst dat er niet op dat de regering de toekenning van voorschotten in het kader van de sociale bijstand situeert? Wat er ook van zij, hoe kan worden verantwoord dat de OCMW's opnieuw moeten opdraaien voor een deel van de kostprijs van de voorschotten?

Ik onderstreep tevens het percentage van de terugbetalingen. Aan de ene kant is 95% niet genoeg, en aan de andere kant moeten alle voorschotten die vóór 1 juni 2004 werden toegekend daaronder vallen, dus ook de voorschotten die vóór de datum van inwerkingtreding van de programmawet uitgekeerd maar nog niet terugbetaald werden.

Ik zal een amendement dat indertijd door de heer Mayeur werd ingediend, opnieuw indienen. Het strekt ertoe de federale overheid 100% van de voorschotten te laten betalen. Daarenboven wil ik dat er verwijlinteressen worden betaald in geval van te late betaling door de federale staat.

De tekst moet mijns inziens ook stipuleren dat alle door de OCMW's vóór 1 januari uitgekeerde voorschotten evenals de sommen die op die datum nog niet gestort zijn, ten belope van 95% worden terugbetaald door de federale overheid.

Nog een meer fundamentele bedenking: ik begrijp nog altijd niet waarom de ministers van Financiën en Begroting niet op de budgettaire implicaties hebben gewezen toen de wet werd aangenomen. Het heeft dertig jaar aangeduurd voor er een

messieurs les ministres n'aient pas compté, recompté et envisagé tous les aspects de la faisabilité budgétaire. Étaient-ils éventuellement plus préoccupés par les conséquences électorales de la création du service?

En conclusion, j'ose espérer que s'il a fallu 30 ans pour voter une loi créant le service des créances alimentaires, j'espère qu'il ne faudra pas 30 années supplémentaires pour mettre en œuvre un véritable service appliquant la loi votée en février dernier.

04.06 Colette Burgeon (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, mes chers collègues, j'espère que le jour où Mme Doyen-Fonck discutera du bien-être des animaux, elle n'arrivera pas avec veaux, vaches, cochons et couvées. En effet, lorsqu'elle évoque les problèmes du CPAS, elle emmène son gros bouquin. Si elle est très didactique, j'espère qu'à certains moments, elle pourra quand même calmer ses effets d'annonce!

Evidemment, je parlerai des créances alimentaires, monsieur le ministre. La loi-programme qui nous est soumise aujourd'hui prévoit, dans son chapitre 5, une modification de la loi du 21 février 2003 instaurant un service des créances alimentaires au sein du SPF Finances. Cette loi du 21 février 2003 tend à apporter une solution au problème du non-paiement des créances alimentaires. Elle est d'une importance capitale pour le combat que le groupe socialiste mène en faveur de nombreuses familles se trouvant en détresse à la suite du non-respect d'une décision de justice.

Le service des créances alimentaires devait entrer en vigueur le 1er septembre 2003. Souvenez-vous, monsieur le ministre, nous nous en sommes réjouis! Or, la loi-programme du 5 août dernier a reporté cette entrée en vigueur d'un an en raison du fait que le gouvernement ne disposait pas d'une estimation des moyens budgétaires nécessaires au fonctionnement du service et à l'octroi d'avances. C'est très dommage. Pourquoi cette estimation n'a-t-elle pas été réalisée au moment du vote de la loi?

La loi-programme que nous examinons aujourd'hui prévoit, entre autres choses...

04.07 Jean-Jacques Viseur (cdH): Cette évaluation a eu lieu. Nous nous sommes même adressés à la Cour des comptes lors de la précédente législature, rappelez-vous! Le tout était parfaitement compatible et bien connu du gouvernement lorsque, à l'unanimité, nous avons voté ce texte.

04.08 Colette Burgeon (PS): Nous nous sommes réjouis à l'époque du vote d'une mesure que nous attendions depuis si longtemps! Il nous a fallu du recul pour constater certaines imperfections. Toutefois, nous devons poursuivre le combat en vue de la concrétisation, le plus rapidement possible, de la mesure en question.

04.09 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Madame Burgeon, je ne peux imaginer que vous croyez avoir voté la loi sans que des ministres brillants n'en aient étudié la faisabilité ou ne l'aient calculée dans tous les sens possibles et imaginables! Ce n'est pas possible!

04.10 Colette Burgeon (PS): Vous voulez dire que le ministre ne dit

wet werd aangenomen tot oprichting van de Dienst voor alimentatie-vorderingen; ik mag hopen dat er niet nog eens dertig jaar overheen zullen gaan voor er een volwaardige dienst wordt uitgebouwd voor de toepassing van die in februari jongstleden aangenomen wet.

04.06 Colette Burgeon (PS): U bent erg didactisch geweest, maar ik hoop dat u uw neiging om ronkende verklaringen af te leggen ietwat zal kunnen intomen.

De programmawet voorziet in een wijziging van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatie-vorderingen bij de FOD Financiën. Deze wet van 2003 beoogt een oplossing voor de onbetaalde alimentatievorderingen aan te bieden. Deze dienst had in september 2003 in werking moeten treden.

De programmawet heeft deze inwerkingtreding uitgesteld omdat de regering niet beschikte over een raming van de begrotings-middelen die voor de werking van de dienst en de toekenning van voorschotten vereist zouden zijn. Het is jammer dat deze raming niet voorhanden was toen over de wet werd gestemd.

04.07 Jean-Jacques Viseur (cdH): Er heeft een evaluatie plaatsgevonden. De regering was van dit alles op de hoogte toen wij de wet eenparig hebben aangenomen.

04.08 Colette Burgeon (PS): Het is soms moeilijk om afstand te nemen van een beslissing waarover men zich verheugt.

04.09 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Ik kan niet geloven dat u de wet zou hebben goedgekeurd zonder dat briljante ministers de haalbaarheid ervan hadden onderzocht.

04.10 Colette Burgeon (PS): Wil

pas la vérité?

u beweren dat de minister liegt?

Le **président**: C'est une tautologie, un ministre brillant, madame!

(...): Votez nos amendements!

04.11 Colette Burgeon (PS): C'est la règle de l'opposition! Je me souviens de l'époque où nous étions aussi dans l'opposition et nous avons également des amendements ...

04.12 Catherine Doyen-Fonck (cdH): (...)

Le **président**: Madame Burgeon, Mme Doyen-Fonck souhaite vous poser une question.

04.13 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Si vraiment vous ne voulez rien faire ou si vous ne pouvez rien faire, à quoi cela sert-il de venir en parler, madame Burgeon?

04.13 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Waarom zouden we erover moeten spreken als u er toch niets kan aan doen?

04.14 Colette Burgeon (PS): Cela fait 30 ans - vous l'avez dit aussi - que le projet est sur la table. Il est vrai que nous avons fait un pas énorme, en 4 ans, au cours de la dernière législature. Comme l'a dit M. Viseur, vous n'étiez pas là, nous avons voté cela à l'unanimité. A partir du moment où nous l'avons voté, il est vrai que nous y croyions tous et j'ai fait partie des gens qui l'ont annoncé. On a même sablé le champagne!

04.14 Colette Burgeon (PS): Dit ontwerp gaat al dertig jaar mee. Toen we het hebben goedgekeurd geloofden wij allen erin. We hebben thans een eerste stap gezet en we moeten de strijd voortzetten. Vanaf juni 2004, wanneer de terugvorderingen binnenkomen, kunnen we nagaan welk budget er kan aan gespendeerd worden.

Je crois que vous avez mal répété à Mme Nagy des propos que j'ai tenus! Mme Nagy, en sortant mes propos de leur contexte, a déclaré que j'avais dit qu'à partir du moment où cela s'était passé en 4 ans, cela ne posait pas de problème!

04.15 Catherine Doyen-Fonck (cdH): (...)

04.16 Colette Burgeon (PS): Vous ne l'avez peut-être pas entendu parce que vous n'écoutez peut-être pas tout. Mme Nagy l'a dit, mais à mon avis, c'était sorti du contexte.

04.16 Colette Burgeon (PS): De programmawet bepaalt dat de Dienst alimentatievorderingen in twee fasen wordt opgestart. Op 1 juni 2004 zal het invorderings-systeem in voege treden dat de onderhoudsgerechtigden zal bijstaan bij het innen van het onbetaalde alimentatiegeld. Het nut van deze Dienst staat buiten kijf want de overheid beschikt over de middelen om de schuldenaar tot betaling te dwingen. Het gaat dus om een tastbare vooruitgang. Bovendien heeft de minister van Financiën verklaard dat zijn administratie ervoor kon zorgen dat de Dienst alimentatie-vorderingen vervroegd wordt opgestart. Ik vraag de regering dan ook waarom men tot 1 juni 2004 moet wachten.

A partir du moment où nous avons fait un pas et puis un autre pas, je dis que nous devons continuer à nous battre pour qu'à partir de juin 2004, quand des récupérations interviendront, nous puissions voir quel budget y consacrer. Nous disposons de données différentes. Il y a le budget que M. Reynders nous avait promis mais d'autres personnes nous disent que ce sera plus cher.

Essayons d'avancer pas à pas, et nous verrons. De toute façon, il faut continuer à combattre. Nous sommes là aussi pour cette raison! Vous le faites, c'est facile, dans l'opposition!

Je poursuis mon exposé. La loi-programme que nous examinons aujourd'hui prévoit, entre autres choses, une mise en œuvre du service de créances alimentaires en deux phases. Tout d'abord, l'entrée en vigueur du système de recouvrement à partir du 1er juin 2004. Dès cette date, le service pourra aider les créanciers d'aliments à recouvrer les pensions alimentaires impayées. Ce service est utile aux familles, c'est incontestable, puisque l'Etat dispose de moyens persuasifs pour convaincre le débiteur de payer. C'est donc une avancée réelle que nous saluons.

Je souhaite cependant faire remarquer que, dans sa note de politique générale du 26 novembre 2003. le ministre des Finances déclare que

De implementatie van de tweede opdracht van de Dienst, te weten de uitbetaling van voorschotten op het alimentatiegeld, is verdaagd naar een datum die de Koning nog

son "administration est prête à assurer, le cas échéant, une mise en œuvre plus tôt que prévu" du service des créances alimentaires. La question qu'il faut donc poser au gouvernement est de savoir pourquoi attendre le 1er juin 2004.

Par contre, nous regrettons le report à une date encore à déterminer par le Roi de l'entrée en vigueur de la deuxième mission du service qui consiste à octroyer des avances sur pensions alimentaires. Il est évident que notre responsabilité nous impose de rester attentifs à la situation budgétaire de notre pays. Il ne faut pas se voiler la face; le service d'avances des créances alimentaires coûtera de l'argent à l'Etat. Cela, c'est un choix politique. Le groupe socialiste aurait préféré l'inscription d'une date précise pour l'entrée en vigueur du système d'avances.

Nous regrettons également les limites de revenus imposées pour bénéficier du droit aux avances. Il nous paraît étrange de déjà fixer de telles limites au système alors que l'évaluation générale des coûts n'a pas encore été réalisée. Il est certain que l'estimation par le ministre des Finances des moyens budgétaires nécessaires au fonctionnement du service et à l'octroi d'avances devra rapidement éclaircir ces zones d'ombre.

Le groupe socialiste souhaite une mise en œuvre rapide de l'ensemble des missions de ce service. C'est dans ce sens – et Mme Doyen en a parlé – que j'ai déposé, avec MM. Eerdekens et Mayeur, une proposition de résolution qui a été prise en considération lors de la séance plénière du 16 octobre dernier. Cette proposition de résolution demande au gouvernement d'évaluer, dans les délais les plus courts, les moyens humains et budgétaires nécessaires au fonctionnement du service. Il semblerait que les moyens humains soient mis à disposition – on nous l'a assez répété. Il est urgent, pour ne pas tromper les familles à qui on avait promis ce service, qu'il soit créé le plus rapidement possible.

Je voudrais également souligner, monsieur Viseur, que votre parti a longtemps fait partie de la majorité et il est vrai que cette proposition de loi était à l'origine de Mlle Hanquet, mais vous n'avez pas été plus vite que nous!

04.17 Jean-Jacques Viseur (cdH): La question n'est pas celle-là, madame Burgeon! A un certain moment, le parlement, unanime, exerçant sa fonction législative, a voté cette loi. On sabre le champagne parce qu'on estime avoir enfin abouti dans un combat qui était largement celui des femmes. Je me sentais isolé, souvenez-vous, j'étais le seul homme de la commission. Tout ce que vous dites, nous le partageons mais ce qui ne va pas, c'est que vous avez des moyens que nous n'avons pas pour empêcher cela! Donc, au lieu de regretter, vous pouvez agir! Et, au lieu d'agir, vous vous contentez de dire "cela ne va pas; ce n'est pas normal".

Je ne veux pas faire de misérabilisme. Mais derrière cela, nous avons tous rencontré en nos permanences des gens qui attendaient, qui espéraient obtenir ces avances et à qui on dit maintenant que c'est reporté aux calendes grecques. C'est bien pire que les trente ans de la construction du projet! Vous vous souvenez que l'on a dépensé plus pour les brochures du ministre des Finances et que les gens ont cru à ce qui était publié dans ces brochures. Aujourd'hui, on se trouve devant un projet pour lequel tous les partis politiques ont déclaré qu'il avait abouti. Tant mieux, on a dépassé de très loin les tensions politiques pour y parvenir. Et maintenant, c'est réduit à néant! Mais une des

moet vaststellen. We moeten er rekening mee houden dat deze Dienst de overheid geld zal kosten. Nochtans had de PS-fractie er de voorkeur aan gegeven dat er een precieze datum zou zijn opgenomen. Bovendien vinden we het eigenaardig dat er inkomensgrenzen worden bepaald voor het recht op de voorschotten terwijl het kostenplaatje nog niet in zijn geheel werd geëvalueerd. De schatting die de minister van Financiën zal maken zou hier meer duidelijkheid moeten brengen.

De PS-fractie hoopt dat deze Dienst snel zijn verschillende taken zal kunnen uitvoeren. Om die reden heb ik een voorstel van resolutie ingediend waarin de regering gevraagd wordt onverwijld over te gaan tot een evaluatie van het personeel en de budgettaire middelen die nodig zijn voor de werking van de Dienst. Men zou al beschikken over het nodige personeel. De gezinnen hebben dringend nood aan deze Dienst.

04.17 Jean-Jacques Viseur (cdH): Maar dat is hier niet aan de orde. Wij zijn het eens met al uw verklaringen. Maar u beschikt over de middelen. Waarom onderneemt u dan geen actie in plaats van een en ander te betreuren? Het is onaanvaardbaar dat mensen die op de implementering van deze dienst wachtten in de kou zullen blijven staan terwijl het stelsel rond leek te zijn.

explications du vote extrémiste, c'est cela! Les gens n'ont plus confiance dans le parlement lorsque l'on assiste à des choses pareilles!

04.18 Colette Burgeon (PS): Un pas a quand même été réalisé. Chaque année, nous y reviendrons: vous, peut-être de l'extérieur, nous de l'intérieur, afin que ce service des créances alimentaires soit tel que voté au début de l'année 2003.

04.19 Marie-Christine Marghem (MR): Monsieur le président, chers collègues, j'interviendrai sur le volet "finances" de la loi-programme à propos de deux séries de mesures. Pour que le débat soit constructif, je commencerai par le problème du fonds des créances alimentaires au sein du SPF Finances.

Il faudrait rappeler que la mise en œuvre de la loi du 21 février 2003 a été postposée lorsque nous avons discuté de la loi-programme en août 2003. Ce retard est dû à des considérations budgétaires, comme cela a été évoqué par Mme Burgeon.

Il ne faut plus maintenant discuter de ces questions. Il y a eu un accord dans la majorité pour qu'il en soit ainsi. Après avoir entendu les différents arguments évoqués lors de la discussion de la loi-programme, le gouvernement a fait marche arrière.

Suite à des considérations liées au principe évident et intangible qui avait présidé au vote de la loi du 21 février 2003, à savoir que le créancier d'aliments a droit à l'exécution du jugement ou de l'acte par lequel la pension alimentaire a été fixée, mais qu'il fallait aussi rester prudent dans le cadre budgétaire, cette mise en œuvre a été avancée du 1er septembre 2004 au 1er juin 2004. C'est une belle avancée, puisque la proposition initiale, due à la plume et à la volonté de Mme Hanquet, remonte à 25 ans, si pas plus.

Dans ce contexte, parvenir, après autant d'années à mener à terme l'idée, nous autorise à attendre 9 mois, à partir d'aujourd'hui, plutôt que 12. Nous pouvons nous féliciter que l'on puisse mettre en œuvre, dans de bonnes conditions et correctement, la création de ce service au sein du SPF Finances.

Pour répondre aux arguments consistant à dire qu'il y a une modification intolérable, à savoir que les ex-conjoints ne pourront pas obtenir le bénéfice du fonds des créances alimentaires, il faut savoir que ce n'est que provisoirement que les avances seront octroyées aux enfants qui doivent bénéficier de pensions alimentaires. Plus tard, on pourra élargir les avances aux pensions alimentaires dues aux ex-conjoints si les circonstances budgétaires le permettent. Cela n'est donc pas définitif, entendons-le bien. Il faut également savoir que les CPAS restent en mesure de continuer à octroyer des avances aux ex-conjoints sur la base de la loi organique des CPAS, dont Mme Doyen-Fonck nous a parlé tout à l'heure.

Dans ce cadre-là, il faut souligner que les avances sont attribuées uniquement si le parent non débiteur chez qui l'enfant vit ou l'enfant lui-même s'il ne cohabite pas avec ce parent, est une personne qui dispose de moyens d'existence ne dépassant pas 1.100 € – application de l'article 1409 du Code judiciaire – et que ce montant est augmenté de 53 € par enfant à charge.

04.18 Colette Burgeon (PS): Er werd niettemin een stap voorwaarts gezet. Wij zullen er uiteindelijk in slagen die dienst van start te laten gaan, conform de stemming in het begin van 2003.

04.19 Marie-Christine Marghem (MR): Ik wil het eerst hebben over het probleem van het Fonds voor alimentatievorderingen binnen de FOD Financiën.

Ik herinner eraan dat de toepassing van de wet van 21 februari 2003 om begrotings-redenen werd uitgesteld. Binnen de meerderheid werd daarover een akkoord bereikt. Na de tijdens de algemene bespreking van de programmawet uiteengezette argumenten te hebben gehoord, heeft de regering bakzeilgehaald.

Gelet op het principe dat aan de goedkeuring van de wet van 21 februari 2003 ten grondslag lag, namelijk het feit dat de alimentatiegerechtigde recht heeft op de uitvoering van het vonnis of van de akte waarbij de alimentatie-uitkering werd vastgesteld, maar ook uit overwegingen van voorzichtigheid, werd die tenuitvoerlegging vervroegd van 1 september 2004 naar 1 juni 2004. Dat is niet niks. Het oorspronkelijke voorstel van mevrouw Hanquet dateert van ruim 25 jaar geleden.

In het licht daarvan kunnen we best nog negen maanden wachten in plaats van twaalf om die dienst binnen de FOD Financiën in optimale omstandigheden van start te laten gaan.

Sommigen vinden het niet kunnen dat het fonds voor alimentatievorderingen enkel aan de kinderen ten goede komt, en niet aan de ex-echtgenoten. Het gaat echter om een voorlopige maatregel: later zal, afhankelijk van de budgettaire mogelijkheden, de toekenning van voorschotten worden uitgebreid tot de ex-echtaenoten. Bovendien

Des dispositions transitoires ont également été prévues. Je le répète, les CPAS restent compétents pour octroyer des avances sur pensions alimentaires aux conditions de la législation existante. À partir du 1er juin 2004, les CPAS seront déchargés de leur mission de recouvrement de la créance, pour laquelle ils ont attribué une avance. C'est le service fédéral créé par la loi qui prend le relais et recouvre directement auprès du débiteur d'aliments la créance en question. Les avances octroyées par les CPAS seront remboursées par l'État à 95% et non pas à 90% comme le prévoyait la loi du 21 février 2003. Qu'on ne vienne donc pas dire qu'il ne s'agit pas d'une avancée significative!

Par rapport à la loi existante, la mise en place opérationnelle du service de recouvrement au sein du SPF Finances est réalisée, en sorte que le paiement des créances interviendra trois mois plus tôt. C'est également une avancée considérable pour les CPAS puisqu'ils rentreront dans leurs frais à raison de 5% de plus et trois mois plus tôt. Comme le soulignait notre collègue Jean-Jacques Viseur, tout est en ordre au niveau du service pour la mise en œuvre, au sein du SPF Finances, du fonds des créances alimentaires, ce qui prouve que le gouvernement a bien étudié son dossier et a bien préparé la mise en œuvre de la loi.

En ce qui concerne les effets positifs de la loi, il y a un effet dissuasif évident vis-à-vis du débiteur d'aliments puisque le moyen de pression – pression qui sera dorénavant exercée par l'administration fiscale – sera incontestablement plus fort, vu qu'on n'a plus affaire au créancier d'aliments qui par le biais de son avocat ou de son huissier tente de recouvrer sa créance, mais à un service et à l'administration fiscale qui a des moyens beaucoup plus efficaces et des moyens de pression beaucoup plus forts pour persuader le débiteur de régler la dette dont il ne prétend pas s'acquitter.

Par ailleurs, il y aura également un effet apaisant puisqu'on ne mettra plus en conflit directement le débiteur et le créancier et que l'ex-conjoint ne devra plus négocier directement avec le débiteur à propos de l'enfant. La récupération plus rapide des montants sera assurée par l'administration des Finances qui possède les qualités que je viens d'indiquer. Ceci pour répondre au débat qui s'est ouvert sur le fonds de créances alimentaires.

J'aurais voulu épingler, dans la loi-programme, volet "finances", un petit élément que je trouve important et qui concerne la procédure de recouvrement que le Trésor utilise lorsqu'il s'agit de recouvrer les impôts qui sont contestés.

Le volet "finances" de la loi-programme introduit en matière d'impôt sur le revenu une disposition qui est relative à la suspension de la prescription des droits du Trésor en cas de recours administratif ou judiciaire. Il faut savoir qu'à la différence du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, le Code des impôts sur les revenus de 1992 ne contient aucune règle qui stipule que la prescription est suspendue lorsque la cotisation est contestée devant l'administration ou devant le juge. Cette circonstance contraint donc l'administration à interrompre la prescription des cotisations ainsi contestées selon l'une des formes prévues à l'article 145 du Code des impôts sur les revenus. Il s'agit donc d'une citation, d'un commandement, d'une saisie ou d'une renonciation qui sont les modes interruptifs de prescription prévus par cet article et, la plupart du temps, l'administration utilise la voie du commandement, alors qu'une telle façon d'agir est imparfaite puisqu'il s'agit d'une mesure d'exécution relativement à une dette dont une partie n'est ni liquide ni exigible. Et comme ce commandement est une mesure d'exécution, il est impossible d'agir de la sorte pour interrompre valablement la prescription.

hebben de OCMW's, conform de organieke wet betreffende de OCMW's, de mogelijkheid voorschotten toe te kennen aan de ex-echtgenoten.

De voorschotten worden enkel toegekend indien de ouder-niet-onderhoudsplichtige bij wie het kind woont of het kind zelf indien het niet samenleeft met de zojuist genoemde ouder, over bestaansmiddelen beschikt die niet hoger zijn dan 1 100 euro, dit in toepassing van artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek. Dit bedrag wordt verhoogd met 53 euro per kind ten laste.

Daarnaast werd in overgangsbepalingen voorzien. Ik herhaal dat de OCMW's altijd voorschotten kunnen toekennen. Vanaf 1 juni 2004 hoeven de OCMW's niet meer in te staan voor de invordering van het alimentatie-geld waarvoor zij voorschotten hebben toegekend. De bij wet opgerichte federale dienst neemt die opdracht over en staat voortaan in voor de invordering bij de schuldenaar. De Staat zal de door de OCMW's toegekende voorschotten voor 95% terugbetalen, en niet voor 90% zoals de wet van 21 februari 2003 voorschreef. De inrichting van een invorderingsdienst binnen de FOD Financiën is een feit. De alimentatievorderingen zullen dus drie maanden vroeger kunnen worden uitbetaald. Dat is een belangrijke stap vooruit.

Alles is dus in gereedheid om het fonds in werking te laten treden. De regering bestudeerde dit dossier grondig en bereidde de inwerkingtreding van de wet terdege voor.

De wet werkt ook ontradend: de belastingadministratie kan meer druk uitoefenen op de schuldenaar dan de onderhoudsgerechtigde zelf. Bovendien worden rechtstreekse conflicten tussen schuldenaar en schuldeiser uit de weg gegaan. Voorts zullen de sommen door de administratie van Financiën sneller kunnen worden ingevorderd.

De sector "Financiën" van de

La matière de l'impôt sur les revenus connaît des recours administratifs, également, qui sont préalables et obligatoires à l'instance en justice. Il s'agit de la réclamation visée à l'article 366 du Code des impôts sur les revenus de 1992 et de la demande de dégrèvement d'office visée à l'article 376 du même code. C'est pourquoi le texte proposé prévoit à la fois que ces recours administratifs suspendent également le cours de la prescription et qu'en cette occurrence, la suspension débute au jour de la demande introductive du recours administratif et se termine au jour de la décision judiciaire définitive en cas d'instance en justice subséquente au recours administratif ou à l'expiration du délai ouvert au redevable pour introduire une action en justice dans les autres cas. Conformément aux principes relatifs à l'application de la loi dans le temps, ces dispositions sont applicables aux instances en cours.

Pour terminer mon intervention, je dirais que, par voie de conséquence, l'on regroupe dans un même ensemble et sous un chapitre distinct du Code des impôts sur les revenus de 1992, les règles relatives à la prescription des droits du Trésor à son interruption et à sa suspension. Ceci dans un souci évident de clarté. Toutes les règles qui sont relatives à la prescription, à l'interruption et à la suspension seront donc regroupées dans un nouvel article et, à cette fin, l'article 145 du Code des impôts sur les revenus sera abrogé par l'arrêté royal.

programmawet voorziet in een mogelijkheid om de verjaring van de rechten te schorsen ingeval van administratief of rechterlijk beroep. Het Wetboek van de inkomstenbelastingen bevatte inderdaad geen enkele regel ter zake. Deze omstandigheid verplicht de administratie om de verjaring van de betwiste aanslagen te stuiten door één van de manieren voorzien in artikel 145 van het WIB (dagvaarding, betalingsbevel, beslag of afstand). Meestal maakt de administratie gebruik van het betalingsbevel, ook al is dit een maatregel van tenuitvoerlegging die de verjaring niet rechtsgeldig schorst.

Inzake de inkomstenbelasting wordt er ook administratief beroep aangetekend voordat een rechtsvordering wordt ingesteld: bezwaar (artikel 366 van het WIB) en verzoek tot ambtshalve ontheffing (artikel 376). In de huidige tekst wordt voorgesteld dat dit beroep tevens de loop van de verjaring zou schorsen; deze schorsing zou ingaan op de dag van de inleidende vordering en eindigen op de dag van de definitieve rechterlijke beslissing of bij het verstrijken van de termijn om een rechtsvordering in te stellen.

Ten slotte zou men de regels inzake de verjaring, de stuiting en de schorsing in een afzonderlijk hoofdstuk van het WIB samenbrengen. Daartoe zou artikel 145 van het WIB bij koninklijk besluit worden opgeheven.

Le **président**: Il s'agissait du maiden speech de Mme Marghem et je l'en félicite.
Ik feliciteer Mevrouw Marghem met haar maidenspeech

(Applaudissements)
(Applaus)

04.20 Jacques Chabot (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je parlerai brièvement des écoboni. En effet, lors de nos travaux en commission des Finances, relatifs à la loi-programme, le groupe PS est intervenu au cours du vote de l'amendement relatif aux écoboni pour obtenir du ministre des Finances une précision qu'il estimait - et estime toujours - importante.

Dans le texte que nous allons voter, il est prévu qu'un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres détermine le pourcentage minimum à respecter en matière de recvclae pour bénéficier de l'exemption

04.20 Jacques Chabot (PS): Ik zal het hebben over de ecobonussen, en ik zal het kort houden. In de tekst waarover wij zullen stemmen staat dat de recyclagepercentages die gehaald moeten worden om in aanmerking te komen voor de vrijstelling, vastgelegd worden bij een in de Ministerraad overleed koninklijk

prévue par la loi. Monsieur le ministre, vous l'avez souligné en commission des Finances en réponse à l'intervention de notre groupe, un seuil minimum doit être déterminé, ainsi que des seuils plus élevés selon les secteurs d'activité.

Il va de soi, en effet, que tous les secteurs - et même les produits à l'intérieur d'un même secteur - ne connaissent pas des opportunités identiques en termes d'utilisation de produits recyclés. Des exigences similaires ne pourront donc être prévues tous secteurs confondus, au risque de mettre sérieusement en difficulté certains secteurs économiques, voire de prendre des risques importants du point de vue de la santé publique. Notre groupe rappelle par conséquent ici son soutien au texte proposé. Il sollicite aussi l'attention toute particulière du gouvernement aux spécificités technologiques des différents secteurs, lors des négociations relatives à l'arrêté royal.

Je vous annonçais une intervention brève, elle le fut, et je vous remercie.

04.21 Muriel Gerkens (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je ferai également une courte intervention qui portera sur le fonds de créances alimentaires.

Je voudrais d'abord répondre à Mme Marghem. Vous disiez tout à l'heure: "Cela fait trente ans que les femmes se battent pour avoir un fonds de créances alimentaires; donc, ce n'est pas grave et l'on peut se permettre d'attendre neuf mois supplémentaires."

Je ne peux pas accepter un tel propos parce que ces trente ans d'attente se sont conclues par un vote à l'unanimité. Le jour où nous avons voté ce service, il y avait des femmes qui avaient été invitées ici par l'ensemble des partis et par le ministre des Finances qui était très fier de dire que cette attente avait été concrétisée.

Nous avons bu le champagne. Il y a eu aussi un prospectus qui informait les femmes et qui a été distribué tous azimuts. Quand on vient dire après les élections que ce service des créances alimentaires n'entrerait en fonction qu'en septembre de l'année suivante et non à la date prévue, je considère que l'on a menti et que l'on a trahi ces femmes.

Je suis d'accord, le combat doit continuer et il est clair que nous poursuivrons notre combat. Je pense même que nous devons non seulement nous battre pour que ce service fonctionne, mais aussi pour que l'on installe en Belgique un vrai Fonds de créances alimentaires et que l'on aille au-delà du contenu du projet qui avait été adopté au parlement.

Mon principal reproche est que l'on ait trahi ces femmes qui attendaient cette mesure depuis de nombreuses années.

M. Reynders présente maintenant les mesures prises comme des avancées, en disant que le recouvrement aura lieu en juin 2004 plutôt qu'en septembre 2004. Il introduit également la possibilité de procéder à une évaluation après ce recouvrement. En fonction de cette évaluation, des avances pourraient éventuellement être organisées et des critères pourraient être prévus pour pouvoir bénéficier de ces avances. Or l'avancée de la loi que nous avons votée consiste à dire que le droit à une créance alimentaire est un droit à part entière, ce n'est pas une aide sociale que l'on accorde, notamment aux plus pauvres.

besluit.

Recyclage is evenwel niet in alle sectoren in dezelfde mate mogelijk; als we de lat geheel gelijk gaan leggen, kan dat tot economische moeilijkheden en risico's voor de volksgezondheid leiden.

Wij willen de regering attenderen op die eigenheid van elke sector, in het licht van de onderhandelingen over het betrokken koninklijk besluit.

04.21 Muriel Gerkens (ECOLO): Ik wens nader in te gaan op het fonds voor alimentatievorderingen. Ik wil allereerst mevrouw Marghem van repliek dienen: de vrouwen hebben inderdaad dertig jaar op die regeling gewacht, maar dat wil niet zeggen dat we nog langer moeten wachten.

De regeling, die dus dertig jaar in de pijplijn gezeten heeft, werd nu eindelijk eenparig goedgekeurd. Er werden voor die gelegenheid een aantal vrouwen uitgenodigd, en we waren trots. Een en ander nog verder voor ons uit schuiven zou verraad betekenen. De heer Reynders stelt dat uitstel voor als een stap vooruit, en voegt er ook een evaluatie en toekenningscriteria aan toe. Dat is onduidelijk.

Er zijn eigenlijk helemaal geen redenen, noch politieke, noch budgettaire, om de inwerking-treding van de regeling nog verder uit te stellen. Men heeft de rechtsregels gewoon niet nageleefd.

Ecolo is van oordeel dat we de strijd moeten voortzetten, en misschien zelfs nog een stap verder moeten gaan en een volwaardig fonds in het leven moeten roepen, met een volwaardig statuut, voor alle vrouwen.

La question de savoir s'il y aura assez d'argent et s'il y a toutes les garanties d'un budget suffisant a été posée au moment du vote de la loi. Si ces questions n'ont pas été posées correctement, cela relève aussi de la responsabilité du ministre des Finances. Ces excuses ne sont donc pas acceptables.

De la même manière, le ministre des Finances nous a fait savoir que tout était en ordre, que le personnel est présent, etc. Où sont les raisons objectives? J'ai plutôt l'impression que l'on assiste à un réel recul en cette matière. J'attire votre attention, madame Burgeon, sur cette problématique. Ce n'est pas par hasard si ce report a eu lieu. Il n'y a aucune raison d'invoquer un problème budgétaire. Si c'est le cas, c'est qu'il y avait une erreur et elle aurait dû être décelée. On ne peut pas non plus invoquer une raison politique, cette loi ayant été votée à l'unanimité. On sait que des divergences de vues sont apparues au cours des discussions, qui ont eu lieu durant ces quatre années, entre les défenseurs d'un droit universel et ceux du principe de l'aide sociale. Mais on a tranché. Dès lors, le report est dû, soit à une réminiscence de ce conflit et je vous appelle alors à faire preuve de méfiance, car cela signifierait que ce fonds, dans la philosophie avec laquelle il a été traité, n'existera pas; soit, il y a une réelle volonté pour que les dettes de créances alimentaires restent sacrées et que l'on ne puisse pas mettre sur pied des outils permettant de respecter ce droit.

Il est clair que pour les écologistes, le combat continue. Nous voulons mettre sur la table des propositions encore plus larges que celles qui ont été adoptées.

Nous pensons notamment à la mise en place d'un véritable fonds, avec un vrai statut qui aura des recettes propres et qui pourra gérer à la fois les recouvrements, les avances et les fonctions de médiation pour faire respecter ces charges de créances alimentaires.

04.22 Alain Mathot (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je voudrais aborder les articles 291, 292 et 293 de la loi-programme, concernant le "tax shelter", adoptés en commission des Finances et qui vont être soumis à votre vote.

Le "tax shelter" est un régime fiscal permettant à certaines entreprises d'investir dans des productions cinématographiques et de bénéficier en retour d'une immunisation fiscale.

Cette possibilité fiscale est réclamée depuis plusieurs années par le secteur culturel, et à juste titre. En effet, en Belgique, malgré la grande qualité de notre production cinématographique et le développement qu'elle a connu ces dernières années, à peine 20% des films produits se transforment en succès commerciaux. Le risque pour un investisseur est donc souvent démesuré, ce qui freine les investisseurs potentiels. Il était donc urgent de se munir en Belgique d'un cadre fiscal préférentiel permettant de réduire ce risque important, d'autant que ce système est déjà bien installé dans différents pays très proches, dont les Pays-Bas et l'Irlande, et dernièrement la France.

Il faut rappeler que le choix de mettre en oeuvre cette nouvelle aide fiscale au niveau fédéral s'est fait en totale complémentarité avec les aides existantes au niveau des Communautés. Il n'était évidemment pas question que cette mesure provoque un effet pervers de vases communicants entre les différents moyens mis à disposition du secteur culturel.

04.22 Alain Mathot (PS): De artikelen 263 en 264 van de programmawet hebben betrekking op de tax-shelter, een fiscale regeling waarbij ondernemingen in filmproducties kunnen investeren en belastingvermindering kunnen krijgen.

Dat is een oude eis van die sector. In België loopt een investeerder immers grote risico's (slechts 20% van de geproduceerde films worden kaskrakers). Een dergelijke regeling bestaat bovendien ook in onze buurlanden.

De tenuitvoerlegging van die steun komt bovenop al bestaande steunmaatregelen. Vanaf het belastingjaar 2004 (inkomsten 2003) zal die regeling gelden.

Dank zij de wijzigingen van de programmawet kunnen buitenlandse vennootschappen ook een raamovereenkomst sluiten voor

Il sera donc possible, dès l'exercice fiscal 2004, et donc pour les revenus de 2003, d'investir dans des productions audiovisuelles belges et, en même temps, de bénéficier de cette immunisation fiscale. Dès lors, le groupe socialiste se réjouit de cette entrée en vigueur de la loi.

Nous sommes également satisfaits des modifications apportées par les articles visés. En effet, ils permettent aux sociétés étrangères de conclure une convention-cadre destinée à la production audiovisuelle. Cette disposition était indispensable pour crédibiliser le système mis en place. La production culturelle dépasse en effet très souvent les frontières d'un Etat.

Une autre modification de la loi consiste à autoriser la cession des droits sur l'œuvre audiovisuelle après une période minimale de 18 mois. Cette mesure permet de rendre le système plus flexible et c'est une très bonne chose.

Enfin, je désire néanmoins mettre un petit bémol. Nous n'avons pas souhaité ouvrir le débat en commission, car il était nécessaire que le texte que nous allons voter passe le plus vite possible, mais à l'heure actuelle, nous sommes en discussion avec d'autres groupes - dont le sp.a-spirit, le MR et le VLD - afin de déposer une proposition de loi visant à maximaliser l'efficacité du "tax shelter".

En effet, trois problèmes n'ont pas été pris en compte par la loi-programme. Tout d'abord, avec la formulation actuelle du texte, il existe des situations où l'investisseur n'a aucun intérêt à utiliser le système du "tax shelter", même s'il remplit toutes les conditions. Je rappelle que l'objectif est de réduire le risque relatif au succès commercial de l'œuvre dans laquelle l'investisseur choisit de miser une partie de son capital.

Or, le texte tel qu'il est rédigé pourrait aboutir, lorsque l'investisseur est en situation de risque maximal, à une double taxation. Le succès de l'opération dépend de la confiance que les investisseurs auront dans le système mis en place. C'est pourquoi nous souhaitons examiner l'adaptation de la disposition relative aux conditions à remplir pour bénéficier de l'immunité fiscale. Une piste de réflexion serait de rendre déductibles les frais et les pertes à titre de frais ou de pertes professionnelles.

Une autre solution que nous pourrions envisager serait de prévoir l'exonération définitive de l'immunité dès que l'attestation confirmant l'investissement dans l'économie belge de 150% du montant investi est produite. Par cette nouvelle disposition, nous rencontrerions une remarque formulée par l'administration fiscale et les attentes légitimes du secteur.

Une seconde clarification qu'il faudrait réaliser très rapidement est celle qui concerne les exclusions en tant qu'investisseurs. Il apparaît aujourd'hui que les conditions pour profiter du "tax shelter" sont trop strictes. Il faudrait examiner l'opportunité d'offrir aux sociétés liées aux télédiffuseurs la possibilité de participer au système. En effet, pour le groupe socialiste, il va de soi que cette extension à de nouveaux investisseurs devra, d'une part, se faire dans le respect de l'indépendance des producteurs d'œuvres cinématographiques; d'autre part, il faudra être attentif au risque de concentration dans le secteur des médias, dommageable pour la diversité culturelle.

Enfin, pour le groupe socialiste, des précisions doivent être apportées concernant le moment où l'avantage fiscal est perçu par l'investisseur. Il existe un principe de droit commun qui consiste à prendre en compte.

de la production van een audiovisueel werk. De rechten op een werk zullen na 18 maanden worden afgestaan, wat een grotere soepelheid mogelijk maakt.

Wij bespreken thans met andere fracties een wetsvoorstel dat ertoe strekt het effect van de tax-shelter te maximaliseren. Er werd immers met bepaalde problemen geen rekening gehouden: zo zijn er gevallen waarin de investeerder er geen belang bij heeft om van de regeling gebruik te maken, omdat hij aan een dubbele belasting is onderworpen. De voorwaarden waaraan moet worden voldaan om de vrijstelling te genieten moeten opnieuw worden onderzocht, bijvoorbeeld door de aftrek van kosten en verliezen als beroepskosten en –verliezen mogelijk te maken.

Een andere mogelijkheid bestaat erin de definitieve belasting-vrijstelling vast te stellen zodra het attest waaruit blijkt dat 150% van het geïnvesteerde bedrag in de Belgische economie werd geïnvesteerd, wordt voorgelegd.

De voorwaarden om in aanmerking te komen voor de tax shelter lijken te streng. We zouden die mogelijkheid kunnen uitbreiden tot de ondernemingen die verbonden zijn met de televisieomroepen.

Wat het ogenblik waarop de investeerder het fiscaal voordeel ontvangt betreft, dient te worden nagegaan of de tekst wel in overeenstemming is met de geldende algemene regels van het boekhoudrecht.

De aanpassingen die de programmawet voorstelt, mogen natuurlijk geen vertraging oplopen, maar toch moeten we proberen op korte termijn tegemoet te komen aan de drie doelstellingen die ik zo-even opsomde.

dans la comptabilité d'une entreprise, les dépenses dès qu'elles sont inscrites en compte et pas au moment où elles sont effectivement versées. Il faudra vérifier si le texte permet le respect de ce principe comptable et ainsi s'assurer que l'investisseur puisse planifier l'impact fiscal auquel il aura droit.

Je répète que les aménagements au texte actuel proposés dans les articles 291 et 292 de la loi-programme sont très importants et qu'ils ne peuvent être retardés par un débat trop long. Cependant, nous souhaitons très rapidement déposer une proposition de loi qui, demain, permettra de rencontrer en tout cas les trois objectifs visés notamment par le secteur concerné.

Le **président**: Chers collègues, je tiens à féliciter M. Mathot dont c'était le "maiden speech". In naam van u allen, feliciteer ik de heer Alain Mathot met zijn maidenspeech.

(Applaudissements)

(Applaus)

04.23 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, on n'a pas encore épuisé le ministre des Finances mais on finira par y arriver!

04.23 Minister **Didier Reynders**:

Tout d'abord, je voudrais remercier tous ceux qui ont participé aux travaux en commission sur un certain nombre de ces textes.

Mevrouw Roppe, het is niet zo gemakkelijk om een verslag voor de Kamer te brengen na een eerste interventie van de heer Letermé. Voor eenmaal was het echter een positieve interventie van de heer Letermé wat de regering betreft. Ik dank u voor uw verslag.

In de programmawet zitten heel wat belastingverminderingen, zoals het startersfonds en de verlaagde belasting op ploegenarbeid

Mijnheer de voorzitter, een eerste opmerking. Er zijn in de programmawet veel belastingverlagingen. Dat was totnogtoe niet gezegd. Het is belangrijk dat te herhalen. Er zijn veel nieuwe maatregelen om de belastingen te verlagen, zoals de tax shelter, Mazout plus, het starterfonds. Er werden ook nieuwe maatregelen genomen voor de groepsarbeid, zoals een vermindering van de bedrijfsvoorheffing.

Il est utile de le rappeler. On donne l'impression que cette loi-programme ne comprend rien d'intéressant. Je ne voudrais pas dresser une liste à la Prévert mais cette loi-programme contient toute une série de diminutions d'impôts et de charges qui concernent des travailleurs qui travaillent la nuit ou en équipe, des travailleurs ALE dont on augmente les exonérations en matière fiscale, tous ceux qui veulent démarrer une entreprise à travers le fonds Starter, tous ceux qui estiment devoir consommer des produits énergétiques moins perturbants pour l'environnement, ou tous ceux, comme M. Mathot l'a dit, qui souhaitent soutenir et développer l'activité culturelle, audiovisuelle ou cinématographique.

Er werden een hele reeks lastenverminderingen goedgekeurd die betrekking hebben categorieën werknemers.

Ondanks een ongelukkige stijging van de belastingen in bepaalde gemeenten zullen de belastingplichtigen in 2004 dankzij de federale en gewestelijke beslissingen 5 miljard minder belastingen moeten betalen.

C'est une liste de mesures favorables. Je remercie d'ailleurs les services d'avoir accepté, à la demande de la commission, de reproduire en annexe de ce rapport les éléments qui montrent où nous nous trouvons en matière de diminution d'impôts. Puisqu'une remarque avait été faite en commission à propos des communes qui augmentent les impôts alors que les autres niveaux de pouvoirs les diminuent, j'ai effectivement redonné le détail de ce qui a été fait en matière de réforme fiscale, y compris à travers des cas individuels.

Je répète qu'à travers les diminutions décidées au niveau fédéral et au niveau régional, et malgré quelques malheureuses augmentations

décidées dans certaines communes, pas dans toutes, le gain pour les contribuables, en 2004, s'élève à 5 milliards d'euros. On peut évidemment imaginer des augmentations de 200 à 260 millions d'euros dans certaines communes mais, même en tenant compte de cela, il y a une diminution de 5 milliards.

Monsieur le président, je voudrais revenir sur trois éléments qui ont été évoqués. Puisque, en dehors du ministre des Finances, presque plus personne n'insiste sur les baisses d'impôts, je tiens à les rappeler moi-même!

Ik heb niets toe te voegen aan het zeer interessante verhaal van de heer Leterme. Ik denk dat het een zeer belangrijk historisch verhaal was in verband met de ecotaksen en de ecoboni. Ik ga akkoord met de heer Leterme, voor de eerste maal. Ik dank de heer Leterme voor zijn verhaal en ik ben ervan overtuigd dat het een zeer goede zaak is om ecoboni in te voeren in plaats van ecotaksen. Dat is ook de reactie van de verschillende economische actoren. Vanaf 1 april 2004 komen er dus alleen belastingverlagingen die afhankelijk zijn van de keuze van de consument.

Deuxième élément concernant ce dossier des écoboni, je voudrais confirmer à M. Chabot, qui a posé la question tout à l'heure, ce que j'ai annoncé en commission. On prévoit toujours une possibilité d'aller plus loin dans les exonérations à travers les emballages composés de matériaux recyclés. Pour que l'on puisse prendre un arrêté, je le répète, il faut avoir des garanties en matière de santé publique – nous ne pouvons évidemment pas prendre de risque en la matière –, mais également des garanties sur l'approbation de la Commission européenne. Mais je vous confirme qu'il faudra différencier les règles en fonction de la capacité de chacun des acteurs à répondre aux demandes concernant l'utilisation de matériaux recyclés. Il y aura donc un pourcentage minimum fixé dans l'arrêté et, comme nous l'avions déjà fait par le passé, des pourcentages qui pourront être adaptés pour certains types de produits ou d'activités.

Au-delà des écoboni qui constituent un des nombreux éléments de réduction de pression fiscale dans le cadre de ce projet de loi-programme, revenons sur le débat des créances alimentaires. Je voudrais d'abord rappeler – pour éviter tout doute comme cela s'est passé pour un projet précédent – que ce que je dépose en matière de créances alimentaires est le fruit d'une négociation conduisant à la formation du gouvernement, une négociation entre les quatre ou cinq formations composant le gouvernement. C'est aussi le fruit de décisions au sein du gouvernement. Il n'y a pas de doute en l'espèce!

Je reste – comme je l'ai été pendant toute la législature précédente – favorable à des mesures en cette matière. Il y a eu beaucoup de tentatives. Je ne vais pas refaire l'historique que l'on a tenté de rappeler tout à l'heure mais si Mme Doyen-Fonck était là, je lui dirais simplement que pendant quatre ans, j'ai accepté de dire que le service public fédéral des Finances était à disposition en la matière. On a tenté par le passé de faire la même chose auprès de la Justice, des Affaires sociales, de plusieurs départements. Nous, au sein du département des Finances, nous avons accepté d'avancer.

Je regrette bien entendu un certain nombre de retards intervenus dans ce dossier mais je voudrais rappeler que nous allons, par rapport à la loi existante, au texte appliqué aujourd'hui, mettre en place le service des créances en ce qui concerne les recouvrements – ce sera le cas au 1er juin 2004 – pour tout le monde: toute personne souhaitant voir recouvrer une créance alimentaire pourra s'adresser au service des

Je me joins entièrement à l'aperçu historique de M. Leterme. Dans la mesure où travaillons sur la base d'écoboni et non plus d'écotaxes, nous avons également enregistré des réactions positives parmi les différents acteurs économiques.

Inzake de ecoboni voorzien we in de mogelijkheid om verder te gaan op het vlak van verpakkingen uit gerecycleerde grondstoffen mits bepaalde garanties zijn vervuld.

De maatregel die ik inzake alimentatievorderingen neem, is het resultaat van de onder-handelingen die tot de vorming van de regering hebben geleid en van regeringsbeslissingen. Ik ben natuurlijk voorstander van deze maatregel. Tijdens de hele vorige regeerperiode heb ik verklaard dat het departement Financiën bereid was om in deze materie vooruit te gaan. Vanaf 1 juni 2004 worden invorderingsdiensten voor iedereen ingesteld. Het feit dat men met het ministerie van Financiën te maken heeft in plaats van met een particuliere partner, kan tot nadenken stemmen. En wij gaan verder: de terugbetaling van de OCMW's ten bedrage van 95% in plaats van 90%. Als de Dienst eenmaal werkt zal kunnen worden vastgesteld welk bedrag aan voorschotten het ministerie van Financiën voor zijn rekening kan nemen.

Wat de tax shelters betreft kozen we voor de audiovisuele sector en de filmproductie. We kregen hiervoor de goedkeuring van de Europese Gemeenschap. We hebben een akkoord bereikt over een tekst die echter nog niet volledig af is. Ik ben bereid om in de

créances alimentaires, que ce soit pour des créances dues par des ex-conjoints ou ex-partenaires ou pour des enfants. Tout le monde pourra en bénéficier! Je rappelle que le fait d'avoir en face de soi - certains parlementaires m'en parlent parfois, monsieur le président - le SPF Finances plutôt qu'une personne privée pour organiser un recouvrement, cela fait réfléchir. Cela peut donc avoir un effet dissuasif faisant en sorte que les débiteurs payent plus rapidement ou plus facilement. Je crois surtout que cela permettra de récupérer plus rapidement aussi le montant des créances.

Je ne vais pas être plus long sur ce volet recouvrement. Je dirais simplement que nous n'allons plus tenter d'organiser ce recouvrement à l'étranger - c'est ce qui a été introduit dans le nouveau texte - parce que l'on sait que c'est peine perdue d'avancer des sommes importantes à l'égard de débiteurs qui n'ont pas de revenus en Belgique, qui ont quitté purement et simplement notre pays. Je voudrais toutefois signaler que nous allons plus loin que la simple mise en place de ce système de recouvrement. Pour les CPAS, il y a progrès, nous allons maintenant vers un remboursement - Mme Marghem l'a rappelé tout à l'heure - de 95% au lieu de 90%.

Je crois que c'est aussi une démarche significative. Ensuite, nous verrons. M. Viseur l'a rappelé, il y a eu des évaluations. Nous ne nous sommes jamais mis d'accord sur des évaluations précises, la Cour des comptes non plus, mais il y en a eu. Il va donc falloir faire fonctionner le service à partir du mois de juin et voir, dans les mois qui suivront, quel est le volume d'avances qui pourraient être prises en charge par le service public fédéral Finances plutôt que par les CPAS. Je pense que c'est un progrès par rapport à ce qui était demandé depuis trente ans. Nous avons enfin la mise en place du service lui-même, sans que cela ne coûte plus à l'Etat puisque nous prendrons en charge les dépenses sur le département lui-même. Nous espérons aller au-delà ensuite. J'aurais volontiers détaillé plus avant ces différents éléments à Mme Doyen-Fonck mais je suppose qu'on y reviendra en sa présence à un autre moment.

Pour ce qui concerne enfin le "tax shelter", j'ai bien entendu l'intervention de M. Mathot. Je dirais simplement que le choix était très clair, il s'agissait de favoriser la création audiovisuelle et cinématographique, en tentant d'obtenir l'accord de la Commission européenne sur ce sujet. Vous vous souviendrez, monsieur le président, que comme pour d'autres matières, j'avais proposé que le parlement accepte de ne pas mettre en vigueur le texte directement à travers son vote, mais de confier cette responsabilité au gouvernement puisque nous devons attendre l'accord de la Commission européenne. Nous avons un accord sur un texte. Je sais que ce texte peut encore poser l'un ou l'autre problème pour certains types d'investissements. Mais je tiens quand même à dire que, dans certains cas, ce sont les producteurs eux-mêmes qui, par exemple, nous avaient demandé de ne pas permettre à des sociétés liées au secteur audiovisuel d'intervenir. Les mêmes producteurs ont maintenant changé d'avis. Je suis toujours prêt à ouvrir un débat sur le sujet mais je crois qu'il est important de mettre d'abord en vigueur un texte approuvé, accepté par les autorités européennes. Si le parlement suit la proposition qui lui est faite, nous allons enfin pouvoir avancer. Une fois que ce texte sera en vigueur, je l'ai dit en commission, je suis tout à fait ouvert à débattre avec les groupes qui le souhaiteront d'une proposition de loi qui permettrait peut-être d'aller plus loin. A la condition que lorsqu'on ira plus loin, on n'aille pas à l'encontre des remarques de la Commission européenne, sinon nous perdons tout intérêt dans le système. Ensuite il ne faut pas aller vers un coût budgétaire beaucoup plus élevé que ce que nous avons accepté. sinon ce ne sera pas possible dans le cadre de l'épore

commissie een wetsvoorstel te bespreken dat verder gaat. Er moet wel rekening gehouden worden met de opmerkingen van de Europese Gemeenschap en het mag niet teveel kosten. Als ik mag geloven wat hierover in het buitenland, en dan vooral in Frankrijk, wordt gezegd denk ik dat we op de goede weg zijn.

budgétaire dans laquelle nous travaillons.

Pour le reste, je pense que ce sera l'attitude de la plupart des groupes, si cela peut encourager la création audiovisuelle et cinématographique en répondant à ces deux paramètres - pas de coût budgétaire excessif par rapport à ce qui était convenu et un accord à respecter des autorités européennes -, nous pourrions encore progresser.

Mais quand j'entends ce qui se dit à l'étranger, notamment dans l'hexagone, à propos de nos mesures, je pense que nous sommes en train de faire oeuvre très utile pour la création cinématographique et audiovisuelle. Si l'on peut faire plus, ce sera bien volontiers.

Voilà ce que je souhaitais dire en réaction aux différents intervenants. Certains ont eu l'amabilité de rester pour écouter mes réponses. Je présume que pour les autres, ils liront le texte de mes déclarations dans les annales parlementaires.

Le **président**: Merci, monsieur le ministre. Je tiens quand même à dire que M. le ministre a quitté Hong Kong hier soir, il a fait douze heures de vol sur Paris, il est venu nous rejoindre à partir de 11 heures ce matin. Je tiens à l'en remercier. Je constate d'ailleurs que de plus loin il vient, plus longtemps il parle!

Nous entamons la discussion du secteur "Infrastructure".
Wij vatten de bespreking aan van de sector "Infrastructuur".

04.24 Jos Ansoms, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar mijn schriftelijk verslag. Zo winnen we tijd of kunnen we wat langer blijven stilstaan bij het inhoudelijk debat dat we vanavond kunnen voeren met de heer Anciaux die medeverantwoordelijk minister is voor de NMBS. We weten nog altijd niet duidelijk wat zijn bevoegdheid terzake is, want daar is wat discussie over. Als men het de heer Anciaux vraagt, schijnt hij heel wat bevoegdheid te hebben. Als men het de week daarop echter aan de heer Vande Lanotte vraagt, wordt dat gereduceerd. Ik neem echter aan dat de heer Anciaux straks de zienswijze van de heer Vande Lanotte zal toelichten wanneer het gaat over de herstructurering van de NMBS.

We behandelen de programmawet en het is ongeveer middernacht, dus spreken we in dit Parlement over de herstructurering van de NMBS. (...) De programmawet wordt 's avonds laat behandeld – het is inderdaad nog geen middernacht – en dan wordt er in het Belgisch parlement gesproken over de herstructurering van de NMBS. Zo belangrijk vinden paars-groen en paars dit bedrijf, zo belangrijk vinden ze de 42.000 werknemers; zo belangrijk vinden zij dit instrument, zo belangrijk voor de mobiliteit, het vervoermiddel voor zoveel honderdduizenden van onze medeburgers, dat zij dit onderwerp dat zo belangrijk is telkens opnieuw wegduwen in een programmawet die dan 's avonds laat op enkele uurtjes moet worden behandeld. In tweeënhalf jaar slaagden paars-groen en paars erin om dit debat te voeren in het kader van een nachtelijk debat en van een debat in de programmawet. Eerst hadden we de herstructurering van de NMBS à la Durant. Na twee of tweeënhalf jaar loopgravenoorlog was zij eindelijk zo ver geraakt dat de heer Schouppe buiten kon en dat de vakbonden op vraag van de VLD – uw partij nu, mijnheer Borginon – buitenvlogen bij de raad van bestuur. Dat was dan de grote herstructurering van de NMBS in de lente van 2002.

Door zo intens bezig te zijn met de heer Schouppe was mevrouw Durant vergeten dat zij in het kader van de liberalisering, de vrijmaking van de spoormarkt, ook nog een herstructurering van de NMBS moest doorvoeren ter voorbereiding van het vrijmaken van de markt. Dat was dan de herstructurering van de herstructurering in de programmawet van

04.24 Jos Ansoms, rapporteur: Je renvoie à mon rapport écrit.

Concernant le volet Infrastructure de la loi-programme, je tiens à formuler les observations suivantes au nom de mon groupe.

Tout d'abord, la répartition des compétences entre les ministres Vande Lanotte et Anciaux demeure floue dans le domaine de l'Infrastructure. Il est par ailleurs honteux que, à l'instar du gouvernement arc-en-ciel, la coalition violette ait pour habitude de n'examiner les questions relatives à la restructuration de la SNCB qu'en fin de soirée et que ce dossier essentiel soit systématiquement escamoté dans la loi-programme.

L'éloignement de M. Schouppe de la tête de la SNCB et la mise à l'écart des syndicats du conseil d'administration ont été les principales réalisations de l'ancienne ministre Durant en termes de restructuration. Il est apparu par la suite que, compte tenu de la libéralisation - imminente et obligatoire - du rail, l'entreprise devait elle-même être restructurée. Le gouvernement arc-en-ciel a alors cherché à résoudre ce problème

eind 2002 waar dan het koninklijk besluit van 2003 uit voortgekomen is. Dat was dan de voorbereiding van het bedrijf op de vrijgemaakte markt. Nu zijn we eind 2003 en we bespreken de herstructurering van de geherstructureerde herstructurering van de NMBS. Vande Lanotte vindt dus dat die twee herstructureringen – die hij in de vorige regering mee heeft goedgekeurd – toch maar niets zijn. Hij vindt dus dat dit moet veranderen.

Dat wordt alweer weggemoffeld in een programmawet, zodat daarover geen fatsoenlijk parlementair debat kan worden gevoerd. Daarover zal gedurende enkele minuten worden gesproken alvorens het ter stemming wordt gebracht. Ik kan nu reeds aankondigen dat in 2004 bij de eerstvolgende programmawet opnieuw een herstructurering zal plaatsvinden van de geherstructureerde herstructurering van het geherstructureerde NMBS-bedrijf. Dat zal dus volgend jaar gebeuren, want wat hierin staat, lijkt op niets. Ik ben er helemaal zeker van dat het opnieuw aangepast zal moeten worden in een volgende programmawet. Er is één constante, met name dat paars-groen en paars geen volwassen debat wensen over de NMBS, noch over de taak van het bedrijf en evenmin over de voorbereiding van het bedrijf op de toekomst. Dat wordt niet toegelaten. Er mag daarover geen ernstig parlementair debat gevoerd worden.

Mijnheer de voorzitter, ik heb geprobeerd om in de commissie mijn collega's ervan te overtuigen op een eenvoudige manier al deze artikels uit de programmawet te halen om dan in januari dag na dag op een ernstige manier samen met de betrokken partijen te praten over de echte fundamentele herstructurering van dit bedrijf, ter voorbereiding van de vrijmaking van de markt.

Ik had tien argumenten opgesomd om deze artikels uit de wet te halen. Ik heb eerst aan de minister van Begroting gevraagd mij één artikel aan te duiden dat te maken heeft met de NMBS en met de uitvoering van de begroting 2004. De bedoeling van een programmawet is namelijk uitvoering geven aan de begroting 2004. Hij moest antwoorden dat er geen enkel artikel te maken had met de begroting 2004.

Daarna vroeg ik aan de minister of de voorgestelde derde herstructurering nodig is op basis van een Europese richtlijn, waarop hij mij antwoordde dat er geen enkele Europese richtlijn gebiedt deze artikels te bespreken omdat het koninklijk besluit van maart 2003, genomen op basis van de vorige herstructurering, werd goedgekeurd door de Europese instanties. Geen enkele nieuwe richtlijn beveelt ons dit te doen.

De derde reden om de artikels uit de wet te halen is dat men geen fatsoenlijk debat kan voeren. Immers voor een dergelijke belangrijke materie zoals de toekomst van de NMBS en zijn 42.000 werknemers, zou men in een normaal land met een normale parlementaire democratie toch een ernstig debat verwachten, met alle betrokken partijen – vakbonden en directie. In onze commissie, mijnheer Schalck, zijn wij nochtans zeer modern en open, want voor een voorstel omtrent de fietsbel op de fiets moeten er hoorzittingen worden georganiseerd, wat trouwens gebeurt ook. De materie die ons thans bezighoudt vergt echter geen hoorzitting; die materie moet erdoor in het kader van een programmawet.

04.25 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, staat u mij toe om even de collega van de CD&V-fractie te onderbreken? Ik heb de indruk dat hij voor één keer – u gaat dat niet geloven – onder de waarheid zit met zijn bewering over de fietsbel.

dans la précipitation par le biais de la loi-programme de fin décembre 2002. Il ne faut dès lors pas s'étonner qu'il faille à nouveau opérer une restructuration. Il semble que le ministre Vande Lanotte lui-même soit mécontent du travail qui avait été accompli à l'époque.

Par ailleurs, il est certain qu'à la suite de la prochaine loi-programme, une nouvelle restructuration sera nécessaire. La manière dont ce dossier est expédié n'a aucun sens. De toute évidence, la coalition violette ne souhaite pas mener un débat de fond sur la SNCB. J'ai tenté de convaincre les membres de la commission de retirer de la loi-programme les articles relatifs à la SNCB et de les traiter distinctement en janvier 2004. Cette tentative est toutefois restée sans résultat.

Pourtant, les arguments pour le faire ne manquent pas. Les articles en question n'ont pas le moindre rapport avec l'exécution du budget 2004. La restructuration n'est pas indispensable sur la base d'une directive européenne. Un débat digne de ce nom est impossible dans le cadre de la loi-programme.

04.25 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Je me rappelle être allé un jour à Paris avec la commission de l'Infrastructure. au

Ik herinner mij dat wij tijdens de vorige legislatuur, toen groen nog bij paars was, zelfs een hele dag besteed hebben aan een bezoek van Parijs om er na te gaan hoe men daar met de fiets reed. Over de treinen hoort men echter zeer weinig. Mijnheer de voorzitter, u kunt mij deze cynische opmerking moeilijk kwalijk nemen.

De **voorzitter**: Men kan fietsen meenemen op de treinen.

04.26 Marie Nagy (ECOLO): Je n'ai pas l'habitude de polémiquer avec le président de la commission de l'Infrastructure mais je pense que les commissions et les parlementaires sont tout à fait responsables des visites, des questions, de tout ce qui peut alimenter leur connaissance d'un sujet. Il appartient donc peut-être à la commission et à son président d'organiser les choses au lieu d'ironiser sur des sujets qui sont par ailleurs aussi importants mais qui dépendent de la volonté du parlement.

04.27 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mevrouw Nagy, ik apprecieer haar opmerking. Opdat ze mij goed zou begrijpen, zal ik in het Frans voortdoen.

C'est précisément sur proposition d'une dame de votre groupe, Mme Coenen, que la majorité de la commission a décidé d'aller étudier les pistes cyclables à Paris – et en tant que président démocrate, je dois suivre l'avis de la majorité. Vous ne m'en voudrez pas si j'ai suivi en tant que démocrate la décision qu'elle m'a inspirée. Vous me permettrez tout de même d'arborer un petit sourire cynique lorsque je compare ce problème à ceux de la SNCB où 41.000 travailleurs sont confrontés à des problèmes un peu plus sérieux.

04.28 Daan Schalck (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik stel enkel vast dat bij het bewuste bezoek bepaalde collega's niet zijn meegegaan. Zij vonden het niet interessant, wat hun goed recht is. Anderen, waaronder ikzelf, zijn wel meegegaan, omdat zij het fietsplan van een stad van 10 miljoen inwoners de moeite waard vinden om eens te bekijken. Ook de voorzitter van de commissie is meegegaan, maar hij vindt het eigenlijk niet interessant om mee te gaan. Ik stel bijgevolg vast dat hij als toerist naar Parijs is gegaan op kosten van het Parlement. Ik vind dat erg.

04.29 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Ik ben als cynisch waarnemer met jullie naar Parijs geweest.

04.30 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, n'importe quel membre de la commission ou même son président aurait pu avoir la même initiative que Mme Coenen et, éventuellement, proposer d'examiner la question de la SNCB.

Il me semble bizarre de critiquer un membre dont on ne partage pas les

cours de la législature précédente, pour y étudier la circulation cycliste. Par contre, consacrer une journée à la SNCB n'a pas été possible.

04.26 Marie Nagy (ECOLO): Het is niet mijn gewoonte te polemiseren met de voorzitter van de commissie voor de Infrastructuur maar ik denk dat de commissie en de parlementsleden verantwoordelijk zijn voor de bezoeken en voor alles wat hun kennis kan verrijken. Het is dus aan de commissie en aan haar voorzitter om bepaalde demarches te organiseren.

04.27 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK):

Het is net op voorstel van mevrouw Coenen dat de meerderheid in de commissie voor de Infrastructuur beslist heeft de fietspaden in Parijs te gaan bestuderen.

Als democraat heb ik het advies van de commissie gevolgd. U begrijpt mijn cynische glimlachje, als ik dit probleempje vergelijk met de moeilijkheden bij de NMBS, waar 41.000 mensen werken.

04.28 Daan Schalck (sp.a-spirit): A l'inverse apparemment du président de la commission, certains membres de la commission ont estimé que le plan vélos d'une ville comptant dix millions d'habitants valait réellement la peine. Il s'est donc offert une journée de tourisme à Paris aux frais du Parlement. Voilà qui est grave à mes yeux.

04.29 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): J'ai participé au voyage en qualité d'observateur cynique.

04.30 Marie Nagy (ECOLO): De commissievoorzitter had een soortgelijk initiatief als mevrouw Coenen kunnen nemen en de NMBS-kwestie kunnen onderzoeken.

points de vue sur une initiative, alors qu'on n'en a soi-même pris aucune, dans un domaine dont on dit aujourd'hui qu'il aurait dû être abordé par la commission. Cela ne me paraît pas très sérieux ni très juste.

04.31 Jos Ansoms (CD&V): Ik heb alleen maar geprobeerd aan te tonen dat de reden waarom bepaalde hoorzittingen plaatshebben of niet, niet te zoeken is bij de leden van de commissie, wel bij de meerderheid in die commissie. Het is die meerderheid die weigert hier een fatsoenlijk parlementair debat over te hebben, zodat wij in de krant moeten lezen wat de heer Vinck vindt of wat de vakbonden vinden van een mogelijke herstructurering. Het zou veel beter zijn dat wij dat aan de hand van een hoorzitting konden vernemen in onze eigen kamercommissie. Dat was onze kritiek. Wanneer men dat wegsteekt in een programmawet, kan dat niet, want dan heeft men daar geen tijd voor.

Mijn vierde argument is precies dat wanneer men zoiets belangrijks doet als herstructureren, men eens in het buitenland moet gaan kijken. Wij willen een evaluatie krijgen van hoe de vrijmaking van de markt verlopen is in Nederland of in Groot-Brittannië. Maar niks daarvan, geen tijd! Wij moeten zelf maar uitzoeken hoe het gebeurt.

Mijn vijfde argument is dat als men al kan verwachten dat de regering zelf weet hoe het moet, men voor haar handelwijze tot op zekere hoogte wel begrip kan opbrengen. Voor die enkele artikels over de herstructurering moeten er echter wel 22 uitvoeringsbesluiten komen.

Het toppunt is – mijn zesde argument – dat in de meeste van die uitvoeringsbesluiten nog vermeld staat: “De Koning kan” dit of dat doen. Er staat niet in dat de Koning iets “zal” doen. Zij weten het zelf nog niet. Zij vragen aan ons een blanco cheque en zij zullen nog wel zien of zij van de cheque gebruikmaken om ik weet niet wat te doen. Dat is toch onvoorstelbaar. En dat moeten wij hier op enkele minuten goedkeuren!

Bovendien is het koninklijk besluit van 12 maart 2003 er nog maar pas en de regering – het zijn bijna allemaal dezelfde ministers die mee dat koninklijk besluit van 12 maart 2003 goedgekeurd hebben – denkt er nog niet aan daar uitvoering aan te geven. Zij geeft de NMBS zelfs geen kans de regulator, die zij enkele maanden geleden in het leven geroepen heeft bij koninklijk besluit, uit te proberen om te zien of dat goed is of niet. Niets daarvan. Niets wordt ermee gedaan. Zij begint volledig opnieuw. Dan moet men natuurlijk niet verwonderd zijn dat er sociale onrust is.

Wat krijgen die werknemers immers allemaal op hun dak? Ten eerste, er is nog altijd geen beheerscontract, er is geen bedrijfsplan, het investeringsplan bestaat niet. En nu komt daar iets totaal nieuws bij: een mogelijke herstructurering, maar men weet nog niet wat dat gaat worden.

Dan is men verbaasd dat er onrust komt en dat er stakingsdreigingen zijn. Maar men zoekt het zelf, men is er een chaos zonder voorgaande van aan het maken. Men is dat bedrijf aan het kapotmaken. Dan is men verbaasd dat er reacties losbarsten.

Ten slotte, de enige echte reden die de minister gegeven heeft, is dat er een privé-exploitant tegen het koninklijk besluit van 12 maart 2003 naar de Raad van State is gegaan. Dat is eigenlijk de enige reden. Daarom beoint hii volledig opnieuw met iets totaal nieuws waarvan hii zelf niet

04.31 Jos Ansoms (CD&V): Ce ne sont pas les membres de la commission qui ont tort mais bien la majorité qui empêche la tenue d'un débat digne de ce nom. Aucune audition n'a été organisée sur ce thème particulièrement important. Nous avons été contraints de prendre connaissance des points de vue des syndicats et de M. Vinck par l'entremise de la presse.

Il est également évident que nous devons nous enquérir de la manière dont l'adaptation des chemins de fer à la libéralisation du marché s'est déroulée à l'étranger. Il est révélateur que la mise en œuvre de la poignée d'articles qui, dans la loi-programme, concernent la SNCB requerra 22 arrêtés d'exécution. Il est demandé au Parlement de signer un chèque en blanc. Une raison de plus pour mener un débat de fond en janvier 2004. Par ailleurs, le gouvernement n'a même pas encore veillé à l'exécution de l'arrêté royal du 12 mars 2003. Cette incertitude constitue forcément une source d'agitation sociale. Le personnel en a assez de ce climat d'incertitude.

La seule véritable raison avancée par le ministre pour justifier ce report est la plainte dont un exploitant privé a saisi le Conseil d'Etat contre l'arrêté royal de mars 2003. C'est pourquoi le ministre remplace ce texte par un autre dont il ne sait pas encore lui-même sur quoi il va déboucher. Mais l'avis du Conseil d'Etat est sans appel pour ce projet, de sorte qu'il faut dès à présent prévoir que ce ne sera plus un seul mais des dizaines d'exploitants qui vont désormais s'adresser au Conseil d'Etat.

Il n'y avait aucune raison d'inscrire ces articles dans la loi-programme, si ce n'est que la violette veut éluder le débat parlementaire sur la restructuration de la SNCB. Le silence syndical du côté socialiste

weet wat het gaat worden. Wel, de Raad van State heeft in zijn advies van het voorstel brandhout gemaakt. Als men het advies goed leest, kan men nu al garanderen dat wanneer die herstructurering zo wordt uitgevoerd, er niet één exploitant maar mogelijk tien exploitanten ook naar de Raad van State of het Arbitragehof zullen lopen.

Dat is wel duidelijk. Het is heel duidelijk dat er eigenlijk geen enkele reden is om deze artikels in de programmawet in te schrijven. De enige mogelijke reden is dat paars geen parlementair debat wenst over de herstructurering van de NMBS. Zij wenst dat het hier wordt goedgekeurd om dan met die 22 mogelijke koninklijke besluiten – de Koning kan dit of kan dat niet – gewoon vrijspel te hebben om de volgende weken 's nachts in een of ander kabinet ik weet niet wat uit te werken.

Ofwel is er een geheime agenda, zijn er bepaalde afspraken, maar sinds de uitspraken van Vinck gisteren of eergisteren twijfel ik daaraan. Ik dacht dat het dat was. Ik dacht dat er een geheime agenda was met de directie om ik weet niet wat te doen. Ik leid dat ook af uit de stilte die ik van socialistische vakbonds zijde waarneem. Men hoort daar niets van. Er is geen enkele ongerustheid, geen enkele reactie. Ik denk dat er bepaalde afspraken zijn gemaakt – ik weet niet dewelke – om in alle stilte, in het donker, tijdens de kerst- en nieuwjaarsperiode bepaalde moeilijke beslissingen voor het personeel erdoor te duwen. Ik heb geen andere reden kunnen vinden om deze artikels in de programmawet in te schrijven en te laten goedkeuren.

04.32 Camille Dieu (PS): Puis-je dire à M. Ansoms que la CGSP secteur "cheminots" tenait son congrès aujourd'hui et dès lors ne pouvait pas s'exprimer avant? Vous avez lu comme moi tous les articles publiés dans leur journal "La Tribune". Vous savez que des notes d'orientation ont été publiées mais un congrès de décision se tenait cet après-midi. Vous en saurez donc autant que moi demain.

04.33 Jos Ansoms (CD&V): We zullen misschien morgen in de krant kunnen lezen wat er beslist is. Ik weet het niet. Het is echter nog eens een argument in mijn pleidooi om deze artikels alstublieft niet in deze programmawet in te schrijven, maar om er een afzonderlijk ontwerp van te maken. Op die manier kunnen we inderdaad de FGTV en andere vakbonden, de directie en de gebruikers en dergelijke horen. We kunnen dan met kennis van zaken een normale democratische beslissing nemen.

Als men het voorstel van de minister, waarvan hij zelf nog niet goed weet hoe hij het gaat doen, dan het vertrouwen zou geven, dan zou ik misschien nog iets milder zijn. Hetgeen er voorgesteld wordt – de splitsing tussen infrastructuur en exploitatie – kan mij evenwel niet overtuigen. Men kan me niet overtuigen dat dit de goede formule is. Er is ook geen noodzaak om het te doen, noch vanuit Europa, noch omwille van – bijvoorbeeld – de overname van de schuld.

De minister heeft zelf gezegd dat hij eigenlijk de splitsing in een exploitatiemaatschappij en een infrastructuurmaatschappij niet nodig heeft voor de schuldovername. Hij zei dat hij wel een afzonderlijk vehikel nodig heeft om die schuld weg te nemen bij de exploitatiemaatschappij, maar op mijn herhaalde vragen heeft hij geantwoord dat hij daarvoor dit voorstel niet nodig hebt.

Voor Europa is het ook niet nodig. De vorige herstructurering, opsplitsing van maart 2003 is goedgekeurd door Europa. Hij moet dus een verdere stappen zetten in de opsplitsing van dit bedrijf. Het is juist

est symptomatique. Je suis convaincu qu'il a été convenu de prendre subrepticement certaines décisions difficilement acceptables pour le personnel entre Noël et Nouvel-An, lors de réunions de cabinet nocturnes.

04.32 Camille Dieu (PS): De ACOD van het spoor hield vandaag haar congres. Morgen zullen we weten wat er werd beslist.

04.33 Jos Ansoms (CD&V): Nous lirons demain dans le journal ce qui y a été décidé. Il s'agit du reste d'un argument supplémentaire pour ne pas inscrire ces articles dans la loi-programme: nous devons pouvoir entendre les syndicats, la direction et les utilisateurs afin de prendre une décision en connaissance de cause.

L'on opterait à présent pour une scission de l'infrastructure et de l'exploitation. Je ne suis pas convaincu que cette formule soit la bonne. Elle n'est d'ailleurs nécessaire ni pour l'Europe, ni pour la reprise de la dette. Il est vrai que le ministre a besoin d'un instrument distinct pour la reprise de la dette de la société d'exploitation mais la scission n'est pas indispensable. La restructuration précédente ayant déjà obtenu l'aval de l'Europe, aucune démarche supplémentaire n'est requise pour l'UE. En Grande-Bretagne, la scission s'est soldée

de opsplitsing die grote gevaren inhoudt. Men moet maar kijken naar wat er gebeurd is in Groot-Brittannië. Wij gaan dus nu een formule proberen uit te werken waarvan in Groot-Brittannië aangetoond is dat ze niet werkt. Het is een ramp. Men komt er zelfs al van terug. Een van die opgesplitste bedrijven – het infrastructuurbedrijf – is immers terug genationaliseerd. Het was geprivatiseerd en volledig gescheiden, met alle gevolgen van dien, qua veiligheid en dergelijke.

(...)

Ik kom er straks op terug. Ik heb nog niet gedaan.

04.34 Minister **Bert Anciaux**: Mijnheer de voorzitter, men wekt hier de indruk dat de regering tot doel heeft de infrastructuur in een infrastructuurmaatschappij te steken en die infrastructuur dan juist in privé-handen te geven. Zo zou dat in Groot-Brittannië zijn gebeurd. Men stelt dan vast hoe slecht het in Groot-Brittannië is gelopen en men moest het nadien dan terug nationaliseren of in staatseigendom nemen. Er was op geen enkel moment ook maar iemand in de meerderheid die eraan dacht om de infrastructuur te gaan privatiseren.

04.35 **Jos Ansoms** (CD&V): We zullen zien wat de toekomst brengt. Ik heb echter willen zeggen dat men hier als formule kiest voor een volledige splitsing in een infrastructuurbedrijf en een exploitatiebedrijf. In Groot-Brittannië heeft men beide geprivatiseerd. Ik geef dat toe. Het is niet de bedoeling van deze regering. Die splitsing heeft daar in elk geval een toenemend risico van treinongevallen tot gevolg gehad enerzijds en anderzijds een achteruitgang in de dienstverlening voor de reiziger.

Datzelfde is ook gebeurd in Nederland, los van privatisering. In Nederland is het ook gesplitst in twee maatschappijen. Dit heeft eigenlijk hetzelfde gevolg gehad, namelijk een achteruitgang van de dienstverlening aan de reiziger en een stijging van de kostprijs.

We kennen dus twee voorbeelden in Europa. Men denkt of dreigt in die richting te gaan. Die voorbeelden kunnen op dit ogenblik niet positief geëvalueerd worden.

Ik begrijp niet goed waarom u die weg op wenst te gaan.

In elk geval is het zo dat door de splitsing in twee bedrijven de dienstverlening achteruit dreigt te gaan en de veiligheid van de treinreiziger in gevaar dreigt te komen. Wij wensen daarvoor vandaag reeds te verwittigen.

04.36 Minister **Bert Anciaux**: Mijnheer de voorzitter, als ik de heer Ansoms begrijp, dan zegt hij hier klaar en duidelijk dat de opsplitsing in enerzijds een bedrijf dat de vervoersmaatschappij blijft, en in anderzijds een bedrijf dat de infrastructuur zal beheren – wij spreken hier niet over privatisering –, de veiligheid van de treingebruiker in gevaar zou kunnen brengen. Laten we het nu eens vergelijken met Vlaanderen. De Gewesten zijn bevoegd voor infrastructuur en voor de gewestelijke vervoersmaatschappijen. De infrastructuur, de autostrades, is een gewestelijke bevoegdheid die los staat van de vervoersmaatschappij, De Lijn. Door het splitsen van de eigendom van de autostrades en de eigendom van de bussen zou de onveiligheid van de gebruiker toenemen. Dit is het principe dat binnen de NMBS wordt toegepast en dat de uitvoering is van een richtlijn van Europa. Ik heb een beetje ervaring met het wekken van de indruk dat er een aantal veiligheidsrisico's ontstaan indien men een aantal wijzigingen aan een bepaald systeem tot stand brengt. Ik vind het zeer gevaarlijk om altijd

par une catastrophe. Depuis lors, l'infrastructure y a été renationalisée.

04.34 **Bert Anciaux**, ministre: Il n'est question ici que de diviser la SNCB en une société d'infrastructure et une société d'exploitation. Nous n'envisageons nullement de privatiser la branche infrastructure, comme ce fut le cas en Grande-Bretagne.

04.35 **Jos Ansoms** (CD&V): Il est vrai qu'en Grande-Bretagne, la compagnie a non seulement été scindée, elle a en outre été privatisée. Mais à mon estime, la scission en soi pourrait déjà entraîner une augmentation des accidents et une dégradation du service. L'exemple néerlandais le prouve également: après la scission, le service s'est dégradé alors que les coûts ont augmenté. L'évaluation de ces deux cas n'est guère positive.

04.36 **Bert Anciaux**, ministre: Selon M. Ansoms, la scission, indépendamment de la privatisation, serait néfaste pour la sécurité du voyageur. Pourtant, le principe est comparable à la situation qui prévaut dans les Régions, où la gestion des voiries est indépendante des sociétés de transport. Y observerait-on une insécurité manifeste? La scission résulte de directives européennes. M. Ansoms ferait mieux d'étayer ses interventions plutôt que de lancer des affirmations infondées.

zomaar loze beweringen te doen, alsof de onveiligheid zou toenemen door de opsplitsing van deze twee. Geef een argument waardoor dit kan worden gestaafd.

04.37 Camille Dieu (PS): M. Ansoms cite les exemples de l'Angleterre et de la Hollande. Tout le monde sait qu'en Angleterre, cela a été dramatique puisqu'il y a eu mort d'hommes. Il ne cite pas l'exemple de la France qui avait suivi et qui avait, dans un premier temps, créé la même structure que ce qui se trouvait dans la loi de 2003, c'est-à-dire ce que l'on appelle le RFF, une structure à part employant quelques centaines d'agents par rapport aux 180.000 cheminots français. Pour autant, les syndicats français sont-ils satisfaits de la situation? Non. La SNCF est-elle satisfaite de la situation? Non. Cette instance voit d'ailleurs ses prérogatives s'élargir de plus en plus. On en arrive à une situation qui n'est pas satisfaisante.

N'oubliez pas non plus que l'Office ferroviaire qui avait été créé la première fois était complètement indépendant de la SNCB, même avec quelques dizaines ou centaines de personnes, et il fallait que les agents transférés abandonnent leur statut de cheminot! Vous le savez bien! Ne me dites que ce qui est proposé aujourd'hui est meilleur que ce qui a été proposé au mois de mars! Moi, je n'y crois pas en tout cas!

04.38 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil alleen maar het volgende zeggen.

Mevrouw Dieu is Franstalig. Dat verwijt ik haar vanzelfsprekend niet. Maar het verschil tussen de Nederlandstaligen in dit land, de Vlamingen, en de Franstaligen, is dat de Franstaligen op het zuiden gericht zijn en de Vlamingen op het westen, Groot-Brittannië, en op het noorden.

Als mevrouw Dieu ooit naar Engeland was gegaan de jongste jaren, dan zou zij zeer goed ervaren hebben, buiten alle politiek om...

04.39 Camille Dieu (PS): J'ai été professeur d'anglais.

04.40 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mais je vous respecte à ce sujet, madame!

Ne m'en veuillez pas, mais il y a une différence totale et absolue entre la privatisation libérale et fanatique de Mme Thatcher, comme vous le dites, et ce qui s'est passé en France. Les choses ne sont pas comparables. Pour ma part, le système anglais - et je crois que nous nous rejoignons sur ce point - n'est pas un système à conseiller.

04.41 Alfons Borginon (VLD): Mijnheer Ansoms, ik wil u even onderbreken, niet omdat ik over zo een grote expertise over het onderwerp beschik - absoluut niet -, maar uit intellectuele belangstelling. U heeft immers mijn nieuwsgierigheid gewekt. Ik snap het gewoon niet. Ik hoop dat u mij kan uitleggen waarom de splitsing als such van een bedrijf in, enerzijds, een beheersmaatschappij voor de infrastructuur en, anderzijds, een exploitatiemaatschappij - dus niet gekoppeld aan het Engelse verhaal, waar er blijkbaar bij de privatisering van de infrastructuur een en ander is misgelopen - technisch gezien per definitie moet leiden tot een groter gevaar voor de reiziger. Ik snap het gewoonweg niet. U zal het mij zeker uitleggen.

04.37 Camille Dieu (PS): In Frankrijk werd het Réseau ferroviaire français opgericht, dat lijkt op wat de wet van 2003 heeft ingevoerd. Noch de vakbonden noch de SNCF zijn daarover tevreden. De Spoordienst was ook volledig onafhankelijk van de NMBS en zijn personeel had niet langer het statuut van spoorman. Zeg me niet dat wat nu voorgesteld wordt beter is dan wat in maart werd voorgesteld.

04.38 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): En tant que francophone, Mme Dieu est davantage tournée vers la France. Si elle s'était rendue en Grande-Bretagne au cours des dernières années, elle saurait dans quel état déplorable se trouvent les chemins de fer anglais.

04.39 Camille Dieu (PS): Ik ben lerares Engels geweest.

04.40 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Ik heb daar respect voor, maar er is een verschil tussen de ongebreidelde liberale privatiseringen onder het bewind van mevrouw Thatcher en wat er in Frankrijk is gebeurd. In mijn ogen verdient het Engelse model geen navolging.

04.41 Alfons Borginon (VLD): Par curiosité intellectuelle, je voudrais tout de même demander à M. Ansoms pourquoi il pense que scission serait déjà dangereuse en soi.

04.42 Jos Ansoms (CD&V): Ik zal u proberen uitleggen waarom dat gevaar er wel degelijk inzit.

Ten eerste, volgens de Europese richtlijn dient men deze stap niet te zetten. De vorige stap, het koninklijk besluit van maart 2003, is goedgekeurd door Europa. Dat is zo. Dat is een andere optie dan deze optie. Dat is de juridische eenheid van het bedrijf met een regulator. Nu gaat de huidige regering een stap verder. Zij wenst juridisch en beheersmatig het bedrijf volledig op te splitsen in een infrastructuurbedrijf en een exploitatiebedrijf, dat hetgeen overblijft van de NMBS omvat.

Ik zeg dat de volledige opsplitsing van boven tot onder, met een volledig afzonderlijke directie, die volledig onafhankelijk moet zijn en blijven van de exploitatiemaatschappij NMBS, risicovol is. Ik hoop dat men voldoende mensen zal vinden. Ik hoop nog meer dat de regering zich niet opnieuw laat verleiden om politieke benoemingen te doen. In het verleden hebben we het immers wel eens meer meegemaakt dat onder paars-groen nieuwe organen werden gecreëerd om een volledige benoemingsronde in te kunnen zetten. Als men de opsplitsing in deze situatie gaat doorvoeren – ik antwoord u nu, mijnheer Borginon –, vrees ik dat we risico's zullen lopen. Er is dan immers een infrastructuurbedrijf, dat volledig los staat van de exploitatie en dat volledig dient in te staan voor het beheer van de infrastructuur. Uw voorbeeld van wegen en bussen is maar tot op een kleine hoogte vergelijkbaar. Hier gaat het over sporen, waarover exploitatiemaatschappij A gedurende vijf minuten rijdt. Zij wordt gevolgd door exploitatiemaatschappij B, die vertraging heeft. Maatschappij A heeft geen vertraging. Het gaat dus over hoge snelheden en grote risico's, niet te vergelijken met bussen die over de wegen rijden. Daarover bent u het met mij eens. Dat is een beetje te eenvoudig. Het gaat hier over werkelijk vrij ingewikkelde bewegingen, waaraan veel grote risico's zijn verbonden.

Als de infrastructuur volledig onafhankelijk wordt beheerd, los van de exploitatiemaatschappij, zit er een gevaar in. Men verhoogt dan de risico's. Dat is werkelijk zo. De competentie en het overleg verdwijnen. Ik zal niet zeggen dat een geïntegreerd bedrijf geen nadelen heeft. Een geïntegreerd bedrijf heeft echter ook voordelen. Zeker wanneer het over veiligheid gaat, heeft een geïntegreerd bedrijf het voordeel dat men in gesprek kan treden en elkaar kent, zowel voor de infrastructuur als voor de exploitatie. Die banden worden volledig doorgeknipt en dat houdt risico's in.

Ten tweede, het gevaar bestaat dat de arme exploitatiemaatschappij NMBS overblijft.

Op dat ogenblik komt een mogelijke privatisering niet van de infrastructuur maar van het exploitatiebedrijf om het hoekje kijken, een scenario waar mevrouw Nagy meer bevreesd voor is dan ik. Wat zal de houding van een privé-bedrijf zijn op het ogenblik dat een armzalig NMBS-je overblijft om het vervoer op binnenlandse trajecten te verzekeren? Die privé-firma zal proberen de beste lijnen zoals de verbindingen Oostende-Brussel eruit te pikken. Op het ogenblik dat de mooie brokken eruit zijn, dreigt het gevaar.

Er zal veel minder overleg zijn tussen de infrastructuurbeheerder en de exploitatiemaatschappij. Zo is het ook gebeurd in Nederland. De kosten die de infrastructuurbeheerder moet aanrekenen aan de exploitatie, heeft er in Nederland voor gezorgd dat in minder dan 1 jaar tijden de priizen met 10% verhoogd werden. Dat zijn de aevaren die om de hoek

04.42 Jos Ansoms (CD&V): La directive européenne ne requiert pas l'ascission. L'Europe a cautionné l'arrêté royal de mars 2003 qui confirme l'unité juridique de l'entreprise, fût-ce avec un régulateur externe. L'actuel gouvernement va plus loin et veut scinder les chemins de fer en deux sociétés distinctes avec à leur tête une direction propre. J'espère qu'il ne va pas encore procéder à des nominations politiques.

La scission comporte des risques parce que les voies ferrées vont être utilisées par différentes sociétés d'exploitation. Une entreprise intégrée présente sans doute des inconvénients mais, au moins, tous ceux qui y travaillent se connaissent et il y a en son sein une concertation interne, ce qui est moins facile à réaliser dans le cadre d'entreprises scindées.

Par ailleurs, la concertation sera beaucoup moins intense entre le gestionnaire de l'infrastructure et la société d'exploitation. Aux Pays-Bas, les prix ont subi une hausse de 10% en moins d'un an. Nous nous exposons au même risque.

Pourquoi n'avoir pas essayé de réaliser la restructuration de mars? Pourquoi n'avoir pas pris de mesures pour corriger la situation lorsqu'il s'est avéré que la restructuration ne suffisait pas? Au lieu de cela, on a abandonné le plan et tout recommencé.

komen kijken indien men deze richting uitgaat. Ik hoop dat het niet zover zal komen. Door deze richting echter uit te gaan neemt men echter risico's.

Men moest deze richting niet uitgaan. Waarom heeft men niet geprobeerd de herstructurering van maart 2003 op poten te zetten? Waarom heeft men geen bijsturingen overwogen op het ogenblik dat men vaststelde dat de herstructurering niet zou lukken of onvoldoende bleek te zijn? Neen, men legt het plan terzijde en begint opnieuw. In een periode dat men met de vakbonden moet onderhandelen over de bedrijfsplannen en de afvloeiing van ongeveer 4 à 5.000 personeelsleden en het beheerscontract ontbreekt, doet men er nog een schep bovenop. De herstructurering op zichzelf duurt geen 5 jaar. Men doet er steeds scheppen bovenop. In welk soort situatie komt men op die manier niet terecht?!

De **voorzitter**: Mijnheer Ansoms, de heren Schalk en Borginon wensen u te onderbreken.

04.43 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat dit duidelijk is geweest.

04.44 Daan Schalck (sp.a-spirit): Mijnheer Ansoms, ik zal een poging doen om dit debat met u op niveau te houden. Ik vermoed dat we het met elkaar eens zijn dat Europa ons door de liberalisering van het goederenvervoer verplicht om op een of andere manier een scheidsrechter aan te stellen die moet onderzoeken wie rijpaden kan krijgen op het spoornet. Ik meen dat we het daarover eens zijn.

We hebben de keuze tussen een opsplitsing van de NMBS en een regulator waarvan sprake was in het ontwerp van toenmalig minister Durant en waarvan u blijkbaar een fervent verdediger bent geworden. Op het ogenblik dat zij minister was heb ik u dit nooit horen verkondigen. Men kan blijkbaar van opinie veranderen. Romantisch vind ik hoe u mevrouw Durant plotseling begint te verdedigen in alle toonaarden. Een totaal nieuwe regulator oprichten buiten de NMBS zou betekenen dat NMBS als maatschappij met haar knowhow herleid wordt tot een maatschappij die niets meer te maken heeft met het beleid, omdat ze geen beslissingen meer neemt inzake rijpaden en bijgevolg ook heel weinig beslissingen over de sites waarin geïnvesteerd zal worden. U wenst dergelijke belangrijke elementen als de rijpaden en de investeringen over te laten aan een regulator die helemaal geen binding meer heeft met de maatschappij. Zal de regulator buiten de maatschappij werken of kiezen we voor een opsplitsing van de NMBS? Dat is de keuze die we moeten maken. Een opsplitsing is de enige manier om de knowhow van de maatschappij waarvan we op dit ogenblik kunnen genieten zowel inzake infrastructuur als inzake reizigers, coherent te houden. Een regulator staat veel te ver buiten de maatschappij. Laten we proberen coherentie te behouden.

Mijnheer Ansoms, u beseft dat een scheidsrechter zal moeten optreden inzake de rijpaden. U pleit voor een eenheid van bedrijf. Dat is bijzonder merkwaardig. De christen-democraten in het Europees Parlement en het Vlaams Parlement hebben immers aangedrongen op een versnelde liberalisering van personenvervoer.

Ik vraag u: hoe gaat u dat realiseren in een totale eenheid van bedrijf? Dat is onmogelijk. Enige consequentie van uw partijgenoten zou dus wel leuk zijn in dat dossier, in plaats van hier te proberen de vakbondsman uit te hangen tegenover het CCOD en te doen alsof het ACOD en andere doof zouden blijven, maar in Europa eigenlijk te pleiten voor een zo snel mogelijke liberalisering. ook van het

04.44 Daan Schalck (sp.a-spirit): M. Ansoms conviendra avec moi que la libéralisation du transport de marchandises nous contraint de désigner un arbitre pour attribuer les voies sur le réseau ferroviaire. Soit nous scindons la SNCB, soit nous optons pour un régulateur. Je suis touché de voir que M. Ansoms prend à présent la défense de Mme Durant. Le choix du régulateur externe revient à ramener la SNCB à une entreprise qui n'a plus rien à voir avec la gestion. La scission est la seule manière de préserver la cohérence dans le savoir-faire de l'entreprise dans le domaine de l'infrastructure et des voyageurs.

M. Ansoms est partisan de l'unité de l'entreprise. On peut s'étonner dès lors que les démocrates chrétiens plaident au Parlement européen en faveur de la libéralisation accélérée du transport des personnes. Si cette libéralisation devient réalité, alors l'unité d'entreprise sera vraiment impossible à préserver. Les démocrates chrétiens seraient bien inspirés s'ils faisaient montre d'un peu plus de cohérence.

personenvervoer. Dat maakt een eenheid van bedrijf compleet onmogelijk. Dat is pas een gevaar voor de reiziger.

04.45 Alfons Borginon (VLD): Mijnheer Ansoms, ik wil u nog een domme vraag stellen. Als ik u goed begrepen heb, dan zegt u eigenlijk dat het probleem van de veiligheid een gevolg zou kunnen zijn van een communicatiestoornis tussen, enerzijds, zij die – bij wijze van spreken – ermee moeten rijden en, anderzijds, zij die moeten beslissen wie erover mag rijden. Tot op zekere hoogte kan ik u daarin intellectueel volgen. Ik ken er niet zoveel van, maar ik heb toch begrepen dat het globaal bekeken hoe dan ook de bedoeling is dat niet alleen de NMBS over onze sporen rijdt. Dat brengt mij bij mijn vraag.

Het probleem dat u opwerpt, is toch hoe dan ook een probleem dat al bestaat omdat wij niet meer in de toestand zijn dat alleen de NMBS over die sporen rijdt? Of heb ik het verkeerd?

04.46 Inge Vervotte (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil graag even reageren omdat wat collega Daan Schalck gezegd heeft, cruciaal is. Wij staan met name voor belangrijke keuzes. Dat is nu net de reden van de uiteenzetting van de heer Ansoms. Het gaat om belangrijke keuzes voor de toekomst van de NMBS. Zoals u ziet, vinden er daarover nog veel debatten plaats. In die debatten stellen we vast dat we nog verschillende zaken moeten nagaan of onderzoeken, bijvoorbeeld op gevolgen wat betreft veiligheid. Daarom begrijpen wij niet dat deze regering zulke fundamentele keuzes, waarvoor wij momenteel inderdaad staan, erdoor wilt drukken via de programmawet.

Mijnheer Schalck, ik vind daarom dat u een zeer goede interventie gehouden hebt door te zeggen dat wij voor een belangrijke periode staan om ervoor te zorgen dat de liberalisering van het spoorvervoer geen kwalijke gevolgen heeft, noch voor het personeel, noch voor de consumenten. Wij snappen niet dat dat erdoor geduwd moet worden. Wij vinden dat geen goede zaak.

De **voorzitter**: Mijnheer Ansoms, wilt u uw uiteenzetting stilaan afronden?

04.47 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, u voelt toch dat er eigenlijk een debat nodig is? Men voelt dat aan.

De **voorzitter**: Mijnheer Ansoms, ik ben minister voor Verkeer geweest tussen 1981 en 1988, dus...

04.48 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil nog even reageren op wat de heer Daan Schalck zei, waar hij meent de les te moeten lezen aan de CD&V. Ik heb voorgelezen uit een krantenartikel, een interview met minister Johan Vande Lanotte. Hij was de grote euroscepticus en sprak van "over mijn lijk", "we zullen wel eens zien" en "die vrijmaking van het personenvervoer komt er niet", terwijl er hier een programmawet ter goedkeuring voorligt om verder te gaan dan wat in de Europese richtlijn staat. Op dat punt denk ik dat het een beetje flauw is om te verwijzen naar wat collega's in het Europees Parlement gezegd of gedaan zouden hebben. In elk geval komt het personenvervoer in 2008 vrij en het goederenvervoer zal vlugger vrijkomen.

Ik heb gelezen dat de regering akkoord gaat met het plan van de heer Vinck. Er wordt zelfs niet gewacht op de vrijmaking van de markt en men gaat ervan uit dat bijvoorbeeld het goederenvervoer zal dalen van 58 miljoen ton naar 47 miljoen ton. Leg dat maar eens uit in Antwerpen waar alles dicht zit. Men gaat nu al het goederenvervoer verminderen met meer dan 10 miljoen ton. Dat staat in het plan van de heer Vinck en dat is wat de regering zal uitvoeren.

04.45 Alfons Borginon (VLD): Le problème de la sécurité résulterait, s'il faut en croire M. Ansoms, d'un défaut de communication entre ceux qui conduisent et ceux qui décident qui peut conduire. Je puis m'inscrire en partie dans cette logique. Mais si je comprends bien, la SNCB ne serait plus la seule à utiliser nos voies ferrées. Le problème soulevé par M. Ansoms existe donc déjà.

04.46 Inge Vervotte (CD&V): Nous nous trouvons donc en effet devant des choix, comme l'a dit M. Schaalk. Le débat dans l'hémicycle est très animé, ce qui montre la nécessité d'examiner certains éléments plus avant. C'est précisément pourquoi nous ne comprenons pas que le gouvernement veuille absolument faire adopter des points aussi fondamentaux par la voie d'une loi-programme. M. Schaalk a raison de dire qu'il ne faut pas que la libéralisation ait des conséquences dommageables.

04.48 Jos Ansoms (CD&V): M. Schaalk pense devoir faire la leçon au CD&V. J'ai toutefois lu dans la presse une interview dans laquelle M. Vande Lanotte s'affiche comme un eurosceptique alors qu'on nous demande d'approuver dans cette enceinte une loi-programme dont la portée dépasse celle de la directive européenne. Il est donc un peu hasardeux de renvoyer aux propos tenus par des collègues au Parlement européen. La libéralisation du transport de marchandises interviendra en tout état de cause avant celle du transport de personnes.

J'ai lu que le gouvernement a

De grote vrees van de werknemersorganisaties betreft hun statuut. Ik ben benieuwd wat de FGTV morgen in de krant zal laten zetten. Het is in elk geval zo dat men in deze programmawet de werknemersorganisaties probeert te doen geloven dat hun unieke sociale statuut overeind zal blijven. Ik kan niet zeggen dat men dat niet heeft geprobeerd. Een paar artikels moeten trouwens bewijzen dat het zo zal zijn. Het advies van de Raad van State over die artikels is evenwel vernietigend. Het staat zwart op wit dat de eenheid van statuut niet gegarandeerd is in dit voorstel. Dat maakt de werknemers natuurlijk erg zenuwachtig. Immers, minister Vande Lanotte had de eenheid van statuut beloofd en liet dat zelf opnemen in de artikels. De mensen van de vakbond kunnen echter ook lezen en na de artikels en het advies van de Raad van State te hebben doorgenomen, kwamen zij tot de conclusie dat zij niet de garantie hebben dat de eenheid van hun statuut in de programmawet is gegarandeerd. Dat maakt hen zeer ongerust en dat zou wel eens kunnen leiden tot grote problemen.

04.49 Minister **Bert Anciaux**: Mijnheer de voorzitter, wat betreft het laatste punt wil ik uitdrukkelijk zeggen dat de regering in deze programmawet de eenheid van statuut en de sociale dialoog wel degelijk verzekert, aangezien de werknemers die zullen werken voor de infrastructuurbeheerder ter beschikking van de NMBS zullen worden gesteld. Voor de regering zijn de eenheid van statuut en de sociale dialoog wel degelijk verzekerd door deze wet. Ik voeg dit eraan toe omdat de werkzaamheden van belang zijn voor het uitleggen van de wet nadien.

04.50 **Jos Ansoms** (CD&V): Mijnheer de minister, in de loop van de volgende dagen zullen wij wel zien of u de onrust kunt wegnemen, of u deze artikels kunt uitleggen aan de werknemersorganisaties en of u hen ervan kunt overtuigen dat de eenheid van hun statuut gegarandeerd is. Ik vrees echter dat u dat niet zult kunnen en dat zeer duidelijk zal blijken dat deze herstructurering in de volgende programmawet opnieuw zal moeten geherstructureerd worden. U bevestigt eigenlijk wat ik reeds in mijn inleiding heb gezegd.

Ik heb geconcludeerd dat het fout is deze artikels in de programmawet in te schrijven. De discussie die wij net hebben gevoerd, is er de beste illustratie van dat dat niet had mogen gebeuren. Wij hadden dat met een apart ontwerp moeten doen, na een grondig debat. Dan hadden wij met meer kennis van zaken, met uitwisseling van ideeën en ons basierend op wat er is en daarop voortbouwend, kunnen handelen. Ik ben niet de romanticus om als mevrouw Durant alles maar goed te vinden. Ik vind wel dat, wanneer de regering een koninklijk besluit maakt in het kader van een richtlijn, men toch moeite moet doen iets goeds op poten te zetten en proberen een en ander bij te sturen. Dat is toch normaal wanneer men zo een bedrijf herstructureert. Het is dus niet goed dat in een programmawet te doen.

Wat erin staat, is te algemeen. Men weet het niet en schrijft ook dat men het niet weet. Men zegt immers dat het kan zijn dat men dergelijk koninklijk besluit neemt: men weet het dus zelf nog niet. Toch vraagt men het Parlement een blanco cheque.

Ik trek daar de conclusie uit dat men het debat als dusdanig wil ontwijken en niet wenst te voeren. Men wil bij nacht en ontii vrij spel

marqué son accord sur le plan de M. Vinck. Il n'attend même pas la libéralisation du marché. Dès à présent, l'on vise une réduction du transport de marchandises de plus de 10 millions de tonnes. Essayez d'expliquer cela à Anvers, qui est déjà en proie à la saturation.

Par cette loi-programme, le gouvernement cherche à convaincre les organisations de travailleurs que leur statut social unique sera maintenu. Le ministre Vande Lanotte a fait cette promesse et l'a également inscrite dans la loi-programme. Le Conseil d'Etat s'est toutefois montré extrêmement critique vis-à-vis de ces articles. Les syndicats ont dès lors conclu à l'absence des garanties requises.

04.49 **Bert Anciaux**, ministre: Cette loi-programme garantit toutefois l'unicité du statut et le dialogue social. Les travailleurs du gestionnaire de l'infrastructure seront en effet mis à la disposition de la SNCB.

04.50 **Jos Ansoms** (CD&V): Nous pourrions juger, au cours des prochains jours, de la capacité du ministre à rassurer les travailleurs. J'éprouve, quant à moi, des doutes à ce sujet. Une restructuration de la restructuration devra alors être inscrite dans la prochaine loi-programme.

Ces articles auraient dû être insérés dans une loi distincte après la tenue d'un débat de fond. La loi-programme est trop générale. Le gouvernement ne s'est pas encore fait une idée précise sur un certain nombre de points mais demande au Parlement de lui signer un chèque en blanc.

hebben om te doen wat men denkt te moeten doen.

04.51 Minister **Bert Anciaux**: Een laatste reactie. Wat de heer Ansoms als een blanco cheque omschrijft, is juist de uitdrukkelijke vraag om dat sociaal overleg heel uitgebreid te kunnen voeren om tot een goed resultaat te komen. Het is absoluut geen blanco cheque om in het wilde weg eender wat te kunnen doen. Het is juist om de nodige tijd te hebben om via sociaal overleg een oplossing voor het probleem te kunnen zoeken.

04.52 **Jos Ansoms** (CD&V): Mijnheer de minister, u was er toen niet bij want u zat in het Vlaamse bestuur, maar wij hebben in het verleden reeds herhaaldelijk blanco cheques uitgeschreven in het kader van de herstructurering van de NMBS. Welnu, wat men met die blanco cheques heeft gedaan, was weinig fraai. Dat is voor ons zeker geen reden om nu het vertrouwen te geven aan deze regering.

04.53 **François Bellot** (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la création du gestionnaire d'infrastructures ferroviaires dont M. Ansoms vient de nous entretenir aurait pu être décidée dès le début des années 90. En effet, la directive 91/440 qui imposait la séparation comptable de la gestion de l'infrastructure et de l'exploitation de transport ferroviaire prévoyait déjà une séparation juridique. C'est d'ailleurs cette même directive qui prescrivait l'assainissement financier des entreprises ferroviaires.

Lors de la transposition de cette directive en 1991, la Belgique s'est limitée à la séparation comptable. C'est alors qu'est apparu le concept d'unicité de la SNCB qui visait plus à la protection de certains intérêts internes ou au confort de ne pas changer une entreprise existante qu'au développement durable de l'entreprise soumise de plus en plus à la concurrence d'un secteur en cours de libéralisation.

Je ne peux m'empêcher de faire un parallèle avec le secteur postal. En partant d'un secteur public postal aux Pays-Bas et en Allemagne, ces sociétés d'Etat ont compris très vite l'opportunité de l'ouverture du marché. Aujourd'hui, elles sont devenues de véritables prédateurs pour celles et ceux qui ont tardé à s'adapter. J'appelle cela la concurrence.

(...) C'est le libéralisme!

04.54 **François Bellot** (MR): Non, j'appelle cela la concurrence. Dix ans plus tard, la Belgique s'apprête en même temps à assainir les finances de la SNCB avec la reprise de la dette historique et à créer un gestionnaire d'infrastructures, qui veillera également à assurer l'accès à son réseau de chaque transporteur disposant d'une licence ferroviaire. Cette décision est d'ailleurs prise dans le respect de l'unicité sur le plan social. Il n'a jamais été dit qu'il en irait autrement.

Bien entendu, cette réforme vise à créer un intérêt à long terme, à la fois pour la SNCB et pour le gestionnaire de l'infrastructure, et, notamment, à permettre l'intervention publique dans la construction, la modernisation et l'adaptation des infrastructures, ce qui n'est pas interdit par les autorités européennes, alors que l'intervention et les subsides d'Etat sont totalement proscrits dans l'exploitation journalière de l'entreprise. Je pense donc que l'outil favorisera un financement alternatif. Il insufflera aussi aux Régions une volonté de participer aux modernisations de l'infrastructure et de s'adapter aux réalités locales.

Je voudrais rappeler ce qu'indiquait, dans un cahier du CRISP en 2002, Franklin Dehousse – qui n'est même pas suspect de ses opinions.

04.51 **Bert Anciaux**, ministre: Ce que M. Ansoms qualifie de chèque en blanc est nécessaire pour organiser correctement la concertation sociale et parvenir à des résultats.

04.52 **Jos Ansoms** (CD&V): A plusieurs reprises déjà, nous avons signé des chèques en blanc dans le cadre de la restructuration de la SNCB. Il n'en a guère été fait bon usage.

04.53 **François Bellot** (MR): De functie van beheerder van de spoorinfrastructuur had reeds begin de jaren negentig kunnen worden gecreëerd. Een richtlijn legde de sanering van de spoorinfrastructuur op. In 1991 beperkte België zich tot een boekhoudkundige splitsing. De onderneming is niet voorbereid om het hoofd te bieden aan concurrenten. Ik kan het niet laten een vergelijking te maken met de postdiensten. In naburige Staten heeft men begrepen dat het openstellen van de markt een kans is. Ten aanzien van degenen die zich niet tijdig hebben aangepast hebben ze zich als raiders gedragen.

04.54 **François Bellot** (MR): Tien jaar later saneert België de financiën van de NMBS en creëert het een infrastructuurbeheerder die er ook over zal moeten waken dat elke vervoerder met een spoorvergunning toegang krijgt tot zijn netwerk. Die beslissing respecteert de eenheid vanuit sociaal oogpunt.

De hervorming beoogt het op lange termijn de belangen van zowel de NMBS als van de infrastructuurbeheerder veilig te stellen door de overheid te laten optreden om de infrastructuur uit te bouwen en te moderniseren. De Europese regelgeving laat dit toe, in tegenstelling tot de reeds met

Il disait que, dans ce contexte de concurrence européenne, l'opérateur traditionnel, la SNCB, apparaît promise à des réformes très importantes.

D'une part, la capacité d'adaptation de l'entreprise aux contraintes d'un environnement concurrentiel semble insuffisante. Pourquoi cette insuffisance existe-t-elle? Elle a été mise en évidence par la faible transparence des comptes. Ce n'est pas aux commissaires de la précédente législature qu'on expliquera toutes les difficultés qu'ils ont eues, malgré tous les efforts déployés pour obtenir la clarté. Je me rappelle d'un mois de février 2002, où mon collègue et moi-même, avons pratiquement été traités de farfelus, lorsque nous avançons des chiffres de déficit à l'administrateur délégué. Effectivement, nous étions des farfelus, mais pas dans le sens qu'il espérait, puisque le déficit était le double de celui que nous avançons à l'époque.

D'autre part, comme le dit aussi M. Dehousse, l'Etat belge, en raison de différentes pressions, a sous-investi dans les infrastructures publiques de transport. Le transport par rail, en raison de ses énormes besoins en investissements en a particulièrement souffert. Selon lui, dans le contexte de nouvelles mesures européennes, la mise en œuvre d'un projet ambitieux passe inévitablement par la correction de ces difficultés traditionnelles. Aujourd'hui, le gouvernement apporte une réponse par la constitution de ce gestionnaire d'infrastructures ferroviaires.

Je voudrai aborder aussi un autre élément dont on a très peu parlé lors des débats et qui n'est pas sans importance, en tout cas, pour le personnel des entreprises publiques. Il s'agit de l'opportunité qui est offerte au personnel statutaire des différentes entreprises publiques d'être utilisé dans des projets déterminés de certains services publics belges. Evoquons par exemple, la carte d'identité électronique, ou l'intention, qui n'a pas encore été concrétisée, de mettre du personnel de La Poste et d'autres services publics à disposition d'administrations communales, des Régions, des Communautés, ou des pouvoirs locaux dans l'accomplissement de certaines missions précises. Il en fut ainsi, par le passé, pour des militaires qui pouvaient postuler dans des ministères fédéraux ou régionaux. La mesure rencontra peu de succès car on en avait fait très peu de publicité et qu'on avait très peu rassuré le personnel sur son futur statut. Le gouvernement devra préciser ici le statut des agents éventuellement concernés par les mesures, afin de permettre cette passerelle et offrir la garantie, tant à l'agent, qu'au service accueillant, de l'intérêt des parties dans cette nouvelle collaboration. Le gouvernement organisera ainsi des passerelles entre entreprises publiques et administrations fédérales, régionales ou locales.

Gageons que cette collaboration apportera un supplément de compétences, particulièrement dans des petites communes pour faire face à de nouvelles attributions que le législateur déciderait de transférer vers les pouvoirs locaux.

Je vous ai parlé de la carte d'identité électronique. Je pourrais aussi vous parler d'autres mesures en matière de transmission, par voie électronique, de données à caractère fiscal dans les entreprises. Pourquoi ne pas envisager, dans le cadre de la réforme des entreprises publiques, cette faculté de transférer du personnel tout en lui garantissant les droits acquis, en tout cas, les conditions qu'il pouvait attendre en étant maintenu dans l'entreprise publique qui l'employait?

Je ne m'étendrai pas davantage sur le sujet. Je tiens à vous remercier.

betrekking tot de Staatssubsidies voor het dagelijks beheer van de onderneming.

Dit instrument zal tevens de Gewesten de mogelijkheid geven om bij te dragen tot de modernisering van de infrastructuur.

Het aanpassingsvermogen dat nodig is om zich staande te houden op een concurrerende markt is kennelijk niet groot genoeg, getuige de allesbehalve transparante rekeningen. Daarenboven heeft de Belgische staat onvoldoende geïnvesteerd in de openbaarvervoerinfrastructuur. In het licht van de nieuwe Europese maatregelen moet er worden bijgestuurd. De regering doet dat door de infrastructuurbeheerder in het leven te roepen.

In verband met het personeel van de overheidsbedrijven zou ik het willen hebben over het inbouwen van overstapmogelijkheden voor het statutaire personeel, naar de federale, gewestelijke of lokale besturen. De regering zal het statuut van de ambtenaren die gebeurlijk van die maatregelen gebruik zouden maken, nader moeten omschrijven om die overstap überhaupt mogelijk te maken en het nut ervan voor alle betrokken partijen duidelijk te maken. Die samenwerking kan de aanwezige deskundigheid bij bepaalde besturen vergroten, meer bepaald in kleine gemeenten, zodat men beter gewapend is om de nieuwe bevoegdheden die de wetgever naar het lokale bestuursniveau zou overhevelen, uit te oefenen.

Waarom zouden we die mogelijkheid om personeel over te plaatsen niet in overweging nemen in het kader van de hervorming van de overheidsbedrijven, met de nodige garanties voor het personeel op het stuk van de verworven rechten en tewerkstelling bij het overheidsbedrijf dat het betrokken personeelslid in dienst had?

monsieur le président, chers collègues, de votre écoute.

04.55 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's – ik spreek eerst mevrouw de minister aan, hoewel de materie meer tot de bevoegdheid van de heer minister hoort –, er is iets tragisch, iets noodlottig aan het verhaal van de spoorwegen in dit land de voorbije jaren. Neemt u het mij niet kwalijk dat ik heel eventjes terugkom op het verhaal van de spoorwegen tijdens de eerste legislatuur van wat men paars heeft genoemd, maar wat in feite paars-groen was.

U zult zich ongetwijfeld herinneren dat toen paars plus groen aan het bewind kwam, de NMBS werd geleid door iemand die duidelijk en zonder enige twijfel veel te maken had met een van de oppositiepartijen, met name de christen-democraten. Dat was niet het enige wat men kon zeggen van de NMBS. Wat veel belangrijker was voor de NMBS, was dat de maatschappij aan ongeveer 40.000 landgenoten werk verschaft. Bovendien was zij van essentieel belang voor het alsmaar groeiend mobiliteitsprobleem in dit land. Wat ook niet helemaal zonder belang is, is dat zij een grote rol speelde in de tewerkstelling van zoveel duizenden, tienduizenden en honderdduizenden landgenoten die dagelijks op hun werk geraken dankzij de spoorwegen.

De grootste werkgever van dit land is waarschijnlijk ook een van de meest essentiële instrumenten in wat ik de sociaal-economische infrastructuur van dit land zou kunnen noemen.

Gedurende drie jaar heeft paars-groen zich immens beziggehouden met deze spoorwegen, met één resultaat, mijnheer de minister. Men heeft drie jaar nodig gehad om de man die toen aan de leiding van de instelling stond, eruit te gooien. Ik verdedig hem niet. Ik heb hem toen niet verdedigd en ik zal hem ook vandaag niet verdedigen, maar ik kan er niet omheen vast te stellen dat wat mevrouw Durant toen heeft gedaan – nochtans zou zij in deze zaak ideologisch heel sterk betrokken moeten zijn geweest – erop neerkwam dat zij drie jaar tijd heeft verloren om een christen-democraat te liquideren omdat hij toevallig aan het roer stond van de spoorwegen. Dat is iets wat ik haar moeilijk kan vergeven, – ik zal u dat eerlijk zeggen – niet uit sympathie voor de betrokkene, maar gewoon omdat er veel betere zaken te doen waren.

Ik ga de argumenten van daarnet niet herhalen, maar dat die spoorwegen, die zo essentieel zijn voor de economie en het sociaal welzijn van dit land, nog steeds niet de grootste belangstelling krijgen, mijnheer de minister, wordt aangetoond – ik hoop dat u mij dit niet kwalijk neemt, maar het is niet persoonlijk bedoeld – door het feit dat u het bent die hier vanavond de honneurs moet waarnemen en niet de heer Vande Lanotte, socialist en...

Mijnheer de voorzitter, de minister wil mij onderbreken. Ik heb daar geen bezwaar tegen. Ik ben democraat.

04.56 Minister Bert Anciaux: Mijnheer de Van den Eynde, ik heb er absoluut geen probleem mee dat u mijn aanwezigheid niet als erg belangrijk beschouwt. Dat is geen probleem. De heel eenvoudige reden dat Johan Vande Lanotte hier niet aanwezig is, is omdat Johan Vande Lanotte, zoals enkele duizenden andere landgenoten, op dit ogenblik het slachtoffer is van griep. Hij ligt ziek in bed. Ik hoop dat daarvoor toch enig begrip kan ontstaan.

04.57 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Niet alleen begrip,

04.55 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): L'histoire des chemins de fer dans ce pays a quelque chose de tragique. Lors de l'accession au pouvoir de la première coalition violette, il lui était insupportable que la SNCB soit dirigée par un chrétien-démocrate. La SNCB occupait alors 40.000 travailleurs et revêtait une importance socio-économique capitale en Belgique.

Durant trois années, la coalition arc-en-ciel s'est occupée intensivement de la SNCB. Pendant trois ans, la ministre Durant s'est efforcée de se débarrasser de l'homme dont elle souhaitait le départ. Entre-temps, les véritables priorités n'étaient pas abordées.

Le fait que la SNCB ne constitue toujours pas, à l'heure actuelle, une priorité absolue pour la coalition violette est clairement illustré par l'absence du ministre Vande Lanotte.

04.56 Bert Anciaux, ministre: Que vous ne jugiez pas ma présence importante, peu me chaut. Mais M. Vande Lanotte est absent pour des raisons de santé.

04.57 Francis Van den Eynde

mijnheer de minister, maar ik durf u hier te zeggen dat ik u namens mijn hele fractie – ik kijk naar mijn fractievoorzitter – vriendelijk verzoek om onze beste wensen voor een spoedig herstel aan de heer Vande Lanotte over te maken.

Daar gaat het niet over, mijnheer de minister. Ik wil er dadelijk op terugkomen. Het is niet mijn bedoeling om u hier te kleineren of om uw opdracht in de regering te verdonkeremanen. Ik wil alleen zeggen dat, wanneer het gaat om de grootste werkgever van het land en een van de meest essentiële bedrijven van het land voor al die belangrijke opdrachten die ik daarstraks heb genoemd, op dat ogenblik de aanwezigheid van een vice-eerste minister misschien wel vereist is.

Was het niet de heer Vande Lanotte, die nu al enkele dagen ziek is? Ik dacht dat hij aan de beterhand was omdat hij al een paar dagen ziek is. Nogmaals, het is geen persoonlijke aanval op u. U hebt mij niet de kans gegeven om op dat vlak wat verder te gaan en ik zal dat nu doen.

04.58 Minister **Bert Anciaux**: Mijnheer de voorzitter, gisteren was collega Vande Lanotte misschien ziek maar...

De **voorzitter**: Neen, ik heb een brief gekregen van zijn kabinetschef.

04.59 Minister **Bert Anciaux**: Hij was in elk geval op het werk, in het kabinet, in het Parlement en in de commissies. Vandaag is hij echter in bed. Voor zover ik weet heeft Vansevenant geen toegang tot de slaapkamer van Johan Vande Lanotte.

De **voorzitter**: Dat is niet het temperament van de heer Vande Lanotte. Mijnheer Annemans, wat zegt u? Tot wat?

04.60 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Tot het ziekbed van socialistische ministers. In deze paarse constellatie, voorzitter, echt waar.

De **voorzitter**: Het hangt er natuurlijk van af hoe betrappelijk die ziekte is.

04.61 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Ik dank de voorzitter van de Kamer voor het gebruik van die zeer mooie Oost-Vlaamse uitdrukking "hoe betrappelijk ze is". Dat is zuiver Oost-Vlaams, mijnheer de voorzitter, en niemand mag zijn oorsprong verloochenen. Het is trouwens altijd vleidend als men trots is op zijn oorsprong. Ik apprecieer ze dus.

De **voorzitter**: Ik heb daar geen probleem mee.

04.62 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, collega's, dit gezegd zijnde herhaal ik dat er een tragisch aspect is aan heel die zaak van de NMBS. Of het nu onder mevrouw Durant was of onder het huidige bewind, dat nog paars is maar niet groen meer, het is mijn schuld niet dat ze toch een klein beetje stiefmoederlijk behandeld wordt.

Mijnheer de minister, ik ben er zeer tevreden mee dat u zegt dat de vice-eerste minister zich bekommerd voelt. Zoals ik in de commissie voor Infrastructuur de betrokken vice-eerste minister in herinnering kon brengen kan men echter zelfs de meest eenvoudige problemen van die NMBS niet oplossen in dit land. Ik heb hem daaraan herinnerd met een niet-essentiële zaak.

Als men op het perron staat van een station en men wacht op een trein.

(VLAAMS BLOK): Vous pouvez lui souhaiter un prompt rétablissement au nom de notre groupe. Mon objectif n'est pas de dénigrer le ministre Anciaux mais la présence d'un vice-premier ministre serait indiquée.

04.62 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Il est dramatique que la SNCB ait été traitée en parent pauvre non seulement par Mme Durant à l'époque mais le soit également aujourd'hui par la coalition violette.

Lorsque vous attendez un train sur le quai de n'importe quelle gare d'Europe occidentale, l'endroit où se situent les voitures de première et de deuxième classe est annoncé. On procède de la sorte dans tous les pays. sauf en

dan wordt er aangekondigd waar zich de eerste-klasse-voertuigen zullen bevinden en waar de tweede-klasse-voertuigen. Op die manier weten de reizigers waar ze zich moeten bevinden op het ogenblik dat de trein stopt. Dat is zo in alle landen, behalve in één, namelijk in dit land. De vice-eerste minister antwoordt dan dat hij niet voor de eerste-klasse-voertuigen is.

Belgique. Le vice-premier ministre répond à cela qu'il n'est pas un partisan des voitures de première classe.

Mijnheer de minister, ik was destijds in een partij die ooit ook de uwe geweest is. Ik was daar heel lang in, veel langer dan u er lid van geweest bent. Ik ben langer lid geweest, maar we gaan daarover geen discussie houden. Ik ben er langer lid van geweest.

04.63 Minister **Bert Anciaux**: U bent er uitgetrokken, ik niet.

De **voorzitter**: Over welke partij gaat het?

04.64 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Ik ben trouw gebleven aan de partij. Mijnheer de voorzitter, het gaat over de voormalige Volksunie. Ik ben daarvan lid geworden in 1962. Naar aanleiding van het Egmont-pact ben ik er vertrokken in 1978.

De **voorzitter**: Mijnheer Van den Eynde, wat heeft dit te maken met eerste en tweede klasse?

04.65 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Neen, neen, maar de minister daagt mij uit op dat vlak.

04.66 Minister **Bert Anciaux**: (...)

04.67 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Geachte heer minister, als ik het resultaat vergelijk van uw partij en van mijn partij, dan heb ik nog steeds de indruk dat mijn partij in eerste klasse rijdt. Neem me niet kwalijk.

04.68 Minister **Bert Anciaux**: Qua resultaat in elk geval niet, mijnheer Van den Eynde. Wij hebben in elk geval al veel meer kunnen realiseren dan uw partij. Het zal ook zo wel blijven. Ik heb immers niet het gevoel dat u reeds iets hebt kunnen realiseren.

04.69 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): U maakt deel uit van het Belgische regime. Wij zijn nog steeds trouw aan onze Vlaams-nationale overtuiging.

Mijnheer de voorzitter, ik ga nu stoppen met deze discussie.

04.70 Minister **Bert Anciaux**: (...)

04.71 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Qua aantal kiezers staan wij duidelijk een stukje minder stil dan uw partij, collega. Ik ben blij dat u dat erkent.

04.72 Minister **Bert Anciaux**: (...)

04.73 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Integendeel, als de socialisten er niet waren geweest, dan hadden jullie geen enkele zetel, behalve de uwe.

04.74 Minister **Bert Anciaux**: Wij zijn de socialisten zeer dankbaar.

De **voorzitter**: Mijnheer Van den Eynde, ik zie het verschil tussen eerste en tweede klasse nog niet.

04.75 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): U bent dus neosocialisten, proficiat. Men heeft de gotiek en de neogotiek. Men heeft de socialisten en de neosocialisten. U moet het maar appreciëren.

De **voorzitter**: Kom terug tot de spoorwegen, mijnheer Van den Eynde.

04.76 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Je m'excuse auprès de Mme Dieu pour cette discussion un peu "intra-flamande".

04.77 Camille Dieu (PS): (...)

04.78 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): L'histoire de la Belgique est très intéressante mais elle est un peu courte.

Le **président**: Mais elle n'est pas finie, monsieur Van den Eynde.

04.79 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Ik wou alleen beklemtonen, mijnheer de voorzitter, dat men zelfs niet in staat is in dit land om dit probleem op te lossen. Met andere woorden, men kan de meest eenvoudige zaken bij de NMBS niet meer aan. Dit heeft veel te maken met de belangstelling van het beleid inzake die spoorwegen. Dat is uiteraard niet uitsluitend uw schuld, mijnheer de minister. Ik wil dit onmiddellijk bekennen. Dit is gegroeid. Ondertussen zitten wij met reizigers die op zijn minst minder gelukkig zijn, maar vooral met werknemers waarvan een aantal op dit ogenblik vreest dat zij hun baan gaan verliezen. Zij moeten luisteren naar de heer Vinck. Ook op dat vlak heeft men nogal wat verhaaltjes geschreven. Ik herinner mij – ik kijk eventjes naar collega Ansoms – wat er is gebeurd in de commissie voor de Infrastructuur in de vorige legislatuur. Na drie jaar had men eindelijk het hoofd kunnen afsnijden van de christen-democraat van de spoorwegen. Als ik mij niet vergis kwam men met een zekere heer Heinzmann op de proppen. Die man verscheen en zei tegelijkertijd: ik verdwijn opnieuw.

(...)

Het was wel paars. Ik wil er alleen maar aan herinneren...

04.80 Minister Bert Anciaux: (...)

04.81 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer Anciaux, u bent natuurlijk maar federaal minister geworden na 18 mei, maar de geschiedenis van de NMBS is toen niet begonnen en ze zal ook niet eindigen wanneer u als minister uit de federale regering verdwijnt. Gelukkig maar voor de NMBS trouwens, want dit zou wel eens vlug kunnen gebeuren.

De volgende stap was de heer Vinck. De heer Vinck kondigde aan dat er een aantal mensen zou moeten verdwijnen. Eerst ging het om 10.000, dan 8.000 en nog later 5.000 mensen. Vervolgens zei men ons dat niemand zou worden afgedankt omdat men het wou oplossen via natuurlijke afvloeiingen. Dat probleem is ondertussen nog steeds niet opgelost. Ik wil speciaal naar mevrouw Vervotte kijken omdat zij hier de vakbonden vertegenwoordigt. Ik heb niet de indruk dat de vakbonden op dat vlak zeer gelukkig zijn met wat u hebt gedaan met de NMBS. Misschien zal de FGTB dat niet durven zeggen.

Mijnheer de minister, u komt uit een partij die naar verluidt regionalistisch is. Ik gebruik uw woorden.

04.79 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Le fait que la SNCB ne parvienne même pas à résoudre les problèmes les plus simples trouve principalement son origine dans le manque d'intérêt politique pour les chemins de fer.

Après la mise à l'écart de M. Schouppe, M. Heinzman est entré en scène pour en sortir aussitôt.

04.81 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): C'est alors que fut nommé M. Vinck. Celui-ci a successivement évoqué la suppression de 10.000, de 8.000 puis de 5.000 emplois dans les chemins de fer. Ensuite, il n'a plus parlé que de départs naturels. Ce problème d'effectifs n'a jusqu'à présent pas été résolu. Une régionalisation des chemins de fer n'est plus, non plus, à l'ordre du jour.

Het woord nationalisme was uit den boze. Spirit was regionalistisch en internationalistisch en wat weet ik nog allemaal. De term regionalistisch stond er alleszins in. Ik dacht dat er toch ergens sprake was van de regionalisering. Ik zou u nu in de ogen willen kijken en vragen hoever u daarmee geraakt bent en wat u daarvan realiseerde.

(...) (...)

04.82 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Dat was niet alleen de zaak van de heer Stevaert die daarvan misschien niet al te veel afweet. Mijn collega van de sp.a, uit Gent, was daarvoor ook gewonnen. Welnu, wat hebt u daarvan terechtgebracht?

04.83 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de minister, de CD&V-fractie heeft geprobeerd om de Gewesten in de raad van bestuur te krijgen van het belangrijke infrastructuurbedrijf dat instaat voor de aanleg en het onderhoud van nieuwe infrastructuur. Ik heb een amendement ingediend in die zin, maar dat werd door de leden van uw partij weggestemd. U had kunnen aantonen dat het menens was en dat u ditmaal kon doen wat u niet kon toen u minister was in de Vlaamse regering, met name een beheerder van het Vlaams Gewest in de NMBS plaatsen. U maakte deel uit van de federale regering en u had het dus maar voor het zeggen. U kon iemand van het Vlaams Gewest in de raad van bestuur van het infrastructuurbedrijf kunnen krijgen, maar u hebt dat niet gedaan.

04.83 Jos Ansoms (CD&V): Nous avons tenté par le biais d'un amendement d'intégrer les Régions et donc également la Région flamande dans le Conseil d'administration de l'entreprise d'infrastructure. Le parti du ministre aurait pu soutenir cet amendement, mais il ne l'a pas fait.

De **voorzitter**: Mijnheer Van den Eynde, gelieve uw betoog voort te zetten.

04.84 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik merk dat de minister wil interveniëren.

De **voorzitter**: Er moet toch niet op alles worden gereageerd.

04.85 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de regering mag u nooit het woord ontnemen. Dat is mijn mening als democraat.

De **voorzitter**: Mijnheer Van den Eynde, neem het mij niet kwalijk, maar probeer toch te besluiten.

04.86 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Voorzitter, ik wilde de minister alleen maar de kans geven om ook zijn standpunt terzake weer te geven.

Mijnheer de minister – ik richt mij niet alleen tot , maar tot de leden van de meerderheid en tot de hele regering. – het enige wat u met dat bedrijf hebt gedaan en waarvan ik bij de aanvang zei dat er een soort tragiek aan vastzat, is het nog een beetje overeind houden. Een klein beetje, want ondertussen is de veiligheid op het spoor zoek. Niet alleen de veiligheid van de reiziger, maar ook de veiligheid van het personeel. Ondertussen is de werkzekerheid van dat personeel zoek. Erger nog, misschien is zelfs de mobiliteit van de reiziger ook in het gedrang gekomen.

Hoe de trein morgen zal rijden, weet niemand. Een zekerheid hebben we evenwel en dat is dat het geen deel uitmaakt van de hoofdbekommernis van de regering. Het bewijs daarvan is dat zij alle maatregelen die zij op dit ogenblik wil treffen in verband met de NMBS, doodgewoon in een vuilnisbakwet werpt en ik bedoel de wet die wij momenteel bespreken. Ik dank u voor uw aandacht.

04.86 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): La seule réalisation du ministre réside dans le maintien à flot de l'entreprise, mais la sécurité des voyageurs et du personnel est oubliée, de même que la sécurité d'emploi des travailleurs et la mobilité des voyageurs.

Le fait que le gouvernement camoufle les mesures relatives à la SNCB dans la loi-programme démontre que la société de chemins de fer ne constitue pas la préoccupation principale de ce gouvernement.

04.87 Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, ik begrijp uit de

04.87 Bert Anciaux, ministre:

uiteenzetting van de vertegenwoordiger van het Vlaams Blok dat de hoofdproblematiek van de NMBS dus het aanduiden is waar de plaatsen van 1e of 2e klasse komen.

Om een bewijs te geven dat de regering de NMBS wel degelijk heel ernstig neemt: dit is de eerste regering die zo'n forse investering zal doen in de NMBS. 7,4 miljard euro schuldovername zal deze regering tot stand brengen. Ik wil daar alleen mee zeggen dat dat een immense financiële investering is waardoor de NMBS nieuwe impulsen en nieuwe kansen krijgt voor de toekomst.

04.88 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb twee kleine zaken op te merken. Ten eerste, de minister probeert mijn betoog te herleiden tot waar de plaatsen van 1^e of 2^e klasse zouden komen, terwijl ik alleen maar wou aangeven dat hij zelfs niet in staat is – enfin, hij niet alleen – om dat eenvoudige probleem, dat in heel West-Europa opgelost is sinds jaar en dag, aan te pakken. U kunt zelfs dat niet, mijnheer de minister.

Ten tweede, neem het mij niet kwalijk, dat u eindelijk na zoveel jaren die schuld wilt overnemen, is omdat u niet anders meer kunt! Hoe zou u kunnen dulden dat de spoorwegen over kop gaan wanneer u de Belgische regering vertegenwoordigt? Komaan, dat is gewoon essentieel, u kunt daar niet aan ontsnappen. Maak daarvan geen pluim om op uw hoed te steken!

04.89 Camille Dieu (PS): Monsieur le président, madame et monsieur les ministres, il n'est guère facile d'intervenir après les propos que j'ai entendus.

En tout cas, les socialistes et en particulier le groupe socialiste de la Chambre ne se préoccupent pas seulement de l'avenir de la SNCB. En effet, jusqu'à présent, je n'ai entendu parler que d'une seule entreprise publique autonome alors que toutes les entreprises autonomes seront confrontées, dans les mois qui viennent, à des changements importants, à des défis majeurs. Je pense notamment à Belgacom dont personne n'a encore parlé, de La Poste et de BIAC. M. Thijs nous a parlé de la modernisation indispensable de La Poste. Si cette dernière n'accélère pas sa modernisation, elle va droit dans le mur.

Si la SNCB est une entreprise publique importante, les autres le sont également et méritent aussi notre attention.

Je voudrais dire également que personne ici n'a l'apanage de la meilleure défense syndicale des travailleurs de ces entreprises. De plus, je constate que l'on se préoccupe beaucoup de l'avis des travailleurs affiliés à la CGSP secteur "cheminots". Je voudrais, pour ma part, connaître l'avis des travailleurs affiliés à la CSC secteur "cheminots", à moins que les syndicats ne soient déjà fusionnés.

Le groupe socialiste estime que nous devons faire preuve, face à l'inquiétude réelle des travailleurs, de vigilance et de créativité. Pourquoi? Parce que plusieurs scénarios catastrophe ont déjà été envisagés par les travailleurs comme la perte de leur statut et des droits qui en résultent. Certains ont même envisagé de devoir faire face à un scénario similaire à celui qu'à connu la Sabena.

Malgré ce que certains ont pu dire ici, il faut admettre que le gouvernement est fort proche des entreprises et essaie en tout cas

L'intervention du député du Vlaams Blok laisse entendre que les annonces relatives aux voitures de première et de seconde classe constituent le principal problème de la SNCB.

L'actuel gouvernement entend reprendre la dette pour un montant de 7,4 milliards d'euros et offre ainsi de nouvelles perspectives à la SNCB.

04.88 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Il n'est pas juste de réduire mon intervention à une simple observation sur les annonces relatives aux voitures de première et de seconde classe. Il s'agit d'un exemple qui illustre l'état général des chemins de fer belges. Ex uno disce omnia!

Si le gouvernement reprend la dette de la SNCB après toutes ces années, c'est qu'il n'a guère le choix. Il ne faut pas s'en féliciter.

04.89 Camille Dieu (PS): De PS fractie is niet alleen bekommerd om de NMBS, maar eveneens om alle autonome bedrijven die in de komende maanden met belangrijke veranderingen, die heel wat werknemers verontrusten, zullen gecon-fronteerd worden. We weten dat de regering haar best doet voor die ondernemingen, maar haar mogelijkheden zijn beperkt. We weten echter ook dat je op een bepaalde moment die angst moet kunnen loslaten. Zowel de regering als het Parlement moeten blijk geven van waakzaamheid en creativiteit.

Waakzaamheid is geboden: men moet erop toezien dat het management van die overheids-bedrijven voorrang geeft aan collectieve onderhandelingen. Niets ontziende herstructureringen waartoe louter op grond van cijfers wordt beslist, zullen wij afwijzen. Die bedrijven moeten hun taken van openbare dienstverlening waarmaken, in omstandigheden waarbij zowel de werknemers worden gerespecteerd als aan de verwachtingen van de gebruikers wordt voldaan. Het is aan de

d'intervenir le mieux possible. Il ne faut pas oublier que ces entreprises publiques sont autonomes et que notre pouvoir d'action est assez limité, notamment en matière de concertation sociale.

On a parlé de pertes d'emplois. Mais on nous a assurés qu'il n'y aurait pas de licenciements secs, même si l'on peut s'interroger sur la faisabilité de la chose.

Malgré les déclarations de certains, on sait aussi que même si la loi est imprécise – ce que je veux bien reconnaître - notamment en ce qui concerne la création du GI et de l'OIP, il est clair que, dans le cadre de cette création, si elle a lieu, il y a unicité du statut des travailleurs et du statut syndical. Il y a une seule commission paritaire nationale. Quand nous avons posé la question au ministre de savoir comment serait composée cette commission, il a déclaré qu'il faudrait, bien entendu, faire entrer les gestionnaires du GI pour qu'ils puissent être confrontés aux syndicats. Mais on ne recalculera pas la représentativité des syndicats avant 2008.

Je ne sais pas ce qu'il vous faut encore comme réponse! C'est suffisamment explicite pour dire qu'on peut avancer. Cependant, nous savons aussi qu'il faut répondre aux angoisses des travailleurs. L'angoisse doit être prise en compte parce qu'elle génère des problèmes qui doivent être évités. C'est ainsi que je crois que le devoir du gouvernement, du parlement et des gestionnaires des entreprises publiques est de lever ce malaise et de faire preuve de vigilance et de créativité; vigilance pour s'assurer que le management des entreprises publiques privilégie le cadre de la négociation collective et de la concertation sociale, notamment pour les plans d'entreprise à venir.

Nous refuserons, en tant que socialistes, que des restructurations aient lieu brutalement et seulement sur des bases comptables. Si nous sommes d'accord pour dire qu'il faut bien assainir les entreprises, il faut aussi qu'elles puissent d'abord et surtout prester les missions de service public, dans des conditions qui respectent à la fois les travailleurs et les usagers du service public, dont on n'a pas beaucoup parlé jusqu'à présent. Cela, c'est l'État qui doit le permettre. Il doit dégager des dotations suffisantes pour que les entreprises puissent atteindre les objectifs que nous leur assignons.

Il faut aussi dire que le management des entreprises, la direction a la responsabilité d'assurer que l'entreprise puisse remplir toutes ces missions dans un cadre économique viable. La Poste, Belgacom, la SNCB ont annoncé des pertes d'emplois, des postes supprimés, même s'il n'y a pas, disent-elles, de licenciements secs, et tout cela pour affronter la modernisation et la concurrence. Pour nous, je le répète, tout cela doit se faire dans le cadre de la négociation, de la concertation avec les organisations représentatives des travailleurs.

Tout à l'heure, M. Van den Eynde a parlé des différentes annonces qui ont été communiquées: 10.000 emplois en moins à La Poste, il y a quelques mois, 4.500 il y a quelques semaines. Pour les organisations syndicales, il y a de quoi claquer la porte pendant ces négociations, qui n'en sont pas puisqu'on ne leur dit même pas quels postes vont être affectés par les pertes en question. Que ce soit à la SNCB ou à Belgacom – car Belgacom va perdre aussi des centaines d'emplois de cadres, cela a commencé en juillet et cela va se poursuivre -, agir ainsi sans concertation et sans avertissement, c'est demander aux organisations syndicales de signer un chèque en blanc au nom de la modernisation. Et cela, nous comme d'autres, nous le refusons.

Nous resterons vigilants pour affirmer au gouvernement comme aux

overheid om dat mogelijk te maken door voldoende financiële middelen ter beschikking te stellen.

Het management van zijn kant moet ervoor zorgen dat het bedrijf die taken in economisch leefbare omstandigheden kan uitvoeren. Dat moet echter gebeuren via onderhandelingen. In het kader van de parlementaire controle zullen wij telkens weer onderstrepen dat de modernisering niet mag worden doorgevoerd ten nadele van de werknemers en ten koste van de dienstverlening aan de burgers.

Waakzaamheid maar ook creativiteit. Artikel 409 stelt eerste denkpistes voor. De regering zal personeel uit de autonome bedrijven naar onze overheidsdiensten detacheren. Voor deze terbeschikkingstelling moeten bakens worden uitgezet.

entreprises notre rôle de contrôle parlementaire. Si nous appuyons la modernisation quand elle est nécessaire, nous refusons qu'elle se fasse sur le dos des travailleurs et au détriment des services rendus aux citoyens.

Pourquoi parler de créativité? Parce que personne n'en a parlé aujourd'hui. Je vais donc m'appuyer sur l'article 409 du projet que nous avons examiné en commission, où une première piste est lancée en termes de mobilité intra-fonction publique. Le gouvernement va détacher du personnel surnuméraire des entreprises publiques autonomes vers d'autres services publics, qu'ils soient fédéraux, communautaires, régionaux ou communaux. Mais nous disons aussi que cette mise à la disposition d'un autre service public doit être menée dans un cadre balisé.

Il y a, par exemple, des conditions strictes. La première, c'est de s'assurer que le travailleur n'a pas pu trouver un autre poste au sein de son entreprise d'origine. La deuxième, c'est que le transfert se fasse sur base volontaire. Tout cela doit se passer dans le cadre de la concertation sociale. Il ne faut pas non plus...

04.90 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, Mme Dieu parle de balises pour cet ancien article 409, devenu article 475 après le vote en commission. Elle parle de balises et explique les conditions; pourtant, je lis l'article et je ne vois aucune de ces conditions. Je ne vois qu'une habilitation accordée au gouvernement pour commencer une concertation, mais aucune trace de balises. Je peux vous lire l'article.

04.91 Camille Dieu (PS): Monsieur le président, je n'ai jamais dit qu'elles étaient inscrites dans la loi. Si je parle de balises ici, en séance plénière, c'est parce que notre groupe souhaite que ces balises soient inscrites dans des arrêtés d'exécution.

Je cite les balises en question: la concertation sociale, le fait de devoir d'abord retrouver un emploi pour le travailleur surnuméraire dans son entreprise même, le fait de conclure le transfert sur base volontaire, le fait encore de mettre sur pied des programmes de formation et de reconversion. En effet, un facteur ne peut pas devenir chauffeur de bus du jour au lendemain.

C'est tout ce que je dis. Le groupe socialiste souhaite que cela soit inscrit dans les arrêtés d'exécution. Sinon, je n'en parlerais pas et je n'aurais fait que citer la loi que vous connaissez aussi bien que moi.

Si ces conditions indispensables sont remplies, au moment de l'exécution de la loi, nous pouvons soutenir cette idée d'une mobilité "intra-fonction publique", que l'on connaît par ailleurs à d'autres niveaux. C'est ce qu'on pourrait appeler des réaffectations dans le système de l'enseignement, par exemple.

Les entreprises publiques autonomes et les travailleurs vont connaître une année mouvementée. Je répète qu'il nous faut faire preuve de vigilance et c'est ce que nous ferons, de créativité, et c'est ce que nous essaierons de faire parce qu'il faut lever les inquiétudes des uns et des autres, mais aussi parce qu'il faut que nos concitoyens continuent à bénéficier en toute sécurité de services publics de qualité. Dommage que M. Van den Eynde ne soit plus là!

04.92 Inge Vervotte (CD&V): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil even reageren op mevrouw Dieu. die zei dat hier nu niet is gesproken

04.90 Marie Nagy (ECOLO): U heeft het over bakens. Het artikel bevat echter geen voorwaarden!

04.91 Camille Dieu (PS): Ik heb niet gesproken van bakens opgenomen in de wet. Onze fractie wil dat ze in de uitvoeringsbesluiten worden ingeschreven.

De autonome bedrijven en hun werknemers staat een bewogen jaar te wachten. Het is dus onze taak waakzaam en creatief te zijn om de onrust van de enen en de anderen weg te nemen en om de veiligheid en kwaliteit van de overheidsdiensten te waarborgen.

04.92 Inge Vervotte (CD&V): Je veillera. à la lumière des débats

over De Post en andere overheidsbedrijven, die toch ook heel belangrijk en eveneens in moeilijkheden zijn. Ik denk dat dat juist is, maar ik ga die discussie daarover vanavond niet voeren. Ik denk namelijk dat wij dat zeker volgende week nog kunnen doen, wanneer wij de beleidsnota van de betrokken minister even onder loep nemen, alsook de begroting. Ik denk dat wij in de commissie trouwens ook een aantal opmerkingen hebben gemaakt en onze visie hebben gegeven. Wij konden zelfs vaststellen dat de minister zelfs niet alle overheidsbedrijven had opgenomen in zijn beleidsnota. Dat is zeer spijtig. Hij heeft er blijkbaar een aantal uitgehaald en over een aantal andere heeft hij blijkbaar geen visie of hij vindt het niet nodig om er een beleid voor te voeren. Ik denk echter dat wij daarop volgende week zullen terugkomen.

Aangezien wij de voorbije tijd veel debatten hebben gevoerd over de efficiëntie van het parlementair werk, zal ik geen lange uiteenzetting geven. Ik wil niet dat wij hier in herhaling vallen, ik zal evenmin spreken over de herstructurering van de herstructurering van de herstructurering van de NMBS, waarover collega Ansoms de nodige bemerkingen heeft gemaakt. Ik ga echter twee kleine artikeltjes uit de sector "Infrastructuur" van de programmawet lichten. Ik vind dat die wel eens apart de nodige aandacht mogen krijgen. Kleine artikeltjes vallen vaak tussen de mazen en krijgen vaak niet de aandacht die zij verdienen.

Het gaat hier over de dotaties van De Post en de NMBS, die men vanaf 1 november op de begroting kan ordonneren. Die betalingen vanaf 15 januari vinden wij een goede zaak, want het bedrijf heeft die dringend nodig, maar wij denken dat men met dit artikel van plan is om de bedragen, die te maken hebben met de uitgaven van 2004, op de begroting van 2003 te zetten. Dit kan wettelijk, maar het is niet omdat het kan, dat het ook een goede zaak is. Wij vinden het geen goede zaak en zal zo dadelijk de redenen toelichten.

De belastingsbetaler vertrouwt zijn geld aan ons toe, opdat wij het zouden beheren als een goede huisvader. Dat wil dan ook zeggen dat de uitgaven en de inkomsten in balans moeten zijn. Over dat vertrouwen hebben wij de voorbije weken opnieuw zeer nefaste berichtgeving gekregen. Wanneer wij kijken naar de resultaten van een Europees onderzoek, dan scoort België daar zeer laag, niet alleen de regering, ook het Parlement. Ik denk dus dat elementen zoals begroting en het beheren van de centen van de mensen belangrijk zijn.

Men kan de begroting op twee manieren opvatten.

De begroting kan worden opgevat in enge zin, dat wil zeggen dat de eindresultaten positief zijn of dat er geen verlies is en de resultaten in evenwicht zijn. Eigenlijk wordt dan de voorrang gegeven aan allerlei methoden en manieren om ervoor te zorgen dat de begroting in evenwicht is. Dat ze in evenwicht is, is voor ons heel belangrijk.

De definitie van de begroting kan echter ook in brede zin worden gezien. Dat wil zeggen dat ervoor wordt geopteerd dat de inkomsten en uitgaven in de realiteit in balans zijn.

Daarom vinden wij dat het artikel nefast is. Het is, ten eerste, nefast voor het goede beeld van de begroting en, ten tweede, voor de manier waarop de regering de definitie van een begroting hanteert. Voor haar is het resultaat belangrijker dan de reële balans van inkomsten en uitgaven. Daarom hebben wij het artikel niet goedgekeurd. Wij vinden het immers geen goed artikel, dat geen vertrouwen schept bij de burger. Wij vermoeden zelfs dat de budgettaire operatie met betrekking tot de pensioenfondsen van Belgacom hiermee iets te maken hebben. De regering krijgt extra inkomsten. Misschien zal ze zelfs alle inkomsten

sur l'efficacité du fonctionnement du Parlement, à éviter les redites.

La loi-programme comporte un article sur le paiement des dotations de La Poste à la SNCB. Nous craignons que le gouvernement utilise cet article pour inscrire des dépenses afférentes à 2004 au budget de 2003. C'est peut-être possible sur le plan légal mais ce n'est pas une bonne chose. Le citoyen attend de l'autorité qu'elle gère les impôts en bon père de famille et que les dépenses et les recettes soient en équilibre.

On peut considérer un budget de deux manières. Soit on cherche uniquement à ne pas avoir de déficit, soit on s'emploie à faire en sorte que les recettes et les dépenses soient vraiment en équilibre. A cet égard, cet article est néfaste. Le résultat prime l'équilibre entre les recettes et les dépenses dans la réalité. Cet article n'est pas de nature à renforcer la confiance du citoyen dans les autorités. Il semble que l'on veuille inscrire des dépenses de 2004 au budget de 2003.

op de begroting voor 2003 moeten plaatsnemen. Daarvoor zullen wij moeten wachten op de beslissing van Europa. Ze zal dus uitgaven die in realiteit te maken hebben met 2004, misschien op de begroting plaatsnemen van 2003. Wij vinden dat geen goede zaak.

04.93 Minister **Bert Anciaux**: Ik ben absoluut geen deskundige terzake. Ik kan u echter in ieder geval verzekeren dat het artikel niet tot doel heeft om gelden die op de begroting 2003 staan, aan te wenden voor de uitgaven 2004. Het gaat wel over voorafnamen op de begroting 2004, die vanaf 1 november 2003 kunnen worden betaald. Het heeft echter absoluut niets te maken met een verschuiving binnen de begroting. Als het nu nog zou gebeuren, gaat het over gelden van 2004, die als een voorafname kunnen worden betaald vanaf 1 november 2003. Dat moet dan nog in de wet gegoten worden die hier vóór ...

De **voorzitter**: ... 30 april moet worden goedgekeurd.

04.94 Minister **Bert Anciaux**: De wet moet dus vóór de zomer van 2004 worden goedgekeurd. Het gaat in ieder geval niet over middelen van 2003 die dienen voor voorafnamen of betalingen van 2004.

04.95 **Inge Vervotte** (CD&V): Dat zullen we dan bekijken, want we hebben natuurlijk ook ons oor te luisteren gelegd. We merken dat de regering blijkbaar zoekt om operaties zoals het Belgacomfonds en de inkomsten die ermee te maken hebben, naar 2003 over te hevelen. Ze zoekt naar manieren om haar begroting toch nog in evenwicht te houden.

Ik ben heel blij met uw verklaring. Wij zullen daar dan ook verder op toezien. Ik heb ook eens de reglementering nagekeken, waarin heel duidelijk staat dat het kan tot 100% van het bedrag. We zullen zien wat er in de praktijk echt zal gebeuren. Als het zou gebeuren, vinden wij dat in elk geval geen goede zaak. De begroting moet voor ons immers in de brede zin van het woord worden gezien en niet in de enge zin, zijnde enkel en alleen de resultaten. Wij vinden alle toegepaste trucs, alle verschuivingen en andere methoden niet goed voor het vertrouwen dat de burger in ons stelt om zijn centen te beheren.

Het andere artikel waarover ik het wil hebben, is daarnet al aan bod gekomen.

Mijnheer de minister, ik wil wat dieper ingaan op het artikel over de mobiliteit van de werknemers van de overheidsbedrijven, die kunnen getransfereerd worden naar andere overheidsdiensten. Mevrouw Dieu en de heer Bellot hebben er reeds naar verwezen. Ik sluit me aan bij de verbazing van mevrouw Nagy. Ik verneem dat de PS blijkbaar voorwaarden wenst te stellen. Ik verneem dat MR duidelijke voorwaarden wilt stellen. Ze hebben ze opgesomd. Ik kan echter niet anders dan vaststellen dat die voorwaarden niet in de wetgeving werden opgenomen. Ligt dat aan de VLD of de sp.a? Hadden zij andere voorwaarden of helemaal geen voorwaarden over die mobiliteit? Ik herhaal dat ik van de bemerkingen en voorwaarden van PS en MR niets kan terugvinden in de wet. Dat is een van onze fundamentele kritieken.

Met het principe op zichzelf heeft CD&V geen enkel probleem. Integendeel, wij vinden het een goed idee, tenminste als mensen er beter van worden om een andere functie uit te oefenen én de jobs kwaliteitsvol zijn. Stressonderzoeken en bevindingen van arbeidspychologen en –sociologen tonen aan dat jobinhoud een van de belangrijkste meetinstrumenten is om vast te stellen of mensen aan stress lijden op het werk of niet. Zij verwijzen onder meer naar de pool

04.93 **Bert Anciaux**, ministre: Ce n'est absolument pas le but de cet article. Il s'agit d'une avance sur le budget de 2004. Aucun glissement n'est opéré car il s'agit de moyens de 2004 qui peuvent être payés à partir de 2003.

04.95 **Inge Vervotte** (CD&V): Votre réponse nous satisfait et nous resterons attentifs à la question. Si nos craintes devaient se vérifier, ce ne serait en tout cas pas une bonne chose. Le recours à des subterfuges pour préserver l'équilibre du budget nuit à la confiance du citoyen dans les autorités.

Je voudrais évoquer aussi l'article relatif à la mobilité des travailleurs des entreprises publiques. Le PS et le MR ont indiqué qu'ils souhaitent assortir cette mobilité de conditions qui, étonnamment, ne figurent toutefois pas dans la loi-programme.

Faut-il y voir l'influence des autres partenaires de la coalition qui ne voudraient pas de telles conditions? Lorsque des travailleurs sont transférés vers d'autres services publics, il doit s'agir d'emplois de qualité. Selon l'explication fournie en marge de cet article, il y a des travailleurs en surnombre. Nous devons, dans la perspective de futures restructurations, tirer les enseignements de ce qui s'est passé avec le pool de Belgacom, où la remise au travail n'a pas donné les résultats escomptés. L'article concerne aussi les travailleurs qui seront en surnombre à la suite de restructurations non encore entièrement réalisées. En commission, le ministre a pourtant

van werknemers van Belgacom die een tijd lang niets hebben gedaan en hierdoor zwaar gedemotiveerd geraakten. Indien er jobs te veel zijn en de mensen stemmen ermee in, is CD&V voorstander van het systeem om deze mensen andere kwaliteitsvolle jobs aan te bieden.

Belangrijk is de toelichting bij het artikel. Volgens die toelichting zal het gaan over mensen in bovental. Ik heb reeds verwezen naar de pool van Belgacom. Indien in de toekomst nog herstructureringen plaatsvinden in overheidsbedrijven, zullen we hieruit lessen moeten trekken. We hebben vastgesteld dat de hertewerkstelling van die pool niet gewerkt heeft. Het artikel heeft eveneens betrekking op de "mensen die er zullen komen". Ik citeer de mooie uitleg van de toelichting: "Door de herstructureringen die nog niet ten volle zijn uitgevoerd, zullen er waarschijnlijk mensen in bovental komen in de verschillende overheidsbedrijven zoals De Post en Belgacom. Dit aantal is nog nader te bepalen, omdat men nog niet weet wat de gevolgen daarvan zullen zijn." Mijnheer de minister, sta me toe hierover verbaasd te zijn. In de bevoegde commissie hebben we de minister hierover reeds meerdere malen ondervraagd. Hij heeft geantwoord dat er op dit ogenblik geen sprake is van mensen in bovental en dat de regeling van de natuurlijke afvloeiing de enige manier is om het aantal personeelsleden te verminderen. Nu lees ik plotseling in de toelichting bij een artikel van de programmawet dat er mensen in bovental zullen zijn. Wat zouden deze mensen hiervan denken mochten ze dat lezen. Ze zouden er zeker geen goed gevoel bij hebben, zeker omdat een gesprek over deze problematiek angstvallig uit de weg wordt gegaan.

Er werd op gewezen dat er reeds veel tijd verloren is gegaan.

De gedelegeerd bestuurder, Johnny Thijs, heeft heel duidelijk gezegd dat wij geen minuut kunnen verliezen. Ik kan dan ook alleen maar vaststellen dat men met heel die problematiek, over de herstructurering, de mensen in overtal, de sociale gevolgen en de onderhandelingen daarover angstvallig de kaap van de verkiezingen-2004 wil overschrijden.

04.96 Minister **Bert Anciaux**: Mijnheer de voorzitter, ik kan mij absoluut niet uitspreken over het feit of en welke herstructureringen er in de toekomst nodig zullen zijn. Ik kan alleen zeggen dat het in deze programmawet gaat over mensen die de band met hun overheidsbedrijf behouden. Zij worden echter ingezet, volgens de voorwaarden bepaald door de bevoegde federale minister, de minister van Overheidsbedrijven, na overleg in het paritair comité. De voorwaarden waarop die mensen ingezet worden in andere openbare diensten zijn vanzelfsprekend absoluut voorafgaandelijk gekend. De mensen zullen weten wat zij moeten doen tegen welke voorwaarden. De statutaire band met hun werkgever blijft totaal behouden.

04.97 Inge Vervotte (CD&V): Mijnheer de minister, ik ben blij dat u dat zelf zegt, want daarmee komt u op mijn volgende punt, met name die voorwaarden.

U zegt: na akkoord. Welnu, als ik de tekst lees, lees ik dat het gebeurt na voorlegging aan het paritair comité. In onderhandelingen is een voorlegging of een akkoord volgens mij niet hetzelfde. Ik hoop dat men daaromtrent geen woordenspel zal houden, dat het zeer duidelijk om een akkoord zal gaan in het paritair comité en niet om voorlegging aan het paritair comité.

indiqué qu'il n'est nullement question de travailleurs en surnombre et que les départs naturels constituent la seule manière de réduire l'effectif. L'administrateur délégué de La Poste affirme qu'il n'y a pas de temps à perdre. On cherche donc désespérément à reporter le problème des restructurations, de ses conséquences sociales et des négociations en la matière.

04.96 Bert Anciaux, ministre: Je ne puis me prononcer maintenant sur les restructurations qui devront être opérées à l'avenir. Mais il est question, dans la loi-programme, de travailleurs qui conservent leur lien statutaire avec leur entreprise tout en étant affectés ailleurs, selon les conditions définies par le ministre des Entreprises publiques après concertation avec la commission paritaire. Les conditions seront connues à l'avance.

04.97 Inge Vervotte (CD&V): Vous dites qu'il faut un accord mais le texte indique que cela se fera après que le dossier aura été soumis à la commission paritaire. La possibilité est créée sans que les conditions aient été préalablement fixées. Nous aurions préféré la situation inverse où l'on négocierait d'abord les conditions avant d'ouvrir la possibilité.

Wij hebben er een probleem mee – ik sluit me aan bij de bemerking die daarnet gemaakt werd – dat hier de mogelijkheid wordt gecreëerd zonder de voorwaarden erin te zetten. Wij hadden dat liever andersom gezien. Beter zouden er eerst onderhandelingen plaatsvinden waarbij wordt nagegaan wat men nodig heeft. Daarna creëert men de mogelijkheid. Dat zou perfect mogelijk zijn.

04.98 Minister **Bert Anciaux**: Dat is nu even correct. De voorwaarden worden bepaald in het paritair comité. De band met het bedrijf...

04.99 **Inge Vervotte** (CD&V): Ik kom daar zodadelijk toe. Als u mij toestaat om mijn betoog verder te zetten, dan zult u merken waarom ik dat belangrijk vind.

Wij vinden het dus spijtig dat die voorwaarden niet zijn opgenomen. Een voorwaarde die volgens ons zeker opgenomen moest zijn geweest in het artikel zelf, luidt dat men eerst moet heroriënteren in het bedrijf, dat het om kwaliteitsvolle jobs moet gaan en dat het op vrijwillige basis moet gebeuren. Ik zeg dat er graag bij, want het is gemakkelijk voor ons om hier te spreken over vrijwillige basis. Maar als ik lees dat het zal gaan om mensen die in overtal komen, dan durf ik bij die vrijwillige basis toch wel vraagtekens te plaatsen. Ik denk dat iedereen die te maken heeft met jobverlies, heel goed weet wat het betekent op vrijwillige basis te veranderen van job.

Ik herhaal, mits akkoord van de paritaire comités. In de tekst staat “voorlegging”, maar ik had liever dat er “akkoord” zou staan.

Het is ook belangrijk dat de betrokken overheidsdiensten daarbij betrokken worden. In het artikel vind ik daarover niets terug. Als personen uit verschillende culturen moeten samenwerken, is het zeer belangrijk dat alle partijen worden geconsulteerd, dat er overleg wordt gepleegd, ook met de betreffende gemeentediensten of overheidsdiensten. Als werknemers van een bepaald bedrijf bijvoorbeeld op een andere dienst terecht komen en er is onenigheid over de lonen, weet u ook welke problemen dit in de realiteit schept. Dat kan onder meer leiden tot pestgedrag. Ik heb gemerkt dat de regering dit zeer belangrijk vindt en dit wil aanpakken. Bij het overleg moet rekening worden gehouden met al deze aspecten.

De reden waarom wij daarover eerst willen spreken en dan pas de mogelijkheid creëren is omdat wij duidelijk aanvoelen dat dit met herstructureringen gepaard zal gaan. Het is niet goed dat er al een mogelijkheid is, dat de deur wordt opengezet. De onderhandelingen moeten volgens ons van nul beginnen. Het is precies aan de paritaire comités om te bepalen hoe zij die onderhandelingen en herstructureringen zullen doorvoeren. Nu creëert men een mogelijkheid, terwijl de voorwaarden niet zijn vastgelegd. Wel, dat zijn volgens mij onderhandelingen met een stok achter de deur. Dat is de reden waarom wij het liever andersom hadden gezien, in plaats van de deur open te laten en aan te kondigen dat er nog gerust kan worden onderhandeld over de voorwaarden. Het had andersom gekund. Dat is een van de redenen waarom ik het belangrijk vond hierover een uiteenzetting te houden.

Als u het overleg inderdaad belangrijk vindt - en dat geloof ik, want dat is de enige sleutel tot succes - waarom moet dan die mogelijkheid worden gecreëerd? Overleg eerst en creëer daarna de mogelijkheid, zodat de mensen niet nodeloos ongerust moeten worden gemaakt omdat zij niet weten wat hen verder te wachten staat als zij deze teksten zien. Ik denk dat men heeft aezead dat de sociale rust op het

04.99 **Inge Vervotte** (CD&V): Une condition qu'il aurait assurément fallu inscrire dans le texte est qu'il doit s'agir d'emplois de qualité et que le transfert doit se faire sur une base volontaire. S'agissant de personnes, on ne peut pas véritablement parler de décision volontaire. Il est important aussi de se concerter avec les services publics concernés. Si l'on crée la possibilité avant de négocier, les négociations se feront sous la pression.

terrein heel belangrijk was. Dergelijke artikels zullen daar geen goed aan doen.

04.100 Daan Schalck (sp.a-spirit): Mevrouw Vervotte, ik geef het voorbeeld van het sociaal akkoord bij De Post, waarin duidelijke aantallen zijn vermeld en waarover de sociale partners het eens zijn. Ik begrijp dus niet goed wat er verkeerd aan is om terzake een extra mogelijkheid te bieden. Bij De Post bestaat al een sociaal akkoord over het aantal afvloeiingen en hier wordt aan betrokkenen een nieuwe kans geboden.

04.101 Hans Bonte (sp.a-spirit): Mevrouw Vervotte, de reden waarom ik hier zit is omdat men u heeft aangekondigd als vakbondsvrouw en u weet dat mijn sympathie voor syndicale bewegingen groot is. Ik wil in dit debat interveniëren omdat mij iets ontgaat. Ik heb het debat wel niet helemaal kunnen volgen, ook niet in de commissie. Wij zijn het er allemaal over eens dat een herstructureren in de publieke sector hoe dan ook nodig zullen zijn.

Ik denk dat het weinig analyse vergt, naar welk segment van de openbare sector u ook kijkt, om te zien dat tengevolge van misschien te laks optreden in het verleden wij nu met fundamentele problemen dreigen te zitten in een aantal cruciale takken. Er is een aantal bedrijven genoemd. Ook tengevolge van de Europese reglementering zullen wij ongetwijfeld naar herstructureren gaan. Ik denk dat dit een moeilijk maatschappelijk probleem is waaraan wij niet ontsnappen. Wij moeten, denk ik, zo goed als mogelijk proberen te werken in overleg met de betrokken werknemers en vakbonden. Ik zal de laatste zijn om dat tegen te gaan. Daarbij moet u natuurlijk wel uw fundamentele doelstelling voor ogen houden, te weten het goed functioneren van uw overheidsdiensten. Daar zitten wij, denk ik, toch op dezelfde lijn.

Wat ik niet meer snap in het debat is dat de regering via het ontwerp als maatregel voorziet in de installatie van een pool – wat een totale innovatie is en op zich een zeer goed element is om een moeilijke taak aan te vatten. Ik hoor u wel zeggen dat dit eigenlijk niet proper is, want het bewijst dat er herstructureren op komst zijn. Waar zitten die herstructureren? Daar krijgen wij geen antwoord op in uw grote onbezorgdheid. In uw laatste zin zegt u: dat zal toch niet de rust brengen bij de mensen op het terrein. Nu, van twee dingen één: ofwel zijn wij ervan overtuigd dat er moet geherstructureerd worden, ofwel niet. Als dat zo is, is het de plicht van de regering te voorzien in goede maatregelen om op een sociale manier te kunnen herstructureren. Nu gaat u op het spreekgestoelte gaan staan om te zeggen: ja maar, dat zal wel ongerustheid met zich brengen – net alsof u die ongerustheid een beetje wil aanwakken terwijl het precies gaat om een maatregel die de werkzekerheid moet bewerkstelligen en die een inhoud moet geven aan die werkzekerheid.

Dan wat de voorwaarden betreft. De voorwaarden gedetailleerd inschrijven in het verhaal lijkt mij nu een stap te vroeg, rekening houdend met de wetgeving die bijvoorbeeld vaste betrekkingen met zich brengt. U kunt niet zeggen: wij moeten de voorwaarden inschrijven en dan het overleg alle kansen geven. Ik denk dat als u echt het overleg wil voeren, u de ruimte moet laten aan dat overleg om op een goede manier de herstructurering uit te voeren op basis van akkoorden. U moet mij niet wijsmaken en ik zal u niet proberen wijs te maken dat het geen inzet van de vakbonden en van de mensen zal vergen als wij willen slaan in onze fundamentele opdracht. meer bepaald vanuit de overheid

04.100 Daan Schalck (sp.a-spirit): Prenons l'exemple de l'accord social à La Poste, qui mentionne des chiffres clairs et sur lequel les partenaires sociaux sont d'accord. Il existe déjà un accord social à La Poste et, en l'occurrence, une nouvelle chance est offerte aux intéressés.

04.101 Hans Bonte (sp.a-spirit): Je pense que nous sommes d'accord sur le fait que des restructurations au sein des entreprises publiques seront nécessaires, quoi qu'il en soit. Il faut peut-être voir là une conséquence du trop grand laxisme par le passé, et peut-être également de la réglementation européenne. Il s'agit d'un problème de société qu'il faut résoudre.

En outre, nous ne pouvons perdre de vue l'objectif que nous poursuivons, à savoir des services publics qui fonctionnent correctement. La possibilité qui est offerte en l'occurrence constitue une innovation qui ne peut être que bénéfique. Par vos discours dans cet hémicycle, vous ne faites qu'aggraver l'inquiétude.

Il me semble prématuré de définir des conditions détaillées. Celui qui souhaite organiser une véritable concertation doit le faire sur la base d'accords, ce qui nécessitera la participation des syndicats.

de overheidsbedrijven op een fundamentele manier herstructureren zodat zij nog een kans hebben in een geliberaliseerd Europa, waar wij met grote snelheid op afstevenen.

De **voorzitter**: Een korte repliek, mevrouw Vervotte?

04.102 Inge Vervotte (CD&V): Mijnheer de voorzitter, u moet mij toestaan dat ik hier geen korte repliek op kan geven, want hij opent hier het hele debat over de herstructureringen in de overheidsdiensten.

04.102 Inge Vervotte (CD&V): M. Bonte rouvre le débat sur la restructuration des services publics.

De **voorzitter**: Dat is niet het debat.

04.103 Inge Vervotte (CD&V): Ik vind van wel. Ik heb daar in de commissie al voldoende betogen over gehouden. Wat ik terzake zeer belangrijk vind is dat ik uw mening deel, mijnheer Bonte. Als wij willen dat die herstructureringen lukken, moet dat via goed sociaal overleg gebeuren. Wat merk ik in het beleid van De Post? Dat men blijkbaar de zaken aan het uitstellen is. Ik weet niet tot welke datum. Misschien weet u dat? Ik weet niet tot welke datum. Ik kan mij zelfs niet van de indruk ontdoen dat men die herstructurering zal laten uitvoeren door een buitenlandse partner die misschien zal gaan samenwerken met De Post.

04.103 Inge Vervotte (CD&V): Je partage votre point de vue selon lequel la restructuration requiert une concertation sociale de qualité. Or, à La Poste, le dossier a été postposé. Peut-être la restructuration est-elle même déjà mise en œuvre par les partenaires étrangers.

Ik kan mij evenmin van de indruk ontdoen dat men de herstructurering zal opdringen omdat men nu niet de moed heeft de mensen te zeggen hoe men die herstructurering zal aanpakken. Men zegt dat men wel zal zien en dat men nog eerst bezig is met de implementatie van de Georoute. Men is eerst bezig met de implementatie en pas daarna zal men zien wat het probleem van het personeel is en dat oplossen.

Je ne suis pas opposé au principe d'un pool. En revanche, sa mise en œuvre constitue à mes yeux un problème.

Ik denk dat we dit debat volgende week opnieuw zullen voeren. Ik nodig u daartoe graag uit. In de beleidsnota heb ik daarover immers niet veel teruggevonden. Dat zullen we dan volgende week zien. Ik wil nog even fundamenteel reageren met betrekking tot die pool. Ik heb daarover gezegd dat wij geen probleem hebben met het principe.

(...): (...)

04.104 Inge Vervotte (CD&V): Neen, ik wil zien of er geen misverstand bestaat. Hij sprak over een pool. Wij hebben geen probleem met het principe, maar wel met de uitvoering. U zegt dat ik de mensen wil opjutten. Het feit dat ik garanties vraag, is net om het tegenovergestelde te doen. U vraagt die garanties ook. U zet ze alleen niet in de wet. Dat is de reden voor mijn uiteenzetting. Ik kan er weinig begrip voor opbrengen dat iedereen hier zegt dat men garanties vraagt, maar als men het in een wet moet gieten, staan ze er niet in. U moet eerst uw overleg voeren, dan zien wat noodzakelijk is en dan een wet maken.

04.104 Inge Vervotte (CD&V): Je demande uniquement des garanties pour ne pas crisper les gens. M. Bonte demande également des garanties mais pourquoi s'oppose-t-il à ce qu'elles soient inscrites dans une loi?

04.105 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le ministre, madame la ministre, chers collègues, les directives européennes qui organisent l'ouverture de la concurrence imposent que soit garantie l'indépendance de l'autorité qui veille à l'accès libre et égal de l'opérateur historique et des tiers au réseau ferroviaire.

04.105 Marie Nagy (ECOLO): In het kader van de Europese richtlijnen die de openstelling voor mededinging regelen had de paarsgroene regering een model aangenomen dat de regulator een juridische, organisatorische en bestuurlijke onafhankelijkheid bood. Een billijke behandeling van de operatoren werd gewaarborgd. De NMBS bleef een en onverdeeld en

Dans ce cadre, monsieur Anciaux, le gouvernement arc-en-ciel avait adopté un modèle de transposition des directives qui garantit à la fois l'indépendance juridique, organisationnelle et décisionnelle du régulateur via une répartition des fonctions d'opérateur, d'une part, et d'arbitre, d'autre part, entre différentes entités.

Dans ce modèle qui a été voté l'année passée, la SNCB conserve ses responsabilités technico-opérationnelles en matière de gestion du réseau. Un organe indépendant des tarifications et des répartitions fixe et recouvre les redevances, le cadre étant établi par l'autorité publique qui peut laisser toute l'expertise technique ferroviaire au sein de la SNCB.

L'autorité publique doit aussi disposer d'experts ferroviaires puisque, dans ce modèle, c'est elle qui délivre, suspend et retire les licences de façon à garantir une indépendance à l'égard de tous les opérateurs historiques et les autres. En outre, un Office ferroviaire joue le rôle de régulateur au sens de l'organe de contrôle et de recours. Ces organes indépendants, dans un statut juridique propre, doivent éviter le problème dénoncé par l'Europe d'une tutelle par le ministre qui a, à la fois, la tutelle sur l'entreprise régulée et sur le régulateur.

En d'autres termes, un traitement équitable des opérateurs tiers est garanti sans pour autant – madame Dieu, cela vous concerne – remettre en question l'intégrité et l'unicité de la gestion de la SNCB. C'était le modèle que les partis de la majorité arc-en-ciel, sur proposition de Mme Durant, avaient accepté. Mais, ensuite, la majorité violette a décidé que ce modèle ne convenait pas et qu'il fallait s'élancer dans ce que l'on a appelé la "scission" de la SNCB.

Puisqu'il nous semble qu'il était démontré qu'il fallait un lien entre l'exploitant et le gestionnaire, nous ne comprenons pas très bien pourquoi, tout à coup, on avance une modification par laquelle on se lance dans une séparation sous prétexte de directive européenne. Soudain, on utilise une fois de plus la formule habituelle qui est de dire que c'est l'Europe qui nous impose la scission de la SNCB. On se retrouve alors avec le projet qui est soumis au vote aujourd'hui, avec la création d'un gestionnaire de l'infrastructure sous forme d'une société anonyme de droit public. Ce gestionnaire d'infrastructure a pour objet l'entretien et la gestion de l'infrastructure, la gestion des systèmes de régulation et de sécurité, la répartition des capacités, la tarification, la facturation et la perception de redevances d'utilisation, la certification du personnel et des entreprises ferroviaires qui voudront emprunter le réseau belge.

Ce projet met à mal les deux qualités essentielles du schéma précédent, à savoir:

- la cohérence opérationnelle, dès lors que la séparation entre la gestion du réseau et l'exploitation des trains ne peut qu'engendrer des coûts de coordination et des conflits d'intérêts dont on se serait bien passé et dont beaucoup d'intervenants nous ont entretenus;
- le traitement équitable de tous les opérateurs, dès lors que le gouvernement prêche plutôt pour la proximité entre le gestionnaire d'infrastructure et la SNCB, tout en prétendant scinder les deux. On tient donc vis-à-vis de Mme Dieu et des syndicats des propos contradictoires puisque l'on dit, d'une part, qu'il y a unicité et un statut – même si le Conseil d'Etat se pose des questions sur le sujet, cela permet de rassurer les uns – et, d'autre part, on dit qu'il faut scinder car la directive européenne nous l'impose, alors que la directive européenne ne vous impose rien du tout! La seule chose qu'elle vous impose est de garantir à des tiers, autres que l'exploitant historique, la possibilité d'utiliser le réseau.

Par ailleurs, j'attire l'attention sur un "petit" article mais qui pourrait avoir des conséquences importantes en termes financiers. Il s'agit de l'article 454 de la loi-programme, dans lequel le gouvernement organise le transfert d'actifs.

behiel haar verantwoordelijkheid voor het netbeheer. Een onafhankelijke dienst belast met de toewijzing en de heffing bepaalt en int de rechten en een spoordienst vervult als controle- en beroepsorgaan de rol van regulator.

Men kan zich dan ook de vraag stellen wat de bedoeling is van het paars ontwerp dat, op grond van deze Europese richtlijnen, beslist de NMBS op te splitsen en de Koning de mogelijkheid te geven een netbeheerder in de vorm van een naamloze vennootschap van publiek recht in het leven te roepen.

De scheiding tussen het beheer van het net en de exploitatie van de treinen kan enkel leiden tot coördinatiekosten en belangenconflicten.

Wat zal er gebeuren met de activa van de NMBS, bedoeld in artikel 454, die niet gekoppeld zijn aan het beheer van het net en als niet essentieel worden beschouwd? Zullen zij worden verkocht?

Dit model zet de deur open voor de Vlaamse droom van de regionalisering van de NMBS.

De dotatie van de NMBS neemt af. Naast de overname van de schuld, een beslissing die door de paarsgroene regering werd genomen, bekomt de NMBS niet alle toelagen waarop zij recht heeft, en minister Vande Lanotte geeft toe dat zij het verschil tussen de begroting van de regering en de begroting van de raad van bestuur van de maatschappij zal moeten prefinancieren.

De regering krijgt hier volledig vrij spel. Inzake de pool van het overtollig personeel van de autonome overheidsbedrijven, wordt gezegd dat de voorwaarden waarin hij naar de gemeenten zal gaan voor de identiteitskaarten zonder meer aan het paritair comité zullen worden voorgelegd. Wat zal er gebeuren als dat comité niet akkoord gaat?

Un transfert est prévu pour tout ce qui se rattache à la gestion et au financement de l'infrastructure, c'est clair. Mais je me demande ce qui se passera avec les autres biens et propriétés de la SNCB. Ne va-t-on pas assister à la même politique que l'on connaît dans le chef de la Régie, c'est-à-dire à une vente, à une mise sur le marché des biens et des actifs de la SNCB, dont on considérerait qu'ils ne sont pas essentiels à la gestion et au financement de l'infrastructure? Mais l'objectif est peut-être d'ouvrir la voie à un vieux rêve, celui de la régionalisation des services du chemin de fer en Belgique.

M. Vande Lanotte nous a d'ailleurs dit qu'il ne fallait plus craindre la régionalisation, parce que celle-ci était dépassée, mais qu'il était assez logique, pour des tronçons de réseaux intrarégionaux, que les sociétés régionales de transport reprennent éventuellement l'exploitation de la ligne. Si ce n'est pas une régionalisation programmée et un transfert d'un certain nombre de charges, qu'est-ce donc? S'il s'agit là évidemment des tronçons rapportant le moins mais qui, parfois, rendent le plus de services, parce qu'il n'y a pas d'autres moyens de déplacement, c'est aussi probablement ceux qui en termes de coût représentent pour la SNCB les coûts les plus importants.

Si on peut comprendre tout à coup cette espèce de volonté de transformer la SNCB, alors qu'elle s'était conformée aux directives européennes, c'est peut-être pour permettre d'introduire cette notion de régionalisation via la réduction de sa dotation. A cet égard, monsieur le ministre, je ne peux accepter que vous racontiez que les moyens de la SNCB sont augmentés. En effet, la reprise de la dette s'est décidée sous le gouvernement précédent et non sous le gouvernement violet. Aussi, ne vous en vantez pas! Aujourd'hui, on n'a même pas de la part du ministre Vande Lanotte un récapitulatif de la dette! Dès 2005, au moment où l'endettement de la Belgique se situera sous la barre des 100%, la prise en charge de la dette de la SNCB sera effective. Cela ne date pas d'aujourd'hui ni du budget actuel ni de la loi-programme actuelle. C'était un acquis de la législature précédente.

Par contre, la SNCB n'obtient pas toutes les subventions auxquelles elle aurait droit.

On peut calculer - on l'a fait avec le ministre Vande Lanotte en commission - que le manque à gagner de la SNCB, par rapport aux engagements présents dans le contrat de gestion ou à ceux du gouvernement précédent, tourne autour de 142 millions d'euros. D'ailleurs, il y a une différence entre le budget qui a été prévu par le gouvernement et celui qui a été adopté par le conseil d'administration de la SNCB. Le ministre Vande Lanotte a reconnu que celle-ci devrait pré-financer la différence.

Je voudrais revenir sur la question de l'article 475 dont on a déjà parlé. En effet, tout le monde peut être d'accord, M. Bellot, ainsi que Mmes Dieu et Vervotte y sont revenus. Comme vous êtes tous apparemment en négociation syndicale, je dirais pour essayer de me faire comprendre que ce que l'on vote n'est pas un mandat de négociation clair, mais plutôt un blanc-seing que l'on donne au gouvernement. On lui dit: "Vous organisez un pool de personnel surnuméraire dans les entreprises publiques autonomes." On cite l'exemple des cartes d'identité dans les communes. Mais la loi ne donne aucune condition, quoi que l'on vous raconte, madame Dieu. Or, le gouvernement n'est tenu que par ce qui se trouve dans le projet de loi.

On utilise un terme qui a été souligné par Mme Vervotte. On va faire une proposition qui est soumise à la commission paritaire. Il ne s'agit

pas d'avoir son accord ou son approbation. Il suffit que la proposition lui soit soumise. On ne dit pas ce qui se passe en cas de désaccord de sa part?

Que se passe-t-il si on n'obtient pas l'accord d'une organisation syndicale? Une fois la proposition soumise, le gouvernement peut continuer à agir.

04.106 Camille Dieu (PS): Il y a un statut syndical qui prévoit comment les choses fonctionnent. A partir du moment où on soumet quelque chose à la commission paritaire, c'est pour en discuter évidemment.

04.107 Marie Nagy (ECOLO): Je vous prie de m'excuser, mais cela fait déjà un certain temps que je lis des textes de loi et ce que vous dites n'est pas exact. Nous verrons bien, je n'ai pas de problème. Il me semble étonnant de signer un chèque d'une telle ampleur en blanc, et vous le savez mieux que moi. On va prendre des gens à La Poste pour les faire travailler dans les communes. Il y a des communes qui ont des statuts spécifiques. On peut avoir des exigences de bilinguisme, par exemple. On va amener des personnes qui ont un certain statut, un certain traitement, pour aller travailler dans des communes où, éventuellement, on demande aux agents d'être bilingues. Cela est extrêmement compliqué. Je ne vois pas pourquoi, si les intentions étaient bonnes, on ne les inscrit pas dans la loi, grâce à un texte beaucoup plus clair. Cela serait beaucoup plus rassurant. On ne peut créer de l'incertitude dans les organisations syndicales et dans les entreprises avec ce texte. Ces personnes sont déjà inquiètes. Ce sont elles qui attirent l'attention sur ce qui se trouve dans le projet de loi-programme. Il ne sert à rien de se créer des problèmes si on pense avoir les solutions.

Enfin, je voudrais citer deux éléments pour conclure. Je voulais attirer l'attention sur le fait que dans le cadre de la loi-programme, un dispositif peut apparaître intéressant: la création d'un fonds pour le financement de l'accord de coopération entre la Région bruxelloise et l'Etat fédéral. Cette décision date des accords du Lombard; la voilà maintenant instituée dans la loi-programme et dans le projet de loi sur le budget. Cela a été fait deux fois, mais le ministre n'a pas donné de réponse technique à cette question.

Ce qui est très frappant dans les montants inscrits, c'est que pour la première fois depuis 1999, le montant de ce fonds n'est pas en augmentation.

La majorité s'est exprimée, elle a assuré que la Région de Bruxelles-Capitale était une priorité, qu'elle ferait le nécessaire pour régler les questions liées à l'implantation européenne, qu'elle apporterait des réponses aux problèmes de la pauvreté et du logement en Région bruxelloise. Je constate que, pour la première fois depuis 1999, le fonds ad hoc ne connaît aucune augmentation. Cela mérite d'être rappelé. Une chose est de déclarer ses priorités, et autre chose est de n'inscrire ces priorités ni dans le fonds budgétaire prévu ni dans le budget proposé au vote.

Monsieur le président, voilà les quelques remarques que je voulais faire sur ce projet de loi-programme.

J'ai déposé en commission - et je redéposerai en séance plénière - une série d'amendements visant notamment à supprimer tous les articles

04.106 Camille Dieu (PS): Er is een vakbondsstatuut. Als iets aan het paritair comité wordt voorgelegd, dan is dat om erover te discussiëren.

04.107 Marie Nagy (ECOLO): Wat mij verbaast, is dat u een zo ruime vrijbrief geeft. Er kunnen enorme problemen rijzen met betrekking tot de statuten. Als u een personeelslid van De Post wil overhevelen naar een gemeentebestuur, kan het best zijn dat de betrokkene in zijn nieuwe functie aan specifieke eisen, zoals bijvoorbeeld tweetaligheid, moet voldoen. Dat is allemaal heel ingewikkeld. Waarom werden al die goede bedoelingen niet in een wettekst gegoten? Men maakt de vakbonden niet ongerust: ze zijn het al.

De programmawet voorziet ten slotte ook in de oprichting van een fonds voor de financiering van het samenwerkingsakkoord tussen het Brusselse Gewest en de Federale staat. De beslissing tot de oprichting van dat fonds werd genomen in het kader van de Lombardakkoorden. Wat opvalt met betrekking tot het ingeschreven bedrag is dat het voor het eerst sinds 1999 geen stijging vertoont. De meerderheid had die doelstelling als prioritair bestempeld maar in haar begroting hecht ze daar niet hetzelfde belang aan.

Ik heb verschillende amendementen ingediend. Ze hebben vooral betrekking op de schrapping van de artikelen met betrekking tot de splitsing van de NMBS. Wij zullen zien wat de toekomst van de NMBS voor de meerderheid waard is.

qui concernent la scission de la SNCB. Nous pourrions alors voir clairement jusqu'à quel point la majorité actuelle tient réellement à l'avenir de la SNCB.

Le **président**: Le ministre a déjà interrompu à plusieurs reprises et répondu. Je suppose donc qu'il ne convient plus d'apporter une réponse globale, à moins qu'il ne me dise le contraire

De **voorzitter**: De minister heeft hierop reeds geantwoord. Ik denk niet dat dit nog bijkomende commentaar vereist.

Naar verluidt is minister Moerman laat aangekomen. Zij laat zich vervangen door de aanwezige minister, met name minister Laruelle.

04.108 Jos Ansoms (CD&V): (...)

De **voorzitter**: Inderdaad, mijnheer Ansoms. Wij zullen zien.

04.109 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het is 12.06 uur. Wij hebben in de commissie voor het Bedrijfsleven een beperkt aantal artikelen behandeld uit de programmawet. Wij bespraken enkele bepalingen over de pensioenregeling van de zelfstandigen en over het statuut van de medewerkende echtgenoot. Al die bepalingen zijn een direct gevolg van de programmawet van 24 december 2002. In die programmawet werd het systeem van de brutering afgeschaft. Die afschaffing heeft een impact op een aantal andere punten uit het sociaal statuut en diende daardoor gecorrigeerd te worden.

Bij de eerste programmawet in december 2002 hebben wij duidelijk aan de toenmalige minister van Middenstand gevraagd of de brutering zowel naar inkomens als naar verspreide effecten niet nadelig zou zijn voor de zelfstandigen. Dit werd ons verzekerd, maar blijkbaar was het niet zo, zodanig dat deze programmawet aan de vroegere tekortkomingen moet remediëren.

Men was zich blijkbaar niet bewust van die onderlinge verwevenheid van de bepalingen. In maart 2003 beloofde minister Vandenbroucke, in vervanging van minister Daems, dat zulks niet zou gebeuren via de programmawet omdat het te belangrijk was, maar dat zo snel mogelijk een wetsontwerp zou worden ingediend, liefst nog voor het reces. Thans worden wij echter geconfronteerd met een tweede verbetering van de programmawet.

De correctie gebeurde evenwel niet een paar maanden later, zoals minister Vandenbroucke had gehoopt. Het is nu precies een jaar later. Deze bepalingen hebben aldus enkel en alleen betrekking op een reparatie van de uitvoering van de programmawet van 2002.

Mevrouw de minister, in hoofdstuk 4 over de aanvullende pensioenen voor zelfstandigen, wordt bepaald dat de zelfstandigen met een laag inkomen – een inkomen van minder dan 5.759 euro – niet meer zullen kunnen deelnemen aan het vrij aanvullende pensioen voor de zelfstandigen. Tot op heden is dat nog wel mogelijk en dat zal zo zijn tot en met 31 december 2003. Vanaf 1 januari 2004 zal dit echter niet meer kunnen, omwille van de invoering van artikel 52bis van deze programmawet. Artikel 52bis wordt helemaal vervangen, maar er wordt niet voorzien in een nieuw artikel. Dit is dus een belangrijke stap achteruit, zowel voor starters die gedurende de eerste jaren, omwille van zware investeringskosten, werken met een laag bedrijfsinkomen, als voor de meewerkende echtgenoten die nu kunnen genieten van het

04.109 Trees Pieters (CD&V): Le brutage a été supprimé dans la loi-programme de décembre 2002, ce qui a une incidence sur un certain nombre d'autres éléments du statut social. Le ministre avait affirmé que les indépendants n'en pâtiraient pas. Le contraire s'est avéré et la loi-programme actuelle corrige celle de 2002. Le projet de loi promis antérieurement n'a jamais vu le jour.

Le chapitre quatre comprend un paragraphe qui prévoit que les indépendants ayant de faibles revenus ne peuvent plus cotiser à l'assurance pour les pensions complémentaires à partir du 1er janvier 2004. Cette disposition constitue un net recul pour les débutants et pour les conjoints aidants. Toutefois, ils peuvent désormais opter pour un mini-statut ou un maxi-statut, mais la PLCI n'est plus possible. Il va sans dire qu'il s'agit d'un énième oubli du gouvernement que nous avons relevé par un amendement. A notre grand étonnement, le gouvernement a rejeté cet amendement en raison des répercussions qu'il avait sur les recettes fiscales. Comme s'il existait un lien de cause à effet. Le gouvernement devra de nouveau corriger cette bévue, probablement dans la prochaine loi-programme.

Un autre amendement tendait à aligner les allocations familiales des indépendants sur celles des salariés, ce qui soudainement n'était plus une priorité pour le VLD.

zogenaamde maxistatuut.

Zij hebben sinds 1 januari 2003 wel de mogelijkheid om toe te treden tot het ministatuut en het maxistatuut maar komen vanaf 1 januari 2004 niet in aanmerking voor het VAPZ. Nochtans bevinden de meeste aangesloten meewerkende echtgenoten zich ook in deze laagste inkomenscategorie.

Mijnheer de voorzitter, wij waren ons ervan bewust dat het een vergetelheid vanwege de overheid betrof. De regering heeft ons amendement ter correctie van dit belangrijk feit echter niet aanvaard omdat – zo heeft de minister gezegd – een regeling die VAPZ toelaat voor minimuminkomens implicaties heeft voor de fiscale ontvangsten. Niets is natuurlijk minder waar, maar dit zou de regering niet moeten beletten om dit gerechtvaardigd amendement te aanvaarden. Neen, de regering repareert liever later met een artikel in een nieuwe programmawet.

Wie wil hier positief en constructief meewerken met het regeringsbeleid? Wij duidelijk wel maar de regering niet. Heeft de regering het zo moeilijk om te erkennen dat ze keer op keer blunders heeft gemaakt en kan ze niet verdragen dat de oppositie die blunders zou repareren?

Een ander amendement van mijnentwege sloeg op de gelijkschakeling van de kinderbijslag voor zelfstandigen met die van de werknemers, een item dat reeds lang door een aantal leden van deze Kamer gevraagd werd. Dit amendement steunde op een recent ingediend wetsvoorstel van collega Lenssen. Ik hoopte op de steun van de VLD, maar plots vond de VLD deze gelijkschakeling geen prioriteit meer. Zoals we deze week gehoord hebben in de commissie voor het Bedrijfsleven wil zij eerst – en dat vind ik wel terecht – de resultaten van de rondetafelconferentie afwachten. Goed zo, zou ik zeggen, see you later, collega Lenssen. Hij is er echter niet. Je mag van je bazen allerhande wetsvoorstellen omtrent het sociaal statuut van de zelfstandigen indienen, maar ze mogen niet behandeld en goedgekeurd worden.

Mijnheer de voorzitter, mijn verbazing was nog veel groter toen er plots een amendement van de meerderheid op tafel werd gelegd ertoe strekkend de jaarlijkse bijdragen ten laste van de vennootschappen bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen bij koninklijk besluit te verhogen tot 868 euro per jaar en een onderscheid te maken op basis van criteria die rekening houden met inzonderheid de omvang van de vennootschap.

Dit amendement kwam er, zo zei de minister – en zo zei de meerderheid – op vraag van de rondetafelconferentie voor het sociaal statuut van de zelfstandigen zelf. Over het principe zou op die rondetafel een akkoord geweest zijn.

Mijnheer de voorzitter, u weet net zo goed als ik hoe moeilijk deze rondetafel voor diverse partners is gestart, juist door die vennootschapsbijdrage, die door de regering werd aangegrepen om het fameuze tekort in het stelsel te delgen. U weet wel, mijnheer de voorzitter, dat tekort, waarvoor ik zo vaak heb gewaarschuwd, werd in de vorige legislatuur opgebouwd. Ik durf hier de premier te parafraseren: "...Door te rommelen in de marge van het statuut met een procentje hier en een procentje daar". Uiteindelijk komt men tot een gat in de begroting en ontbreken ook budgettaire opties in de begroting voor 2004, waarover ik volgende week meer zal zeggen.

Cet amendement a également été rejeté. Le gouvernement préfère attendre les résultats de la table ronde.

Ensuite, l'amendement de la majorité est subitement tombé du ciel. Par le biais d'un arrêté royal, la cotisation des sociétés pourra être portée à 868 euros et modulée en fonction de la taille de la société. La table ronde a connu un démarrage difficile en raison du conflit à propos de cette cotisation des sociétés. La majoration a été imposée à toutes les parties concernées sans la moindre concertation. Voilà un énième exemple de bricolage en marge du statut des indépendants pour combler le déficit budgétaire.

Les indépendants doivent payer de plus en plus sans rien recevoir en retour. Une mesure ne peut pas purement et simplement tomber du ciel alors que la conférence est encore en cours. Il n'y a ni compte rendu ni rapport final. Le gouvernement souhaite manifestement ne créer qu'un cadre pour un futur arrêté royal, qu'il pourra ultérieurement compléter à sa guise.

Cela équivaut à un chèque en blanc. En effet, on ne crée pas un cadre pour ne rien en faire dans le mois qui vient. Le gouvernement a entravé le bon déroulement de la conférence. L'Unizo a immédiatement fait savoir que ceci était en contradiction avec les accords conclus à propos de la cotisation des sociétés au sein du groupe de travail Finances de la conférence.

Voilà pourquoi nous avons déposé deux amendements: un sur la PCLTI pour les jeunes entrepreneurs débutants et les conjoints aidants et un autre sur la suppression de l'augmentation et l'adaptation de la cotisation des sociétés.

Nu legt de minister via de meerderheid een amendement ter tafel dat de verhoging impliceert en de verhoging moet moduleren, waarbij ze zelfs geen advies vraagt aan het algemeen beheerscomité van het RSVZ, wat duidelijk in het oorspronkelijke artikel 91, §4 van de wet van 20 juli 2000 wordt gevraagd. In geval van een aanpassing van het bedrag boven de indexering is een advies van het ABC vereist. Dit amendement ontsnapt aan dit advies en uiteraard ook – omdat het door de meerderheid is ingediend – aan het advies van de Raad van State.

Ik noem dit een sluikse operatie vanuit bepaalde hoeken om afspraken te negeren en om centen te genereren. Ik noem dit een onverantwoord optreden vanwege de overheid omdat de zelfstandigen via deze vennootschapsbijdragen steeds meer moeten betalen zonder dat daar iets tegenover staat. Men mag eens gaan berekenen wat 868 euro per kwartaal, maal vier, gedurende een carrière van dertig tot veertig jaar, inhoudt aan bijdragen waar niets tegenover staat.

Ten slotte, ik noem dit niet correct omdat de conferentie nog volop aan de gang is. Niemand, mevrouw de minister, heeft op dit ogenblik een verslag ontvangen over de stand van zaken en ook het eindrapport is nog verre van duidelijk. Zoals de premier in zijn eigenste fractie deze morgen zeggen dat dit alleen maar een kader creëert voor een toekomstig koninklijk besluit noem ik net als de vorige spreker een blanco mandaat geven om zo snel mogelijk in te vullen wat jullie willen. Men gaat toch geen kader creëren om er de volgende maanden niets mee te doen. Zoveel is mij duidelijk.

Ik wil alleen heel duidelijk zeggen dat de regering hiermee de goede afloop van de conferentie bemoeilijkt heeft. Unizo heeft dan ook onmiddellijk laten weten dat dit volledig in strijd is met de afspraken die werden gemaakt in de werkgroep Financiën van de rondetafel, evenals met het voorstel van zowel Unizo, UCM en LVZ om de vennootschapsbijdrage integraal af te schaffen. Ik vraag mij af, mevrouw de minister, waar u het haalt dat dit op vraag van de rondetafelconferentie naar de meerderheid van dit halfroond gekomen is.

Mijnheer de voorzitter, tot besluit wil ik zeggen dat de minister voor mij hiermee haar krediet verloren heeft. Wij zullen geen rust kennen vooraleer dit amendement wordt afgevoerd. Wij hebben dan ook twee amendementen ingediend: een herhaling van het amendement in de commissie rond het VAPZ-meewerkende echtgenoten/jonge starters en het afschaffen van het artikel dat de vennootschapsbijdrage verhoogt en moduleert.

04.110 Sophie Pécriaux (PS): Monsieur le président, madame la ministre, j'ai presque envie de dire madame la ministre "courageuse", je vous remercie pour votre présence.

Le président: C'est la moindre des choses que le ministre soit présent! Il ne faut pas remercier les ministres qui sont présents. C'est leur devoir d'être là!

04.111 Sophie Pécriaux (PS): J'interviendrai sur la problématique du Fonds de traitement du surendettement et sur les articles de la loi-programme qui visent à utiliser les moyens du fonds pour concrétiser la mise en place de mesures d'information et de sensibilisation à destination du public cible.

A l'heure actuelle, ce fonds est uniquement utilisé pour le paiement des honoraires des médiateurs de dettes dans le cadre de la loi sur le règlement collectif de dettes. On peut donc se réjouir de voir le gouvernement s'appliquer au renforcement de la lutte contre le

04.111 Sophie Pécriaux (PS): Ik wil het hebben over het probleem van het Fonds ter bestrijding van de overmatige schuldenlast en over de artikelen van de programmawet die tot doel hebben de middelen van het Fonds te gebruiken om sensibiliserings-maatregelen uit te voeren.

surendettement en continuant à améliorer la loi sur le règlement collectif de dettes. Des mesures mieux adaptées en matière de saisie et une prévention efficace mieux ciblée sont prévues. Il s'agit tout de même d'acquis socialistes qui se trouvent dans la déclaration de politique gouvernementale; leur concrétisation rencontre évidemment nos attentes.

Dès lors, il est heureux de voir que la coalition violette s'inscrit dans la politique menée par le précédent gouvernement et, plus singulièrement, par le ministre Charles Picqué qui s'est fortement investi en créant des outils comme la Centrale positive des crédits destinée à éviter que nos concitoyens ne prennent le crédit de trop. L'un de ses principaux intérêts réside dans le fait qu'il responsabilise davantage les prêteurs; les organismes de crédit étant obligés de consulter cette banque de données, connaîtront ainsi mieux la situation financière de leurs clients.

Autre exemple de cette politique volontariste: la modification de la loi sur le règlement collectif de dettes, rendue nécessaire sous la précédente législature en vue de rendre opérationnel le Fonds de traitement du surendettement dont il est question aujourd'hui.

A ce stade, je pourrais rappeler l'évolution constatée en Belgique en matière de surendettement. Les mécanismes qui conduisent progressivement à la marginalisation financière d'un nombre croissant de nos concitoyens, à une spirale de la pauvreté et à l'accumulation de dettes doivent être analysés dans une approche sociétale complète. Il faut impérativement privilégier l'approche sociale. De là l'intérêt de la proposition socialiste sur l'accessibilité du compte bancaire.

De récentes études montrent l'évolution du surendettement. On est passé d'un surendettement actif, dû au nombre de crédits contractés par des familles, à des cas de surendettement passif vécu par des gens vivant toute leur vie sur la corde raide financièrement parlant. Le moindre faux pas les précipite dans la dramatique spirale du surendettement. Ce surendettement passif se caractérise par l'impossibilité pure et simple de faire face aux besoins de la vie courante. Malheureusement, les personnes concernées sont de plus en plus nombreuses. J'encourage donc vivement le gouvernement à faire preuve de créativité pour trouver des solutions qui intègrent cette dimension inquiétante du surendettement passif. C'est dans cette logique que notre groupe politique soutient toutes les initiatives prises en matière de prévention et d'information du public fragilisé.

Op dit ogenblik worden vanuit het Fonds uitsluitend de schuld-bemiddelaars betaald, in het kader van de wet op de collectieve schuldenregeling. Deze wet diende dus te worden verbeterd. In deze context wordt er voorzien in adequatere maatregelen inzake het beslag en een doeltreffende en meer gerichte preventie. Dit zijn socialistische verworvenheden en de concrete vormgeving ervan ligt ons dus na aan het hart. Ik ben blij dat de paarse coalitie het beleid van de vorige regering en vooral dat van minister Charles Piqué doortrekt. Hij heeft zich namelijk ingezet voor de ontwikkeling van instrumenten zoals de positieve kredietcentrale. Deze heeft tot taak de schuldenlast binnen de perken te houden door degene die een lening aangaat op zijn verantwoordelijkheid te wijzen en te verplichten deze gegevensbank te raadplegen.

Een ander voorbeeld van dit beleid: de wijziging van de wet op de collectieve schuldenregeling, die nodig is om het voornoemde Fonds operationeel te maken.

Ik wijs hier op de evolutie van de overmatige schuldenlast in België. De benadering van het probleem van financiële marginalisering moet in de eerste plaats sociaal zijn. Daarom is het socialistische voorstel over de toegankelijkheid tot de bankrekeningen pertinent.

De actieve overmatige schuldenlast wegens een te groot aantal kredieten is overgegaan in een toename van de passieve overmatige schuldenlast, wat betekent dat bepaalde gezinnen niet in staat zijn om in sommige dagelijkse behoeften te voorzien.

De regering zal creativiteit aan de dag moeten leggen om oplossingen voor dit probleem te vinden. Vanuit deze logica zal onze fractie de initiatieven inzake sensibilisering van de kansarmen ondersteunen.

04.112 Sabine Laruelle, ministre: Monsieur le président, je commencerai mon intervention en remerciant Mme Péciaux de soutenir l'action gouvernementale.

04.112 Minister Sabine Laruelle: Allereerst dank ik mevrouw Péciaux die de reageringsactie

Je voudrais également souligner le fait que l'information du public-cible et la lutte contre le surendettement ne sont pas l'apanage du seul Parti socialiste, mais bien une volonté de l'ensemble du gouvernement dans ses différentes composantes.

Mevrouw Pieters, ik wil er u enkel aan herinneren dat bij wet van 30 december 1992 een jaarlijks forfaitaire bijdrage voor de vennootschappen werd ingevoerd.

Cette cotisation a été augmentée en 1996 et je ne crois pas devoir rappeler à Mme Pieters qu'à ce moment-là, son parti était dans la majorité. Il n'a alors rien fait pour éviter la mise en place de cette cotisation forfaitaire, ni pour éviter l'augmentation de celle-ci.

Wij willen nu een aanpassing omdat het abnormaal is dat een kleine KMO hetzelfde bedrag betaalt als een grote.

J'invite Mme Pieters à relire l'amendement. Il ne s'agit pas d'une augmentation; il est bien indiqué qu'elle ne peut toutefois dépasser le montant qu'elle a cité en euros. Il ne s'agit donc pas d'un amendement visant une augmentation, il s'agit d'un amendement permettant au Roi de fixer des critères pour une modulation. Je rappelle à Mme Pieters, même si l'UNIZO n'a pas toujours la même analyse, que la modulation de cette cotisation forfaitaire, qui a été introduite en 1992 et augmentée en 1996, est bien une demande des organisations des classes moyennes.

De **voorzitter**: Mevrouw Pieters, u krijgt het laatste woord.

04.113 Treas Pieters (CD&V): Mevrouw de minister, ik ben mij er zeer goed van bewust dat de vennootschapsbijdrage in 1992 werd ingevoerd door de toenmalige minister van Middenstand. Ik zat toen op zijn kabinet. Ik ben daarvan een hevige tegenstander geweest, maar om budgettaire redenen werd die maatregel toch doorgevoerd.

U zegt dat de tweede verhoging, van 7.000 Belgische frank naar 12.000 Belgische frank, er wat later is gekomen. Wat u nu voorstelt, is een verdubbeling.

04.114 Minister Sabine Laruelle: (...) Het is een modulatie met een maximaal plafond. U kunt dat lezen in de tekst.

04.115 Treas Pieters (CD&V): Ik weet dat. Dat klopt. Het bedrag van 868 euro is het maximale plafond, maar het zal wel door een bedrijf betaald worden. Vermits dat in het amendement staat, zal er toch wel ergens een bedrijf zijn in het land die dat maximum betaalt. Daarover gaat het mij.

U spreekt nu niet meer op vraag van de rondetafel, want u zegt dat het al een vraag is van 1996 om te moduleren. Op dit ogenblik is de vraag van de meerderheid van de rondetafel echter om dat af te schaffen.

04.116 Minister Sabine Laruelle: (...)

steunt.

Het voorlichten van de bevolking en de strijd tegen schuldoverlast zijn evenwel niet het voorrecht van de PS. De hele regering is daarom bekommerd.

La cotisation annuelle forfaitaire pour les sociétés a été instaurée par la loi du 30 décembre 1992.

Deze bijdrage werd in 1996 verhoogd. Als ik me niet vergis maakte de partij van mevrouw Pieters toen deel uit van de meerderheid.

Nous souhaitons à présent adapter cette disposition car il est anormal qu'une petite PME doive payer autant qu'une grande.

Ik verzoek mevrouw Pieters het amendement opnieuw te lezen. Het gaat niet om een verhoging maar wel om een modulatie waarvan de Koning de criteria kan bepalen. En ik herinner eraan dat de modulatie van deze forfaitaire bijdrage, die werd ingevoerd in 1992 en verhoogd in 1996, door de middenstand wordt gevraagd.

04.113 Treas Pieters (CD&V): J'étais opposée à l'instauration de cette mesure qui est intervenue pour des raisons d'ordre budgétaire. Voilà à présent que la ministre propose un doublement.

04.114 Sabine Laruelle, ministre: Il s'agit d'un plafond.

04.115 Treas Pieters (CD&V): Certaines entreprises devront cotiser un maximum. Mais les participants à la table ronde se posent la question de savoir s'il n'est pas opportun de supprimer cette cotisation.

04.117 Trees Pieters (CD&V): Het is dat wel. Ik heb ze stuk voor stuk geconsulteerd.

04.118 Minister **Sabine Laruelle**: Ik zit in die werkgroep. U niet.

04.118 Sabine Laruelle, ministre: Ce que vous dites est inexact. Je participe à la conférence et vous non.

04.119 Trees Pieters (CD&V): Dat klopt, ik zit daar niet in. Wie liegt er?

Unizo, UCM en LVZ hebben zich samen geschaard om een afschaffing van de vennootschapsbijdrage te vragen.

De **voorzitter**: Dames, op dit uur van de ochtend...

Qui vivra, verra!

04.120 Sabine Laruelle, ministre: Qui veut payer des taxes? Personne. Tout le monde demande l'abolition de toutes les taxes. Vous l'avez dit vous-même en 1992, cela a été mis pour des raisons budgétaires. Ne nous demandez pas maintenant de l'enlever. En 1996, vous l'avez augmenté sans que cela vous pose de problèmes de conscience. Maintenant, moduler pour permettre aux petits de payer moins, cela vous pose des problèmes.

04.120 Minister **Sabine Laruelle**: Niemand wil belastingen betalen. Toen u in 1996 de belastingen verhoogde werd u niet door uw geweten gekweld. Nu hebt u kritiek op een modulatie waardoor de minstbedeelden minder zullen moeten betalen.

04.121 Trees Pieters (CD&V): Les socialistes étaient avec nous et maintenant, ils demandent une modulation.

04.121 Trees Pieters (CD&V): De socialisten stonden aan onze kant en nu vragen ze een modulatie.

04.122 Sabine Laruelle, ministre: Évidemment, pour les petites entreprises.

04.122 Minister **Sabine Laruelle**: Natuurlijk, voor het kleinbedrijf.

Le **président**: Avant de clôturer la séance, je voudrais évoquer l'ordre des travaux.

Morgen om 10.00 uur zal ik in het deel over Sociale Zaken artikel 1 tot 62, artikel 63 tot 84, de artikels 85, 86, 133 en 155, artikel 238 tot 257 en artikel 272 tot 278 laten bespreken.

Pour la Santé publique, les articles 156 à 237, 260 à 271, 483 à 491, 495 à 497 et l'article 507. Pour les commissions réunies, les articles 100 à 132, 258 et 259.

Dat is voor morgen, niets anders. Dat is duidelijk.

La séance plénière de ce 12 décembre 2003 débutera à 10 heures. Nous entamerons les votes à 14 heures. Ils nécessiteront un certain temps.

Het zal lang duren, tenzij u mij zegt dat u het kort wilt.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

*De vergadering wordt gesloten om 00.27 uur. Volgende vergadering vrijdag 12 december 2003 om 10.00 uur.
La séance est levée à 00.27 heures. Prochaine séance le vendredi 12 décembre 2003 à 10.00 heures.*